

ROMANIA

JUDECATORIA CLUJ-NAPOCA

DOSAR NR.271/231/2010

OPERATOR DE DATE CU CARACTER PERSONAL 3185

Sentița penală nr. 140/2015

Sedinta publica din 06.02.2015

Instanta constituita din :

JUDECATOR:LUCIAN BUTA

GREFIER:LIANA JAGAMOS

Ministerul Public reprezentat prin procuror Anca Marincean de la
Directia Nationala Anticoruptie Serviciul Teritorial Cluj.

Pe rol fiind pronunțarea sentinței în cauza penală privind pe inculpații **OPRISAN MARIAN** trimis în judecata prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Infrațiunilor conexe infrațiunilor de corupție pentru săvârșirea infrațiunilor prev. de art.10 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 al.2 C.pen.; art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 rap. la art.291 C.pen. cu aplic. art.41 al.2 C.pen., art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 rap. la art.248 ind.1 C.pr.pen. cu referire la art.13 ind.2 din OUG nr.43/2002 cu aplic. art. 41 al.2 C.pen.; art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 rap. la art.291 C.pen. cu aplic. art. 41 al.2 C.pen., cu aplic. art.33 lit.a C.pen.; art.17 lit.c din Legea 78/2000 cu aplic. art.289 și 291 C.pen.; art.10 lit.c din Legea nr.78/2000; art.33 lit.a C.pen.; art.13 ind.2 C.pen. rap. 248 ind.1 C.pen. cu aplic. art.41 al.2 C.pen., cu aplic. art.33 lit.a C.pen.; art.248 ind.1 C.pen. cu aplic. art.41 al.2 C.pen., cu aplic. art.33 lit.a C.pen.; **DIACONU MIRCEA** pentru săvârșirea infrațiunilor prev. de art.26 C.pen. rap. la art.10 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 al.2 C.pen.; art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 rap. la art.

291 C.pen. cu aplic.art.41 al.2 C.pen.; 26 C.pen. rap.la art. 13 ind.2 din Legea nr.78/2000 rap.la art.248 ind.1 C.pen. cu referire la art.13 ind.2 din OUG nr.43/2002, cu aplic. art.41 al.2 C.pen., cu aplic. art.33 lit.a C.pen.; art.26 C.pen. rap.la art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 rap.la art.248 ind.1 C.pen. cu aplic.art.41 al.2 C.pen., cu aplic.art.33 lit.a C.pen.; art.26 C.pen. rap.la art. 248 ind.1 C.pen. cu aplic.art.41 al.2 C.pen., cu aplic.art.33 lit.a C.pen.; **COSTEANU ION** pentru savarsirea infractiunilor prev.de art.26 C.pen. rap.la art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 al.2 C.pen.rap.la art.248 ind.1 C.pen. cu referire la art.13 ind.2 din OUG nr.43/2002, cu aplic.art.41 al.2 C.pen., art.26 C.pen.rap.la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 rap.la art.289 C.pen. cu aplic.art.41 al.2 C.pen., art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 rap.la art.291 C.pen. cu aplic.art.41 al.2 C.pen., cu aplic.art.33 lit.a C.pen.; **TEODORESCU VALERIA** pentru savarsirea infractiunilor prev.de art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 rap.la art. 289 si 291 din C.pen., cu aplic.art.41 al.2 C.pen., art.26 C.pen. rap.la art.10 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 al.2 C.pen., art.248 C.pen.; art.26 C.pen. rap.la art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 rap.la art.248 ind.1 C.pen. cu aplic.art.41 al.2 C.pen., cu aplic. art.33 lit.a C.pen., art.26 C.pen. rap.la art.248 ind.1 C.pen.cu aplic.art.41 al.2 C.pen. cu aplic.art.33 lit.a C.pen.; **RUSU LIVIU LUCIAN** pentru savarsirea infractiunilor prev.de art. 26 C.pen. rap.la art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.248 ind.1 C.pen. cu referire la art.13 ind.2 din OUG nr.43/2002 cu aplic.art.41 al.2 C.pen., art.26 rap.la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 rap.la art.289 C.pen. cu aplic.art.41 al.2 C.pen., art.17 lit.c din Legea78/2000 rap.la art.291 C.pen. cu aplic. art.291 C.pen. cu aplic.art.41 al.2 C.pen., cu aplic.art.33 lit. a C.pen., cu aplic.art.19 din OUG nr.43/2002; **IACOB VALERIU** pentru savarsirea infractiunilor prev.de art.26 C.pen. rap.la art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 rap.la art.248 ind.1 C.pen. cu referire la art.13 ind.2 din OUG nr.43/2002, cu aplicarea art.41 al.2 C.pen., art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 rap.la art.289 .pen. cu aplic.art.41 al.2 C.pen., art.26 C.pen. rap.la art.291 C.pen. cu aplic.art.41 al.2 C.pen., cu aplic.art.33 lit.a C.pen.

La apelul nominal facut in cauza se constată lipsa părților.

Procedura completa.

S-a făcut referatul cauzei, după care, se constată că dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 22 ianuarie 2015 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere care face parte din prezenta sentință. Prin încheierea de ședință din data de 29 ianuarie 2015 a fost amânată pronunțarea hotărârii pentru data de 05 februarie 2015. La data de 05 februarie 2015 instanța a amânat pronunțarea pentru data de 06 februarie 2015.

INSTANȚA

Prin Rechizitoriul nr. 19/P/2005 din data de 05.06.2006 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexa Infracțiunilor de Corupție a dispus trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpaților:

OPRIȘAN MARIAN, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art.:

- 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 C.pen.;
- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen. (Pct. A din rechizitoriu)
- 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.(Pct. B din rechizitoriu)
- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 289 și 291 C.pen.;
- 10 lit. c din Legea nr. 78/2000;
- 33 lit. a C.pen.
- 13² C.pen. rap. 248¹ C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.(Pct. C din rechizitoriu)

- 248¹ C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.(Pct. D din rechizitoriu)

DIACONU MIRCEA, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art.:

- 26 C.pen. rap. la art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Pct. A din rechizitoriu)
- 26 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen. (Pct. B din rechizitoriu)
- 26 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. cu aplic. art. 33 lit. a C.pen. (Pct. C din rechizitoriu)
- 26 C.pen. rap. la art. 248¹ C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen. (Pct. D din rechizitoriu)

COSTEANU ION, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art:

- 26 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. rap. la art. 248¹ C.pen. cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- 26 C.pen. rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen. (Pct. B din rechizitoriu)

TEODORESCU VALERIA, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art.:

- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 și 291 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal;
- 26 Cod penal rap. la art 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal
- 248 Cod penal. (Pct. A din rechizitoriu)

- 26 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen. (Pct. C din rechizitoriu)
- 26 C.pen. rap. la art. 248¹ C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen. (Pct. D din rechizitoriu)

RUSU LIVIU LUCIAN, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art.:

- 26 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 248¹ C.pen. cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cpen.;
- 26 C.pen. rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.
- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.
- cu aplic art. 33 lit. a C.pen.;
- cu aplic. art. 19 din O.U.G. nr. 43/2002 (Pct. B din rechizitoriu)

IACOB VALERIU, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art.:

- 26 C.pen. rap. la art. 13/2 din Legea 78/2000 rap. la art 248¹ C.pen. cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 , cu aplicarea art. 41 alin 2 C.pen.;
- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 289 d C.pen. cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.;
- 26 C.pen. raportat la art. 291 C.pen. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplicarea art. 33 lit. a C.pen. (Pct. B din rechizitoriu)

În faza de urmărire penală s-au administrat următoarele mijloace de probă:

Vol.1 care cuprinde:

- proces-verbal de sesizare din oficiu I.P.J. Vrancea – fila 1;
- referat cu propunere de declinare a competenței – filele 8-11;
- ordonanță de declinare a competenței – filele 12-14;
- adresă și rezoluție motivată de efectuare a constatării financiar-contabile pentru drumuri comunale –filele 20-27;

- ordonanță de dispunere a constatării tehnico-științifice pentru achiziția complexului „Căprioara” și cheltuieli hanuri – filele 28-31;
- rezoluție motivată pentru efectuarea de acte premergătoare- filele 33-35;
- procese-verbale de ridicare documente – filele 36-48;
- ordonanță de conexare a cauzelor – filele 49-50;
- rezoluție de începere a urmăririi penale din 05.10.2005 privind pe OPRIȘAN MARIAN – filele 53-56;
- rezoluție motivată pentru efectuarea de acte premergătoare - filele 59-62;
- procese-verbale de ridicare documente – filele 63-67;
- ordonanță de extindere a cercetării privind pe OPRIȘAN MARIAN și de începere a urmăririi penale pentru ceilalți învinuiți din 09.03.2006 – filele 71-76;
- declarație învinuit OPRIȘAN MARIAN - filele 81-92;
- procese-verbale de prezentare a materialului de urmărire penală din 10.05.2006 și 31.05.2006 privind pe OPRIȘAN MARIAN – filele 93 și 124;
- declarații olografe OPRIȘAN MARIAN - filele 94-113;
- obiecțiuni la raportul de constatare al specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție, formulate de OPRIȘAN MARIAN – filele 125-146;
- ordonanță de respingere a obiecțiunilor și comunicarea către OPRIȘAN MARIAN – filele 147-151;
- declarație de învinuit IACOB VALERIU – filele 185-191;
- proces-verbal de prezentare a materialului de urmărire penală 04.05.2006 privind pe IACOB VALERIU – fila 190;
- ordonanță de respingere a obiecțiunilor și comunicarea către IACOB VALERIU – filele 192 – 195;
- declarație olografă IACOB VALERIU – filele 196-197;
- declarație martor IACOB VALERIU – filele 198-199;
- declarație învinuit DIACONU MIRCEA – filele 209-213;

- procese-verbale de prezentare a materialului de urmărire penală din 08.05.2006 și 30.05.2006 privind pe DIACONU MIRCEA – filele 214 și 266;
- declarație olografă DIACONU MIRCEA – filele 216-220;
- declarație martor DIACONU MIRCEA – filele 223-224;
- memoriu înaintat de avocat pentru învinuiții DIACONU MIRCEA și TEODORESCU VALERIA la raportul specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție – filele 225-265;
- ordonanță de respingere a memoriului și comunicare către învinuiți;
- documente depuse în apărare învinuiților DIACONU MIRCEA și TEODORESCU VALERIA – filele 275-349;
- solicitări ale învinuiților DIACONU MIRCEA și TEODORESCU VALERIA – filele 355-365;
- ordonanță de respingere a solicitărilor și comunicare către învinuiți – filele 366-372;
- declarație învinuit TEODORESCU VALERIA – filele 378-381;
- procese-verbale de prezentare a materialului de urmărire penală din 08.05.2006 și 30.05.2006 privind pe TEODORESCU VALERIA – filele 382-384;
- declarație olografă TEODORESCU VALERIA - filele 389-397;
- declarație martor TEODORESCU VALERIA – filele 398-400;
- fișa postului TEODORESCU VALERIA – filele 401-403;
- declarație învinuit COSTEANU ION – filele 414-422;
- procese-verbale de prezentare a materialului de urmărire penală din 09.05.2006 și 25.05.2006 - filele 418 și 421;
- solicitări ale învinuitului COSTEANU ION – filele 423-425;
- ordonanță de respingere a solicitărilor și comunicare către COSTEANU ION – filele 426-429;
- declarație olografă COSTEANU ION – filele 438-440;

- declarație martor COSTEANU ION – filele 468-471;
- fișa postului COSTEANU ION – filele 438-440;
- declarație învinuit RUSU LIVIU – filele 478-486;
- procese-verbale de prezentare a materialului de urmărire penală din 02.05.2006 și 29.05.2006 privind pe RUSU LIVIU – filele 487-488;
- declarație martor RUSU LIVIU – filele 489-492;
- ordonanță de respingere a solicitărilor și comunicare către RUSU LIVIU – filele 493-495;
- declarație olografă RUSU LIVIU – filele 496-501;
- fișa postului RUSU LIVIU – filele 503-504;
- procese-verbale de predare-primire a proiectelor tehnice pentru lucrările de pietruire a drumurilor comunale - filele 505-506.

Vol. 2 care cuprinde:

- ordonanță de aplicare a sechestrului asigurator pentru învinuitul OPRIȘAN MARIAN - filele 1-35;
- ordonanță privind obligarea de a nu părăsi țara pentru învinuitul OPRIȘAN MARIAN – filele 36-46;
- ordonanță privind revocarea măsurii de a nu părăsi țara pentru învinuitul OPRIȘAN MARIAN – filele 47-88;
- ordonanță de aplicare a sechestrului asigurator pentru învinuitul RUSU LIVIU LICIAN - filele 91-94;
- ordonanță de aplicare a sechestrului asigurator pentru învinuitul IACOB VALERIU - filele 95-100;
- ordonanță de aplicare a sechestrului asigurator pentru învinuitul DIACONU MIRCEA - filele 101-105;
- ordonanță de aplicare a sechestrului asigurator pentru învinuitul COSTEANU ION - filele 106-111;
- ordonanță de aplicare a sechestrului asigurator pentru învinuitul TEODORESCU VALERIA - filele 112-120;

- organigrama Consiliul Județean Vrancea – filele 122-124;
- adresa RUSU LIVIU LUCIAN pentru depunerea la dosar a 2 informări – filele 125-130;
- adresa Inspectoratului de Stat în Construcții cu privire la certificatul de atestare ca diriginte de șantier pentru RUSU LIVIU LUCIAN –filele 131-132;
- plângere penală adresată IPJ Vrancea de către RUSU LIVIU LUCIAN împotriva lui Prunache Corneliu – filele 133-136;
- dispoziția nr. 393/30.12.2004 pentru verificarea stadiilor fizice și valorice a lucrărilor executate în cursul anului 2004 prin H.G. nr. 226/2003 – filele 139-140;
- informarea nr. 420/21.01.2005 cu rezoluția învinuitului OPRIȘAN MARIAN – filele 141-142;
- informarea nr. 1980/30.03.2005 – filele 143-145;
- facturi fiscale emise de S.C. AISPA STARS'95 S.A. și S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. – filele 150-157;
- adrese Consiliul Județean Vrancea către firmele care au executat pietruiri de drumuri comunale – filele 161-209;
- rezoluția Direcției Naționale Anticorupție din 10.04.2006 – fila 210;
- declarații martori Grozavu Petrică, Iancu Ovidiu, Lola Valerica, Munteanu Marieta, Năstase Vasile – filele 211-216, 228-231, 270-273;
- declarații făptuitori Mihăiuc Vasile, Graur Vasile – filele 217-227;
- fișa postului Munteanu Marieta – filele 223-233;
- declarații făptuitori Tureanu Ileana, Petrașcu Elena, Popeangă Silvia, Lumezianu Antoaneta, Giurcăneanu Titus Sergiu – filele 235-269;
- adresă a Inspectoratului DE Stat în Construcții cu privire la certificatul de atestare ca diriginte de șantier a învinuitului IACOB VALERIU – filele 274-275;

- ordinul nr. 603/23.10.2003 – normativ privind proiectarea și execuția pietruirii de drumuri – filele 276-288.

Vol.3 care cuprinde:

- raportul de constatare întocmit de specialistul Direcției Naționale Anticorupție cu privire la derularea Programului de pietruire a drumurilor comunale, în cursul anului 2004, în județul Vrancea - filele 1-437.

Vol.4 care cuprinde:

- contractul de împrumut extern în sumă de 50 mil. USD (traducerea în limba română) – filele 1-72;
- contractul de împrumut extern în sumă de 50 mil. USD (în limba engleză) - filele 73-139;
- notă mandat, notă rezultat, scrisoare de garanție Ministerul Finanțelor Publice - filele 171-200;
- ordinul nr. 34/2003 pentru stabilirea cadrului organizatoric și al condițiilor de realizare a Programului – filele 202-203;
- model contract de împrumut subsidiar – filele 204-226;
- contract de împrumut subsidiar între Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Consiliul Județean Vrancea – filele 227-250);
- acte adiționale 1-4 ale contractului de împrumut subsidiar între Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Consiliul Județean Vrancea – filele 253-278;
- corespondență între Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Consiliul Județean Vrancea – filele 279 -285;
- repartizări bugetare pe județe – filele 286-293;
- cereri de tragere ale Consiliului Județean Vrancea pentru suma de 1,9 milioane USD – filele 315-394;

- studiul de fezabilitate pentru fundamentarea Programului privind pietruirea drumurilor comunale conform H.G: nr. 577/1997 – filele 395-415;
- situația proceselor verbale ale lucrărilor de pietruire a drumurilor comunale conform H.G. nr. 577/1997, în perioada 1997-2004 – filele 419-435;

Vol.5 care cuprinde:

- contracte de prestări servicii încheiate între Consiliul Județean Vrancea și S.C. DOM PROIECT S.R.L. pentru pietruirea DC 153, 149, 160, 165, 195 – filele 1-50;
- contracte de prestări servicii încheiate între Consiliul Județean Vrancea și S.C. EURO PROIECT S.R.L. pentru pietruirea DC 55, 149A, 158, 183, 108, 193, 126, 100, 115, 168 – filele 151-214;
- proiect de pietruire DC 55- parte scrisa și parte desenata filele 215 -280.

Vol. 6 care cuprinde:

- documente de constituire de la Oficiul Registrului Comerțului Vrancea pentru societățile comerciale: AISPA STARS 95 S.A., UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., RULOU TRANS S.R.L., CONEXING S.A., BRIMS S.R.L., CT CONSTRUCT S.R.L., ROMEDIL S.R.L., COM TRANS SORE S.R.L. – filele 1-227;
- adresă a MFP – DGFP Vrancea cu privire la obligațiile de plată restante către bugetul de stat la data de 31.05.2004 și 31.05.2005 pentru S.C. AISPA STARS'95 S.A. și S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. – fila 228;
- proces-verbal de control din 27.05.2005 al ANAF la S.C. AISPA STARS'95 S.A. – filele 230-233;
- referat privind contractarea serviciilor de inspecție de șantier nr. 4310/24.06.2004 al Consiliului Județean Vrancea pentru Iacob Valeriu – fila 269;

- contract prestări servicii din 08.07.2003 între CUP RA și Consiliul Județean Vrancea pentru Iacob Valeriu – filele 270-271;
- act adițional la contract prestări servicii din 08.07.2003 între CUP RA și Consiliul Județean Vrancea pentru Iacob Valeriu din 22.07.2004 – filele 272-273;
- contract individual de muncă cu timp parțial încheiat între CUP RA și Iacob Valeriu – filele 293-300;

Vol. 7 care cuprinde:

- declarații ale martorilor, reprezentanți ai Administrației Publice Locale Vrancea – filele 2, 14, 73-74, 78-79, 91, 99, 100, 101, 169-170, 196-197, 198-199, 240-241, 242, 328, 332, 333, 347-348, 365, 372-373, 382, 401, 448, 482, 487, 491, 495, 496, 498-499, 511, 521, 527-528, 551;
- declarații ale martorilor, angajați ai S.C. DRUMURI ȘI PODURI VRANCEA S.A. – filele 171, 172;
- procese-verbale de cercetare la fața locului întocmite de Serviciul Teritorial Galați al Direcției Naționale Anticorupție – filele 3, 15-16, 75-56, 80-81, 102-103, 173-174, 200, 201, 202, 203, 204, 245-246, 300-330, 334, 349-350, 366, 374-375, 383-384, 385, 399, 402-403, 404, 405, 449, 483, 492, 493, 512-513, 552, 554-555.
- planșe fotografice judiciare – filele 2A, 6-11, 95-97, 106, 176, 207-208, 260-261, 355;
- documente de la consiliile locale ce demonstrează lucrări efectuate anterior H.G .nr. 226/2003 – filele 17-71 com. Valea Sării, 85-89 com . Homocea, 109-167, com. Vizantea Livezi, 179-194 com. Gura Caliței, 210-238 com. Dumitrești, 243-259 com. Răcoasa, 263-326 com. Suraia, 330-345 com. Bilești, 356-363 com. Străuane, 367-370 com. Sihlea, 376-380, com. Movilița, 386-397 com. Odobești, 406-446 com. Bolotești, 450-480 com. Măicănești, 484-485 Com. Cotești, 488-489 com. Andreiașu de Jos, 500-509 com. Jitia, 523-525 com. Corbița, 529-549 com. Paltin.

Vol. 8 care cuprinde:

- bugetele locale pe anul 2004 ale comunelor Valea Sării, Movilița, Popești, Jitia, Adjud, Corbița, Paltin, Măicănești, Andreiașu de Jos, Poiana Cristei, Străuane, Sihlea – filele 1-86, 166-338, 494-511;
- documente de la consiliile locale ce demonstrează lucrări efectuate anterior H.G .nr. 226/2003 – filele 87-165 com. Tătăranu, 338-380 com. Cârligele, 381-461 com, Bolotești, 462-493 com. Vizantea (lucrări efectuate de Direcția Silvică Vrancea);

Vol. 9 care cuprinde:

- deconturi pentru justificarea cheltuielilor ocazionate de participarea la lucrările comisiilor pentru licitații – filele 1-21, 25-76, 81-94, 105-117, 123-146, 157-170, 174-187, 191-221;
- state de plată pentru deconturi – filele 22-24, 79-80, 95-104, 147-156, 171-172, 188-190;
- ordine de plată - filele 77-78, 173.

Vol. 10 care cuprinde:

- situația autovehiculelor înmatriculate pe S.C. AISPA STARS 95 S.A., S.C. TOP MEDIA S.R.L., S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., S.C. UNIVERS NORD S.R.L., S.C. PODGORIA COTEȘTI S.R.L. și Consiliul Județean Vrancea – filele 1-5; S.C. COM TRANS SOREA S.R.L. filele 25-27;
- contract individual de muncă între S.C. DOM PROIECT S.A. și Graur Vasile – filele 6-11;
- fișe date identificare de la ONRC Vrancea pentru: EUROPROIECT S.A. și DOM PROIECT S.R.L. – filele 13-24;
- cazier judiciar Prunache Corneliu – fila 30;
- declarație făptuitor Prunache Corneliu – filele 31-36;
- documente executare – lichidare S.C. AISPA STARS'95 S.A. – filele 37-45;

- adresă Inspectoratul Teritorial de Muncă Vrancea pentru S.C. AISPA STARS'95 S.A. – filele 46-47, 55-57;
- declarații angajați S.C. AISPA STARS'95 S.A. – filele 50-54;
- adresă Inspectoratul Teritorial de Muncă Vrancea pentru S.C. POTGORIA CONTEȘTI S.R.L. – fila 64; S.C. UNIVERS NORD S.R.L. - fila 66, S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. – filele 98-99, S.C. TOP MEDIA S.R.L. fila 111;
- declarație martor administrator S.C. UNIVERS NORD S.R.L. – fila 67;
- cazier judiciar Mihăiuc Vasile – fila 69;
- declarație martor administrator S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. – filele 70-71;
- declarații martori angajați ai S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. – filele 72-78;
- contract prestări servicii între S.C. COM TRANS SOREA S.R.L. și S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. – filele 79-80;
- fișe date identificare de la ONRC Vrancea pentru fișe S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. – filele 90-97;
- declarație martor administrator S.C. TOP MEDIA S.R.L.-fila 102;
- cazier judiciar Graur Vasile – fila 103;
- fișe date identificare de la ONRC Vrancea pentru fișe S.C. TOP MEDIA S.R.L. – filele 104-106;
- raport de inspecție fiscală al DGFP Vrancea la S.C. TOP MEDIA S.R.L. – filele 112-122;
- adresă Inspectoratul Teritorial de Muncă Vrancea pentru S.C. TOP MEDIA S.R.L. privind controlul din 2005 – fila 123;
- adresă IPJ Vrancea privind dosarul penal 782/P/2005 împotriva lui Graur Vasile înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Vrancea pentru evaziune fiscală – filele 124-131;

- declarații martori, administrator și angajat S.C. CRISTI LORI S.R.L. – filele 132-133;
- declarație martor, administrator S.C. COM TRANS SOREA S.R.L. - fila 134;
- declarația martor, administrator S.C. CT CONSTRUCT S.R.L., Rusu Costel, asociat majoritar și la S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. – fila 135;
- declarație martor, administrator S.C. STAR CONSTRUCT INVEST S.R.L. – fila 145;
- declarație martor, administrator S.C. BITIOFOR S.R.L. - filele 165-166;

Vol. 11 care cuprinde:

- adresă Banc Post și dischetă rulaj cont Consiliul Județean Vrancea – fila 1 și un plic numerotat 1A;
- specimene semnătură, cerere deschidere cont, extrase cont, ordine de vânzare valută – filele 2-74;
- ordine de plată emise de Consiliul Județean Vrancea – filele 75-133, 136-177, 179-224, 226-232, 234-241, 245-251;
- state de plată alimentări card-uri angajați Consiliul Județean Vrancea, filele 134-135, 178, 225, 233;
- situații de plăți către S.C. UNIVERS NORD S.R.L. – filele 252-261, S.C. AISPA STARS'95 S.A. filele 262-272, S.C. TOP MEDIA S.R.L. filele 273-277, S.C. UTILAJ CONSTRUCT fila 278, S.C. BITIONFOR S.R.L. filele 279-301;

Vol. 12 care cuprinde:

- ordine de plată emise de Consiliul Județean Vrancea – filele 2-4, 11-13, 35-38, 40-44, 46-54, 56-65, 67, 69-74, 76-104;
- referate de plată aprobate de Opreșan Marian și Diaconu Mircea, în baza cărora s-au efectuat plățile – filele 5, 14, 28, 39, 45, 55, 66, 68, 75, 105.

Vol. 13 care cuprinde:

- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 162 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 1-84;
- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 171 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 85-167;
- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 187 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 168-260;
- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 211 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 261-337;

Vol. 14 care cuprinde:

- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 132 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 1-91;
- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 133 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării,

- procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 92-177;
- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 145 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 178-262;
 - documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 156 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 263-377.

Vol. 15 care cuprinde:

- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 77 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 1-91;
- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 95 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 92-195;
- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 126 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 196-289;

- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 127 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 290-364.

Vol. 16 care cuprinde:

- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 19 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 1-89;
- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 49 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 90-204;
- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 59 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 205-306;
- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 62 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 307-427.

Vol. 17 care cuprinde:

- documentație lucrări de pietruire efectuate pe DC 126 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări,

situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini, proiect tehnic – filele 1-143;

- documentație lucrări de pietruire efectuate pe DC 133 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini, proiect tehnic – filele 144-315.

Vol. 18 care cuprinde:

- lucrări de pietruire efectuate pe DC 158 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini, proiect tehnic – filele 1-140;
- lucrări de pietruire efectuate pe DC 160 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini, proiect tehnic – filele 141-331.

Vol. 19 care cuprinde:

- lucrări de pietruire efectuate pe DC 168 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre

de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini, proiect tehnic – filele 1-145.

Vol. 20 care cuprinde:

- lucrări de pietruire efectuate pe DC 193 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini, proiect tehnic – filele 1-204;
- lucrări de pietruire efectuate pe DC 195 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini, proiect tehnic – filele 205-430.

Vol. 21 care cuprinde:

- lucrări de pietruire efectuate pe DC 183 de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini, proiect tehnic – filele 1-210;
- lucrări de pietruire efectuate pe DC 171A de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini, proiect tehnic – filele 212-320;

- lucrări de pietruire efectuate pe DC 171B de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini, proiect tehnic – filele 321-450;

Vol. 22 care cuprinde:

- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 165 de către S.C. AISPA STARS'95 SA.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 1-103;
- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 210 de către S.C. AISPA STARS'95 SA.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 104-207.

Vol. 23 care cuprinde:

- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 14 de către S.C. AISPA STARS'95 SA.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 1-102;
- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 16 de către S.C. AISPA STARS'95 SA.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 103-178;

- documentație lucrări de reabilitare efectuate pe DC 54 de către S.C. AISPA STARS 95 SA.: centralizator situație de lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 179-285.

Vol. 24 care cuprinde:

- lucrări de pietruire efectuate pe DC 55 de către S.C. AISPA STARS'95 SA.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini, proiect tehnic – filele 1-191;
- situații de lucrări întocmite de S.C. AISPA STARS'95 SA pentru DC 153 filele 197-201.

Vol. 25 care cuprinde:

- lucrări de pietruire efectuate pe DC 149A de către S.C. AISPA STARS'95 SA.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini, proiect tehnic – filele 1-255;

Vol. 26 care cuprinde:

- lucrări de pietruire efectuate pe DC 165 de către S.C. TOP MEDIA SRL.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 1-98;
- lucrări de pietruire efectuate pe DC 179 de către S.C. TOP MEDIA SRL.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție,

proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 99-171;

- situația plăților efectuate de S.C. TOP MEDIA SRL din contul deschis la BANCPOST filele 172-321.

Vol. 27 care cuprinde:

- lucrări de pietruire efectuate pe DC 140 de către S.C. PODGORIA COTESTI SRL.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 1-69;
- lucrări de pietruire efectuate pe DC 149 de către S.C. PODGORIA COTESTI SRL.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 70-154.

Vol. 28 care cuprinde:

- lucrări de pietruire efectuate pe DC 108 de către S.C. UNIVERS NORD SRL.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 1-85;
- lucrări de pietruire efectuate pe DC 100 de către S.C. UNIVERS NORD SRL.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 86-169;
- lucrări de pietruire efectuate pe DC 115 de către S.C. UNIVERS NORD SRL.: centralizator situație de documentație lucrări, situații de lucrări, contract de execuție, ordin de începere a lucrării, procese-verbale de

recepție, proces verbal de deschidere oferte, hotărâre de adjudecare, documente ofertant, caiet de sarcini – filele 170-240;

- situația plăților efectuate de S.C. UNIVERS NORD S.R.L. din contul deschis la BANCPOST filele 241-604.

Vol. 29 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea – deconturi justificative pentru comisiile de licitație, state de plată – filele 1-334.

Vol. 30 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea– deconturi justificative pentru comisiile de licitație, state de plată – filele 1-376.

Vol. 31 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea – situații lucrări neexecutate, referat, dispoziție de verificare a stadiului fizic a lucrărilor, facturi fiscale, ordine de plată, inventariere lucrări – filele 1-98;
- documente privind drumurile comunale, respectiv: procese verbale de recepție, centralizator, situații lucrări, ordine de începere, inventar al lucrării efectuat în 2005 pentru DC 95, 19, 156, 62, 210, 149A, 77, 115,100, 193, 168, 126, 133, 183, 195, 55, 16 – filele 99-466;
- notă explicativă primar com. Homocea pentru DC 16 – fila 453.

Vol. 32 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea - documente privind efectuarea lucrărilor pe drumuri comunale, respectiv: contract de execuție, centralizator, situații de lucrări, factura fiscală, procese verbale de recepție pentru DC 126, 211, 145, 187, 193, 160, 156, 195, 162, 171 B, 171, 168, 183, 171A, 133, 133, 19, 59, 62, 49, 95, 132, 77, 158, 127, 126, 165, 14, 210, 54, 55 – filele 1-480.

Vol. 33 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea – documente privind achiziția de lucrări, respectiv contract de execuție, hotărârea comisiei

privind adjudecarea, invitații de participare, comunicări, fișa de date a achiziției pentru DC 149, 140, 133, 126, 158, 160, 171B, 195, 55, 165, 195, 168, 115, 193, 100, 183, 153, 149A, 171A, 108- filele 1-532.

Vol. 34 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea – contracte de execuție, hotărârea comisiei privind adjudecarea, certificate fiscale firme, garanții, adrese Consiliul Județean Vrancea – firme pentru DC 49, 187, 210, 95, 171, 145, 179, 133, 162, 14, 165, 16, 211, 132, 62, 126, 127, 77, 19, 156, 59, 54 – filele 1-262, 272-555;
- situații anexe - Curtea de Conturi - filele 264-271.

Vol. 35 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea – contracte de execuție, hotărârea comisiei privind adjudecarea, certificate fiscale firme, garanții, adrese Consiliul Județean Vrancea – firme pentru DC 149, 140, 133, 126, 158, 160, 171B, 195, 165 – filele 1-270.

Vol. 36 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea – documente privind achiziția de lucrări, respectiv contract de execuție, hotărârea comisiei privind adjudecarea, invitații de participare, comunicări, fișa de date a achiziției pentru DC 49, 187, 210, 95, 171, 145, 179, 133, 162, 14, 165 – filele 1-265;

Vol. 37 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea – documente privind achiziția de lucrări, respectiv contract de execuție, hotărârea comisiei privind adjudecarea, invitații de participare, comunicări, fișa de date a achiziției pentru DC16, 211, 132, 32, 126, 127, 77, 19, 156, 59, 54 – filele 1-299.

Vol. 38 cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea – situații privind respectarea legislației referitoare la achizițiile de lucrări - filele 1-8;
- documente privind contract execuție lucrări, corespondență Consiliul Județean Vrancea - firme, hotărârea comisiei de licitație, alte documente privind licitația pentru DC 168, 115, 193, 100, 183, 153, 149A, 171 A, 108 - filele – 1-256.

Vol. 39 care cuprinde:

- documente ridicate de la S.C. AISPA STARS'95 S.A. privind lucrările de pietruire și reabilitare a drumurilor comunale, respectiv proiecte de execuție, situații de lucrări, dispoziții de livrare – filele 1-652.

Vol. 40 care cuprinde:

- documente privind achiziția complexului „Căprioara”, respectiv: hotărârea FEDERALCOOP, H.G. nr. 1793/2004, proces – verbal de negociere a vânzării directe, contract de vânzare-cumpărare, hotărârea Consiliului Județean Vrancea nr. 100/2004, proces-verbal de predare –primire a complexului, adresă MAI cu privire la repartizarea fondurilor, referat cu propunere de achiziție, studiu de oportunitate, hotărârea Consiliului Județean Vrancea nr. 10/2003, proces-verbal și stenograma ședinței Consiliului Județean Vrancea din 27.10.2005, hotărârea Consiliului Județean Vrancea nr. 50/2002, hotărârea Consiliului Județean Vrancea nr. 35/2003, cheltuieli pentru vila Rucăr și Hanul dintre Vii în cursul anilor 2003-2005, documente de preluare a Hanului dintre Vii, documente privind alocarea sumei de 5 miliarde lei către Primăria Focșani, documente privind alocarea sumei de 2 miliarde de lei către CL Răcoasa, documente privind rectificarea bugetului Consiliului Județean Vrancea din 12.11.2004, ziare online – filele 1-345, 378-431, 461-533, 595-611;
- declarații martori - filele 346-377, 460;

- raport de constatare al specialistului Direcției Naționale Anticorupție cu privire la achiziția complexului „Căprioara” și a cheltuielilor pentru Hanul Rucăr și Hanul dintre Vii – filele 534-594.

Vol. 41 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea privind cheltuielile efectuate de Consiliul Județean Vrancea pentru Hanul dintre Vii și Hanul Rucăr – filele 1-544;
- situații întocmite de Curtea de Conturi privind plățile efectuate nelegal și persoanele răspunzătoare – filele 236-247.

Vol. 42 care cuprinde:

- documente privind cheltuielile efectuate pentru Hanul dintre Vii și hanul Rucăr în perioada 2003-2005, respectiv facturi fiscale, ordine de plată, etc. – filele 1-721;
- situație de lucrări, ordine de plată, facturi fiscale pentru reparație Hanul dintre Vii, efectuată de S.C. TOP MEDIA S.R.L. – filele 585-590.

Vol. 43 care cuprinde:

- lucrările ședinței extraordinare a Consiliului Județean Vrancea din 12 noiembrie 2004, 2 volume, filele 1-479 – Hotărârea nr. 100.

Vol. 44 care cuprinde:

- obiecțiuni la controlul Curții de Conturi – filele 1-136.

Vol. 45 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea – filele 3-54;
- explicații scrise ale reprezentanților Consiliului Județean Vrancea și ale reprezentanților consiliilor locale – filele 55-281.

Vol. 46 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea – filele 3-52;
- explicații scrise ale reprezentanților Consiliului Județean Vrancea și ale reprezentanților consiliilor locale – filele 53-277.

Vol. 47 care cuprinde:

- declarații martori - filele 1-12;
- proces-verbal de control din 2005 întocmit de ANAF Vrancea la S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. – filele 14-21;
- contracte din cursul anului 2004 încheiate între S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. și S.C. RULOU TRANS S.R.L., S.C. CONEXING S.A., S.C. BRIMS S.R.L., S.C. CT CONSTRUCT S.R.L., S.C. ROMEDIL SRL., S.C. COM TRANS SOREA S.R.L. – filele 22-155.

Vol. 48 care cuprinde:

- raport de control Curtea de Conturi Vrancea – încheierea controlului nr. 39/8 august 2005 – filele 1-18;
- încheierea nr. 40 din 8 august 2005 – filele 19-38;
- explicații scrise – filele 39-49;
- notă a Curții de Conturi cu privire la obiecțiunile formulate – filele 50-62;
- obiecțiuni la raportul intermediar – filele 63-79;
- explicații scrise – filele 80-106;
- raport de control din 22.07.2005 – filele 130-209;
- documente bilanț pentru anul 2004; buget 2005 – filele 210-392.

Vol. 49 care cuprinde:

- dispoziția nr. 132/8 aprilie 2004 de numire a responsabilității pentru implementarea Programului de pietruire drumuri comunale, emisă de Opreșan Marian – fila 1;
- situația obligațiilor fiscale restante ale firmelor care au participat la executarea lucrărilor pe drumurile comunale – filele 2-37;
- contract de împrumut subsidiar și acte adiționale – filele 37-74;
- bugetul Consiliului Județean Vrancea modificat prin hotărârea 110/23.12.2004 – filele 182-259;
- cerere deschidere de cont și cereri de efectuare a tragerilor – filele 261-265;

- fișe de cont pentru operațiunile derulate în baza contractului subsidiar – filele 266-276;
- extrase de cont și documente de plată din contul Consiliului Județean Vrancea – filele 277-323.

Vol. 50 care cuprinde:

- dispozițiile nr. 34/2003 și 161/2004;
- fișa postului pentru Teodorescu Valeria, Pavel Maria, Cernat Ștefana;
- dispoziția nr. 434/2005, minuta ședinței extraordinare a Consiliului Județean Vrancea din 27.10.2005;
- adresele nr. 8872, 8873, 8901 din 11.11. 2005;
- hotărârea nr. 94/2005 a Consiliului Județean Vrancea cu anexele 1-14;
- hotărârile nr. 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107 / 27.10.2005;
- facturi fiscale, chitanțe, ordine de plată;
- foaie colectivă de prezență pentru lunile noiembrie 2004, februarie, martie, aprilie, iunie, iulie, august, septembrie, octombrie, decembrie 2005;
- contracte de achiziții publice nr. 8270 și 8945 din 2005 – filele 1-257.

Vol. 51 care cuprinde:

- documente privind pietruirea DC 175 com. Tâmboiești, cu fonduri Sapard, respectiv: declarația primar, CD proiect, documente proiectant – filele 1-14;
- rechizitoriu din 10.02.2006 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Vrancea nr. 782/P/2005 privind pe învinuiții Graur Vasile, administrator S.C. TOP MEDIA S.R.L. și Teodorescu Valeria, cercetați pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 11 lit. C din Legea nr. 87/1994 și art. 264 C.pen. – filele 15-16;
- documente privind achiziția de balast a S.C. AISPA STARS'95 S.A. de la ICMRS S.A. Galați – filele 18-30;

- documente privind modul de utilizare a fondurilor prevăzute de H.G. nr. 226/2003 în județele: Galați, Bihor, Dâmbovița, Maramureș, Harghita, Covasna, Hunedoara, Neamț, Olt, Bistrița Năsăud, Buzău, Gorj, Sibiu, Prahova, Sălaj, Teleorman, Mureș, Dolj, Timiș, Mehedinți, Cluj, Suceava, Ialomița, Caraș Severin, Argeș, Brăila, Alba, Călărași, Satu Mare, Botoșani, Timiș, Giurgiu, Iași, Bacău, Arad – filele 31-159; Vâlcea, Brașov – filele 427-465;
- rechizitoriu din 2005 privind pe inculpatul Mischie Nicolae pentru săvârșirea unor infracțiuni cu privire la renovări de imobile și lucrări de pietruire a unor drumuri comunale din județul Gorj – filele 160-252;
- extrase de cartea funciară pentru crama Calciu, județul Vrancea, contracte de vânzare-cumpărare, declarație martor – filele 253-276;
- documente pentru achiziție de balast de la Apele Române Siret pentru S.C. AISPA STARS 95 S.A. și S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. – filele 277-302;
- procese-verbale de producție balast din luna decembrie 2004, bonuri de consum pe drumuri comunale aparținând S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. – filele 303-326;
- ziare locale privind evenimente din județul Vrancea referitoare la Opișan Marina, Prunache Corneliu, etc. – filele 327-370; 479-487;
- fișe de identificare ONRC Vrancea pentru S.C. FOTBAL CLUB VRANCEA S.A. – asociere Opișan Marian – S.C. AISPA STARS 95 S.A. – filele 371-415;
- planșă foto, grafice judiciară cu aspecte ale DC 175 com. Tâmboiști Vrancea – filele 416-426;
- plângere penală Rusu Liviu împotriva lui Prunache Corneliu, depusă la IPJ Vrancea - filele 466-476.

Vol. 52 care cuprinde:

- adresă MFP – Garda Financiară – comisariatul General urmare a controlului efectuat la S.C. AISPA STARS 95 S.A., S.C. TOP MEDIA S.R.L. și S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. – note de constatare seriile CG nr. 003309, VN nr. 000058 și VN 000060/2006 - filele 1-203;
- FF seria VN VDS nr. 5631734 aparținând S.C. UNIVERS NORD S.R.L., proces-verbal de ridicare documente – filele 204-208;
- FF seria VN VDS nr. 6403876, nr. 6403877, nr. 6403877, aparținând S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., proces-verbal de ridicare documente – filele 209-218;
- FF seria VN VDY nr. 0447551, nr. 0447552, nr. 0447553, nr. 0447554 aparținând S.C. AISPA STARS'95 S.A., procese verbale de ridicare – filele 219-234;
- Proces-verbal și situație anexă privind documentele semnate de inspectorul de șantier Iacob Valeriu - filele 239-241;
- Proces-verbal privind situația documentelor prezentate de Consiliul Județean Vrancea cu privire la calamitarea parțială sau totală a unor drumuri comunale executate în cursul anului 2004 - fila 242;
- Adrese Direcția Națională Anticorupție pentru constituirea de parte civilă – filele 246-262 și 268-280;

Sub aspectul învinuirilor și al susținerii acuzații s-au reținut de către procuror următoarele:

A. PROGRAMUL DE PIETRUIRE A DRUMURILOR COMUNALE. ATRIBUIREA CONTRACTELOR DE EXECUȚIE

Prin H.G. nr. 577/1997, publicată în Monitorul Oficial nr. 256/1997, s-a aprobat Programul privind pietruirea drumurilor comunale, alimentarea cu apă a satelor și conectarea acestora la rețeaua de electrificare și la rețelele telefonice. Așa cum reiese și din titlul hotărârii de guvern, Programul aprobat prin H.G. nr. 577/1997 cuprinde 3 subprograme al căror mod de derulare a fost prevăzut atât în

hotărârea mai sus arătată, cât și în hotărârile de modificare ale acesteia. Totodată, în aplicarea Programului au fost emise normele metodologice 6529/NN/15.10.1997, normele metodologice 1270/16.06.1999, 1256/18.10.2005.

H.G. nr. 577/1997 a fost modificată prin H.G. nr. 211/1999, H.G. 580/1999 și H.G. nr. 1256/2005.

Normele metodologice au fost toate emise de către Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

Finanțarea Programului de pietruirea a drumurilor comunale s-a făcut din sume de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, alocații de la bugetul local și alte surse atrase.

H.G. nr. 577/1997 cuprinde o anexă în care sunt prevăzute costurile pe perioada 1997-1999 și distanța totală de drumuri ce urmează a fi pietruite, precum și fiecare drum comunal în parte cu indicativul acestuia și lungimea aprobată de către Guvern, în conformitate cu prevederile art. 42 și 43 din Legea nr. 500/2002 – Legea finanțelor publice(vezi fila 395 vol. 4).

În cursul anului 2003, Guvernul a adoptat H.G. nr. 226 din 27.02.2003, prin care a aprobat contractarea de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței a unui credit extern în valoare de 50 milioane de dolari SUA, necesar pentru finanțarea Programului de pietruire a drumurilor comunale. H.G. nr. 226/2002 nu a schimbat nimic din modul de derulare a programului, ci a prevăzut doar că Ministerul Transporturilor va încheia cu consiliile județene contracte de împrumut subsidiar pentru derularea creditului extern ce va fi contractat.

În lipsa altor precizări, este evident că modalitatea aplicării Programului de pietruire a drumurilor este și rămâne în continuare cea prevăzută în H.G. nr. 577/1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin normele metodologice emise în acest sens.

De altfel, la art. 3.1 din contractul de împrumut subsidiar se precizează că sumele de bani aferente proiectului vor fi utilizate pentru finanțarea lucrărilor, conform H.G. nr. 577/1997 (vezi fila 229, vol. 4).

În cursul anului 2004, Ministerul Transporturilor a încheiat cu toate consiliile județene contracte de împrumut subsidiar, al căror model a fost aprobat prin Ordinul nr. 34 din 04.08.2003 (vezi fila 202, vol.4).

În ceea ce privește Consiliul Județean Vrancea, acesta a încheiat cu Ministerul Transporturilor contractul de împrumut subsidiar nr. 33/553 din 12 februarie 2004 (vezi filele 202-204-227, vol. 4), prin care acestui județ i s-au alocat sume în valoare de 1 milion de dolari SUA. Aferent acestui contract, a fost redactată inițial anexa nr. 1 de către învinuitul COSTEANU ION, directorul Direcției tehnice din cadrul Consiliului Județean Vrancea, anexă în care a introdus drumuri comunale care fie nu au fost aprobate prin H.G. nr. 577/1997, fie făcuseră obiectul unor pietruiri anterioare (vezi filele 19-25 din vol. 3 - raportul de constatare întocmit de către specialiștii Direcției Naționale Anticorupție, precum și documentele aflate la filele 254-258 vol. 4, și filele 22-27 vol. 1).

În raportul de constatare s-a arătat că învinuitul OPRIȘAN MARIAN, în calitate de președinte al Consiliului Județean Vrancea, a semnat contractul subsidiar de împrumut și ulterior a numit comisiile de licitație, fără ca aceste cheltuieli de investiții să fie aprobate de Consiliul Județean Vrancea (vezi fila 71 vol. 3 din raport).

Pe parcursul derulării contractului în cursul anului 2004, învinuitul COSTEANU ION a mai întocmit, în aceleași condiții, anexele 1A, 1B și 1C (vezi filele 254 ,256 , 265 ,275, vol. 4), documente contrasemnate de către învinuitul OPRIȘAN MARIAN și care au stat la baza încheierii actelor adiționale 1, 2 și 3, prin care sumele alocate Consiliului Județean Vrancea au fost majorate succesiv, fără nici o fundamentare, până la cuantumul total de 1,9 milioane dolari SUA.

Cu privire la modul de întocmire și semnare a anexelor, respectiv a actelor adiționale, s-au pronunțat specialiștii Direcției Naționale Anticorupție în raportul de constatare financiară (vezi filele 12-20 și 29-39, vol. 3), în sensul că cererile de tragere au fost întocmite și ulterior aprobate, fără ca la baza acestora să existe vreo

fundamentare, adică studii de fezabilitate, hotărâri ale consiliilor locale, proiecte, etc.

Studiind tabelele de la filele 419-435 din volumul 4 comparativ cu anexa la H.G. nr. 577/1997 și cu probele de la dosar, reiese evident că anexele 1, 1A, 1B, și 1C au fost întocmite de învinuitul COSTEANU ION și semnate de învinuitul OPRISAN MARIAN prin suprapunerea cu drumuri executate anterior.

Același raport de constatare evidențiază mai multe clauze din contractul subsidiar de împrumut întocmite cu nerespectarea prevederilor legale, clauze pe care Consiliul Județean Vrancea, în calitate de agenție de implementare, le-a aplicat întocmai, încălcând prin aceasta legile în vigoare, deși avea posibilitatea și obligația să aplice atât normele generale, cât și specifice, publicate în Monitorul Oficial al României.

Prin aplicarea clauzelor nelegale din contractul subsidiar de împrumut și nerespectarea legilor în vigoare, inculpații au produs grave prejudicii care vor fi expuse detaliat în prezentul rechizitoriu.

O scurtă trecere în revistă a prevederilor H.G. nr. 577/1997 reliefează faptul că acest program se derulează prin virarea sumelor de bani primite de la minister de către consiliul județean spre consiliile locale, care au calitate de autoritate contractată (art. 2 alin.3 și 5 din H.G. nr.577/1997 și alin 7-10 din cap. 2 ale Normelor metodologice nr.1270/1999). De asemenea, pietruirea drumurilor comunale este prevăzută a se realiza de către consiliile locale, în administrarea și pe teritoriul cărora, de altfel, se află aceste drumuri, pe bază de referate de necesitate, note de fundamentare, studii de fezabilitate și proiecte întocmite de către acestea (art. 4. H.G. nr. 577/1997). Această documentație trebuia să fie cunoscută și sprijinită de comunitățile locale, în conformitate cu prevederile legale, întrucât în mod logic și firesc consiliile locale, prin reprezentanții lor, sunt cele care cunosc cel mai bine necesitățile comunei (art. 1 din Normele metodologice 6592/NN/1997, art. 2 alin 2 și 5 din H.G. nr. 211/1999).

De asemenea, consiliile județene trebuiau să încheie convenții cu consiliile locale în baza cărora să efectueze lunar plățile (vezi anexele la normele metodologice).

Nici una dintre aceste activități nu a fost desfășurată, întrucât învinuții din Consiliul Județean Vrancea nu au informat nici un consiliu local despre derularea Programului pe parcursul anului 2004 și nici nu i-au consultat în vreun fel.

Consiliul Județean Vrancea a ales să se comporte în mod nelegal ca o autoritate contractantă, aplicând art. 4.3. din Contractul subsidiar de împrumut (vezi fila 230 vol. 4). Este evident că anexele cuprinzând drumurile comunale au fost întocmite de către învinuitul COSTEANU ION și semnate de către învinuitul OPRIȘAN MARIAN, fără consultarea consiliilor locale și fără nici un fel de documentație în acest sens (vezi filele 39-49, vol. 3-raportul de constatare).

Toți primarii și viceprimarii audiați în calitate de martori (vezi vol. 7) au arătat că nu au știut nimic despre această investiție și nu au fost informați despre numărul drumurilor, lungimea acestora, caracteristicile tehnice ale lucrărilor, sumele alocate. În unele situații, autoritățile locale nu au cunoscut nici măcar numele firmelor implicate.

Cu toate acestea, învinuții le-au cerut primarilor să semneze procese-verbale de recepție a lucrărilor, majoritatea dintre ei refuzând însă să o facă.

Totodată, prin Dispoziția nr. 132/8 aprilie 2004 (vezi fila1, vol. 49) învinuitul OPRIȘAN MARIAN a delegat responsabilitățile sale privind derularea Programului către învinuții COSTEANU ION directorul direcției tehnice a Consiliului Județean Vrancea și RUSU LIVIU - șef Serviciu drumuri din cadrul Direcției tehnice a Consiliului Județean Vrancea, în baza clauzei de la art. 6.2. din contractul subsidiar de împrumut(vezi atribuțiile acestora din fisele posturilor , filele 438-440 si 503-504 vol 1). Din redactarea acestei clauze, nici măcar nu reiese obligativitatea președintelui consiliului județean de a-și delega atribuțiile și oricum această delegare nu are nici o relevanță, câtă vreme tot art. 6.2. precizează că președintele consiliului județean păstrează răspunderea finală asupra tuturor

atribuțiilor ce-i revin în calitate de reprezentant al agenției de implementare. Delegarea responsabilităților nici nu putea fi făcută legal, întrucât Legea nr. 215/2001 precizează clar ce atribuții își poate delega președintele consiliului județean, prerogativele arătate mai sus neputând constitui obiectul unei asemenea delegări.

Învinuitul OPRIȘAN MARIAN a ales însă să emită această dispoziție și tot el a emis mai multe dispoziții prin care a desemnat componența comisiilor de licitație.

Și aceste dispoziții au fost emise cu încălcarea normelor legale, respectiv O.U.G .nr. 60/2001 privind achizițiile publice. Acest lucru a fost evidențiat atât de către raportul Camerei de Conturi Vrancea (vezi filele 33-37, vol.46), cât și de către raportul de constatare întocmit de către specialiștii Direcției Naționale Anticorupție (vezi filele 55-72, vol. 3). Practic, în ambele documente de specialitate arătate mai sus s-a evidențiat faptul că, în toate situațiile, comisiile au fost compuse și au luat decizii în mod nelegal și, pe cale de consecință, nici unul din contractele de execuție a lucrărilor nu a fost încheiat cu respectarea prevederilor legale. Cu titlu de exemplu, specialiștii au arătat că aceste comisii au fost numite de către învinuitul OPRISAN MARIAN cu încălcarea prevederilor O.U.G. nr. 60/2001, în sensul că aceiași membri au selecționat aceleași firme pentru contracte diferite, lucru interzis de către lege. De asemenea, comisiile de evaluare a ofertelor, care au activat în perioada mai-noiembrie, au acționat în lipsa unui program anual de investiții și a inexistenței bugetului creditelor externe, care să fi fost dezbătut și aprobat de către consiliul județean (vezi fila 70 din raportul de constatare vol. 3). În raportul Camerei de Conturi Vrancea se arată faptul că pentru nici una din procedurile de achiziție, autoritatea contractantă nu a fost în măsură să dovedească data transmiterii invitațiilor de participare pentru ofertanți, garanțiile de participare nu au fost constituite prin nici una din formele stabilite de documentația aprobată de legislația în vigoare, iar firmele selectate erau neeligibile. Tot Camera de Conturi

Vrancea a stabilit că în baza acestor contracte s-au făcut plăți nelegale, în sumă totală de 56.594.833.845 lei vechi (vezi filele 32-37, vol. 46).

În concordanță cu constatările Camerei de Conturi Vrancea, ancheta a reliefat faptul că toate contractele de execuție au fost semnate de către vicepreședintele Consiliului Județean Vrancea, învinuitul DIACONU MIRCEA, în condițiile în care acesta nu a avut nici o dispoziție de delegare din partea învinuitul OPRIȘAN MARIAN.

Lipsa unei asemenea dispoziții o recunoaște și învinuitul DIACONU MIRCEA în declarația dată de el în calitate de învinuit (vezi filele 209-213 vol 1).

Chiar în cazul în care ar fi existat o asemenea dispoziție și aceasta era lovită de nulitate absolută, deoarece Consiliul Județean Vrancea nu avea nici un temei legal să contracteze asemenea lucrări.

Un prim argument este acela că aceste investiții nu au fost supuse dezbaterii și aprobării în nici o ședință publică la nivelul Consiliului Județean Vrancea. De asemenea, suma de 1,9 milioane dolari nu a fost inclusă în bugetul Consiliului Județean Vrancea și nici derulată prin intermediul Trezoreriei, încălcându-se astfel flagrant Legea finanțelor publice locale. Acest lucru a fost evidențiat atât de către raportul Camerei de Conturi Vrancea (filele 32-34, vol. 46), cât și de către raportul de constatare al Direcției Naționale Anticorupție (filele 35-43, vol. 3). Sumele de bani au fost ținute într-un cont la Banc Post și virate direct firmelor executante, la libera apreciere a învinuiților OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA, vicepreședinte al Consiliului Județean Vrancea, și fără a putea exista un control din partea organelor abilitate.

Un alt argument pentru care Consiliul Județean era în incapacitate de a contracta este cel desprins din totalitatea dispozițiilor legale referitoare la proprietate publică, regimul juridic al acesteia, precum și atribuțiile de administrare a proprietății publice (vezi raportul de constatare filele 19-20, vol. 3).

Astfel, Legea nr. 215/2001, în art. 5, 7 și 8, precizează că atribuțiile și competențele administrației publice locale se stabilesc numai prin lege, iar

competențele sunt depline și exclusive. Pe cale de consecință, art. 4.3 din contractul de împrumut subsidiar prin care permite Consiliului Județean Vrancea să se comporte ca o autoritate contractantă este lovit de nulitate absolută, întrucât încalcă norme de ordine publică dintr-o lege organică. Exercițarea competențelor revine autorității care se găsește cel mai aproape de cetățean, iar autoritățile publice locale vor fi consultate în problemele care-i privesc în mod direct.

Este evident că consiliul județean nu se putea substitui atribuțiilor consiliilor locale, indiferent de clauzele din contractul subsidiar de împrumut. Principiul, conform căruia contractul este legea părților, are valabilitate doar atâta timp cât prin acesta nu se încalcă norme imperative și ordinea de drept.

Art. 38 din Legea nr. 215/2001 prevede că cele care avizează și aprobă programele de dezvoltare, amenajarea teritoriului și urbanism, administrează domeniul public și privat al comunei și stabilesc măsurile necesare pentru întreținerea și modernizarea drumurilor comunale sunt consiliile locale.

Orice lucrare efectuată pe domeniul public al consiliului local se execută doar pe baza unei documentații tehnico-economice elaborată și aprobată de către consiliul local (art. 128 din Legea nr. 215/2001), documentație care, în cazul de față, nu a existat în nici o situație.

Norme suficient de clare cu privire la competențele și atribuțiile exclusive ale consiliilor locale se regăsesc și în art. 10 din Legea nr. 339/2004 privind descentralizarea (intrată în vigoare la scurt timp după începerea derulării programului), art. 25, 29, 33, 37 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, precum și O.G. nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat unde, prin art. 7 și 20, se stabilește, fără putință de interpretare, noțiunea de administrare, respectiv cui aparține dreptul de administrare.

În continuare, Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, prevede că drumurile comunale aparțin domeniului public al

comunelor, iar orice act de administrare vizând domeniul public se poate face legal doar cu hotărârea consiliului local (art. 11 și 12). În același act normativ este definită noțiunea de administrare, în care sunt incluse lucrările de construire sau întreținere a căilor de comunicații. Tot legea prevede că, orice acte juridice de administrare încheiate cu încălcarea prevederilor legale, respectiv care nu au aprobată consiliului local, sunt lovite de nulitate absolută (art. 11 alin. 2).

De asemenea, O.G. nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, la articolele 8, 22, 52 precizează clar competențele și responsabilitățile consiliilor locale ale comunelor cu privire la întreținerea drumurilor comunale.

Conform prevederilor Codului civil, orice contract trebuie să îndeplinească obligatoriu cele patru elemente ale condițiilor de validitate, respectiv capacitate, consimțământul, obiectul și cauza.

În speță, contractelor încheiate de către învinuitul MIRCEA DIACONU și cu cunoștința învinuitului OPRIȘAN MARIAN le lipsește elementul consimțământ, neexistând în nici o situație vreă hotărâre a consiliului local sau, în ultimă instanță, măcar a consiliului județean, pentru aprobarea acestor investiții.

Pe cale de consecință, contractele de execuție de lucrări semnate de către învinuitul DIACONU MIRCEA sunt lovite de nulitatea absolută și, ca atare, toate plățile făcute în baza acestor contracte sunt nelegale.

Cu titlu de exemplu, arătăm că în cadrul aceluiași program de pietruire a drumurilor și în baza aceluiași tip de contract de împrumut subsidiar, Consiliile Județene Suceava și Argeș au procedat legal și au cerut consiliilor locale să liciteze și să contracteze lucrările, după care le-au virat sumele necesare, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 577/1997 și a normelor metodologice (vezi filele 56, 94, 134, vol. 51), iar Consiliul Județean Covasna a supus dezbaterii investiția și a adoptat o hotărâre în acest sens.

Din adresele primite de la celelalte consilii județene din țară, nu reiese modul cum a procedat fiecare în parte (nici nu a făcut obiectul cercetărilor), însă în condițiile în care din verificări rezultă că au existat autorități care au procedat în

mod corect, urmând prevederile legale imperative și nu clauzele contractului de împrumut, nici inculpații nu mai au nici un temei să se prevaleze de clauzele contractului.

În raportul de constatare, întocmit de către specialiștii Direcției Naționale Anticorupție este analizat pe larg modul în care au fost selectate societățile comerciale pentru contractarea execuției lucrărilor (vezi filele 73-93, vol. 3). Nici una din societățile comerciale selectate nu îndeplineau condițiile de eligibilitate și, de asemenea, nici nu aveau capacitatea tehnologică pentru a executa asemenea gen de lucrări.

Începem prin a menționa în acest sens, S.C. TOP MEDIA S.R.L., administrată de către numitul Graur Vasile, fratele învinuitei TEODORESCU VALERIA - directorul Direcției economice din cadrul Consiliului Județean Vrancea.

Învinuita TEODORESCU VALERIA a făcut parte din comisia de licitație care a atribuit lucrări către S.C. TOP MEDIA S.R.L., încălcându-se astfel prevederile art.53 lit.a din O.U.G. nr. 60/2001. S.C. TOP MEDIA S.R.L. avea un singur angajat (vezi adresa Inspectoratului Teritorial de Munca Vrancea (fila 111 vol. 10) și nu avea în dotare nici un fel de utilaj (vezi adresa IPJ Vrancea fila 1, vol. 10) . Mai mult decât atât, sediul declarat era fictiv, iar toate activitățile se desfășurau cu forțe de muncă angajată fără forme legale (fila 123, vol. 10). Încă din acea perioadă, S.C. TOP MEDIA S.R.L. fusese atât în atenția organelor de control ale DGFP Vrancea, cât și a IPJ Vrancea pentru grave nereguli în activitatea financiar-contabilă (vezi filele 112- 131, vol. 10). De altfel, prin rechizitoriul din 10 februarie 2006, în dosarul 782/P/2005 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Vrancea s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a învinuitului Graur Vasile pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 11 lit. c din Legea nr. 87/1994 cu un prejudiciu total de 2,3 miliarde lei vechi, fapte săvârșite în perioada 2002-2004 (vezi fila 15, vol. 10). În aceeași cauză fusese cercetată și învinuita TEODORESCU VALERIA pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a

infractorului prev. de art. 264 C.pen., operând însă cauza de impunitate de la alin. 3 al aceluiași articol.

Învinuita TEODORESCU VALERIA a făcut parte din comisia care a atribuit contracte de execuție propriului ei frate, în condițiile în care învinuita semnase declarația prevăzută în art. 22 din H.G. nr. 461 / 2001 arătând că nu se afla în situație de incompatibilitate cu nici unul dintre ofertanți (vezi fila 36, vol. 46).

Ulterior, S.C. TOP MEDIA S.R.L. a intrat în lichidare (vezi fila 108, vol. 10), iar la data prezentului rechizitoriu este dizolvată de drept.

O altă societate comercială selectată de către comisia de licitație și care nu îndeplinea condițiile de eligibilitate este S.C. AISPA STARS'95 S.A., administrată de către făptuitorul Prunache Corneliu. Nici această firmă nu îndeplinea condițiile legale și, de asemenea, nu dispunea de capacitatea tehnologică necesară pentru activitatea de pietruire a drumurilor. Acest lucru rezultă din adresele IPJ Vrancea (vezi fila 3, vol.10), precum și din relațiile obținute de la Inspectoratul Teritorial de Munca Vrancea (vezi fila 55, vol. 10), din care reiese că societatea comercială nu avea decât 11 autocamioane și nici un utilaj specific construcției de drumuri (autogredere, cilindru compactor, încărcător, buldozer, etc.). De asemenea, societatea administrată de Prunache Corneliu a avut în total 53 de angajați, dintre care însă la începutul derulării contractelor de pietruire (luna mai 2004) mai rămăseseră un inginer, o secretara și un tinichigiu (vezi fila 55, vol. 10). În același timp, S.C. AISPA STARS'95 S.A. nu a avut pe perioada derulării contractelor nici un contract de prestări servicii cu vreo alta firmă (vezi fila 57, vol. 10).

Despre faptul că S.C. AISPA STARS'95 S.A. nu avea capacitatea tehnologică să efectueze lucrările de pietruire a drumurilor arată în declarația sa și martorul Parlatescu Cezar (vezi fila 52, vol. 10). Fostul angajat al lui Prunache Corneliu a subliniat faptul că în perioada respectivă societatea comercială mai contractase execuția a 9 blocuri ANL la Adjud , Panciu , Cotesti si Gugesti , 7 săli de sport, 7 lucrări de alimentare cu apă pe programe Sapard, reabilitări de școli, precum și construirea sediului Casei de Sănătate Vrancea. Pentru acest din urma obiectiv,

bineînțeles neexecutat, a și fost începută urmărirea penală de către Direcția Națională Anticorupție, atât față de el, cât și față de foștii responsabili care i-au atribuit lucrarea.

Tot martorul Parlatescu Cezar a arătat ca un Km de drum pietruit se execută într-o lună sau în cel mai bun caz o săptămână, dar numai de către firmele mari ceea ce nu era cazul S.C. AISPA STARS'95 S.A., conform propriilor sale aprecieri. În continuare, martorul a arătat că numai pentru cei 4 Km ai sectorului de drum Mahriu-Taratu din Comuna Poiana Cristei ar fi fost necesare 6 luni (lucrarea a fost facturată de Prunache Corneliu la 9 zile după încheierea contractului).

Cu privire la eligibilitatea ofertelor depuse de către S.C. AISPA STARS'95 S.A., arătăm că în raportul de constatare se reliefează faptul că membrii comisiei au întocmit 10 contracte cu această societatea comercială, în condițiile în care S.C. AISPA STARS'95 S.A. a prezentat o ofertă în care arăta că deține aparate de sudură mașini automate de tăiat, Dacia 1300, șubler și utilaje de îmbinat elemente de aluminiu, obiecte nefolositoare în cazul construcției de drumuri. În același timp, din analiza formularelor C6 și C9, cuprinzând lista consumurilor de materiale necesare, ore de funcționare ale utilajelor și consumurile privind transporturile, rezultă că acestea au fost subevaluate pentru a se putea înscrie în cerințele caietului de sarcini.

Tot în oferta S.C. AISPA STARS'95 S.A., s-a precizat în mod fals că societatea comercială nu are nici un fel de restanță cu privire la obligațiile de plată la bugetul de stat (vezi filele 96, 90-92 din raportul de constatare vol.3).

Un aspect deosebit de important este faptul că în baza ofertelor depuse de către AISPA STARS'95 S.A., raportat la propriile evaluări cu privire la durata de execuție a drumurilor, reieșea faptul că acestei firme i-ar fi fost necesare un total de 24 de luni de zile pentru execuția tuturor drumurilor, în condițiile în care ar fi atacat lucrările pe 8 tronsoane succesiv, ceea ce era imposibil față de dotările și personalul aproape inexistent de care dispunea Prunache Corneliu la acea vreme (vezi filele 86 și 338 din raportul de constatare).

Comisia de evaluare prezidată de învinuitul DIACONU MIRCEA și din care au făcut parte învinuiții TEODORESCU VALERIA , COSTEANU ION si RUSU LIVIU , nu a făcut nici un fel de verificări cu privire la aceste aspecte.

La data prezentului rechizitoriu, S.C. AISPA'STARS 95 S.A. se afla in procedura de faliment (vezi fila 58, vol. 10).

S.C ASIPA STARS'95 S.A. a obținut contracte de lucrări pentru simplul motiv că administratorul acesteia, Prunache Corneliu, era un apropiat al învinuitului OPRIȘAN MARIAN. Argumentăm aceasta prin faptul că relațiile dintre cei doi erau de notorietate în Focșani (vezi filele 359 , 479 , 481, 484, 486, vol. 51) și s-au concretizat în diverse activități. Astfel, din verificările efectuate rezultă faptul că în cadrul licitației din 31 octombrie 2001, prin care s-au vândut bunuri ale S.C. ROMVITIS S.A. Odobești, S.C. ASIPA'STARS 95 S.A. achiziționează cu suma de 950 milioane lei vechi crama" Calciu", situată în comuna Vârtescoiu, județul Vrancea, cu toate dotările și activele acesteia, precum și terenul aferent (vezi fila 262, vol. 51). La mai puțin de 2 luni, respectiv pe data de 5 decembrie 2001, Prunache Corneliu vinde crama" Calciu" către învinuitul OPRIȘAN MARIAN cu suma de doar 375,509 milioane lei vechi, adică de 3 ori mai puțin decât cu cât a cumpărat-o, un adevărat cadou făcut președintelui Consiliului Județean Vrancea.

Prețul adevărat al tranzacției reiese doar la data de 29 aprilie 2002, când învinuitul OPRIȘAN MARIAN vinde crama" Calciu" martorului Rădoi Lucian contra sumei de 4 miliarde lei vechi, iar acesta la rândul lui revinde activul către S.C. ROMVIT STAR S.A. Odobești cu suma de 5 miliarde lei vechi (vezi filele 275 , 276 respectiv 253, vol51).

Despre prietenia dintre învinuitul OPRIȘAN MARIAN și făptuitorul Prunache Corneliu a arătat în declarația sa și martorul Alexandrescu Marcel, primar al comunei Tâmboiesti, județul Vrancea (vezi fila 1, vol. 51). În declarația sa, acesta a arătat că a intrat în conflict cu învinuitul OPRIȘAN MARIAN încă din anul 1997, când acesta a încercat să-l forțeze să contracteze o lucrare cu firma condusă de către Prunache Corneliu. În declarația sa, primarul Alexandrescu Marcel a arătat că avea

cunoștință despre faptul că S.C ASIPA STARS'95 S.A. este o firmă nereserioasă și a refuzat categoric lucrarea (vezi fila 2, vol. 51).

Despre modul defectuos în care Prunache Corneliu înțelegea să efectueze lucrările de construcții, relatează și alți martori audiați. Astfel, martorul Oprea Zamfirel, primarul comunei Poiana Cristei, a arătat în declarația sa că în cursul anului 2003 firma lui Prunache Corneliu efectuase o lucrare pe raza comunei și, fiind nemulțumit de modul în care fusese executată, în cursul anului 2004 a refuzat să permită accesul angajaților lui Prunache Corneliu în comună, preferând să contracteze pietruirea drumului cu o altă firmă (vezi vol. 7, fila 2).

Martorul Ionescu Neculai, primar al comunei Homocea, județul Vrancea, a arătat în declarația sa că în cursul anului 2004, la primăria sa s-a prezentat o persoană trimisă de Prunache Corneliu, care a insistat să semneze un proces verbal de recepție, care să ateste, în fals, că s-a efectuat o pietruire de drum, în condițiile în care drumul respectiv era asfaltat (vezi fila 78, vol. 7).

Martorul Găman Gheorghe, primarul comunei Răcoasa, a arătat în declarația sa că în cursul anului 2005 l-a rechemat pe Prunache Corneliu să refacă lucrarea executată în 2004, pentru că era necorespunzătoare „drumul era impracticabil” (vezi fila 240, vol. 7).

De asemenea, firma lui Prunache Corneliu nu a executat nici un podeț de beton din cele prevăzute în proiect, lucru care reiese de asemenea din declarația primarului comunei Răcoasa.

Martorii Militaru Nicolae și Toader Gheorghe, angajați ai S.C. Drumuri și Poduri S.A. în calitate de lucrători pe autogreder, au arătat în declarațiile lor că l-au avertizat în timpul unei lucrări pe Prunache Corneliu despre faptul că piatra este insuficientă și mai trebuie adusă și că drumul ar fi trebuit profilat mai întâi, însă acesta nu a luat nici o măsură pentru remedierea situației (filele 171, 172, vol. 7).

Despre modul în care Prunache Corneliu înțelegea să abordeze relațiile cu funcționarii publici, a arătat și învinuitul RUSU LIVIU în declarația sa, în sensul că Prunache Corneliu obișnuia să-l sune și să-l amenințe cerându-i să întocmească

referatele pentru decontarea plăților nejustificate. Afirmația este credibilă, având în vedere că pe parcursul timpului Prunache Corneliu a mai avut manifestări similare concretizate în acte de violență nu numai față de RUSU LIVIU, ci și față de alți funcționari, în speță fiind vorba inclusiv de primarul comunei Vartescioiu (vezi filele 327 , 359 , 360, vol.51).

Cu privire la aceste fapte, părțile vătămate au sesizat organele de urmărire penală (vezi filele 133-136, vol. 2 și fila 478, vol. 51) și s-au efectuat anchete administrative (vezi filele 467-476, vol.).

În prezent, Prunache Corneliu este cercetat în alte trei dosare ale Direcției Naționale Anticorupție.

În concret, față de acesta s-a început urmărirea penală și i s-a prezentat materialul de urmărire penală în dosarul nr. 27/P/2005, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 26 rap. la art. 17 lit. d din Legea nr. 78/2000, în legătură cu lucrări contractate și neexecutate de 9 miliarde de lei în dauna Casei de Asigurări de Sănătate Vrancea.

De asemenea, față de Prunache Corneliu s-a dispus începerea urmăririi penale în dosarul nr. 205/P/2005, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 18¹ din Legea nr. 78/2000, în legătură cu contractarea și neexecutarea unor lucrări de modernizare a drumurilor comunale, în valoare de peste 1 milion de euro, proveniți din fonduri europene (vezi fila 488 vol. 51).

În prezent se mai efectuează cercetări față de Prunache Corneliu pentru lucrări contractate și neexecutate în cazul construirii Catedralei din Focșani.

Cu privire la eligibilitatea ofertelor depuse de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., raportul de constatare a evidențiat aceleași nereguli ca și în cazul de mai sus. Formularele C6 și C9 cuprindeau precizări incomplete sau contradictorii, care au dus fie la subevaluarea ofertei în mod intenționat, fie la prezentarea de date ce nu puteau fi verificate (vezi filele 73-76 din raportul de constatare).

Întocmai ca și în cazul celeilalte societăți comerciale, din propriile oferte rezultat faptul că S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. se angaja să efectueze lucrări pe 68,92 km, al căror timp de execuție total ar fi fost de 53 de luni calendaristice, în condițiile în care S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. trebuia să atace lucrările pe numai puțin de 13 drumuri simultan și în sezonul rece (vezi filele 85-86 și 337 din raport).

Este evident că S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. nu avea capacitatea tehnologică să efectueze lucrări de o asemenea amploare. Acest lucru reiese din adresele Inspectoratului Teritorial de Munca Vrancea și IPJ Vrancea (filele 98 și 3, vol.10).

Din documentele respective reiese faptul că pe perioada derulării contractelor, S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. avea angajați 4 muncitori necalificați, 4 șoferi, 5 mecanici, un sudor, un strungar și un tractorist, iar parcul auto se compune din patru autocamioane și două autoturisme.

Ulterior, S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. a subcontractat lucrări pe mai puțin de 7 Km din totalul de 68,92 contractați și la prețuri derizorii, situate mult sub cele stabilite cu Consiliul Județean Vrancea.

Tot cu privire la capacitatea tehnologică a firmei, martorul Parang Dumitru a arătat în declarația sa că execuția tuturor lucrărilor ar fi durat 6 luni în condiții meteo favorabile, aprovizionare ritmică și lipsa altor lucrări contractate, ceea ce însă nu a fost cazul în speță.

La data prezentului rechizitoriu, S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. se afla în lichidare judiciară (vezi filele 48, 263, vol. 52).

Celelalte două societăți comerciale selecționate, S.C. PODGORIA COTESTI S.R.L. și S.C. UNIVERS NORD S.R.L. sunt de asemenea menționate atât în raportul de constatare al Direcției Naționale Anticorupție, cât și al Camerei de Conturi Vrancea ca fiind neeligibile, iar cu privire la capacitatea tehnologică insuficientă a acestora, s-au obținut de asemenea relații pe parcursul anchetei (vezi filele 1-5 și 66, vol.10).

De asemenea, societățile comerciale contractante erau obligate în temeiul art.23 lit.c din Legea nr. 10/1995 să-și organizeze un sistem propriu de asigurare al calității prin personal propriu cu responsabili tehnici cu execuția atestați. Procedura atestării este precizată în H.G. nr 925/1995, precum și procedura expertizei de calitate a propriilor lucrări. Urmarea acestor proceduri, permite unei firme să demonstreze încadrarea lucrării în parametrii de calitate și în cotele prevăzute în proiectul tehnic de execuție.

Nici una dintre societățile comerciale cu care învinuitul DIACONU MIRCEA a încheiat contractele de lucrări nu dețin un asemenea sistem de asigurare al calității și ca atare nu pot dovedi încadrarea lucrărilor în parametrii tehnici stabiliți.

În continuare, art. 23 lit. f din Legea nr. 10/1995 obliga executanții să utilizeze numai produse certificate sau pentru care există agremente tehnice, dispoziție care nu a fost respectată în nici o situație pe parcursul lucrărilor, sens în care vom enumera cazuri concrete pe parcursul prezentului rechizitoriu.

Cu privire la proiectele tehnice de execuție a lucrărilor de pietruire, acestea se întocmesc având la bază Ordinul nr. 603/2003 al Ministerului Transporturilor, Turismului și Construcțiilor pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru proiectarea și execuția pietruirii drumurilor de pământ. Condiții tehnice de calitate”, indicativ AND582-2002 (vezi filele 277-288 , 297 – 308, vol. 2) în cele 88 de articole ale ordinului precum și șapte tabele anexe este prevăzută o procedura extrem de laborioasă privind execuția acestor tipuri de drumuri. Pentru ca proiectele tehnice de execuție să se înscrie în prevederile Normativului, acestea trebuie în mod obligatoriu verificate de către verificatori de proiecte atestați conform art.21 lit. c din Legea nr.10/1995 și H.G. nr. 925/1995. Viza verificatorului de proiecte certifică încadrarea acestuia în standardele de calitate, lucru care reiese atât din economia dispozițiilor legale, cât și din declarația învinuitului RUSU LIVIU (vezi filele 478-486 și 489-492 vol 1)

Nici unul dintre proiectele puse la dispoziția execuțiilor de către învinuitul COSTEANU ION nu poartă această viză, motiv pentru care nu există nici o dovadă că aceste proiecte corespund cerințelor.

De asemenea, proiectele tehnice trebuiau avizate de consiliul județean, conform Normelor Metodologice nr. 6529 / NN / 1997, lucru care nu s-a întâmplat în nici o situație.

O alta dovadă a faptului că proiectele nu au cum să corespundă normelor este examinarea comparativă a acestora cu cel promovat de Primăria Tâmboiesti prin Agenția Sapard. Acest proiect întocmit pentru un traseu de 4 Km cuprinde 261 de file și 98 de planșe (vezi documentația în format electronic tip CD de la fila 2A, respectiv 5, vol. 51). Comparativ cu acesta, proiectele deținute de către Consiliul Județean Vrancea nu depășesc nici unul 80-90 de file cu tot cu planșe, în condițiile în care traseele sunt comparabile ca lungime. De asemenea, dosarul pentru pregătirea, organizarea, desfășurarea și adjudecarea licitației întocmit de către Primăria Tâmboiesti cuprinde 165 de file (vezi CD-ul), comparativ cu dosarele similare ale Consiliului Județean Vrancea care nu sunt formate din mai mult de 40-50 file fiecare.

Din adresa Agenției Sapard, reiese faptul că pentru cei 4 Km de drum pietruiti la standardele în vigoare s-au alocat 28 miliarde lei vechi (vezi fila 3, 4, vol. 51), adică 7 miliarde pe Km.

Consiliul Județean Galați a alocat pentru 960 metri de drum pietruit suma de 6,8 miliarde (fila 32, vol. 51); Consiliul Județean Teleorman a alocat 42 miliarde pentru 10,2 Km, dintre care numai DC 54 Orbeasca – Izvoarele a necesitat 21 miliarde pe 4.2 Km (fila 81, vol. 51); Consiliul Județean Brăila a alocat 30 miliarde lei pentru 13,5 Km (vezi fila 137, vol. 51).

Comparativ cu aceste prețuri de execuție, inculpații din cadrul Consiliului Județean Vrancea pretind că au executat cu 53 de miliarde le vechi, lucrări pe 106 Km, aceasta în condițiile în care toate județele menționate sunt situate în zone de

câmpie unde nu exista probleme tehnice deosebite, comparativ cu județul Vrancea unde majoritatea drumurilor se situează în zone deluroase sau montane.

Rezultă în mod evident că atât proiectele, cât și prețurile de execuție înscrise în contractele semnate de către învinuitul DIACONU MIRCEA au fost neserioase, prin sumele alocate pentru sectoarele de drum respective.

A fost încălcată, de asemenea, și clauza 9.2. din contractul subsidiar de împrumut care prevede că documentația de licitație se va întocmi pe baza documentațiilor tehnice aprobate pentru fiecare drum comunal inclus în proiect, conform prevederilor legale (fila 234, vol. 4). Documentațiile tehnice n-au fost aprobate de nimeni, iar în cazul lucrărilor de reabilitări nici nu au existat.

Cu privire la contractele semnate de învinuitul DIACONU MIRCEA, arătăm că acestea constituie angajament legal în conformitate cu prev. art. 2 din O.U.G. nr. 45 / 2003 , Ordinele 1792/2002 și 522 / 2003 ambele emise de Ministerul Finanțelor Publice.

Acest angajament trebuia făcut în baza unei dispoziții scrise de delegare din partea ordonatorului de credite, întocmită în conformitate cu prevederile legale în vigoare, iar actul de angajament , în cazul nostru contractul de achiziții de lucrări trebuia vizat de compartimentul juridic și de cel care realizează controlul financiar preventiv propriu.

Învinuitul DIACONU MIRCEA a semnat toate angajamentele cu încălcarea tuturor normelor mai sus arătate, astfel că aceste angajamente sunt nelegale în integralitatea lor.

Tot în Ordinul Ministerului Finanțelor Publice se arată că ordonatorii de credite nu pot angaja cheltuieli într-o perioadă în care se știe că lucrarea nu poate fi executată până la data de 31 decembrie a exercițiului bugetar. Am arătat mai sus că din ofertele firmelor reieșea că pentru lucrări erau necesare între 24 și 53 de luni calendaristice.

De asemenea, în conformitate cu H.G. nr. 577/1997, proiectele tehnice trebuiau aprobate de consiliile locale, desigur pentru certificarea oportunității și

utilității acestora, lucru care nu s-a întâmplat în nici o situație. Nici măcar consiliul județean nu a aprobat vreun asemenea proiect, încălcându-se și pe această cale toate normele legale cu privire la demararea investițiilor de către autoritățile administrației publice locale.

Mai mult decât atât, în Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, la art. 42 alin. 2 se prevede că documentațiile tehnico-economice aferente investițiilor publice ce se realizează pe bază de credite externe contractate sau garantate de stat, indiferent de valoarea acestora se supun aprobării Guvernului.

Aceeași prevedere se regăsește în art. 40 din O.U.G nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, unde se prevede ca documentațiile tehnico-economice aferente acestor investiții se aprobă de către consiliile locale, după care se supun aprobării Guvernului. Totodată se prevede în art. 41 că obiectivele de investiții se cuprind în planurile anuale de investiții, doar în condițiile în care notele de fundamentare, precum și documentația tehnico-economică privind oportunitatea investiției au fost aprobate conform legii.

Învinuitul OPRISAN MARIAN, în calitate de președinte al consiliului județean și ordonator principal de credite, nu a făcut nici un demers pentru urmarea procedurilor legale în vederea derulării investițiilor.

Nu este lipsit de interes să menționăm că una dintre firmele proiectante și care au încasat sume de bani pentru proiecte, S.C. DOM PROIECT S.A. are printre administratori pe învinuita TEODORESCU VALERIA, diverși membri ai comisiilor de licitație și că angajat pe făptuitorul Graur Vasile administrator la S.C. TOP MEDIA S.R.L. care a contractat lucrări de pietruire(vezi filele 11-17, vol. 10).

O alta clauză nelegală introdusă în contractul de împrumut subsidiar, de care inculpații s-au prevalat și au profitat din plin, este cea de la Pct. 3.1. (vezi fila 206, vo.l 4). Conform acestei clauze, printre lucrările ce puteau fi executate erau și cele de reabilitare a drumurilor comunale.

Clauza este nelegală, întrucât nici în H.G. nr. 577 / 1997 și nici în H.G. nr. 226 / 2003 nu este prevăzută o asemenea operațiune ca făcând parte din programul

de pietruire a drumurilor comunale. Dimpotrivă, Normele metodologice nr. 6529 / NN / 1997 date în aplicarea H.G. nr. 577 / 1994 , la CAP 1 Pct. A subpunct. 1 alin 2 interzic cuprinderea în program a refacerii drumurilor comunale pietruite sau asfaltate , degradate. Aceeași interdicție a fost menținută și prin Normele metodologice nr. 1270 / 1999 .

Interdicția se datorează faptului că, la nivelul Ministerului Transporturilor, precum și la Inspectoratul de Stat în Construcții, nu exista norme tehnice de execuție care să stea la baza efectuării unor asemenea categorii de lucrări.

Acest lucru reiese din răspunsurile date de către instituțiile mai sus arătate, la solicitarea organelor de urmărire penală, singurele norme existente fiind cele referitoare la lucrările de pietruire aprobate prin Ordinul nr. 603/2003 al Ministerului Transporturilor, Turismului și Construcțiilor (vezi filele 274 , 289, vol. 2).

Noțiunea de reabilitare, respectiv operațiunea tehnică prin care se realizează aceasta, a căpătat un cadru legal doar în urma apariției H.G. nr. 1256 din 18 octombrie 2005, respectiv a Ordinului nr. 2217 din 21 decembrie 2005 pentru aprobarea normelor metodologice. Articolele 1 și 4 precizează că această operațiune se poate efectua/finanța legal doar pe bază de proiect tehnic aprobat, desigur, tot de către consiliul local al comunei. Actele normative menționate sunt în concordanță cu prevederile art. 21 lit.h corelativ cu art. 18 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții care obligă investitorii să procedeze la expertizarea construcțiilor la care se efectuează reparații, după care se întocmește proiectul propriu zis.

Și H.G. nr.1256/2005 păstrează întru totul modul de derulare a programului de pietruire și are întocmai ca și H.G. nr. 577/1997 anexe cu lungimea drumurilor și valoarea estimată actualizate.

Atât cu privire la clauza 3.1. din Contractul subsidiar de împrumut, cât și cu privire la celelalte clauze nelegale pe care le-am analizat, pe parcursul cercetărilor au fost audiați în calitate de făptuitori persoanele care au elaborat contractul cadru,

precum și persoanele care au semnat Ordinul nr. 34 din 4 august 2003, prin care a fost aprobat contractul cadru (vezi fila 202, vol. 4, respectiv filele 235-269 , vol. 2).

În mod concret, au fost chestionați cu privire la întocmirea contractului de împrumut subsidiar, Tureanu Ileana - fost secretar de stat în Ministerul Transporturilor, Petrașcu Elena - director general al Direcției Generale Juridice, Lumezianu Antoaneta – director general adjunct al Direcției Generale Relații Financiare Externe, Titus Giurcăneanu – director al Direcției Generale Achiziții și Concesiuni și Popeangă Silvia- director general al Direcției Economice, toți din cadrul Ministerului Transporturilor. De asemenea, a fost audiat în calitate de martor Năstase Vasile – fost inginer la Direcția Programe din cadrul Ministerului Transporturilor (vezi fila 270, vol. 2). Nici unul dintre făptuitori nu a fost în măsură să-și asume responsabilitatea introducerii termenului de reabilitare ca simbol al unei operațiuni specifice, și nici nu au putut preciza motivul pentru care au fost introduse celelalte clauze nelegale.

Atât Titus Giurcăneanu, cât și Năstase Vasile au arătat în declarațiile lor că la nivelul Ministerului Transporturilor nu există norme tehnice în baza cărora să poată fi executate lucrări de reabilitare a unui drum comunal pietruit (vezi filele 268, 272, vol. 2). Mai mult decât atât, martorul Năstase Vasile a arătat că în lipsa unor norme tehnice de execuție, nu se poate întocmi un proiect de execuție, iar în lipsa unui proiect de execuție nu se poate stabili suma necesară pentru efectuarea lucrării.

De asemenea, Titus Giurcăneanu a arătat că o eventuală reabilitare se putea face doar pe baza unui proiect tehnic. Atât el, cât și Năstase Vasile au arătat, de asemenea, că au existat divergențe cu privire la introducerea clauzelor discutabile, iar în final conducerea ministerului a impus contractul prin ordin, martorul Năstase Vasile indicându-l ca inițiator pe Sergiu Sechelariu.

Făptuitorul Tureanu Ileana a arătat în declarația sa că a semnat ordinul de aprobare a contractului cadru fără s-i cunoască conținutul. De profesie arhitect, fostul secretar de stat a spus că va reveni cu precizări pentru clarificarea situației, lucru care însă nu s-a mai întâmplat până la finalizarea anchetei.

Făptuitorul Petrașcu Elena – director al Direcției Generale Juridice, a încercat să motiveze introducerea termenului de reabilitare prin prevederea în art. 57 din O.G. nr. 43/1997, care stipulează că Ministerul Transporturilor asigură fondurile extrabugetare pentru reabilitarea drumurilor comunale, omițând însă să arate că același articol precizează că inclusiv reabilitările se fac în condițiile legii, ceea ce duce în mod evident la concluzia că pentru a se efectua asemenea gen de operațiuni sunt necesare normative tehnice.

Posibilitatea reabilitării unui drum comunal a fost introdusă în actul normativ mai sus menționat cu referire la cele asfaltate pentru care există norme tehnice.

Tot făptuitorul Petrașcu Elena a încercat să motiveze atribuirea calității de autoritatea contractantă consiliilor județene prin faptul că în cazul fondurilor externe finanțatorul impune ca și condiție înființarea unei agenții de implementare și a invocat în acest sens memorandumul de înțelegere privind utilizarea fondului național pentru ISPA (vezi fila 251, vol. 2).

Invocarea acestui memorandum de către juristul Ministerului Transportului este eronată, întrucât acesta se referă la fonduri nerambursabile, ceea ce nu este cazul în speță, cei 50 milioane de dolari fiind obținuți în baza unui credit extern de la o bancă comercială.

Afirmațiile directorului general al Direcției Juridice au fost contrazise și de către Lumezianu Antoaneta, care a arătat că băncile comerciale nu solicită detalii despre modul de utilizare a banilor și nici despre procedurile de achiziție ce vor urma, înființarea unei agenții de implementare nefiind o condiție pentru obținerea unui asemenea credit (vezi declarația de la filele 260-267, vol.2). De altfel, nici în H.G. nr. 226/2003 nu se prevede înființarea vreunei agenții de implementare, întrucât desfășurarea programului de pietruire a drumurilor este detaliat prezentată în H.G. nr. 577/1997, H.G. nr. 211/1999 și H.G. nr. 580/1999, precum și în normele metodologice aferente.

Tot ceea ce se prevede în H.G. nr. 226/2003 este încheierea de contracte de împrumut subsidiar cu consiliile județene și nimic mai mult, ceea ce denotă că

procedura de urmat în continuare este cea prevăzută în actele normative mai sus menționate.

Aceste mențiuni sunt absolut necesare întrucât pe parcursul anchetei atât inculpații, cât și o parte din făptuitori au încercat să-și motiveze acțiunile nelegale prin faptul că, în opinia lor, H.G. nr.226/ 2003 este cu totul altceva decât H.G. nr. 577/1997.

Sușinerile acestora sunt total nefondate, fiind evident că H.G. nr. 226/2003 este doar finanțarea lui H.G. nr. 577/1997, regulile de urmat fiind aceleași.

Orice altă clauză contrară introdusă în aceste contracte de împrumut subsidiar este nulă, așa cum am demonstrat mai sus.

Cu toate acestea, învinuitul DIACONU MIRCEA a semnat contracte pentru reabilitarea a 62,58 Km de drumuri comunale în valoare totală de 15.433.574.508 lei vechi, fără nici un fel de proiect tehnic, respectiv expertiza, care să stabilească necesitatea și amploarea reparațiilor necesare (vezi filele 284-308, vol 3 – raport de constatare).

Referitor la acest aspect, învinuitul COSTEANU ION a arătat că a întocmit caiete de sarcini pe care el, personal, „le-a considerat” a fi proiecte, invocând „instrucțiunile AND” care prevăd aplicarea a 300 metri cubi de balast pe kilometru (vezi filele 414-422 și 468 vol 1), precum și norme de deviz de prin 1981, acte normative pe care însă nu a fost în măsură să le prezinte organelor de urmărire penală până la finalizarea cercetărilor.

Practic, învinuitul COSTEANU ION a întocmit caietele de sarcini la libera sa apreciere și pe cale de consecință și prețurile înscrise în contractele de execuție au fost pur aleatorii.

De altfel, învinuitul a și recunoscut în declarația sa ca estimările le-a făcut pur personal, în baza evidențelor consiliului județean din 2001, privind starea de viabilitate (starea tehnică) a drumurilor comunale și că în 2004 nu a avut nici un fel de note sau studii de la consiliile locale care să ateste gradul de uzură a acestor drumuri.

Ulterior anului 2001, Direcția tehnică condusă de învinuitul COSTEANU ION nu a mai deținut nici un fel de informații cu privire la starea drumurilor comunale, întrucât acestea fuseseră date în administrare consiliilor locale.

Vom arata în continuare modul legal în care au procedat alte consilii județene. Astfel, cei de la Argeș , Galați , Buzău , Prahova și Covasna au întocmit proiecte tehnice pentru reabilitări, inclusiv studii geotehnice (vezi filele 31, 56, 70, 77, 134 , vol51). Consiliile județene Alba, Maramureș, Cluj, Ialomița au acționat numai pe sectoarele de drum pe care nu se mai intervenise de 10 ani (acest termen fiind luat în considerare în baza art. 29 din Legea nr.10/1995).

În cuprinsul prezentului rechizitoriu, vom arăta că inculpații au contractat lucrări de reabilitare inclusiv pe drumuri pietruite în urmă cu 1-2 ani sub pretextul ca , „se degradaseră” , fără să dețină însă, așa cum am arătat mai sus, evaluări tehnice de specialitate.

Clauzele introduse în contractul subsidiar de împrumut au produs pagube prin modul în care au fost aplicate de către învinuiți, motiv pentru care cu privire la făptuitorii din cadrul Ministerului Transporturilor cauza va fi disjunsă, urmând a se continua cercetările față de aceștia.

Conform art. 54 din O.U.G. nr. 60/2001 privind achizițiile publice, autoritatea contractantă hotărăște dacă membrii comisiei de evaluare sau ai juriului sunt remunerați pentru activitatea respectivă.

Așa cum am demonstrat mai sus , Consiliul Județean Vrancea nu putea avea calitatea de autoritate contractantă. Pe de alta parte, chiar și în condițiile în care si-ar fi asumat acest rol, pentru aprobarea plății membrilor comisiilor de licitație era necesară o hotărâre de consiliu.

Este evident însă că atâta vreme cât investițiile nu au fost discutate și aprobate de către consiliul județean, nu s-a discutat și aprobat nici plata membrilor comisiilor de licitație.

Faptul că nu a existat nici o dispoziție cu privire la plata membrilor comisiilor de licitație îl recunosc și învinuiții DIACONU MIRCEA și

TEODORESCU VALERIA în declarațiile date în calitate de învinuți (vezi filele 378-381 și 383 respectiv 209-213 vol. 1).

Exemplificăm în acest sens modul în care a procedat Consiliul Județean Harghita, care nu numai că a supus discuției și aprobării contractul de împrumut subsidiar, ci a și întocmit un referat de specialitate, precum și o expunere de motive pentru elaborarea unui proiect de dispoziție prin care președintele consiliului județean urma să decidă asupra modului în care urma să se facă plata membrilor comisiei de licitație. Aceasta dispoziție urma, de asemenea, să fie aprobată de către consiliul județean (vezi filele 50-52, vol.51).

Practic, se constată că responsabilii din cadrul Consiliului Județean Harghita au respectat întocmai prevederile Pct. 1 lit. a din Ordinul nr. 1792/2002 emis de Ministerul Finanțelor Publice, întocmind în acest sens un proiect de angajament pe care l-au supus atât aprobării, cât și controlului financiar preventiv propriu.

Învinuții din cadrul Consiliului Județean Vrancea nu s-au complicat în minuțioasele proceduri legale, ci dând dovadă de „operativitate și pragmatism” au trecut direct la însușirea sumei totale de 3.322.137.780 lei vechi, din banii alocați pietruirii drumurilor. Suma reprezintă aproximativ 5% din fondurile totale alocate Județului Vrancea.

În acest scop, învinuita TEODORESCU VALERIA a întocmit și avizat 284 de deconturi (vezi vol. 9 și 30), dintre care 216 au fost aprobate de către învinuitul DIACONU MIRCEA și 66 de către învinuitul OPRISAN MARIAN (vezi fila 109 din raportul de constatare vol. 3).

Adunând orele de muncă trecute ca fiind prestate, rezultă că învinuitul DIACONU MIRCEA a lucrat în comisii 13,29 de luni calendaristice, învinuita TEODORESCU VALERIA tot 13,29 luni, învinuitul COSTEANU ION 18,33 luni, o mai” slabă activitate” având-o învinuitul OPRISAN MARIAN cu doar 5 luni de muncă în comisii.

Se remarcă faptul că din probele de la dosar nu rezultă din care comisie a făcut parte învinuitul OPRISAN MARIAN (vezi volumele de la 1 la 52), precum și raportul de constatare (fila 110, vol. 3).

Din tabelul de la fila 109, rezultă că învinuitul COSTEANU ION a primit cea mai mare sumă, respectiv 462.092.760 lei vechi, fiind însă și cel care a depus cea mai „îndelungată” activitate, așa cum am arătat mai sus.

Și actul de control al Camerei de Conturi Vrancea evidențiază același aspect, respectiv faptul că fondul zilnic de timp pe fiecare persoană este mult peste durata unei zile, adică 110-120 de ore (vezi fila 52, vol. 46).

Pentru modul „profesional” în care a vegheat la selecționarea celor mai performante societăți comerciale, a fost retribuit și reprezentantul Ministerului Transporturilor, martorul Năstase Vasile, cu suma de 265.288.860 lei vechi, pentru 5,95 luni de muncă în comisii (vezi poz. 11 din tabelul de la fila 109, vol. 3).

În declarația dată de către acesta în calitate de martor, a arătat că „nu a constatat nici o neregulă la licitații” (vezi fila 270, vol. 2).

Comparativ, precizăm că Năstase Vasile a primit pentru participare la alte licitații sumele de 24 milioane lei vechi de la Consiliul Județean Sibiu, 8 milioane de la Teleorman, 14 milioane de la Ialomița, 5,9 milioane de la Giurgiu.

Alocarea acestor sume de bani către membrii comisiilor de licitație s-a făcut în condițiile în care clauzele 4.2. și 6.4 din contractul de împrumut subsidiar prevedea că fondurile vor fi utilizate exclusiv pentru finanțarea achizițiilor de produse, lucrări și servicii destinate realizării Proiectului (vezi filele 206, 209, vol. 4). Nici în H.G. nr.577/1997 și nici în H.G. nr. 226/2003, precum și normele metodologice aferente, nu există vreo prevedere care să permită utilizarea fondurilor destinate pietruirii drumurilor, pentru plata membrilor comisiilor de licitație.

De asemenea, au fost încălcate prevederile art. 94 alin. 2 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice, în care se arată că „funcționarii publici nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități remunerate sau neremunerate”.

Cu titlu exemplificativ, menționăm modul legal în care au procedat multe alte consilii județene din țară. Astfel, Consiliile Județene Covasna , Dâmbovița, Bistrița-Năsăud, Timiș, Mehedinți, Cluj, Suceava, Iași , Brașov, Satu Mare, Maramureș , Botoșani , Caraș Severin , Tulcea nu au plătit în nici un fel membrii comisiilor de licitație (vezi filele 56, 68, 87, 89, 91, 121, 142, 144, 146, 445 , 465, vol. 51).

Mai mult decât atât, din adresele oficiale primite de la Botoșani și Caras Severin rezultă că acestea motivează neplata prin „lipsa de fonduri proprii”, respectiv „austeritate bugetara”(vezi filele 121 și 144, vol. 51).

Consiliile Județene Maramureș și Satu Mare au motivat neplata prin faptul că „membrii comisiilor de licitație fac parte din aparatul propriu”, respectiv „prestația efectuată face parte din atribuțiile de serviciu”(vezi filele 40 , 142, vol. 51).

La fel de clar se arată în adresa Consiliului Județean Argeș, care precizează că membrii comisiilor de licitație au fost plătiți din fonduri proprii (vezi fila 134, vol. 51).

Celelalte consilii județene au plătit doar reprezentanții Ministerului Transporturilor cu sume modice și fără să existe indicii că acestea provin din fondurile destinate programului (vezi filele 42, 59, 62, 70, 83, 85, 117, vol. 51).

Cu privire la aceste aspecte, învinuita TEODORESCU VALERIA a arătat atât în declarația dată inițial în calitate de martor, cât și ulterior în calitate de învinuită că a calculat sumele în baza Ordinului comun al Ministerului Muncii și al Ministerului de Finanțe nr. 10736/199 , după care a spus că de fapt este vorba de Ordinele nr.10738/1993 și nr. 5585/1993, precum și alte norme „de care nu își amintește”(vezi filele 378-381 și fila 398, vol.1). Tot învinuita TEODORESCU VALERIA a arătat că, de fapt, „nu este foarte important...normele stabilesc doar un cadru orientativ al cuantumului” (vezi filele 378-381 vol.1).

Aceste norme invocate de către învinuită nu se regăsesc în programul Lex Expert, iar până la finalizarea cercetărilor învinuita nu a fost în măsura să prezinte

organelor de urmărire penală actele normative în baza cărora a calculat sumele arătate mai sus.

Din verificarea deconturilor, rezultă că acestea nu poartă viza compartimentului de control financiar preventiv propriu (CFPP), așa cum cere O.G. nr. 119/1999. În art. 10 se prevede faptul că pot fi supuse aprobării ordonatorilor de credite numai proiectele de operațiuni care respectă întrutotul cerințele de legalitate și poartă viza compartimentului de control financiar preventiv propriu.

Aceste norme se corelează cu art. 20 din O.U.G. nr. 45 / 200, care prevăd că ordonanțarea cheltuielilor se efectuează numai cu viza prealabilă a CFPP, în timp ce art. 14 prevede că nici o cheltuială nu poate fi înscrisă în buget, respectiv nu poate fi angajată dacă nu există o bază legală, respectiv sursa de finanțare pentru acea cheltuială. Tot în acest sens, legiuitorul a prevăzut în Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice art. 23, faptul că se supun controlului financiar preventiv propriu toate operațiunile care afectează fonduri publice, la fel fiind prevăzut și în O.U.G. nr. 45/2003. De asemenea, au fost încălcate în totalitate prevederile Ordinului MFP nr. 1792/2002 privind angajarea, lichidarea ordonanțarea și plata cheltuielilor în instituțiile publice, precum și anexelor aferente care prevăd întocmirea anumitor tipuri de formulare, atât pentru proiectele de angajament, cât și a ordonanțărilor de plată.

Deconturile, așa cum au fost întocmite, nu întrunesc calitatea de document justificativ și ca atare nu puteau fi luate în considerare. Mai mult decât atât, ordinul mai sus menționat precizează la Pct. 3 că ordonanțările de plată care nu poartă viza controlului financiar preventiv sunt nule și fără valoare.

Cu toate acestea, învinuitul OPRISAN MARIAN, așa cum am arătat mai sus, a semnat 66 de deconturi în baza cărora învinuita TEODORESCU VALERIA a efectuat plăți nelegale către membrii comisiilor.

În același timp, învinuitul DIACONU MIRCEA a semnat 216 deconturi cu încălcarea în plus și a prevederilor alin. 7-9 din anexa 1 a Ordinului, care stipulează

că delegarea atribuțiilor ordonatorului de credite trebuie făcută în scris, cu precizarea limitelor și condițiilor delegării, precum și a atribuțiilor specifice.

Învinuitul DIACONU MIRCEA nu a avut nici o dispoziție scrisă din partea învinuitului OPRISAN MARIAN în acest sens, așa cum cere art. 118 alin. 2 din Legea nr. 215/2001 și art. 17 alin 2 din O.U.G. nr. 45/2003.

Caracterul nelegal al plăților către membrii comisiilor de licitație a fost evidențiat în raportul de constatare întocmit de către specialiștii Direcției Naționale Anticorupție (vezi filele 104-110, vol. 3), precum și actul de control al Camerei de Conturi Vrancea (vezi vol. 46 fila 52 și vol. 48, fila 15).

Sumele alocate plății membrilor comisiilor de licitație au fost imputate de către Camera de Conturi Vrancea prin Încheierea nr. 40 din 8 august 2005 (vezi fila 34, vol. 48).

Cu privire la ordonanțarea acestor cheltuieli, învinuitul OPRISAN MARIAN a arătat în declarația sa că el interpretează clauza 4.2. din contractul subsidiar de împrumut în sensul că în achiziția de lucrări produse sau servicii intră și plata membrilor comisiei de licitație.

Apărarea este de circumstanță și fără un fundament juridic, întrucât art. 54 din O.U.G. nr. 60/2001, nu este o normă care reglementează procedura propriu-zisă a achizițiilor, fiind inserată la capitolul denumit „Comisia de evaluare Juriul”.

Referitor la alocarea acestor sume de bani, învinuita TEODORESCU VALERIA a depus la dosar 2 documente. Unul se intitulează „Nota cu tarife orare ce se cuvin membrilor din comisiile pentru licitațiile publice” (vezi fila 277, vol. 1).

Precizăm că ștampila și semnătura documentului sunt ilizibile, astfel că nu se știe de la cine emană documentul.

Chiar luând în considerare un asemenea document, care datează de peste 10 ani, se observă că tarifele variază între 1100 și 76 de mii de lei vechi pe oră. În aceste condiții este inexplicabil cum învinuiții au alocat peste 3 miliarde de lei.

De asemenea, s-a mai depus la dosar documentul „Fundamentarea timpului de lucru al comisiei pentru licitații” (vezi fila 345, vol. 1). Întocmai ca și primul

document, nici cel de-al doilea nu poartă un număr de înregistrare, însă din antet rezultă că este un document care emană de la Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, instituție ce nu are nici o legătură cu Consiliul Județean Vrancea și ca atare nu îi poate fi opozabil.

În drept: Fapta învinuitei TEODORESCU VALERIA, care, în calitate de director al Direcției economice din cadrul Consiliului Județean Vrancea, a întocmit în fals, în mod, repetat un număr de 284 de documente intitulate „deconturi”, care nu întrunesc calitatea de document justificativ și prin care a atestat în mod nereal un mare număr de ore de lucru pentru membrii comisiilor de licitație, după care le-a pus la dispoziția inculpaților OPRISAN MARIAN și DIACONU MIRCEA pentru a fi semnate, încălcând prevederile art. 4.2. din contractul subsidiar de împrumut, prin aceasta făcând posibilă utilizarea în alte scopuri a creditului destinat pietruirii drumurilor, iar prin săvârșirea faptei a obținut bani necuveniți, atât pentru sine, cât și pentru alte persoane, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de fals intelectual, uz de fals și complicitate la utilizarea creditului în alte scopuri, prevăzute de art.:

- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 și 291 din C.pen., cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen.;
- 26 Cod penal rap. la art 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen.

Fapta învinuitei TEODORESCU VALERIA care, în calitate de director al Direcției economice din cadrul Consiliului Județean Vrancea și membru al comisiei de licitație pentru atribuirea contractelor de execuție, a încălcat art. 53 lit. a din O.U.G. nr. 60/2001, participând la licitația în care ofertant era S.C. TOP MEDIA S.R.L., administrată de fratele ei Graur Vasile, contribuind la selecționarea acestei firme neeligibile și implicit la semnarea contractului de execuție în urma căroră s-au produs pagube în valoare de 1.937.319.259. lei vechi (vezi fila 305, vol. 3), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art:

- 248 Cod penal.

Fapta învinuitului DIACONU MIRCEA care, în calitate de vicepreședinte al Consiliului Județean Vrancea a semnat în mod repetat, fără a avea vreo dispoziție scrisă din partea ordonatorului principal de credite și fără vreo hotărâre a autorității contractante, un număr de 216 „deconturi”, întocmite în fals de învinuita TEODORESCU VALERIA, care atestau în mod nereal un mare număr de ore lucrate de membrii comisiilor de licitație, deconturi ce nu întruneau calitatea de document justificativ și nu purtau viza obligatorie a controlului financiar preventiv propriu, încălcând prevederile art. 4.2. din contractul subsidiar de împrumut, prin aceasta făcând posibilă efectuarea de plăți nelegale către membrii comisiilor din suma alocată pietruirii drumurilor și obținând atât pentru sine cât și pentru alții bani necuveniți, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de uz de fals și complicitate la utilizarea creditului în alte scopuri prev de art. :

- 26 C.pen. rap. la art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen.

Fapta învinuitului OPRISAN MARIAN care, în calitate de președinte al Consiliului Județean Vrancea și ordonator principal de credite, în lipsa vreunei hotărâri a autorității contractante, a semnat în mod repetat un număr de 66 de documente intitulate „decont” și a acceptat semnarea de către învinuitul DIACONU MIRCEA a altor 216 asemenea documente, întocmite în fals de către învinuita TEODORESCU VALERIA care atestau în mod nereal un mare număr de ore lucrate de membrii comisiilor de licitație, fără viza obligatorie a controlului financiar preventiv propriu, înscrisuri ce nu întruneau calitatea de document justificativ, încălcând prevederile art. 4.2. și 6.4 din contractul de împrumut subsidiar, prin aceasta făcând posibile plăți nelegale din banii destinați pietruirii drumurilor, obținând atât pentru sine cât și pentru alții bani necuveniți, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de utilizarea a creditului în alte scopuri și uz de fals prev. și ped de art.:

- 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 C.pen.;

- art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen..

B. DERULAREA CONTRACTELOR

În vederea supravegherii derulării contractelor și a execuției lucrărilor, Consiliul Județean Vrancea era obligat, în temeiul art.21 lit. d din Legea nr. 10/1995, privind calitatea în construcții, să angajeze o persoană în calitate de inspector (diriginte) de șantier.

Învinuitul IACOB VALERIU, fost inginer de drumuri și poduri, pensionar încă din anul 2004, avea o veche relație de colaborare cu învinuitul COSTEANU ION. De asemenea, învinuitul IACOB VALERIU poseda autorizație valabilă emisă de Inspectoratul de Stat în Construcții pentru desfășurare de activități de dirigiență de șantier (vezi fila 274, vol. 21).

În perioada anilor 2003-2004, învinuitul IACOB VALERIU a încheiat în mod succesiv contracte individuale de muncă cu timp parțial, cu Compania de Utilități Publice RA Focșani (CUP Focșani).

În mod concret, învinuitul a fost parte în Contractul nr. 49 pe perioada 2 iunie 2003 – 31 octombrie 2003, Contractul nr. 93 pe perioada 1 noiembrie 2003 – 30 aprilie 2004 și Contractul nr. 29 pe perioada 1 mai 2004 – 31 decembrie 2004 (vezi filele 294-299, vol. 6). În toate aceste contracte se precizează, la rubrica „felul muncii” – diriginte de șantier. De asemenea, în toate contractele se specifică faptul că obiectul contractului este „desfășurarea activității de diriginte de șantier cu contract de prestări servicii la Consiliul Județean Vrancea”.

Aceste contracte de prestări servicii se întocmeau între CUP RA și Consiliul Județean Vrancea (vezi filele 301-3004, vol. 6).

În mod concret, prin Contractul nr. 4734 din 12 iunie 2003, învinuitul IACOB VALERIU a fost pus la dispoziția Consiliului Județean Vrancea pe perioada 2 iunie 2003 – 31 octombrie 2003, ulterior, contractul de prestări servicii între cele două persoane juridice nemaifiind prelungit.

În acest context, la 18 mai 2004 s-a semnat primul contract de lucrări, având ca obiect pietruirea drumului comunal DC 179 Jitia, moment la care între CUP RA și Consiliul Județean Vrancea nu exista nici un contract de prestări servicii care să asigure punerea la dispoziție în favoarea investitorului a vreunui diriginte de șantier care să supravegheze lucrările.

Lucrările au demarat pe mai multe tronsoane de drumuri comunale, fără să existe supravegherea unui inspector, așa cum prevede în mod obligatoriu art.21 lit. d din Legea nr. 10/1995.

Doar la data de 22 iulie 2004, după mai mult de două luni de la începerea lucrărilor, s-a semnat între CUP RA și Consiliul Județean Vrancea un act adițional la Contractul nr. 4128 din 8 iulie 2003, prin care CUP RA pune la dispoziția beneficiarului pe învinuitul IACOB VALERIU, în calitate de diriginte de șantier (vezi fila 303, vol. 6).

Din modul de redactare al actului adițional, se remarcă faptul că este întocmit cu dată retroactivă, respectiv 1 iulie 2004, și oricum nu acoperă perioada de după 18 mai 2004 la zi.

În perioada 18 mai - 22 iulie, s-au efectuat lucrări pe un număr de 18 drumuri comunale, lucrări care nu au fost supravegheate și verificate de nici o persoană autorizată, conform prevederilor legale.

Din probele administrate la dosar, a reieșit faptul că, în nici una dintre situații, lucrările nu au fost executate corespunzător, existând unele drumuri comunale pe care nu s-a acționat deloc, sens în care în cele ce urmează vom descrie starea de fapt pentru fiecare caz în parte.

În baza contractului din 18 mai 2004, S.C. TOP MEDIA S.R.L., administrată de Graur Vasile (fratele învinuitei TEODORESCU VALERIA), a contractat lucrări de pietruire pe DC 179, comuna Jitia – traseu Dealul Sării, în valoare de 1.886.640.000 lei vechi, pe o lungime de 5 Km. Lucrările au fost achitate între datele de 4-12 august 2004, în valoare de 1.828.109.220 lei.

Din declarația primarului comunei Jitia, martorul Noaptes Neculai (vezi fila 498, vol. 7), rezultă faptul că S.C. TOP MEDIA S.R.L. nu avea nici un fel de utilaje pentru lucrările respective, toate fiind închiriate. Martorul s-a declarat nemulțumit de lucrări, care nu au fost executate pe întreaga lungime, lucrări care de fapt au constat doar în împrăștierea de balast pe drum, fără ca acesta să fie cilindrat, iar tasarea s-a făcut prin circulația mașinilor.

Nu s-au executat poduri de beton, șanțuri sau rigole.

Primarul comunei a avut certuri repetate cu Graur Vasile și a insistat să vină să refacă drumul, lucru care însă nu s-a întâmplat.

A întâmpinat greutăți și cu învinuitul RUSU LIVIU care a insistat să semneze procesul-verbal de recepție, însă primarul comunei a rămas pe poziție și a inserat în procesul-verbal că s-a transportat doar 36,5% din cantitatea totală de balast, iar drumul a fost executat doar pe 26% din lungimea lui (vezi fila 506, vol. 7).

Aceste constatări au fost efectuate de primarul comunei Jitia la 1 noiembrie 2004, în condițiile în care plățile fuseseră efectuate integral la 12 august 2004, așa cum am arătat mai sus. Ulterior datei de 1 noiembrie 2004 nu s-au mai efectuat nici un fel de lucrări.

Balastul a fost cules din albia râului Râmnic, unde nu există balastieră autorizată, piatra neavând nici un fel de certificat de calitate, așa cum cer normativele tehnice în vigoare. Mai mult decât atât, în prețul contractului este inclus și prețul de achiziție al pietrei, care trebuia să se facă de la furnizori autorizați, astfel că inculpații au achitat sume de bani inclusiv pentru materiale neachiziționate și nepuse în operă.

Din probele existente la dosar, rezultă faptul că situațiile de lucrări puse la dispoziție de S.C. TOP MEDIA S.R.L. și care trebuie să stea la baza ordonanțării plății nu sunt semnate de dirigintele de șantier (vezi filele 100-117, vol. 26).

Consecința acestui fapt este aceea că, în lipsa persoanei abilitate să verifice cantitatea și calitatea lucrărilor, ordonatorul de credite nu putea avea în nici un fel

certitudine că aceste lucrări s-au efectuat și ca atare nu trebuia sub nici o formă să aprobe plata.

Nici măcar referatul privind decontarea sumei nu este semnat de către persoanele abilitate din cadrul Consiliului Județean Vrancea, respectiv învinuții COSTEANU ION și RUSU LIVIU.

Cu toate acestea, învinuitul DIACONU MIRCEA a aprobat referatul și a semnat ordinele de plată, de asemenea și învinuitul OPRIȘAN MARIAN.

În baza contractului din 21 iulie 2004, S.C. TOP MEDIA S.R.L. a încheiat contractul pentru lucrări de pietruire pe DC 165 comuna Gura Calitei – traseu Dealul Lung- Rașca , în valoare de 2.196.146.180 lei, pe o lungime de 2 Km.

Suma a fost achitată în perioada de 12 august – 23 septembrie 2004, în valoare de 1.937.319.259 lei. În această perioadă nu s-au efectuat nici un fel de lucrări.

Din declarația martorului Bâtculescu Dragoș, primarul comunei Gura Calitei, reiese faptul că doar în noiembrie 2004 în comună au apărut autobasculante cu numere de înmatriculare din Basarabia, conduse de șoferi care nu vorbeau românește (vezi fila 169, vol. 7).

Întrucât nu puteau trece peste râul Râmna în punctul de acces Cocoșari, podul fiind șubred, autobasculantele tip „Kamaz” au basculat piatra pe marginea drumului, după care au plecat.

Primarul comunei a arătat că în luna aprilie 2005, după ce punctul de trecere peste râul Râmna a fost reparat de către Primăria Gura Calitei cu forțe proprii, au apărut din nou autocamioanele rusești care au dus piatra dincolo de râu, pe DC 165.

Aproximativ în luna mai –iunie, practic la aproape un an de zile după achitarea integrală a lucrărilor, pe sectorul de drum respectiv au apărut două autogredere care nu au făcut decât să împrăști balastul pe drum.

Și aceste autogredere aparțineau de fapt S.C. DRUMURI ȘI PODURI Vrancea S.A. și erau manipulate de către angajații acestei instituții, trimiși din dispoziția

conducerii (vezi declarațiile martorilor Militaru Neculaie și Toader Gheorghe, filele 171 și 172, vol. 7).

Este evident că S.C. TOP MEDIA S.R.L. nu a efectuat nici un fel de lucrări pe DC 165, lucru care reiese din declarația martorului Bitere Ionuț (vezi fila 165, vol. 10), administrator la S.C. BITIONFOR S.R.L. Acesta a arătat faptul că pe raza comunei Gura Caliiței a fost singurul care a efectuat niște lucrări de balastare la solicitarea și pe cheltuiala primăriei din localitate. În mai 2005, a fost invitat la sediul Consiliului Județean Vrancea, unde i s-a propus să refacă un drum pretins a fi „calamitat”.

Întrucât martorul a acceptat, la Consiliul Județean Vrancea s-a semnat un document intitulat „Act adițional nr. 1 din 2004”, dar care poartă nr. 2942 din 10 mai 2005, cu titlu retroactiv, redactat în așa fel ca și cum în cursul anului 2004 S.C. TOP MEDIA S.R.L. ar fi încredințat refacerea unor lucrări către S.C. BITIONFOR S.R.L., sub pretextul că lucrările anterioare ar fi fost distruse (vezi fila 181, vol. 7). Contractul a fost încheiat pentru suma de 519.000.000 lei, din care i s-a plătit firmei SC. BITIONFOR S.R.L., 370.000.000 lei.

Din aceste aspecte, rezultă faptul că, practic, pentru același tronson de drum, inculpații de la Consiliul Județean Vrancea au plătit de două ori, adică în anul 2004 suma de 1.937.319.259 lei către S.C. TOP MEDIA S.R.L., care nu a făcut nimic, iar în cursul anului 2005 suma de 370.000.000 lei către S.C. BITIONFOR S.R.L., încercând astfel să acopere lipsa lucrărilor.

Este evident că S.C. BITIONFOR S.R.L. nu a executat nici o lucrare de pietruire, fiind normal ca la nivelul unei asemenea sume mici primite să procedeze doar la împrăștierea de balast pe anumite sectoare de drum.

Este important să menționăm faptul că, cu toate că contractul de execuție a fost semnat pe data de 21 iulie 2004, iar licitația a avut loc în 20 iulie 2004, ordinul de începerea lucrărilor a fost emis de către învinuitul COSTEANU ION cu o lună de zile mai devreme, respectiv în 28 iunie 2004 (vezi fila 35, vol. 26).

Rezultă că se știa încă de la acea dată că licitația va fi adjudecată de către S.C. TOP MEDIA S.R.L., din comisia de selecția a firmelor făcând parte sora făptuitorului Graur Vasile, învinuita TEODORESCU VALERIA.

Nici situațiile de lucrări de la acest drum, contractat de S.C. TOP MEDIA S.R.L., nu sunt semnate de dirigintele de șantier (vezi filele 19-31, vol. 26) și cu toate acestea învinuiții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA au aprobat și semnat ordinele de plată.

La data de 25 mai 2004, s-a semnat contractul de execuție pentru reabilitarea DC 156 comuna Popești – traseu Intrare DN2 Popești – Gura Calitei, pe 7,5 Km, în valoare 1.023.000.000 lei, cu S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.

Din probele existente la dosar, rezultă faptul că nu a existat nici un fel de proiect pentru efectuarea unei asemenea lucrări de reabilitare, prețul fiind stabilit aleatoriu. Lucrările s-au efectuat în 32 de zile față de 90 de zile, cât a fost termenul de execuție înscris în contract, ordinul de începere a lucrării a fost emis exact în aceeași zi cu semnarea contractului și nu a existat nici o autorizație de construcție.

De asemenea, rezultă faptul că drumul are o lungime de 6,5 Km în realitate, însă s-au facturat lucrări pe 7,5 Km.

Din declarația martorului Ciocănel Nicolae, primarul comunei Popești (vezi fila 511, vol. 7), nu reiese faptul că lucrările au fost supravegheate de dirigintele de șantier, însă învinuitul IACOB VALERIU, care cu toate că la acea dată nu avea nici o calitate, așa cum am arătat mai sus, a semnat situațiile de lucrări, care au stat la baza efectuării plăților.

Învinuiții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA au plătit, în data de 30 iunie suma totală de 963.007.500 lei, cu toate că din declarația primarului comunei Popești rezultă faptul că lucrările au fost executate și în luna iulie 2004. Acesta nu s-a putut pronunța asupra calității lucrărilor, respectiv a parametrilor tehnici, întrucât era în necunoștință de cauză și de altfel nimeni nu ar fi putut face acest lucru, întrucât lucrările nu au avut la bază vreun proiect tehnic sau vreun studiu de fezabilitate.

La data de 25 mai 2004, s-a semnat contractul pentru reabilitarea DC 95 în comuna Valea Sării – traseu Colacu-Poduri cu S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., în lungime de 3 Km, pentru suma de 1.023.000.000 lei.

Ca dovadă că prețurile au fost neresonante, stabilite pur aleatoriu, arătăm că această sumă este identică cu cea alocată pentru reabilitarea DC 156, care are o lungime de peste două ori mai mare, respectiv 7,5 Km.

Din declarația martorului Bordea Ioan, primarul comunei Valea Sării, rezultă faptul că din cei 3 Km, 0,5 Km sunt asfaltați (vezi fila 14, vol. 7).

Restul de 2,5 Km au fost balastați în întregime anterior de către societatea comercială SUTRA din fondurile proprii ale Consiliului Local Valea Sării. De asemenea, primarul comunei a mai arătat în declarația sa că în cursul anilor 2001-2002, S.C. DRUMURI ȘI PODURI S.A. - Secția Vidra a efectuat lucrări de reabilitare și balastare pe 1 km din traseul respectiv, lucrări de amenajare a traseului și de întreținere mai efectuând și S.C. CRISTILORY S.R.L. (vezi filele 17-71, vol.7 și declarația martorului Cristian Gheorghică - administratorul acestei societăți comerciale filele 132-133, vol.10)

Cu privire la lucrările din primăvara anului 2004, efectuate de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., primarul a arătat că balastul a fost adus din albia râului Putna, unde de fapt nu există balastieră.

Ca și în cazul mai sus arătat, cu toate că piatra nu a costat nimic a fost inclusă în preț și plătită.

Tot primarul comunei confirmă faptul că, pentru reabilitarea porțiunii de drum respective, nu a existat nici un studiu de fezabilitate sau documentație.

Având în vedere lucrările anterioare repetate de întreținere și amenajare a acestui drum, este evident că nu se impunea o nouă intervenție, cu atât mai mult cu cât nu a existat un studiu tehnic de oportunitate sau vreo expertiză care să releve necesitatea efectuării reabilitării.

Tot din declarația martorului, rezultă că în procesul-verbal de recepție au fost incluși și cei 0,5 Km asfaltați.

Situațiile de lucrări au fost semnate de către învinuitul IACOB VALERIU, în condițiile în care la acea dată acesta încă nu era investiți legal prin actul adițional de prestări servicii și fără să fi fost la fața locului.

Chiar și în situația în care s-ar fi deplasat la fața locului, nu avea cu ce compara lucrările, în lipsa unui proiect tehnic.

La data de 25 mai 2004, s-a semnat cu S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. contractul pentru reabilitarea DC 62 comuna Vizantea Livezi – traseu Intrare DJ205E-Vizantea, pentru 3,1 Km, în valoare de 1.057.100.000 lei.

Din declarația Ciobotariu Fănică, primarul comunei Vizantea Livezi, (vezi fila 99, vol. 7), precum și documentele puse la dispoziție de către acestea, rezultă faptul că din cei 3,1 Km, jumătate aparține Direcției Silvice și este întreținut. Tot martorul a arătat că lucrările s-au făcut pe întreaga lungime de 3,1 Km, deci inclusiv pe drumul administrat de către Direcția Silvică.

Martorul Cârnoiu Maricica, viceprimarul comunei Vizantea Livezi (vezi fila 100, vol. 7), a arătat că drumul respectiv a fost întotdeauna pietruit și că jumătate aparține Direcției Silvice. A relatat în declarația sa faptul că în cursul anului 2004 fostul primar al comunei a declassat DC 62 din drum pietruit în drum de pământ, din ordinul învinuitului OPRÎȘAN MARIAN. Tot martorul a arătat că nu s-au făcut decât simple balastări pe 1,6 – 1,7 Km, că altele erau prioritățile în comună și că a fost anormal ca lucrarea să fie promovată și finanțată de către Consiliul Județean Vrancea, întrucât aceștia nu cunoșteau situația din teren.

Tot viceprimarul comunei Vizantea Livezi a arătat în declarația sa că era firesc ca la nivelul consiliului local să se întocmească nota de fundamentare și proiectul tehnic de execuție, precum și încheierea de contracte cu firmele executante.

Declarația martorului este un nou argument referitor la faptul că inculpații au acționat nelegal, încălcând prevederile H.G. nr. 577/1997, așa cum a fost demonstrat și în cuprinsul prezentului rechizitoriu.

Cu privire la faptul că DC 62 nu are mai mult de 1,7 km și că a fost întotdeauna într-o stare foarte bună, arată și martorul Galu Dumitru în declarația sa (vezi fila 101, vol. 7). Și acest martor a remarcat faptul că trebuia să se urmeze procedura din H.G. nr. 577/1997, lăsând să se înțeleagă, întocmai ca și viceprimarul comunei, că, prin modul în care s-a acționat, comunitatea a fost prejudiciată, întrucât nu s-a răspuns nevoilor reale ale acesteia.

Tot martorul Galu Dumitru a arătat ca lucrările s-au făcut doar înainte de alegerile locale, după care nu s-a mai făcut nimic, idee enunțată de altfel și de martora Cârnoiu Maricia.

Cu privire la faptul că pe jumătate din traseu, denumit „drum forestier Ape Minerale”, pietruirea și întreținerea erau asigurate de către Direcția Silvică se pot consulta documentele de la dosar de la filele 114-132 și următoarele din vol. 7. Situațiile de lucrări sunt semnate tot de către învinuitul IACOB VALERIU, fără a avea vreo calitate în acel moment și, ca dovadă că nici nu a fost la fața locului, menționăm că în declarația martorului Ciobotariu Fănică se arată că dirigintele de șantier a fost o persoană pe nume „Roșu”, care de fapt este unul dintre angajații S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.

Nici în cazul de față nu a existat nici o autorizație de construcție, iar ordinul de emiteră a lucrărilor a fost emis în aceeași dată cu încheierea contractului. Ordinele de plată au fost semnate de către învinuitul DIACONU MIRCEA, la data de 30 iunie 2004, pentru suma de 997.099.810 lei, în baza referatului nr. 4402 din 28 iunie 2004, semnat de învinuitul OPRIȘAN MARIAN, preț stabilit în lipsa unui proiect tehnic sau al unui studiu de fezabilitate și pentru lucrări executate doar pe jumătate din trasee.

În data de 25 mai 2004, s-a încheiat contractul pentru lucrări de reabilitare pentru DC 59 din comuna Movilița – traseu Movilița-Trotușanu, 3Km, pentru suma de 1.023.000.000 lei.

Din declarația martorului Cristian Corneliu, primarul comunei Movilița (vezi fila 372, vol. 7), rezultă faptul că balastul utilizat a fost excavat din albiile râurilor

Zăbrăuți și Caregna. Ca și în cazurile anterioare, deși piatra nu a costat nimic, a fost inclusă în prețul contractului.

Tot martorul a arătat că acest gen de balastări sunt extrem de vulnerabile, iar în condiții meteo nefavorabile drumul se degradează semnificativ, lucru care dovedește în plus condițiile neprofesionale în care s-a acționat și implicit faptul că banii au fost cheltuiți fără rost. Martorul a arătat, de asemenea, în declarația sa, întocmai ca și martorii Cârnoiu Maricica și Galu Dumitru, că lucrările au fost făcute doar înainte de alegerile locale, după care nu s-a mai făcut nimic pe tot parcursul anului 2004.

O altă dovadă cu privire la faptul că banii nu au fost utilizați integral, deși au fost achitați la data de 30 iunie 2004, este faptul că la doar 6 zile după încheierea contractului între Consiliul Județean Vrancea și S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., această din urmă firmă a încheiat la 31 mai 2004 un contract de prestări servicii cu S.C. CT CONSTRUCT S.R.L. Movilița pentru încărcat, transportat și împrăștiat balast pe cei 3 Km ai DC 59 (vezi fila 144, vol. 10). Valoarea contractului este de 298.912.530 lei, adică de 3 ori mai mică decât suma de bani primită de la Consiliul Județean Vrancea.

În baza acestui contract, în cursul lunii octombrie 2004, S.C. CT CONSTRUCT S.R.L. Movilița întocmește centralizatorul situației de lucrări pentru întreaga sumă și facturează la 25 octombrie 2004 suma către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. (vezi filele 136-143, vol. 10).

Situațiile de lucrări nu sunt semnate de către învinuitul IACOB VALERIU, astfel că nu există nici o dovadă că s-ar fi executat.

Inclusiv primarul comunei Movilița a arătat că la fața locului nu a fost nici un diriginte de șantier și că știe doar din auzite despre subcontractarea cu S.C. CT CONSTRUCT S.R.L. Movilița, fără însă să poată confirma, așa cum am mai arătat, că s-ar mai fi efectuat vreo lucrare pe raza comunei Movilița după alegerile locale din anul 2004.

Inclusiv martorul Rusu Costel, administrator la S.C. CT CONSTRUCT S.R.L. Movilița, a arătat în declarația sa că toate lucrările pe care le-a executat au fost cu siguranță înainte de alegerile locale, însă a facturat în octombrie 2004, deoarece S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. nu i-a plătit suma de 298.912.530 lei.

Tot martorul Rusu Costel a arătat că nu a făcut decât să care balast și nici nu putea profila drumul, întrucât nu deținea decât un singur buldozer.

Din toate aceste aspecte, reiese faptul că singurele activități desfășurate pe DC 59 Movilița Troțușanu sunt cele de transport balast efectuate de către S.C. CT CONSTRUCT S.R.L. Movilița, în valoare de 298.912.530 lei, existând suspiciunea că nici aceste lucrări nu au fost efectuate, întrucât Rusu Costel împreună cu soția sa, Rusu Polixenia, sunt acționari majoritari ai S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. (vezi fila 93, vol. 10).

Restul sumei de peste 600.000.000 lei, încasată de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., prin ordinele de plată semnate de învinuitul DIACONU MIRCEA și pe baza referatului aprobat de către învinuitul OPRIȘAN MARIAN, nu are nici un fel de acoperire în vreo lucrare efectuată.

În baza contractului din data de 25 mai 2004, s-a contractat reabilitarea DC 19 din orașul Adjud – traseu intrarea DN2 – Șișcani, în lungime de 2 Km, pentru o valoare de 682.000.000 lei, cu S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., lucrare ce nu a fost realizată de această societatea comercială, ci de către S.C. SOREA TRANS S.R.L.

Din declarația martorului Sorea Vasile (vezi fila 134, vol. 10), rezultă faptul că a fost contactat de către primarul din Adjud care l-a pus în legătură cu S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.

Firma administrată de soția sa a întocmit un contract de prestări servicii în valoare de 119.000.000 lei, în baza căruia a efectuat lucrări de balastare și profilare a drumului.

Nici în cazul de față nu a existat proiect tehnic, expertiză sau studiu de fezabilitate, atât prețul de 682.000.000 lei, cât și cel de 119.000.000 lei fiind stabilit aleatoriu. Diferența de 563.000.000 lei, încasați de S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. de la Consiliul Județean Vrancea, nu are acoperire în nici un fel de lucrări efectuate.

Conform martorului Sorea Vasile, firma administrată de soția sa a fost singura care a acționat pe cel drum.

Centralizatorul situațiilor de lucrări, precum și situațiile de lucrări propriuzise, sunt semnate de către învinuitul IACOB VALERIU, fără ca la acea vreme să aibă vreo calitate (vezi filele 4-11, vol.16).

La data de 28 iunie 2004, s-a semnat contractul pentru lucrări de pietruire, în valoare de 1.690.000.00 lei, cu S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. pentru DC 195, comuna Ciorăști – traseu Ciorăști - limită județ Buzău, pentru o lungime de 2 Km.

Din declarația primarului Haiducu Viorel (vezi fila 551, vol. 7), reiese faptul că lucrările au constat în simple balastări, fără a se efectuat nici o lucrare specifică pietruirii de drumuri. Acesta nu poate face nici un fel de aprecieri cu privire la parametri tehnici și calitativi ai lucrării. Tot din declarația martorului, rezultă că acest sector de drum făcuse obiectul unor reparații făcute cu forțe proprii ale consiliului local și cu sprijinul cetățenilor din comună.

De asemenea, conform precizărilor făcute de către primarul comunei cu ocazia întocmirii procesului-verbal de cercetare la fața locului (vezi fila 552, vol. 7), rezultă faptul că lucrările au fost efectuate în toamna anului 2004, lunile septembrie-octombrie, și au fost efectuate pe o lungime de 1,7 Km în loc de 2 Km, și pe alte poziții kilometrice decât cele din proiect, respectiv de la Km 0 la Km 1,7 în loc de la Km 2 la Km 4.

Învinuitul COSTEANU ION a acționat cu bună știință în schimbarea traseului, lucru care este dovedit cu adresa întocmită de către acesta cu data de 17

iunie 2004, prin care solicită proiectantului să schimbe traseul, fără însă să mai aștepte întocmirea unui nou proiect (vezi fila 208, vol. 20).

Rezultă faptul că lucrările au fost efectuate pe alte porțiuni de drum decât cele pentru care se întocmise proiectul și contractul, astfel că încadrarea în standarde nu poate fi verificată și, ca atare, nici cantitățile de materiale puse în operă. De asemenea, se remarcă faptul că executantul a facturat suma de 1.518.546.116 lei, iar învinuitul OPRIȘAN MARIAN a aprobat un referat pentru o sumă mai mare, respectiv 1.690.000.000 lei, ordinul de plată fiind semnat de către învinuitul DIACONU MIRCEA.

De asemenea, se remarcă faptul că inculpații au procedat de o manieră unică în practica relațiilor comerciale, aprobând referatul de plată pentru întreaga valoare a contractului de execuție în aceeași zi semnarea contractului, adică la 28 iunie 2004, dată la care au fost întocmite inclusiv situațiile de lucrări și factura fiscală. În aceeași zi a fost semnat și ordinul de începere a lucrărilor. La doar două zile, adică la 30 iunie, se face plata întregii sume de 1.690.000.000 lei.

Este evident că în această postură nici măcar învinuitul IACOB VALERIU nu a înțeles de cuviință să semneze situațiile de lucrări (vezi filele 210-219, vol. 20). Ignorând cele mai elementare reguli în materie de urmărire a derulării contractului, precum și cele referitoare la angajarea, lichidarea și ordonanțarea plăților, învinuiții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA au aprobat alocarea banilor.

Așa cum a arătat martorul Haiducu Viorel, aceste lucrări au demarat doar trei luni mai târziu și nu au mai fost supravegheate de către nimeni, astfel încât nu există nici un document veridic din care să reiasă ce anume s-a făcut și ce nu.

De asemenea, cu privire la neseriozitatea cu care a acționat învinuitul COSTEANU ION, arătăm că proiectul destinat pietruirii DC 195 este identic cu proiectul care a fost întocmit pentru DC 160, comuna Dumbrăveni.

Ambele proiecte sunt întocmite de către S.C. DOM PROIECT S.R.L., firmă la care contabil șef era la acea vreme făptuitorul Graur Vasile (fratele învinuitei TEODORESCU VALERIA) și acționar majoritar Consiliul Județean Vrancea.

La data de 28 iunie 2004, s-a semnat contractul pentru pietruirea drumului DC 160, comuna Dumbrăveni – traseu Dragosloveni – Popești, pe o distanță de 2 Km, pentru suma de 3.211.000.000 lei.

Exact ca și în cazul mai sus arătat, în aceeași zi cu semnarea contractului învinuiții RUSU LIVIU și COSTEANU ION au întocmit referatul aprobat tot în aceeași zi de către învinuitul OPRIȘAN MARIAN și doar după două zile, la 30 iunie 2004, învinuitul DIACONU MIRCEA semnează ordinul de plată pentru întreaga sumă (vezi fila 105, vol. 12).

Nici în acest caz, învinuitul IACOB VALERIU nu și-a permis să semneze situațiile de lucrări care au fost „editate” în aceeași zi cu semnarea contractului (vezi filele 148-154, vol. 18).

Inclusiv facturile au fost întocmite cu data contractului.

Din declarația martorului Strâmbei Ionel, primarul comunei Dumbrăveni (vezi fila 491, vol. 7), reiese faptul că DC 160 a fost într-o stare bună și fusese pietruit, suferind unele degradări. Din această afirmație, reiese faptul că nu era necesară o nouă pietruire, așa cum stabiliseră inculpații prin contractul de execuție.

Însă, nici măcar această pietruire prevăzută în contract nu a fost făcută, din declarația primarului reieșind faptul că a fost profilat drumul cu un autogreder, după care s-a întins piatră care a fost nivelată, din descrieri rezultând o simplă operațiune de întreținere.

Pentru aceste operațiuni minore, învinuiții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA au plătit 3.211.000.000 lei, așa cum am arătat mai sus, cu toate că facturile emise de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. au o valoare mai mică, respectiv 2.984.281.316 lei.

Tot pentru comuna Dumbrăveni, s-a fost semnat contractul din 25 iunie 2004, având ca obiect pietruirea DC 158 – traseu Dragosloveni – Bordești, pe o distanță de 2 Km, în valoare de 1.690.000.000 lei, cu S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.R.L.

Cu toate că de această dată primarul comunei Dumbrăveni confirmă necesitatea lucrării, plățile se fac de către învinuții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA la cinci zile după semnarea contractului, pentru întreaga sumă prevăzută.

Situațiile de lucrări sunt, de asemenea, nesemnate de către învinuitul IACOB VALERIU (vezi filele 7-11, vol. 18).

Lucrările efectuate ulterior nu au mai fost supravegheate de către nimeni, astfel că nici o persoană nu poate preciza ce cantități de materiale au fost puse în operă pentru realizarea acestui drum.

Din probele de la dosar, se remarcă faptul că procesul-verbal de predare a amplasamentului și a bornelor de repere a fost întocmit între Consiliul Județean Vrancea și S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., la data de 3 iunie 2004, cu 21 de zile înainte de data licitației, care a avut loc la 24 iunie 2004 (vezi fila 12, vol. 18).

Rezultă că inculpații din cadrul Consiliului Județean Vrancea știau exact care este firma care își va adjudeca lucrările și intenționau să aloce banii fără nici o fundamentare și fără a mai aștepta executarea lucrării.

Pentru comuna Dumitrești s-au semnat patru contracte de execuție, respectiv la 27 iulie 2004 în valoare de 2.927.292.316 lei pentru DC 183-traseu Bicești-Lupoaia, 4 Km, pietruire, 1 octombrie 2004 în valoare de 558.999.525 lei, pentru DC 171 traseu Dumitrești-Galoiești, 1,5 Km, reabilitare, 3 noiembrie 2004 în valoare de 2.700.764.120 lei, pentru DC 171A – traseu Biceștii de Sus- Poienița, 1, 5 Km, pietruire și tot la 3 noiembrie 2004 în valoare de 1.773.837.000 lei, pentru DC 171B- traseu Biceștii de Sus-Dumitrești, 1,5 Km, pietruire, toate cu S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.

Din declarația martorului Dogaru Petrică, primarul comunei Dumitrești (vezi fila 196, vol. 7), reiese faptul că, în vara anului 2004, pe DC 183 Bicești-Lupoaia a fost adus balast care a fost împrăștiat pe 500 de m din totalul de 4 km, cât fuseseră contractați. Piatra nu a fost cilindrată cu nici un fel de compactor. Drumul îl mai

făcuse obiectul unor lucrări de pietruire în baza H.G. nr. 577/1997, pe 3 Km din totalul de 4 Km, astfel că inculpații au suprapus lucrările ca și în alte cazuri. Balastul a fost excavat din albia râului Râmnic, dintr-un loc situat la 1 km de locul în cauză.

Rezultă că piatra nu are certificat de conformitate, conform normativelor tehnice în vigoare, a fost luată gratis din albia râului, însă prețul acesteia a fost inclus în facturi și situații de lucrări, inclusiv transportul pretins a fi de la o distanță mult mai mare.

DC 171A și DC 171B au mai făcut obiectul unor pietruiri și au fost întreținute cu forțele proprii ale consiliului local, iar în evidențele consiliului local figurează ca fiind drumuri pietruite, astfel că și în acest caz inculpații au suprapus lucrările.

De asemenea, și DC 168 Dumitrești-Dumitrești Față, în lungime totală de 4,5 Km, a făcut obiectul lucrărilor de întreținere anterioare cu forțe proprii ale consiliului local, pe o lungime totală de 3,5 Km.

Primarul comunei Dumitrești a arătat că are cunoștință despre normativele tehnice obligatoriu de urmat în cazul pietruirii unui drum, însă nu a putut confirma că firmele care au acționat pe raza comunei Dumitrești, au respectat aceste normative.

Rezultă că în cazul tuturor celor 4 drumuri nu s-a făcut decât să se excaveze piatră din albia râului Râmnic și să se aștearnă peste drumurile pietruite anterior, operațiune pentru care învinuiții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA au plătit firmei executante suma totală de 5.935.291.841 lei.

Pentru DC 183, învinuitul OPRIȘAN MARIAN a semnat singur atât referatul, cât și ordinele de plată, în data de 3 august 2004, pentru întreaga sumă la doar șase zile după semnarea contractului de execuție.

Într-o anumită fază a execuției, constructorul este obligat să întocmească un proces-verbal pentru verificare calității lucrărilor ce devin ascunse. În cazul DC 183, acest proces-verbal a fost întocmit la data de 2 iulie 2004, cu 25 de zile înaintea

datei semnării contractului și cu 3 zile înainte lansării invitației de participare pentru licitație (vezi filele 16 și 96, vol. 21).

Rezultă că și în acest caz se știa dinainte cine va câștiga licitația, iar inculpații intenționau de cu mult timp înainte să aloce întreaga sumă firmelor, fără să urmărească efectuarea lucrărilor.

În mod cu totul surprinzător, la data de 12 august 2004, adică la 9 zile după achitarea integrală a sumei, se întocmește un proces-verbal semnat de COSTEANU ION pentru Consiliul Județean Vrancea, proiectant S.C. EUROPROIECT S.R.L. și executant S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., din care reiese că „se sistează lucrările de pietruire pe DC 183, de la Km 1,3 la Km 4,0, pentru că în această porțiune mijloacele de transport și utilajele de împrăștiere și compactare nu au acces” (vezi fila 2, vol. 21).

Rezultă că aproape 75% din traseul acestui drum nu a mai fost executat, dar, pentru el, învinuitul OPRIȘAN MARIAN a plătit suma de 2.927.293.316 lei, restul de 25% fiind doar „acoperit” cu piatră luată din râu, așa cum am arătat mai sus, în condițiile în care dirigintele de șantier, învinuitul IACOB VALERIU, nu semnase pe nici una dintre situațiile de lucrări (vezi filele 9-15, vol. 21).

În ciuda acestor evidente de netăgăduit, constructorul, cu largul concurs al învinuitului IACOB VALERIU, întocmise la 3 august 2004 proces-verbal de recepție calitativă pe tot traseul lui DC 183, în care se arată că lucrarea a fost executată conform proiectului și caietului de sarcini (vezi fila 15, vol. 21).

De asemenea, pentru DC 171A și DC 171B învinuitul DIACONU MIRCEA a semnat singur atât referatul, cât și ordinele de plată la doar cinci zile după semnarea contractului de execuție, pentru întreaga sumă.

Pe facturile emise de S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. apare mențiunea „bun de plată” abia pe 22 decembrie 2004 (vezi vol. 12).

Cu privire la situația dezastruoasă a acestor drumuri, imaginile din planșa foto la de la filele 207 și 208, vol. 7, sunt grăitoare.

Din declarația martorului Rosculeț Puiu Vespasian, directorul general adjunct al Grupului Școlar din Dumitrești și consilier local, rezultă faptul că pe DC 171 A Biceștii de Sus-Poienița nu s-au efectuat nici un fel de lucrări, iar celelalte drumuri au fost pietruite anterior cu bani de la consiliul local și întreținute cu fonduri proprii. Martorul a arătat că, intenționat, au fost suprapuse lucrări și că au fost virate sume mari de bani care nu își găsesc corespondent în realitate.

Tot din declarația sa, rezultă și faptul că DC 171 Dumitrești- Galoiești este asfaltat.

Martorul Rosculeț Puiu Vespasian a mai arătat că, pentru a se acoperi lucrările neefectuate în 2004, drumurile respective au fost introduse în lista drumurilor calamitate de inundații, iar pe o parte din aceste drumuri s-au efectuat lucrări în cursul anului 2005, în timp ce pe drumurile degradate cu adevărat nu s-au făcut lucrări.

Tot pentru comuna Dumitrești, s-a contractat la data de 8 noiembrie 2004, pentru suma de 4.663.155.520 lei, pietruirea DC 168, comuna Dumitrești, traseul Dumitrești-Dumitrești Față, pe o lungime de 4,5 Km.

Și referitor la acest drum, primarul comunei Dumitrești a arătat că fusese pietruit anterior din fonduri proprii și, cu toate acestea, învinuitul OPRIȘAN MARIAN a semnat singur referatul și ordinul de plată pentru suma totală de 2.904.000.000 lei, la doar 3 zile de la data semnării contractului.

Nici cu privire la această sumă nu există nici un fel de documente justificative care să ateste la ce anume au fost folosiți banii.

Pentru comuna Străoane s-a semnat, la data de 13 octombrie 2004, contractul pentru efectuarea de reabilitări pe DC 49 de la Km 0 la Km 3,1, în sumă de 849.009.189 lei.

Din declarația primarului Zbârciog Vasile (vezi fila 347, vol. 7), reiese faptul că din cei 3,1 Km, 1,8 Km sunt asfaltați, iar restul au fost pietruiti anterior în anul 2000, prin forțe proprii (vezi filele 356-363, vol. 7).

Pe porțiunea pietruită anterior s-au efectuat lucrări de reabilitare, care nu pot fi comensurate în nici un fel, în lipsa unui proiect tehnic sau studiu de fezabilitate, care de altfel nici nu au fost întocmite, prețul fiind stabilit aleatoriu, iar pentru aceste lucrări învinuiții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA au achitat suma de 812.511.330 lei.

Plățile s-au făcut în condițiile în care dirigintele de șantier, învinuitul IACOB VALERIU, nu a semnat situații de lucrări pentru suma de 503.098.442 lei (vezi fila 25-29, 32-35, vol. 16).

Pentru comuna Jariștea s-a semnat, la 8 octombrie 2004, contractul de reabilitare, pentru 3 Km, traseu Odobești-Jariștea, în valoare de 892.003.770 lei, DC 132.

Cu ocazia cercetărilor la fața locului, s-a constatat că drumul este mai scurt cu 300 de m decât distanța prevăzută în contract.

Situațiile de lucrări nu au fost semnate de către dirigintele de șantier IACOB VALERIU și, cu toate acestea, la doar 10 zile după semnarea contractului, învinuiții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA au semnat și efectuat plățile pentru întreaga sumă.

Nimeni nu a supravegheat lucrările și nu a putut constata ce s-a făcut și ce nu, însă nici în acest caz nu au existat proiecte, expertize sau studii de fezabilitate și nici autorizație de construcții.

Pentru comuna Bolotești s-au semnat contractele din 18 octombrie 2004 pe DC 127 Ivăncești, pentru reabilitare, în valoare de 891.999.367 lei, pe traseul DN2-Ivăncești, 3,7 Km la 5 octombrie 2004, reabilitare DC 126, pe traseul Găgești-Găgești, în lungime de 1,38 Km, în valoare de 225.006.033 lei și în data de 8 noiembrie 2004, pietruire DC 126, pe traseul Găgești-Scânteia, de la Km 1,38 la Km 5,0, în valoare de 4.662.281.960 lei.

Din declarația primarului Sichin Ștefan (fila 401, vol. 7), reiese faptul că DC 127 a fost pietruit în perioada anilor 1998-2001, recepția finală fiind efectuată în 2002, de către învinuitul RUSU LIVIU și alți membri ai Consiliului Județean

Vrancea (vezi fila 420, vol. 7). Lucrarea a fost executată de S.C. ART CONSTRUCT 95 S.A. Focșani, care ulterior, prin schimbarea denumirii, a devenit S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.

Și DC 126 Găgești-Scânteia fusese pietruit în perioada 1999-2000 de către ADP Vrancea, iar despre ambele drumuri primarul a afirmat că sunt cele mai bune drumuri din comună și au fost întotdeauna întreținute în mod corespunzător.

Ca atare, de nicăieri nu reiese necesitatea efectuării de reabilitări pe aceste drumuri și în acest caz lipsind proiectele și studiile de fezabilitate. Cu atât mai puțin era necesară pietruirea parțială a DC 126 pe sectorul de la Km 1,3 la Km 5, și această lucrare fiind suprapusă peste una executată anterior.

Și în acest caz, pentru DC 126, plata s-a aprobat la 3 zile după semnarea contractului și s-a efectuat la 4 zile, pentru suma de 2.889.999.490 lei de către învinuiții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA, pentru lucrări a căror inutilitate este evidentă.

Pentru comuna Cotești, s-a semnat la data de 18 octombrie 2004 contractul pentru DC 162, având ca obiect reabilitarea-, pe traseul Cotești- Tabără Cotești, pe o lungime de 2,5 Km, în valoare de 981.991.275 lei și pentru DC 140, la data de 3 noiembrie 2004, contract având ca obiect pietruirea traseului Golești-Goleștii de Sus, cu lungimea de 3 Km, în valoare de 3.199.996.000 lei.

Contractele au fost semnate cu S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., respectiv S.C. PODGORIA COTEȘTI S.R.L.

Din declarația martorului Iacob Sandu, primarul comunei Cotești, reiese faptul că lucrările au fost inutile și a fost nemulțumit că s-au făcut, întrucât altele erau prioritățile în comună, respectiv drumul dintre Goleștii de Sus și Valea Cotești. A subliniat în declarația sa faptul că nimeni din Consiliul Județean Vrancea nu i-a cerut părerea și nu l-a întrebat cu privire la necesitățile comunei în materie de pietruire și reparații de drumuri.

Lucrările s-au facturat după 7 zile de la data semnării contractului și au fost plătite la 9 zile pentru DC 162, iar în cazul DC 140 plata s-a efectuat la 5, respectiv 8 zile de la semnarea contractului.

Pentru DC 162, învinuitul IACOB VALERIU nu a semnat situațiile de lucrări (vezi filele 2-6, vol. 13), nefiind întocmite nici un fel de procese-verbale specifice realizării lucrării (vezi filele 8-10, vol. 13).

Pentru DC 140, învinuitul IACOB VALERIU a semnat situațiile de lucrări, care sunt însă inapte să dovedească ceva, având în vedere că documentele au fost întocmite la câteva zile după semnarea contractului și înainte de efectuarea plăților.

Ulterior, lucrările nu au mai fost supravegheate de nimeni, astfel că nu există posibilitatea stabilirii prin documente legale și oficiale a cantităților de materiale puse în operă, iar procesul – verbal de recepție la terminarea lucrărilor a fost întocmit la data de 21 decembrie 2004, lucrarea fiind autorizată pentru construcție la data de „25 ianuarie 2001, urmare a cererii din 10 ianuarie 2005” (vezi fila 1, vol. 27), fiind semnat de învinuiții IACOB VALERIU și DIACONU MIRCEA.

Modul de redactare al acestor documente scoate în evidență în mod elocvent felul haotic în care au acționat inculpații, ceea ce stârnește serioase dubii cu privire la capacitatea lor profesională.

În situația în care dezordinea din actele oficiale este generalizată, este imposibil de presupus că reprezentanții Consiliului Județean Vrancea au fost capabili să supravegheze, să urmărească și să pună în aplicare planuri și proiecte tehnice de o anumită complexitate.

De asemenea, în contractul de prestări servicii, în care parte era învinuitul IACOB VALERIU, se stipulează că activitatea se desfășoară 6 ore pe zi, 30 ore pe săptămână, timp insuficient pentru a supraveghea totalitatea lucrărilor efectuate pe 41 de drumuri comunale.

Acest lucru, de altfel, l-a recunoscut și învinuitul IACOB VALERIU în declarația sa, dată în calitate de învinuit (vezi filele 185-191 vol 1).

La data de 11 octombrie 2004, a fost semnat contractul pentru reabilitarea DC 145, în comuna Biliești, pe o lungime de 1 Km, în valoare de 404.002.620 lei.

Plata a fost făcută la 11, respectiv 16 zile, după semnarea contractului, integral, în condițiile în care situațiile de lucrări nu au fost semnate de către învinuitul IACOB VALERIU (vezi filele 183-185, vol. 14).

Din declarația martorului Butuc Ovidiu, primarul comunei Biliești, reiese faptul că cursul anului 2004, în afara consiliului local, nimeni nu a efectuat nici un fel de lucrări pe acest drum.

Mai mult decât atât, primarul a arătat că DC 145 a fost întotdeauna un drum foarte bun și întreținut, lucru confirmat și de către martorul Statache Pamfilie, primarul comunei Suraia, localitate din care s-a desprins comuna Biliești.

Haosul din documente a continuat și în acest caz, lucru care reiese din contractul de execuție în care se prevede reabilitarea lui DC 145 de la Km 3 la Km 4, iar ulterior, la 2 zile după semnarea contractului, învinuitul COSTEANU ION emite o dispoziție de șantier către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., prin care cere ca lucrările să se efectueze pe un alt traseu, întrucât de la km 3 la km 4 este asfalt (vezi fila 179, vol. 14).

În acest caz, învinuiții COPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA, care au aprobat, respectiv efectuat, plata la 10, respectiv 15 zile, de la semnarea contractului, au realizat contraperformața de a plăti integral o lucrare care are dubla caracteristică de a fi atât inutilă, cât și neexecutată.

La data de 11 octombrie 2004, se semnează contractul de reabilitare a DC 211, comuna Cârligele, pe traseul Dălhăuți - Schitul Dălhăuți, în lungime de 3 Km, în valoare de 390.986.400 lei.

Din declarațiile martorului Moscu Ștefan, primarul comunei Cârligele, reiese faptul că în cursul anului 2004 nimeni nu a făcut vreo lucrare pe DC 211.

Mai mult decât atât, cei 3 Km fuseseră pietruți anterior, în perioada 2001-2003, de către S.C. CONEXING S.R.L. și S.C. ART CONSTRUCT S.A.

Tot din declarația primarului Moscu Ștefan, reiese faptul că din anul 2003 și până în prezent DC 211 s-a comportat bine, nefiind necesare reparații de anvergură, fiind semnate procese-verbale de recepție finală pe faze de execuție atât la 8 septembrie 2003, cât și la 24 noiembrie 2004, pentru lucrările de pietruire efectuate în perioada 2001 -2003 (vezi filele 338-348, vol. 8).

Faptul că lucrările s-au efectuat pe tot traseul rezultă atât din documentele menționate, cât și din H.C.L. Cârligele nr. 44 din 3 august 2001.

Starea tehnică de excepție în care se află drumul este evidențiată și în planșele foto, întocmite în urma cercetărilor la fața locului, efectuate de către organele de urmărire penală ale Direcției Naționale Anticorupție (vezi filele 94-97, vol. 7). În fotografii se observă rigolele executate, profilarea geometrică a drumului și a marginilor, precum și podețele de beton, împreună cu profilele care asigură scurgerea apelor pluviale, fără ca acestea să afecteze drumul.

Ca atare, de nicăieri nu reiese necesitatea reabilitării acestui drum, învinuții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA plătind și în acest caz suma de 390.986.400 lei pentru o lucrare inutilă și neexecutată.

Nici în acest caz situațiile de lucrări nu au fost semnate de către învinuitul IACOB VALERIU (vezi fila 262-266, vol. 13).

Se remarcă faptul că, prin adresa din 11 octombrie 2004, semnată de către învinuții OPRIȘAN MARIAN și COSTANU ION, S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. este informată că a adjudecat lucrarea în urma licitației din 8 octombrie 2004.

În colțul din stânga jos al paginii este vizibilă însă data reală a întocmirii adresei, alături de inițialele operatorului PC și ale semnatarului, și care este de 4 octombrie 2004 (vezi fila 278, vol. 13).

Rezultă că și în acest caz se știa dinaintea licitației cine va adjudeca lucrarea.

La data de 1 octombrie 2004, s-a semnat contractul pentru reabilitarea DC 77, în comuna Vidra, traseu Irești-Voloșcani, în lungime de 5 Km, pentru suma de 1.725.630.900 lei.

Din declarația martorului Micu Nica, primar al comunei Vidra, reiese faptul că acest traseu a fost un drum parțial pietruit, parțial de pământ, însă nu poate preciza proporția.

Cu atât mai mult, în acest caz era necesar un studiu tehnic de oportunitate și un proiect pentru determinarea exactă a lucrărilor ce trebuiau efectuate. A arătat că s-au efectuat șanțuri cu autogrederul și s-a aruncat balast, însă nu a putut preciza în ce parametri tehnici trebuia să se încadreze lucrarea.

Învinuitul IACOB VALERIU a semnat situațiile de lucrări, însă, în lipsa unui proiect tehnic de execuție, nu se poate stabili la ce parametri se raportează aceste situații de lucrări, respectiv la ce norme.

Ca și în celelalte situații privind lucrările de reabilitare, prețul a fost stabilit aleatoriu și achitat în întregime de către învinuții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA.

La 8 noiembrie 2004 s-a semnat contractul pentru pietruirea DC 193 în comuna Măicănești, pe traseul Stupina-Stupina în lungime de 1,5 Km, în valoare de 1.989.609.790 lei, cu S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.

Din declarația martorului Necula Costel, primarul comunei Măicănești, reiese faptul că cei 1,5 Km ai DC 193 (de la km 2 la km 3,5) fuseseră pietruți în anul 2002 de către S.C. AIPSTA STARS'95 S.A., în baza H.G. nr. 577/1997.

Lucrarea s-a efectuat pe perioada anilor 2002 -2003, în baza unui proiect promovat de Consiliul Local Măicănești.

Primarul Necula Costel a arătat că în cursul anilor 2004-2005 nimeni nu a efectuat nici un fel de lucrare pe acest drum.

Tot martorul Necula Costel a arătat că singurul lucru care s-a întâmplat în cursul anului 2005, a fost că niște lucrători pe care nu-i cunoaște, au balastat niște ulițe laterale din satul Stupina. Precizăm că normele metodologice ale H.G. nr. 577/1997 interzic balastarea ulițelor laterale.

Cu toate acestea, învinuitul IACOB VALERIU a semnat situații de lucrări în baza cărora a fost aprobată și efectuată plata pentru suma de 1.150.000.000 lei, lucrarea nefiind executată.

Se remarcă însă faptul că situațiile de lucrări sunt întocmite toate pentru porțiunea de la Km 2 la Km 3,5 (vezi filele 13-33, vol. 20), porțiune pentru care de altfel este întocmit și proiectul (vezi fila 139 și următoarele, vol. 20).

Înscriindu-se în continuare în dezorganizarea generală, învinuitul COSTEANU ION întocmește, la 26 noiembrie 2004, o adresă către proiectant prin care solicită schimbarea traseului, întrucât traseul stabilit prin contract „nu necesită viabilizare pe lungime propusă”, în condițiile în care la aceeași dată lucrările fuseseră deja facturate și plătite.

Învinuitul nu precizează ce alt traseu urmează a fi pietruit, însă în decembrie 2004 acceptă și înaintează la plată centralizatorul situațiilor de lucrări tot pe același traseu pe care tocmai el îl definise ca fiind inoportun de pietruit (vezi fila 4, vol.20).

La data de 25 noiembrie 2004, se semnează contractul pentru reabilitarea DC 187, în comuna Sihlea, pe traseul Bozga-Sihlea, în lungime de 2,5 Km, în valoare de 671.005.300 lei cu S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE SA.

Din declarația martorului Ene Stoica, primarul comunei Sihlea, reiese faptul că drumul în cauză a fost pietruit anterior, practic fiind vorba de o nouă lucrare suprapusă de către inculpați, peste cea preexistentă.

În cursul anului 2004 nimeni nu a efectuat nici o lucrare pe acest drum și cu toate aceste învinuitul DIACONU MIRCEA a achitat 210.950.110 lei către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.

În cursul lunii ianuarie 2005, reprezentanții S.C. UTILAJ CONSTRUCT S.A. au solicitat martorului Ionașcu Marin, administrator la S.C. STAR CONSTRUCT INVEST S.R.L. să care balast pe DC 187 Bozga.

În baza contractului de prestări servicii întocmit între cele două firme, S.C. STAR CONSTRUCT INVEST S.R.L. a cărat în aprilie 2005 piatră pe DC 187

Bogza, pe care a facturat-o către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. cu suma de 460.000.000 lei.

Făptuitorul Mihăiuc Vasile, administrator la S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., nu i-a plătit banii și l-a îndrumat să se adreseze Consiliul Județean Vrancea, pretextând în mod mincinos că nici el nu a încasat banii de la această instituție.

Martorul Ionașcu Marin, la înțelegere cu învinuitul COSTEANU ION a facturat suma de 460.000.000 lei către Consiliul Județean Vrancea, sumă care a și fost plătită (vezi fila 145, vol. 10).

Din declarația primarului Ene Stoica rezultă faptul că din cei 2,5 Km ai DC 187 Bozga, doar 1 Km este drum comunal, restul aparținând drumului județean DJ 204E. Practic, balastul transportat de către Ionașcu Marin a acoperit doar 1 Km din cei 2,5 contractați de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.

Rezultă astfel că inculpații din cadrul Consiliul Județean Vrancea au plătit către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. suma de 210.950.110 lei pentru lucrări neexecutate și au mai plătit încă o dată suma de 460.000.000 lei către S.C. STAR CONSTRUCT INVEST S.R.L., bani utilizați pentru acoperirea unui singur km de drum comunal cu piatră.

Situațiile de lucrări întocmite de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. au fost semnate de către învinuitul IACOB VALERIU.

La datele de 22, respectiv 23 noiembrie 2004, au fost întocmite contractele de pietruire, respectiv reabilitare a DC 133, în localitatea Odobești, pe traseul Odobești-Vărsătura, de la Km 0 la Km 2, respectiv Km 2 la Km 6, cu sumele de 4.542.012.230 lei, respectiv 671.000.000 lei, cu S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A.

În cazul ambelor contracte lucrările sau facturat la o zi, respectiv 3 zile de la data semnării contractului și s-au plătit la 9 zile.

Autorizația de construcție a fost emisă în 24 martie 2005, la 4 luni după recepția lucrării.

Din declarația primarului orașului Odobești, martorul Nicolas Gheorghe Daniel, reiese faptul că DC 133 Odobești-Vărsătura a făcut obiectul unor pietruiri anterioare, pe traseul de la Km 0 + Km 2, fiind întocmite și procesele-verbale de recepție a lucrărilor (vezi filele 386-397, vol. 7).

Primarul orașului Odobești nu a fost în posesia unei note de fundamentare sau memoriu tehnic care să justifice necesitatea reabilitării acestuia. De asemenea, arată că nu cunoaște pe ce lungime totală s-au efectuat lucrările, nu cunoaște costurile și parametri tehnici ale acestora.

Având în vedere faptul că situațiile de lucrări au fost semnate de către învinuitul IACOB VALERIU la câteva zile după semnarea contractului, după care s-a facturat și s-a plătit suma de 2.499.995.630 lei, în perioada 2 decembrie-9 decembrie 2004, se poate deduce cu ușurință că era imposibilă efectuarea acestor lucrări într-un interval atât de scurt.

La data de 27 mai 2004, se semnează contractul pentru reabilitarea DC 165, pentru comuna Gura Calitei, traseu Dealu Lung – Rașca, pe o lungime de 3 Km, în sumă de 1.007.730.000 lei, lucrare contractată cu SC. AISPA STARS' 95 S.A.

Este vorba de aceeași comună pe raza căreia S.C. TOP MEDIA S.R.L. pretinde că a efectuat lucrări pe DC 165, de la Km 3 la Km 5. În acest sens, reiterăm afirmațiile făcute de către martorul Bâtculescu Dragoș, primarul comunei Calița (vezi fila 169, vol. 7), a cărei declarație a fost analizată cu ocazia precizărilor făcute mai sus pentru același DC 165.

Foarte pe scurt, precizăm că martorul a afirmat că în cursul anului 2004, pe acest sector de drum nu s-au efectuat nici un fel de lucrări. Cu toate acestea, în perioada 3-12 august 2004, învinuiții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA au achitat către S.C. AISPA STARS' 95 S.A. întreaga sumă prevăzută în contract.

Se remarcă faptul că factura întocmită de către S.C. AISPA STARS' 95 S.A. este cu 62.630.780 lei mai mică decât suma scrisă în ordinul de plată, astfel că și de această dată inculpații au plătit mai mult decât valoare facturii.

La data de 27 mai 2004, s-a semnat contractul pentru reabilitarea DC 14, pentru comuna Corbița, traseu Buda-Sălcuța, pentru 4 Km, suma totală fiind 671.820.000 lei cu SC.C AISPA STARS' 95 S.A.

Din declarația martorului Tacu Emil, primarul comunei Corbița, rezultă faptul că DC 14 are o lungime de 3 Km și nu de 4 Km, cât a fost inclusă în contract, lucru care reiese și din proiectul tehnic și detaliile de execuție, promovate de către Consiliul Local Corbița în cursul anului 2001 (vezi fila 521, vol. 7).

Acest drum a fost întreținut de către Primăria Corbița cu forțe proprii.

Cu toate că suma a fost achitată de către inculpați integral la 12 august 2004, lucrările au început abia în cursul lunii noiembrie, iar situațiile de lucrări au fost semnate de către învinuitul IACOB VALERIU.

Nu a existat autorizație de construcție, iar executanții nu au solicitat proiectul consiliului local, neavând nici proiect propriu.

Având în vedere existența unui proiect de reabilitare din anul 2001, acest lucru este o dovadă în plus a faptului că pentru asemenea gen de lucrări sunt necesare proiecte și studii tehnice de oportunitate pe care inculpații nu le-au avut în nici o situație în cazul lucrărilor de reabilitare.

Pe cale de consecință, ca și în cazurile descrise anterior, nu se poate stabili pentru ce anume au fost achitați banii și dacă lucrările erau necesare.

La data de 27 mai 2004, a fost întocmit contractul pentru reabilitarea DC 210, comuna Tătărănu, pe traseul Bordeasca Nouă-Bordeasca Veche, în lungime de 3 Km, pentru suma de 1.007.730.000 lei, cu S.C. AISPA STARS' 95 S.A.

Se remarcă faptul că este aceeași sumă care a fost trecută și în contractul de reabilitare al DC 165, aflat pe raza comunei Gura Calitei, în condițiile în care, în mod evident, cele două drumuri sunt diferite, iar starea tehnică a acestora nu poate fi identică.

Din declarația martorului Pavel Nicolae, primarul comunei Tătărănu (vezi fila 73, vol. 7), rezultă faptul că din cei 3 Km ai DC 210, 1,5 Km sunt asfaltați, lucru consemnat și în procesul-verbal de cercetare la fața locului (vezi fila 75, vol. 7), și

documentele puse la dispoziție de către primarul comunei (vezi filele 87-165, vol. 8).

Pentru restul porțiunii, primarul comunei a arătat în declarația sa că s-au efectuat reabilitări ușoare prin forțele proprii ale consiliului local, în sumă de 200.000.000 lei, în cursul anilor 2002-2003.

În cursul anului 2004, în comună au sosit câteva autocamioane aparținând S.C. AISPA STARS' 95 S.A., care au aruncat balast pe restul de 1,5 Km, precum și pe ulițele laterale ale comunei, lucru interzis de normele metodologice ale H.G. nr. 577/1997.

Precizăm că la nivelul Consiliului Local Tătăranu există proiect și pentru asfaltarea restului de 1,5 Km, comuna fiind în așteptarea finanțării, astfel că pe DC 210 nu erau necesare nici un fel de lucrări.

Nu a existat autorizație de construcție, iar învinuitul IACOB VALERIU a semnat situații de lucrări pentru lungimea de 3 Km. Învinuiții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA au aprobat plățile integral pentru întreaga lungime a drumului.

Din declarația martorului Pavel Nicolae și din documentele menționate, reiese faptul că asfaltarea s-a făcut pe DC 210, dar care la momentul asfaltării se numea DC 209, mențiune absolut necesară pentru evitarea oricăror confuzii.

Pentru comuna Răcoasa s-au semnat contractele din 27 mai 2004 pentru reabilitarea DC 54, pe o lungime de 3 Km, traseul Răcoasa-Verdea, în sumă de 839.775.000 lei, și DC 55, Mărăști-DJ205F, lungime de 2 Km, pentru pietruire, în sumă de 1.477.221.684 lei, cu S.C. AISPA STARS' 95 S.A.

Din declarația martorului Găman Gheorghe, primarul comunei Răcoasa (vezi fila 240, vol. 7), reiese faptul că lucrările efectuate în vara și toamna anului 2004 au fost de proastă calitate și a fost nevoit să-l recheme pe Prunache Corneliu în cursul anului 2005, pentru a reface drumurile.

Tot din declarațiile primarului, reiese că DC 54 Răcoasa-Mărăști este în continuare impracticabil.

Primarul a mai arătat că S.C. AISPA STARS' 95 S.A. nu a executat nici un fel de podeț de beton pe acest drum, cu toate că erau în proiect, singurele podețe fiind executate prin forțe proprii de Consiliul Local Răcoasa cu S.C. REXCONS TOTAL Focșani și cu PF DRAGOMIR din Varnița (vezi documentele de la filele 247-252, vol. 7).

Balastul care a fost utilizat a fost extras din albia râului Sușița, unde nu există balastieră autorizată, din puncte aflate la câteva sute de metri de drumuri.

Cu toate acestea, în situațiile de lucrări a fost inclus prețul pietrei și al transportului, care în acte figurează că a fost pe distanța de 10 Km..

Despre excavarea pietrei destinată acoperirii drumurilor, relatează martorul Gogoi Florin, localnic, posesor al unui excavator. Acesta, în baza unui contract de prestări servicii cu Primăria Răcoasa, a încărcat în total 283 de autocamioane cu capacitate de 16 t, pe care le-a pus la dispoziția S.C. AISPA STARS' 95 S.A.

În situațiile de lucrări, Prunache Corneliu a inserat faptul că a utilizat un încărcător propriu care a acționat pe acel drum și pentru al cărui consum de combustibil a solicitat și a obținut bani de la Consiliul Județean Vrancea.

Carburantul utilizat de martorul Gogoi Florin nu a fost plătit de către Consiliul Local Răcoasa nici în prezent, motiv pentru care între părțile contractante există un proces civil pe rol.

Proasta execuție a lucrărilor și starea necorespunzătoare a drumurilor reies cu evidență din planșele foto aflate la filele 260-261, vol. 7, și se coroborează cu declarațiile primarului comunei.

Și în acest caz plățile au fost efectuate la 6, respectiv 9 zile, după contractare, până în data de 12 august 2004, pentru întreaga valoare a contractului, cu toate că S.C. AISPA STARS' 95 S.A. emisese facturi în sumă de 777.144.220 lei.

Deci și în acest caz, învinuiții OPRIȘAN MARIAN și DIACONU MIRCEA au plătit nejustificat cu 62.000.000 lei peste suma facturată.

Situațiile de lucrări au fost semnate de către învinuitul IACOB VALERIU fără nici o justificare (vezi filele 182-190, vol. 23). Motivăm acest lucru prin faptul

că învinuitul COSTEANU ION întocmește la 13 iulie 2004 o adresă către S.C. AISPA STARS' 95 S.A., din care rezultă că „reabilitarea DC 54 Rocosa-Verdea, de la Km 0 la Km 3, nu este necesară” (vezi fila 192, vol. 23).

Tot la 13 iulie 2004, învinuitul COSTEANU ION mai întocmește o adresă și pentru DC 55, în care stipulează același lucru, respectiv faptul că lucrările nu sunt necesare pentru traseul contractat (vezi fila 3, vol. 24).

Și în acest caz este mai mult decât evident că lucrările pe ambele drumuri erau inoportune, s-au executat prost și au fost plătite integral.

Rezultă în mod evident că inclusiv proiectul de execuție pentru DC 55 a fost inoportun, însă a fost achitat de către Consiliul Județean Vrancea firmei S.C. EUROPROIECT S.R.L., fiind inexplicabil cum de s-a ajuns la elaborarea acestui proiect și în baza căror studii de fezabilitate.

Este ușor de dedus faptul că nici reprezentanții Consiliului Județean Vrancea și nici proiectantul nu s-au deplasat vreodată pe acest drum pentru a-l vizualiza și pentru a efectua măsurători

Întrucât situația este similară cu cea descrisă pentru situația lui DC160 din comuna Dumbrăveni (fila 45 din rechizitoriu), în care s-a folosit același proiect pentru 2 drumuri diferite, este evident că există serioase suspiciuni pentru modul în care au fost întocmite aceste proiecte, neexistând nici o dovadă că proiectantul sau reprezentanții Consiliului Județean Vrancea s-au deplasat pe drumurile respective pentru efectuarea de măsurători.

La data de 27 mai 2004, s-a semnat contractul pentru reabilitarea DC 16, comuna Homocea, pe lungimea de 3,3 Km, în valoare de 1.108.503.000 lei, cu S.C. AISPA STARS' 95 S.A.

Plata a fost făcută la 6 zile după semnarea contractului, în baza unor situații de lucrări ireale, semnate de către învinuitul IACOB VALERIU.

Din declarația martorului Ionescu Neculai, primarul comunei Homocea (vezi fila 78, vol. 7), rezultă faptul că DC 16 este asfaltat pe întreaga sa lungime.

La sediul primăriei, s-a prezentat în luna octombrie 2004 martorul Pârlătescu Cezar, trimis de Prunache Corneliu, care i-a cerut martorului să semneze un proces-verbal de recepție a lucrărilor.

Reprezentantul S.C. AISPA STARS' 95 S.A. a fost dat afară din biroul primarului.

Faptul că drumul era asfaltat integral de către S.C. DP Vrancea S.A. cu fonduri de la Consiliul Local Homoeca, îl recunoaște și învinuitul COSTEANU ION în mod implicit, prin adresa semnată de el din 6 aprilie 2005 (vezi fila 106, vol. 23).

Ca să-și acopere și această gafă, învinuitul COSTEANU ION solicită la 9 luni de zile după achitarea integrală a lucrării neefectuate, balastarea unui drum intravilan în comuna Homoeca, lucru care însă nu s-a mai întâmplat.

Pentru comuna Poiana Cristei, au fost contractate lucrări de pietruire a DC 149 A, de la Km 6 la Km 10, pe traseu Mahriu-Târâtu, în valoare de 3.001.250.436 lei, și lucrări de tot de pietruire pe DC 153, traseu Poiana Cristei-Podul Lacului, de la Km 1 la Km 3, în valoare de 1.366.695.000 lei.

Din declarația martorului Oprea Zamfired, primarul comunei Poiana Cristei, în cursul anului 2004 și 2005 S.C. AISPA STARS' 95 S.A. nu a făcut nici un fel de lucrări pe nici un drum de pe raza comunei Poiana-Cristei (vezi fila 2, vol. 7).

Primarul confirmă faptul că, în vara anului 2004, reprezentanții S.C. AISPA STARS' 95 S.A. s-au prezentat în comună pentru efectuarea de lucrări, însă i-a refuzat categoric, întrucât aceeași firmă efectuase lucrări pe raza comunei în perioada anilor 2001 – 2003. Față de aceste lucrări anterioare primarul Oprea Zamfired s-a declarat total nemulțumit și nici nu a dorit să le recepționeze.

Ca atare, primarul Oprea Zamfired a preferat să încheie un contract cu S.C. PODGORIA Cotești. Cu toate acestea, învinuitul DIACONU MIRCEA a achitat suma de 2.983.189.338 lei, din care 1.755.586.000 lei la doar 8 zile după încheierea contractului.

Cu privire la starea deplorabilă a sectorului de drum Mahriu-Târâtu, se pot vizualiza fotografiile judiciare, întocmite de către organele de urmărire penală ale Direcției Naționale Anticorupție, cu ocazia deplasării la fața locului (vezi filele 7-11, vol. 7).

Pentru DC 149 A, învinuitul IACOB VALERIU nu a semnat situații de lucrări în valoare de 597.694.106 (vezi fila 41-43, vol. 25), iar pentru DC 153 nu a semnat situații de lucrări pentru întreaga valoare a obiectivului (vezi fila 197-201, vol. 24).

La data de 14 iulie 2004, s-a semnat contractul pentru pietruirea DC 149 Slobozia-Ciorăști, în valoare de 4.819.500.000 lei, pentru o distanță de 5,3 Km, cu S.C. PODGORIA COTEȘTI S.R.L.

Procesul-verbal de verificare a lucrărilor ce devin ascunse este întocmit cu 12 zile înaintea datei semnării contractului și cu 14 zile înaintea ordinului de începere a lucrării (vezi fila 73, vol.27).

Și în această situație, atribuirea lucrărilor era previzibilă.

Declarația primarului comunei Slobozia-Ciorăști, Gârneață Elena, precum și a martorului Diaconu Ionel (vezi filele 494-496, vol. 7), arată faptul că lucrările au fost efectuate pe traseul stabilit, însă nu cunoșteau proiectul și detaliile tehnice de execuție.

În schimb, din documentele existente la dosar reiese faptul că, conform notei de negociere la contract, valoarea acestuia s-a diminuat până la suma de 2.920.870.116, nerespectându-se astfel proiectul de execuție, motiv care duce în toate situațiile la atingerea unor slabi parametri calitativi ai drumului și la creșterea gradului de vulnerabilitate a acestuia la intemperii (vezi fila 102, vol. 27).

Creșterea vulnerabilității drumurilor în aceste situații a fost confirmată atât de către învinuiții COSTEANU ION și RUSU LIVIU, cât și de către martorii Munteanu Marieta și Pârlătescu Cezar.

Ca dovadă că drumul a fost distrus de precipitațiile abundente, este procesul-verbal din 16 august 2004 (vezi fila 75, vol. 27). Reiese faptul că „s-au produs bălțiri

din cauza cantităților mari de apă căzute, natura terenului nu permite drenarea sau evacuare apei, noroiul depășește 25 cm înălțime pe întreaga platformă a drumului”.

Aceste lucruri nu s-ar fi întâmplat dacă drumul ar fi fost profilat și i s-ar fi dat înclinația corespunzătoare și, de asemenea, dacă ar fi fost executate rigolele de scurgere a apei, prevăzute în proiect.

La data de 8 noiembrie 2004, s-a semnat contractul de pietruire a DC 115, comuna Adreiașu de Jos, pe distanța de 1,5 Km, în sumă de 3.063.804.977 lei, cu S.C. UNIVERS NORD S.R.L.

Din declarația martorului Budeanu Ionel, primarul comunei Adreiașu de Jos, reiese faptul că în vara-toamna anului 2004 au sosit utilaje care au cărat piatră pe cei 1,5 Km. Se remarcă faptul că primarul spune despre lucrări efectuate în vară-toamnă, fără să poată preciza firma constructoare, însă contractul de execuție este semnat la 8 noiembrie 2004.

De asemenea, primele plăți sunt efectuate la 6, respectiv 7 zile după semnarea contractului.

În sprijinul afirmațiilor primarului comunei, conform cărora lucrările s-au executat anterior încheierii contractului, sunt documentele din care reiese că ordinul de începere a lucrărilor este din data de 4 noiembrie 2004 (vezi fila 187 stânga-jos, vol. 28) și procesul-verbal din 5 noiembrie 2004, prin care reprezentanții Consiliului Județean Vrancea întocmesc o notă de comandă către constructor privind executarea a 4 bucăți podețe tubulare (vezi fila 188, vol. 28).

Toate aceste activități au avut loc încă înainte de desfășurarea licitației care s-a desfășurat la 5 noiembrie 2004 (vezi fila 207, vol. 28).

Rezultă că și în acest caz, se știa exact care va fi firma câștigătoare, întrucât aceasta a desfășurat activități înainte de licitație, iar, ulterior, prețul stabilit în contract și facturarea lucrărilor s-au făcut la înțelegere.

La data de 14 iulie 2004, respectiv 8 noiembrie 2004, s-au semnat contractele pentru pietruirea DC 108 și DC 100 pe raza comunei Paltin, în valoare de

848.145.000 lei, respectiv 3.749.905.000 lei, pentru distanțele de 1 Km, respectiv 2 Km.

Din declarația primarului Păun Valentin Valerianovici, primarul comunei Paltin (vezi fila 527, vol. 7), rezultă faptul că, din cei 3 Km ai lui DC 100, 2 Km erau pietruți în urma unor lucrări anterioare.

Firma S.C. UNIVERS NORD S.R.L. a executat lucrări de pietruire doar pe 800 de m din totalul de 2 Km contractați și care, în parte, s-au suprapus cu drumul pietruit anterior.

Tot primarul comunei a spus că în cazul lui DC 108 și acesta fusese pietruit anterior pe 2,5 Km și totalul de 3 Km, iar S.C. UNIVERS NORD S.R.L. a efectuat pietruiri pe 1,5 Km, în loc de 1 Km contractat, lucrarea suprapunându-se cu partea de drum pietruită anterior.

Martorul Păun Valentin a arătat că pentru DC 108 deținea proiect de execuție pentru întreaga lungime, însă firma a utilizat proiectul pus la dispoziție de către învinuitul COSTEANU ION.

Este evident, astfel, că, și în cazul lui DC 108, Consiliul Județean Vrancea a achitat degeaba contravaloarea proiectului întocmit în 2004 de S.C. EUROPROIECT, în condițiile în care și proiectul din 2001 al Consiliului Local Paltin a fost întocmit de aceeași firmă și care este identic.

Și în acest caz, ordinul de începere a lucrărilor în cazul lui DC 100, emis de învinuitul COSTEANU ION, este din data de 4 noiembrie 2004 (vezi fila 106, vol. 28), în condițiile în care licitația a avut loc la 5 noiembrie 2004 și contractul s-a semnat la 8 noiembrie 2004.

Cu toate că semnatarul documentului pune pe antet data de 8 noiembrie 2004, prin ordin se cere expres începerea lucrărilor la 4 noiembrie 2004, în colțul din stânga jos a paginii fiind vizibilă marca operatorului PC din data de 4 noiembrie 2004 (vezi în acest sens și declarația martorului Munteanu Marieta, fila 228, vol. 2).

Cu privire la lucrările anterioare executate pe aceleași drumuri, au fost atașate la dosar documente ridicate de la primăriile în cauză (vezi vol. 8).

NIVELUL CALITATIV. Așa după cum reiese din starea de fapt descrisă mai sus și din actele normative în vigoare în domeniu, inculpații au ignorat flagrant normele de calitate existente în domeniul construcțiilor.

În concret, prin ordonanța nr. 63 din 30 august 2001, se prevede că Inspectoratul de Stat în Construcții este organismul tehnic specializat, desemnat să exercite, potrivit legii, controlul de stat cu privire la respectarea disciplinei în urbanism, precum și la aplicarea unitară a prevederilor legale în domeniul calității construcțiilor.

De asemenea, ordinul nr. 668 din 26 aprilie 2002, emis de ministrul transporturilor, prevede faptul că efectuarea recepției la terminarea lucrărilor, a lucrărilor de construcții finanțate prin bugetul Ministerului Transporturilor, precum și a recepției finale se face numai cu participarea obligatorie a reprezentantului Inspectoratului de Stat în Construcții, în calitate de membru al comisiei de recepție.

În același sens, Normele Metodologie 1270 din 16 iunie 1999 de aplicare a H.G. nr.577/1997, prevăd la cap. 2 alin. ultim faptul că situațiile de lucrări lunare, întocmite de către executanți în vederea decontării, vor fi verificate și însușite de diriginți de specialitate autorizați și vor fi vizate privind calitatea lucrărilor executate de către Inspectoratul de Stat în Construcții.

Precizăm că nu există nici un caz dintre cele arătate mai sus, în care situațiile de lucrări să fi fost vizate în privința calității lucrărilor de către Inspectoratul de Stat în Construcții.

De asemenea, a fost nesocotit și ordinul 668 din 26 aprilie 2002, întrucât inculpații nu au efectuat recepția la terminarea lucrărilor și nici recepția finală cu participarea reprezentantului Inspectoratului de Stat în Construcții.

Acest lucru este confirmat și din adresa Inspectoratele de Stat în Construcții Vrancea în care se precizează că în nici un moment în cursul anului 2004 nu au fost prezentate spre avizare documente privind calitatea lucrărilor executate, în conformitate cu NM 1270/1999 și HG 577/1997. (vezi fila 274, vol. 2).

Acesta este un argument în plus pentru care în aceste condiții, nici reprezentanții Consiliul Județean Vrancea și nici ai firmelor constructoare nu pot demonstra încadrarea lucrărilor în parametrii calitativi impuși și aprobați prin ordinul 603 din 23 octombrie 2003 referitor la normativul privind proiectarea și execuția drumurilor de pământ și a condițiilor tehnice de calitate (vezi filele 276-288, vol. 2).

COMPARAȚIE CU ALTE LUCRĂRI SIMILARE. Situația dezastruoasă a drumurilor este vizibilă în planșele foto de la filele 7-11, 19, 207-208, 260-261, 355, vol. 7.

Având în vedere că cele mai bune exemple sunt cele prin comparație, pentru a se înțelege în ce constă pietruirea unui drum s-au luat etalon lucrările efectuate de către Primăria Tâmboiști, sub coordonarea martorului Alexandrescu Marcel primarul comunei (vezi fila 1, vol. 51).

Acesta a promovat un proiect de pietruire a 4,2 Km de drum cu fonduri Sapard, contractând și un proiect deosebit de elaborat (vezi fila 2a, vol. 51).

Numai pentru proiect, consiliul local a achitat 1,4 miliarde lei, ceea ce pune din nou în discuție seriozitatea prețurilor cu care au contractat inculpații, iar întreaga lucrare a constat 28 miliarde de lei.

Echipa Direcției Naționale Anticorupție s-a deplasat în comuna Tâmboiști, unde a efectuat fotografii judiciare ale drumului care se afla în construcție.

Diferența calitativă a execuției lucrărilor este vizibilă din simpla studiere a planșelor foto (vezi fila 420-425, vol. 51), însă este important a se menționa că la momentul executării fotografiilor, drumul era făcut în proporție de 60%.

RAPORTUL DE CONSTATARE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ FINANCIARĂ ÎNTOCMIT DE CĂTRE SPECIALIȘTII DIRECȚIEI NAȚIONALE ANTICORUPȚIE

Modalitatea de desfășurare a lucrărilor a fost amplu analizată în raportul de constatare întocmit de către specialiștii Direcției Naționale Anticorupție.

Fără a relua cele constatate și concluzionate, vom puncta totuși câteva dintre cele mai importante aspecte evidențiate în acest raport.

Situația diriginților de șantier este analizată la filele 110-115 și reiese faptul că pentru aproape două luni de zile învinuitul IACOB VALERIU nu a avut contract legal, însă a semnat situații de lucrări.

Cu privire la cantitățile de materiale puse în operă, raportul de constatare evidențiază faptul că din situațiile de lucrări reies cantități foarte mici, care nu se pot compara cu cantitățile prevăzute în ofertă. De exemplu, pentru DC 19, din lista consumurilor de resurse materiale (C6), care a însoțit situațiile de lucrări și care nici măcar nu este semnată de constructor, beneficiar și diriginte de șantier, rezultă faptul că pentru reabilitare celor 2 Km de drum comunal s-au consumat 20 m.c. de balast. Față de 633 m.c., câți erau prevăzuți în ofertă.

De asemenea, s-au consumat 17 mc de apă industrială, față de 137 m.c. trecuți în ofertă.

În lista consumurilor de „tone-transport” nu figurează nici o tonă transportată, cu toate că în oferte s-au prevăzut a se transporta 1673 t materiale.

Este evident că în cazul lui DC 19 Șișcani –Adjud lucrările nu au fost executate, conform ofertei și prevederilor contractuale, iar factura fiscală emisă a înscris operațiuni nerezale. În această situație, contravenind prevederilor H.G. nr. 831/1997, aceasta nu are calitate de documente justificativ adică nu dovedeste nimic și ca atare nu poate sta la baza efectuării unei plăți (vezi fila 117, vol. 3).

Situații similare au fost identificate în cazul DC 62, DC 59, DC 156, DC 95 și DC 158, unde situațiile de lucrări sunt de asemenea însoțite de liste de consumuri de resurse, din care rezultă cantități extrem de mici de materiale puse în operă.

Ca atare, și facturile fiscale emise în aceste condiții nu îndeplinesc calitatea de document justificativ (vezi fila 118, vol. 3) astfel ca nici acestea nu puteau sta la baza efectuării unor plăți.

De asemenea, în cazul lui DC 210, DC 16, DC 14, DC 54, DC 165, DC 179, DC 183, lipsesc cu desăvârșire documentele justificative privind consumurile, iar în unele cazuri nu există nici măcar situații de lucrări întocmite (vezi fila 120, vol. 3).

O altă situație s-a constatat în cazul lui DC 77, DC 126, DC 132, DC 145, DC 211 și DC 49, unde situațiile de lucrări, deși întocmite și semnate de executant și de responsabilii de șantier, nu sunt însoțite de listele de consum de resurse, materiale, manoperă, utilaj și transport, ca urmare facturile fiscale au înscrise în cuprinsul lor date nereale.

O altă constatare a fost aceea că, în perioada de referință mai-decembrie 2004 SC UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. nu a dispus de agregatul de balastieră pentru a efectua lucrările.

Din evidențele contabile ale acestei societăți comerciale, rezultă faptul că ar fi achizițioant 60.000 m.c. agregate de la S.C. AISPA STARS 95 S.A., factura însă nu îndeplinește calitatea de document justificativ și poartă o dată ulterioară (la 6 luni după așa-zisa livrare).

De asemenea, factura nu menționează numele delegatului, nu a precizat mijlocul de transport al celor 60.000 m.c. de agregate, nu se menționează data la care s-a făcut livrarea mărfii și nici semnătura autorizată privind expedierea.

În lipsa acestor mențiuni, care de fapt constituie elemente prin care se poate menționa veridicitatea livrării, nu este posibilă stabilirea realității acestei lucrări.

Mai mult decât atât, factura fiscală respectivă a fost primită și înregistrată de către martorul Ioan Gheorghe, gestionar la S.C. UTILAJ CONSTRUC SERVICE S.A., care a întocmit atât NIR-urile, cât și bonurile de consum pentru 60.000 MC agregate, dar care a declarat că nu a văzut niciodată ceastă cantitate de balast.

De asemenea, a arătat că nu poate confirma că acele cantități de balast au fost duse pe drumuri și că nici nu are cunoștință să se fi întocmit bonuri de transport.

Martorul a arătat că nu are cunoștință dacă și când au fost transportate aceste cantități de balast (vezi fila 1, vol 147 și fila 137, vol. 3).

Un argument solid care dovedește că bonurile de consum sunt fictive este faptul că de exemplu bonurile de consum nr. 443 și 442 au fost întocmite unul pentru 60.000/m.c., iar celălalt pentru 16.807/m.c. la același sortiment de material.

Este evident că în încercarea de a se acoperi cu hârtii, reprezentanții firmei au întocmit diverse documente pentru a încerca să creeze o aparență de normalitate în activitatea de aprovizionare, câtă vreme în realitate în gestiunea firmei nu au intrat și ieșit materiale.

Raportul analizează și contractele de prestări servicii întocmite de către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. cu alte firme, evidențiindu-se și faptul că aceste contracte nu precizează obligațiile prestatorului, obiectul contractului, obligațiile părților, condițiile de livrare și nivelul de calitate a serviciilor prestate, termene de livrare.

Pe cale de consecință, nu există nici o garanție conform căreia societățile comerciale care au subcontractat au îndeplinit normativele tehnice ale lucrării (vezi filele 142-145, 163, 167 vol. 3).

Raportul de constatare a demonstrat faptul că S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. nu a putut justifica situațiile de lucrări, respectiv nu a putut dovedi că a pus în operă materialele în mod corespunzător ofertelor (vezi filele 169-192, vol. 3).

Situația plăților efectuate către S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. este prevăzută în anexa 10 a raportului, iar totalul la fila 192.

Situații identice cu privire la documentele financiar-contabile ce cuprind date nereale, au fost identificate și la S.C. AISPA STAR' 95 S.A. (vezi filele 193-224, vol.3), condiții în care aceasta a întocmit situații de lucrări pentru suma totală prevăzută la fila 224 din raport.

În continuarea a fost analizată situația firmelor S.C. TOP MEDIA S.R.L., S.C. PODGORIA COTEȘTI S.R.L. și S.C. UNIVERS NORD S.R.L., concluzii similare regăsindu-se la filele 250-254, vol. 3.

INFORMARILE CONSILIULUI JUDEȚEAN VRANCEA

La finalul derulării contractelor, învinuitul RUSU LIVIU a sesizat verbal pe cale ierarhică despre neregulile apărute în urma derulării contractelor.

Datorită acestui motiv, prin dispoziția nr. 393 din 30 decembrie 2004, emisă de către învinuitul OPRIȘAN MARIAN și semnată de DIACONU MIRCEA, s-a alcătuit o comisie de verificare a stadiilor fizice și valorice a lucrărilor executate în cursul anului 2004 (vezi fila 139, vol. 2).

În baza acestei dispoziții, au fost întocmite informările 420 din 21 ianuarie 2005 și 1980 din 30 martie 2005 (vezi filele 141 și 143, vol. 2), din care reiese un prejudiciu total de 19.102.424.465 lei, constatat chiar de către reprezentanții Consiliului Județean Vrancea (vezi filele 149 și 160, vol. 2).

Arătăm că aceste sume au fost evidențiate în condițiile în care nu s-au efectuat verificări pe toate drumurile.

Pe prima informare, cea din 21 ianuarie 2005, există chiar rezoluția învinuitului OPRIȘAN MARIAN, prin care se dispun „măsurile urgente pentru recuperare a sumelor plătite și neexecutate”.

În același context, învinuitul OPRIȘAN MARIAN a semnat numeroase informări către firmele executante, prin care le-a cerut restituirea sumelor plătite și neexecutate (vezi filele 161, 181, vol. 2).

Recuperarea sumelor era evident imposibilă, întrucât firmele erau în faliment.

De asemenea, pe parcursul cercetărilor au fost identificate și ridicate facturi de stornare emise de societățile comerciale executante (vezi filele 204-234, vol. 52).

Aceste facturi de stornare au fost ridicate chiar de la firmele executante, întrucât, după înregistrarea lor la Consiliul Județean Vrancea, inculpații le restituiseră, sub pretextul că firmele ar fi revenit și ar fi executat lucrările nefăcute.

Lucrările de care se prevalează învinuitul COSTEANU ION ca ar fi fost executate în cursul anului 2005 nu sunt susținute de nici un document, iar din adresa Consiliului Județean Vrancea din 9 iunie 2006 se confirmă faptul că această instituție nu a recuperat sumele aferente lucrărilor neefectuate (vezi fila 243, vol. 52).

La acel moment toate cele trei firme erau deja in faliment motiv pentru care este cu neputinta de inteles la cine se refera invinuitul atunci cand sustine ca „firmele au revenit in 2005 si au remediat deficientele”.

RAPORTUL CAMEREI DE CONTURI VRANCEA. Situația utilizării fondurilor destinate aplicării programului de pietruire a drumurilor, conform H.G. nr. 577/1997, respectiv HG 226/2003, au făcut obiectul unor verificări parțiale ale Camerei de Conturi Vrancea.

În raportul de control intermediar din 22 iulie 2005, s-a reținut faptul că pentru 17 drumuri, Consiliul Județean Vrancea a acceptat și achitat lucrări care în realitate nu au fost realizate (vezi fila 42, vol. 46).

Totodată, s-a constatat că referatele întocmite pentru aprobarea plății nu au avut la bază situații de lucrări reale, constatările comisiilor de recepție nu sunt fondate, iar pe alte drumuri lucrările nu au fost executate în totalitate.

Totodată, s-a reținut în sarcina învinuților OPRIȘAN MARIAN, COSTEANU ION și RUSU LIVIU că au semnat referatele prin care au acordat plata lucrărilor, fără verificarea realității acestora (vezi fila 47, vol. 46).

Verificările Camerei de Conturi Vrancea nu au avut în vedere toate drumurile contractate, de aceea prejudiciul stabilit de această instituție este mai mic decât cel rezultat la finalul urmăririi penale.

Aspectele constatate au făcut inclusiv obiectul încheierii nr. 39 din 8 august 2005 a Camerei de Conturi Vrancea, în urma căreia această instituție a luat decizia sesizării parchetului.

NOTA DE CONSTATARE A GARZII FINANCIARE. Pe parcursul cercetărilor, prin adresa din 27 martie 2006 (vezi fila 244 vol 2), s-a solicitat, în temeiul art. 4 din O.U.G. nr. 91/2003, Comisariatului General al Gărzii Financiare efectuarea unei constatări referitoare la activitatea S.C. AISPA STAR S 95 S.A., S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A. și S.C. TOP MEDIA S.R.L., toate cele 3 firme aflându-se în lichidare judiciară (vezi fila 244, vol. 52).

Garda Financiară a întocmit o notă de constatare și a pus la dispoziția organelor de urmărire penală copii ale documentelor, care au stat la baza înregistrărilor din registrul de casă.

La S.C. TOP MEDIA S.R.L. s-a constatat faptul că, în perioada iulie-decembrie 2004, firma a încasat în contul Banc Post suma de 7.022.277.494 lei, din care 3.765.428.479 de la Consiliul Județean Vrancea.

Făptuitorul Graur Vasile, administrator la S.C. TOP MEDIA S.R.L., a ridicat în numerar din bancă suma de 4.609.000.000 lei, pe care i-a introdus în casierie. În casieri mai figurează intrate 80.000.000 lei de la alți clienți și 410.700.000 lei restituire sume de la Graur Vasile către firmă.

În concluzie, în perioada de referință, în casieria firmei au intrat în total 5.099.700.000 lei.

În aceeași perioadă, făptuitorul Graur Vasile a efectuat plăți în numerar către furnizori, fără documente justificative, în sumă de 574.734.037 lei și a ridicat în numerar, de asemenea fără documente justificative suma de 4.351.600.000 lei (vezi fila 34, vol. 52).

Adăugând și suma de 149.500.000 lei depuși în bancă, rezultă că, în total, făptuitorul Graur Vasile a utilizat suma totală de 5.075.834.037 lei în scopuri personale, întrucât nu există nici un fel de document care să certifice modul de utilizare a acestor sume.

Restul sumei de 1.946.443.457, rămași în bancă, nu au fost cheltuiți nici aceștia pentru execuția drumurilor, întrucât din simpla lecturare a extrasului de cont pus la dispoziție de bancă, reiese faptul că suma 947.613.366 lei a fost cheltuită pentru plăți leasing-uri auto, plăți societăți de telefonie fixă și mobilă, comisioane bancare, furnizor de apă, canal, etc. (vezi fila 172-176, vol. 26).

La S.C. AISPA STARS'95 S.A. s-a constatat că în perioada derulării contractelor, iulie-decembrie 2004, societatea comercială a ridicat în numerar din bănci și i-a introdus în casieria societății suma totală de 24.132.200.000 lei și, de

asemenea, a introdus în casierie în casări în numerar de la clienți în sumă de 6.114.992.435 lei, adică a încasat în total suma de 30.247.192.435 lei.

Totodată, administratorul Prunache Corneliu a creditat firma în plus cu suma de 2.739.000.000 lei, adică un total general de 32.986.192.435 lei.

Plățile totale din casierie au însumat un total de 29.916.115.000 lei, din care la furnizori 7.554.345.000 lei, 19.905.980.000 lei ridicări în numerar de către Prunache Corneliu și 2.455.790.000 lei depuneri la bănci în numerar din casieria societății (vezi fila 11, vol. 52).

Pentru suma plătită la furnizori, nu există documente justificative eliberat de acești așa-zisi furnizori, în registrul de casă nefiind consemnate documentele care au stat la baza înregistrării acestor sume.

Pentru sumele ridicate în numerar, Prunache Corneliu nu poate justifica destinația și utilizarea acestor sume, neexistând nici un fel de document cu privire la aceasta.

Cu excepția sumei de 2.739.000.000 lei, care fusese depusă anterior cu titlu de creditare a firmei, diferența de 17.166.980.000 lei ridicată în numerar de Prunache Corneliu s-a făcut fără nici un fel de justificare, în interes personal.

Se constată astfel că, în timp ce S.C. AISPA STARS 95 S.A. a încasat de la Consiliul Județean Vrancea pentru lucrările de execuție pe drumuri suma de 9.388.239.022 lei, ridicările de numerar efectuate personal de Prunache Corneliu fără justificare sunt în sumă de 17.166.980.000, iar „plățile către furnizori”, pentru care nu există documente justificative, însumează 7.554.345.000 lei.

Aceeași situație a fost identificat și la S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., cu diferența că suma ridicată din bancă a fost de 13.920.600.000 lei, din care 11.678.090.901 lei a fost ridicată cu titlu de avans , de către persoane din cadrul societății, fără nici un fel de documente justificative.

Având în vedere gravele nereguli constatate în contabilitatea celor 3 firme menționate mai sus, precum și faptul că din probele administrate la dosar a reieșit faptul că majoritatea drumurilor nu au fost executate, iar pe cele câteva pe care s-a

acționat s-au efectuat lucrări de proastă calitate, urmează ca față de cei 3 făptuitori, Prunache Corneliu, Graur Vasile și Mihăiuc Vasile, administratorii celor 3 societăți comerciale să se disjunga cauza și să se efectueze acte premergătoare sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 272, pct. 2 și 3 din Legea 31/1990 și art. 215¹ alin. 2 din Codul penal.

Așa cum am arătat mai sus, în prezent Prunache Corneliu este cercetat în alte 3 dosare ale Direcția Națională Anticorupție, tot în legătură cu lucrări contractate și neexecutate, iar Graur Vasile a fost deja trimis în judecată de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Vrancea pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

Cu privire la toate aceste aspecte, învinuitul COSTEANU ION în declarația sa a încercat să invoce faptul că între HG nr. 226/2003 și HG 577/1997 există o diferență în sensul că sunt lucruri total diferite.

Așa cum am arătat în prima parte a rechizitoriului, HG 226/2003 reprezintă finanțarea lui HG 577/1997.

Atât învinuitul COSTEANU ION, cât și ceilalți învinuiți au încercat pe tot parcursul urmăririi penale să disocieze cele două acte normative în încercarea de a justifica nerespectarea normelor tehnice, precum și a normelor metodologice aferente lui HG nr. 577/1997.

Tot în declarația sa, învinuitul COSTEANU ION a recunoscut faptul că a analizat starea de viabilitate a drumurilor comunale, în baza evidențelor pe care le avea în anii 2000-2001, necunoscând situația reală din anul 2004, lucru care explică suprapunerile de lucrări peste drumuri executate anterior sau peste drumuri asfaltate.

În continuare, învinuitul COSTEANU ION a recunoscut de asemenea că în cursul anului 2004, la nivelul Consiliilor locale nu au existat studii, note sau proiecte, referitoare la drumurile comunale.

Cu privire la plățile efectuate în aceeași zi sau la câteva zile după încheierea contractelor, învinuitul COSTEANU ION a arătat că el personal „a considerat că lucrările s-au efectuat”.

Referitor la lipsa proiectelor în cazul lucrărilor de reabilitare, învinuitul COSTEANU ION a spus că a întocmit caiete de sarcini pe care el de asemenea „le-a considerat a fi proiecte”.

Tot cu privire la acest aspect, a motivat prin faptul că a urmat „Instrucțiunile AND”, datând din 1981, care ar prevedea că reabilitarea unui Km de drum pietruit se face prin așternerea a 300 m.c. piatră pe Km. Până la finalizarea cercetărilor, învinuitul nu a fost în măsură să pună la dispoziția organelor de urmărire penală aceste instrucțiuni. Oricum, nu ar fi avut nici o relevanță, întrucât între timp au apărut acte normative cu prevederi extrem de riguroase, pe care le-am evidențiat în prezentul rechizitoriu (vezi filele 141-422).

Prin modul în care COSTEANU ION a întocmit caietele de sarcini, a încălcat și art. 37 din O.U.G. nr. 60/2001 care prevede ca acestea se întocmesc prin raportare fie la standarde naționale, fie la autorizări sau omologări, cerință ce nu a fost respectată.

Tot învinuitul COSTEANU ION a arătat atât în declarația sa inițială, cât și în cea dată în calitate de învinuit, că cei 63 miliarde lei alocați pentru 106 Km contractați de către Consiliul Județean Vrancea (54 Km pietruiri și 62,58 Km reabilitări) nu erau suficienți pentru toată lungimea lucrărilor. Acest lucru reiese din întreg rechizitoriu și mai ales din comparația cu lucrările de la Tâmboiști, pe care am analizat-o mai sus.

În această situație, învinuitul COSTEANU ION a întocmit note de renunțare între Consiliul Județean Vrancea și constructor în multe situații, lucru prin care beneficiarul a renunțat la anumite categorii de lucrări prevăzute în proiect.

Astfel s-au renunțat la execuția a 2 sau 3 straturi de pietriș, lucru care a afectat capacitatea portantă a drumului, s-a renunțat la execuția de rigole, lucru care a făcut ca drumul să fie vulnerabil în fața torenților de apă, s-a renunțat la podețe dalate cu dale de beton și au fost înlocuite cu podețe tubulare. Dalele de beton dispuse în formă de pâlnie de o parte și de alta a podului au menirea de a colecta apele care vin în viteză și de a le asigura scurgerea lină a acestora pe sub pod.

În cazul podețelor tubulare, neprevăzute cu aceste dale (inginerii le numesc „timpane”) apele care vin din amonte lovesc direct în marginile podețului, existând riscul să-l deterioreze, să-l rupă sau să-l ducă cu totul.

Pe drumurile care trec pe lângă versanți proiectanții prevăd amplasarea de „gabioane”, care sunt blocuri paralelipipedice de piatră care au rostul de a opri căderea versanților peste drum. Și la aceste lucrări s-a renunțat.

În contextul cercetărilor ce s-au efectuat, învinuții s-au prevalat de faptul că în anul 2004 județul Vrancea a fost județ calamitat datorită ploilor abundente și că drumurile ar fi fost distruse din această cauză, practic aceștia invocându-și propria culpă.

Chiar și așa, învinuții nu au fost în măsură să pună la dispoziția organelor de urmărire penală documente de constatare din care să reiasă cu exactitate pe ce trasee și între ce borne kilometrice s-ar fi produs degradările.

Nici macar din documentele puse la dispoziție de către învinuții COSTEANU ION și TEODORESCU VALERIA nu reiese între ce borne kilometrice s-au produs calamitatile (vezi fila 279 vol 1).

Faptul că neexecutarea tuturor lucrărilor în parametri tehnici duce la creșterea vulnerabilității drumurilor, a recunoscut-o atât învinuitul COSTEANU ION și reiese inclusiv din declarațiile învinuitului RUSU LIVIU, a martorei Munteanu Marieta, precum și a acelor persoane cu studii de specialitate audiate.

Practic, învinuitul COSTEANU ION a recunoscut în declarația sa că cei 63 miliarde de lei erau insuficienți pentru execuția tuturor lucrărilor contractate și punerea în aplicare a proiectelor tehnice, lucru confirmat și de către martora Munteanu Marieta.

Atât în declarația dată în calitate de martor, cât și în cea dată în calitate de învinuit, învinuitul COSTEANU ION a arătat că s-a consultat cu învinuitul OPRIȘAN MARIAN și cu învinuitul DIACONU MIRCEA, iar aceștia i-au spus să facă în așa fel încât să se pietruiască cât mai multe drumuri comunale.

În acest fel, s-a ajuns , ca în dorința nefondată de a crește lungime traseelor pe care s-a acționat, să se execute lucrări superficiale, de proastă calitate, și care în final în mod evident au condus la degradarea rapidă a drumurilor respective.

Ca atare, transportul rutier pe raza comunelor în cauză nu a fost îmbunătățit cu nimic, iar cele câteva drumuri care s-au executat au revenit la starea lor anterioară, motiv pentru care este evident că întreaga sumă alocată a fost cheltuită irațional, nejustificat și constituie pagubă.

În situația în care consiliile locale s-au înregistrat în patrimoniu cu un drum comunal clasificat ca fiind pietruit, acestea nu vor mai putea primi fonduri pentru același sector de drum pentru aceeași operațiune, lucru care constituie un alt efect negativ al modului în care au acționat învinuiții.

Învinuitul IACOB VALERIU, inginer de drumuri și poduri, a descris la rândul său în mod amănunțit procedeele elaborate prin care se execută asemenea gen de drumuri, subliniind obligativitatea executării de șanțuri și rigole consolidate cu piatră, podețe corespunzătoare, precum și obligativitatea utilizării laboratoarelor granulometrice și a certificatelor de calitate, în privința pietrei utilizate.

A arătat că învinuitul COSTEANU ION nu i-a predat nici un fel de documentație cu privire la modul de execuție a drumurilor. S-a prevalat de faptul că nu putea supraveghea toate cele 41 de drumuri comunale și că era de datoria consiliului județean să angajeze mai mulți diriginți de șantier. A declarat că în cazul celor 15 drumuri în care nu a semnat situațiile de lucrări, a făcut acest lucru, întrucât nu avea certitudinea că aceste lucrări s-au efectuat, iar că celelalte documente le-a semnat „la insistențele lui Rusu și Costeanu”(vezi filele 185-191 vol 1).

Cu ocazia audierilor, nu a putut confirma faptul că a supravegheat corespunzător lucrările și că a comparat cantitățile de materiale puse în operă cu caietele de sarcini sau proiectele tehnice.

Nu a putut prezenta organelor de urmărire penală nici un document (înscrisuri personale, caietul dirigintelui de șantier), din care să reiasă în ce a constatat activitatea sa de supraveghere a lucrărilor.

A recunoscut că nu a dispus nici un moment de laboratoare de analiză granulometrică pentru verificare calității pietrișului și nici de alte instrumente cu care să poată efectua măsurătorilor necesare.

S-a prevalat de faptul că prin modul în care au acționat învinuiții din Consiliul Județean Vrancea l-au pus în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile.

RUSU LIVIU și COSTEANU ION fuseseră desemnați prin Dispoziția 132/2004 de către OPRIȘAN MARIAN să supravegheze derularea contractelor și a lucrărilor. Practic cei doi învinuiți (unul în calitate de șef al Direcției Tehnice și celălalt în calitate de șef al Serviciului Drumuri și Poduri) aveau pregătirea și experiența necesare pentru a supraveghea derularea unei asemenea operațiuni precum și obligații corespunzătoare înscrise în fișa postului (vezi filele 503-504, respectiv 438-440, vol. 1).

Comparativ cu aceștia, IACOB VALERIU (dirigintele de șantier) avea obligația să supravegheze lucrările doar în teren și să predea documentele doveditoare beneficiarului, reprezentat în acest caz de COSTEANU ION și RUSU LIVIU. Aceștia, atât în baza atribuțiilor de serviciu cât și a dispoziției emise de învinuitul OPRIȘAN MARIAN erau obligați să analizeze și să centralizeze documentele, datele și informațiile din teren. De asemenea, învinuiții RUSU LIVIU și COSTEANU ION erau obligați să întocmească referatele pentru aprobarea plăților doar în situația în care aceste referate erau susținute de documente care să ateste realitatea activităților în teren.

Învinuiții erau datori să accepte situațiile de lucrări doar semnate de către dirigintele de șantier și avizate de Inspectoratul de Stat în Construcții pentru certificarea calității lucrărilor. De asemenea, erau obligați să organizeze recepția la terminarea lucrărilor (pe faze de execuție) și recepția finală, tot cu participarea Inspectoratului de Stat în Construcții și a proiectantului, așa cum cere art. 1 din Ordinul 668/2002 al Ministerului Transporturilor, art.23 lit. i din Legea nr. 10/2005 privind calitatea în construcții și cap. 2 alin. ultim din Normele Metodologice nr. 1270/1999 de aplicare a H.G. nr. 577/1997.

Cei doi învinuiți nu au procedat la nici una din aceste activități, acceptând situații de lucrări neavizate de Inspectoratul de Stat în Construcții, iar în 15 cazuri ambii au semnat referate pentru aprobarea plății utilizând situații de lucrări care nici măcar nu au fost semnate de către dirigințele de șantier.

Cu privire la faptul că lucrările nu fuseseră executate, cei doi învinuiți erau în deplină cunoștință de cauză, lucru care rezultă din faptul că ambii au făcut parte din majoritatea comisiilor de licitație și aveau cunoștință de faptul că plățile se efectuaseră la o zi, două zile sau o săptămână de la semnarea contractelor. Cele câteva procese-verbale de recepție pe faze de execuție au fost întocmite de către învinuitul RUSU LIVIU cu nerespectarea prevederilor legale mai sus arătate.

Un alt argument cu privire la faptul că învinuiții erau în cunoștință de cauză sunt afirmațiile lui COSTEANU care pretinde că se baza pe faptul că “firmele erau în teren și urmau să înceapă lucrările”, afirmație fără nici un fel de suport real întrucât COSTEANU nu avea nici un fel de control asupra activității firmelor. Pe de altă parte, RUSU LIVIU nu a aplicat pe nici un referat viza cu “bun de plată” – (ștampila pătrată aflată în posesia sa), lucru recunoscut cu ocazia audierii de către acesta și motivat prin faptul că nu avea certitudinea că lucrările fuseseră efectuate.

De asemenea, COSTEANU ION a arătat că proiectele nu au fost niciodată în posesia sa, ci au fost predate lui RUSU LIVIU. Această afirmație este contrazisă de învinuitul RUSU LIVIU (vezi filele 478-486, vol. 1), precum și de documentul „Proces-verbal de predare” (vezi fila 505, vol. 1).

În acest context aceștia au înaintat ordonatorului de credite referate pe care le-au semnat împreună și prin care solicitau aprobarea plății unor sume de bani fără nici un fel de acoperire.

Situațiile de lucrări înaintate nu erau însoțite de documente care să ateste consumurile de materiale.

Din declarațiile făptuitorului Mihăiuc Vasile și a martorilor Toader Lucia Parang Dumitru și Roșu Ovidiu(vezi filele70-78, vol. 10), foști angajați la

S.C. UTILAJ CONSTRUCT SERVICE S.A., reiese că însuși COSTEANU le solicitase să “scoată de pe calculator” situații de lucrări pe care să le înainteze la Consiliul Județean Vrancea, promițându-le că le va face plata.

Și acești martori au arătat ca nu îl cunosc pe dirigintele de șantier IACOB VALERIU și că nu l-au văzut niciodată.

Toate aceste aspecte nu îl exonerează de răspundere pe învinuitul OPRIȘAN MARIAN din următoarele motive: Dispoziția 134/2004 prin care acesta și-a delegat atribuțiile în vederea desfășurării programului către RUSU LIVIU și COSTEANU ION nu este un act administrativ care să-l absolve de orice fel de responsabilitate, ci doar care să-l degreveze de o activitate pe care nu o putea supraveghea singur. Dimpotrivă, clauza 6.2. din contractul subsidiar de împrumut prevede că președintele consiliului județean păstrează întreaga responsabilitate cu privire la rezultatul lucrărilor. Această clauză se coroborează și cu alte clauze din același contract subsidiar de împrumut (7.1.3 , 7.5.1 , 7.5.3.) care stipulează că Agenția de Implementare răspunde pentru „managementul tehnic, financiar, administrativ și verificarea facturilor înaintea efectuării plăților”, Agenția fiind reprezentată de către învinuitul OPRIȘAN MARIAN.

Și mai clar stipulează clauza 7.6 care arată că „Președintele Consiliului Județean și salariații cărora le-au fost delegate competențele de realizare a proiectului dețin întreaga responsabilitate pentru achizițiile de produse, lucrări sau servicii și pentru utilizarea corectă și legală a fondurilor”.

De asemenea, este foarte importantă natura și conținutul documentelor intitulate “Referat” pe care le-a semnat învinuitul OPRIȘAN MARIAN. Astfel, aceste documente nu întrunesc condițiile prev. de OMFP nr.522/2003 care prevăd la Anexa 1 Cap. C. că ordonatorul de credite aprobă ordonanțarea plăților pe baza contractului de achiziție publică a facturii fiscale și a documentelor care să ateste livrarea produselor sau execuția lucrărilor, toate vizate de CFPP.

Aceste documente se atașează unui formular aprobat prin OMFP 1792/2002 Anexa 2 privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice.

Modul de alcătuire al acestui formular nu este orientativă și benevolă, dimpotrivă este obligatoriu de urmat și are o anumită logică. Se observă că în prima căsuță exista spațiu destinat inserării listei documentelor justificative, precum și a datei angajamentului legal, adică este necesară și obligatorie înscrierea contractului în baza căruia se ordonanzează plata.

De asemenea, în căsuța a treia exista loc anume destinat pentru compartimentele de specialitate și CFPP, după caz CFPD.

Dacă învinuitul OPRIȘAN MARIAN ar fi solicitat întocmirea legală al unui asemenea document ar fi putut constata că plățile se efectuează la câteva zile după încheierea contractului și ar fi putut deduce că lucrările nu sunt efectuate. De asemenea, dacă ar fi solicitat situațiile de lucrări ar fi observat că în 15 cazuri acestea nu sunt confirmate de dirigintele de șantier, iar în toate celelalte cazuri ar fi observat că acestea nu poartă viza ISC pentru certificarea calității.

Dacă ar fi urmat OMFP 1792/2002 Anexa 1 Pct. 3, ar fi putut să constate că documentele justificative lipsesc sau sunt întocmite necorespunzător

De asemenea, dacă ar fi urmărit respectarea normelor metodologice NM 1270 ale H.G. nr. 577/1997, ar fi observat că are nevoie de procese-verbale la terminarea lucrărilor (pe faze de execuție) avizate de proiectant și de asemenea de ISC.

Învinuitul OPRIȘAN MARIAN nu s-a sesizat nici măcar de faptul că referatele pentru aprobarea plăților nu purtau viza cu mențiunea “bun de plată”, așa cum cere Anexa 1 pct. 2 alin. 6 și 7 din OMFP 1792/2002, lucru care trebuia să îi atragă atenția și să-l determine să ceară explicații de la învinuiții RUSU LIVIU și COSTEANU ION .

Un alt lucru pe care nu l-a făcut învinuitul OPRIȘAN, în calitate de ordonator de credite, este nesupunerea referatului către verificare la CFPP, lucru obligatoriu conform O.G. nr. 119/1999 și OMFP 522/2003.

Dacă ar fi făcut acest lucru, lucrătorii din compartimentul respectiv ar fi sesizat faptul că nu numai referatele respective nu întrunesc calitatea de document justificativ, dar și că acestea nu au la bază documentele financiar-contabile prevăzute de lege. Învinuitul OPRIȘAN MARIAN nu se poate prevala de faptul că “aceasta nu era problema lui”(așa cum a arătat în declarația sa), deoarece art. 115 și 116 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale prevede că președintele consiliului județean răspunde de buna funcționare a aparatului propriu de specialitate și asigură respectarea și aplicarea legilor și a normelor în vigoare.

Pe cale de consecință, învinuitul OPRIȘAN MARIAN trebuia să asigure respectarea O.G. nr. 119/1999 privind controlul financiar preventiv propriu, O.G. nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, a Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții și a H.G. nr. 577/1997 și a normelor metodologice aferente.

În concret, aceste acte normative prevăd nu numai responsabilitățile ordonatorilor de credite, ci și pașii pe care aceștia trebuie să-i urmeze pentru a efectua o plată legală.

În situația în care ar fi procedat la aplicarea acestor legi, ar fi solicitat subordonaților să prezinte, în vederea aprobării ordonanțării plății, numai documentele întocmite și completate conform legii, caz în care ar fi fost exonerat de răspundere.

Învinuitul OPRIȘAN MARIAN nu a făcut nimic din toate acestea și a acceptat să semneze niște referate care nu dovedesc nimic

Din coroborarea tuturor prevederilor legale rezultă că învinuitul OPRIȘAN MARIAN a semnat acte care nu au nici un fel de valabilitate și, ca atare, toate plățile sunt nelegale.

Efectul final al acestei atitudini pe care a manifestat-o decurge din prevederile art. 20 alin. 5 din O.G. nr. 119/1999 privind controlul financiar

preventiv propriu, care stipulează că ordonatorul de credite nu poate aproba plăți fără viza CFPP decât pe propria răspundere.

În completare, art. 10 alin. 4 din O.G. nr. 119/1999 și OMFP nr. 522/2003 Anexa 1 pct. 3.5. și 3.6. precizează că aprobarea de către ordonatorul de credite de documente care nu corespund realității nu exonerează de răspundere nici pe șefii compartimentelor de specialitate care le-au întocmit, respectiv aceștia răspund pentru realitatea, regularitatea și legalitatea operațiunilor ale căror acte și documente justificative le-au certificat sau avizat, în speță fiind vorba de RUSU și COSTEANU.

Urmare acestor stări de fapt, învinuții OPRIȘAN MARIAN, RUSU LIVIU și COSTEANU ION sunt în egală măsură și direct responsabili de pagubele produse prin plata unor lucrări neexecutate.

Aceeași responsabilitate ca și în cazul lui OPRIȘAN MARIAN se reține și în sarcina lui DIACONU MIRCEA care nu numai că s-a comportat întocmai ca și președintele Consiliului Județean Vrancea ci, mai mult decât atât, a semnat referate și ordine de plată fără nici măcar a avea o dispoziție de delegare scrisă și specială din partea învinuitului OPRIȘAN MARIAN, așa cum cere art.118 alin 2 din Legea nr. 215/2001, coroborat cu art. 17 alin 3 din O.U.G. nr. 45/2003 privind finanțele publice locale.

Prejudiciul cauzat a fost evidențiat în raportul de constatare întocmit de specialiștii Direcției Naționale Anticorupție, iar situațiile de plăți au fost centralizate în anexa 10 a acestui raport.

Din adunarea sumelor înscrise în ordinele de plată, reiese faptul că a fost plătită suma de 15.433.574.508 lei pentru lucrări de reabilitare și 41.179.838.066 lei pentru lucrări de pietruire.

Suma totală plătită de către învinuiți pentru ambele categorii de lucrări reprezintă 56.613.412.574 lei și reprezintă prejudiciu datorită faptului că, așa cum am demonstrat pe parcursul prezentului rechizitoriu, a fost vorba de lucrări neefectuate, efectuate parțial, de proastă calitate, sau suprapuse cu alte lucrări.

La stabilirea încadrării juridice referitor la art. 13² din Legea nr. 78/2000, se va avea în vedere forma continuată în care a fost săvârșită infracțiunea, respectiv faptul că învinuiții, în baza aceleiași rezoluții infracționale, au semnat pe tot parcursul anului 2004 ordine de plată, inclusiv după data intrării în vigoare a Legii nr. 521/2004, publicată în Monitorul Oficial nr. 1123/29 noiembrie 2004.

În drept fapta învinuitului IACOB VALERIU care, în calitate de diriginte de șantier a supravegheat lucrările în mod necorespunzător, nu a solicitat proiectele tehnice, nu le-a comparat cu situațiile de lucrări și nu a măsurat cantitățile de materiale puse în opera, iar în alte situații nu s-a deplasat deloc în teren pentru a face verificări, dar a semnat unele situații de lucrări sau centralizatoare de plată, pe care le-a pus la dispoziția beneficiarului, confirmând în mod nereal că lucrările s-ar fi executat, contribuind astfel la efectuarea de plăți nelegale și la producerea de pagube de peste un milion de euro și obținând avantaje patrimoniale pentru societățile comerciale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu, fals intelectual și complicitate la uz de fals, prevăzute și pedepsite de art:

- 26 C. pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C. pen. cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C. pen.;
- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 289 Cod penal cu aplic. art. 41 alin 2 Cod penal;
- 26 C. pen. rap. la art. 291 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 C. pen.;
- cu aplicarea art. 33 lit. a C. pen.

Fapta învinuitului RUSU LIVIU care, în calitate de șef Serviciu drumuri și poduri din cadrul Direcției tehnice a Consiliului Județean Vrancea, cu atribuțiile specifice din fișa postului și în calitate de persoana însărcinată în scris să supravegheze modul de derulare a programului de pietruire a drumurilor, nu și-a îndeplinit în mod corespunzător atribuțiile, acceptând situații de lucrări nereale, nesuținute de documente doveditoare, a procedat la redactarea și semnarea de

referate prin care solicita efectuarea de plăți pentru lucrări neexecutate, iar în unele cazuri a făcut acest lucru chiar în lipsa semnăturilor dirigintelui de șantier pe situațiile de lucrări, precum și în lipsa vizei ISC, contribuind în acest fel la aprobarea de plăți pentru lucrări neefectuate sau de proastă calitate, ceea ce adus la crearea unui prejudiciu de peste un milion de euro și obținând avantaje patrimoniale pentru societățile comerciale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu, complicitate la fals intelectual și uz de fals, prevăzute și pedepsite de art.:

- 26 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 248¹ C.pen. cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;

- 26 C.pen. rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.

- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.

- cu aplic art. 33 lit. a C.pen.

Fapta învinuitului COSTEANU ION care, în calitate de director al Direcției Tehnice din cadrul Consiliului Județean Vrancea, cu atribuțiile specifice trecute în fișa postului, și persoană desemnată în scris să supravegheze modul de derulare a Programului de pietruire a drumurilor, a redactat și semnat referate prin care solicita aprobarea plăților, fără ca să aibă la bază situații de lucrări susținute de documente doveditoare, fără viza ISC, iar în unele cazuri nesemnate de către dirigințele de șantier, plăți ce s-au efectuat la câteva zile după semnarea contractelor, prin aceasta determinând efectuarea de plăți pentru lucrări neexecutate sau executate de proastă calitate, și care prin modul de întocmire al anexelor a suprapus lucrările peste drumuri pietruite sau asfaltate anterior, cauzând prin activitatea sa pagube de peste un milion de euro și obținând avantaje patrimoniale pentru societățile comerciale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu, complicitate la fals intelectual și uz de fals, prevăzute și pedepsite de art.:

- 26 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. rap. la art. 248¹ C.pen. cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- 26 C.pen. rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.

Fapta învinuitului OPRIȘAN MARIAN care, în calitate de președinte al Consiliului Județean Vrancea și ordonator principal de credite, având obligațiile stabilite prin legi organice, precum și în clauzele contractului subsidiar de împrumut referitoare la modul de ordonanțare a cheltuielilor având ca sursă fonduri publice, în mod repetat nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute în legi și alte acte normative, neverificând personalul din subordine și neasigurând o bună funcționare a compartimentelor tehnice de specialitate, nu a luat măsuri pentru aprobarea investiției și pentru derularea fondurilor prin Trezoreria Statului, a aprobat referate care nu întruneau calitatea de document justificativ și care nu aveau la bază documentele financiar-contabile prevăzute de lege, sau erau însoțite de documente întocmite necorespunzător și care nu reflectau realitatea, semnând și ordine de plată, prin aceasta creând pagube de peste un milion de euro și obținând avantaje patrimoniale în favoarea societăților comerciale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de abuz în serviciu și uz de fals, prevăzute și pedepsite de art.:

- 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.

Fapta învinuitului DIACONU MIRCEA care, în calitate de vicepreședinte al Consiliului Județean Vrancea, fără a avea o dispoziție scrisă și specială din partea

ordonatorului principal de credite, a semnat toate contractele de execuție de lucrări cu societăți comerciale neeligibile, după care a aprobat referate, care nu întruneau calitatea de document justificativ și care aveau la bază documente care nu reflectau realitatea, situații de lucrări nesemnate de dirigintele de șantier și nevizate de ISC și a semnat ordine de plată, pentru lucrări neexecutate sau de proastă calitate, prin aceasta contribuind la producerea unui prejudiciu de peste un milion de euro și crearea de avantaje patrimoniale în folosul societăților comerciale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, prevăzută și pedepsită de art.:

- 26 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.

C . ACHIZITIE COMPLEX „CĂPRIOARA”

FEDERALCOOP Vrancea, cu sediul în Focșani, str. Unirea Principatelor nr. 2, deținea printre active complexul de alimentație publică și cazare „Căprioara”, situat în Crângul Petrești, la aproximativ 3 km de municipiul Focșani. Conform declarației martorului Nichita Erselia (vezi fila 346, vol. 40), președinte al FEDERALCOOP Vrancea, complexul a fost construit în anul 1980 și a funcționat până în anul 2002, dată după care în complex nu s-a mai desfășurat nici un fel de activitate. În ultima perioadă, complexul „Căprioara” fusese închiriat de către o societate comercială care nu numai că nu a plătit chiria și cheltuielile de întreținere, dar au și provocat distrugerii, aducând complexul într-o stare avansată de uzură (vezi fila 347 verso vol.10).

Având în vedere starea de degradare în care se afla, lucru confirmat și de către martora Anghene Marinela (vezi fila 349, vol. 40), economist în cadrul aceleiași unități, la nivelul conducerii FEDERALCOOP Vrancea s-a luat decizia de punere în vânzare a acestuia. La adoptarea deciziei s-a avut în considerare faptul că efectuarea investiției destinate reparației și întreținerii complexului necesita sume mari de bani, iar de asemenea situația juridică a terenului aferent nu era

reglementată, acesta aparținând Ocolului Silvic Focșani, cu care FEDERALCOOP Vrancea avusese litigii, precum și cu Consiliu Local al comunei Vânători (vezi fila 348, vol. 40).

În acest context, a fost întocmită nota de fundamentare privind propunerea de vânzare prin licitație publică sau negocierea directă a complexului turistic „Căprioara” care a stat la baza adoptării hotărârii nr. 10 din 02 iulie 2002 (vezi filele 14, 18, vol. 40). În acest sens, s-a solicitat și avizul CENTROCOOP București cu motivațiile arătate mai sus (vezi filele 11,13 vol. 40).

La solicitarea CENTROCOOP București, S.C. COOPPROIECT București a întocmit un memoriu tehnic de evaluare (vezi filele 24-66, vol. 40), în urma căruia s-a stabilit că valoarea de pornire a licitației să fie de 22.050.000.000 lei vechi. În memoriu tehnic de evaluare se arată faptul că majoritatea clădirilor au fost puse în funcțiune în perioada anilor 1984-1988, iar diversele utilități prezintă diverse grade de uzură cuprinse între 30-70% (vezi filele 31-33, vol. 40).

În baza avizului primit de la CENTROCOOP București, FEDERALCOOP Vrancea a întocmit publicații de vânzare pe parcursul anilor 2003-2004 (vezi filele 519-533, vol. 40). Anunțurile de vânzare au fost publicate și pe internet (vezi fila 348, vol. 40).

Așa după cum rezultă din adresa FEDERALCOOP Vrancea, în perioada de referință caietele de sarcini au fost achiziționate de 7 persoane fizice și juridice, însă nu s-a înregistrat nici o ofertă de achiziție (vezi fila 519, vol.40).

Conform declarației martorei Anghene Marinela, obiectivul a fost vizitat și de către investitorii italieni, care însă nu au oferit nici un preț. Singura ofertă a fost de 4.000.000.000 lei vechi de la o persoană fizică, preț cu care însă nu a fost de acord FEDERALCOOP Vrancea.

În această conjunctură, învinuitul OPRIȘAN MARIAN a luat inițiativa de a achiziționa complexul turistic „Căprioara” în numele Consiliului Județean Vrancea, sens în care în cursul lunii octombrie a întocmit o adresă pe care a înaintat-o Ministerului Administrației și Internelor (vezi fila 175, vol. 40). În această adresă se

solicita alocarea, în temeiul art. 30 din Legea nr. 500/2002, din fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului a sumei de 6 miliarde lei vechi pentru „achiziția unor imobile pentru funcționarea serviciilor publice de interes județean și comunitar”, precum și suma de 7 miliarde lei vechi pentru ”reabilitare sistemului de iluminat stradal” în municipiul Focșani.

În baza acestei adrese, prin H.G. nr.1793/28 octombrie 2004 (vezi fila 73, vol. 40), s-a alocat conform anexei 1, în vederea asigurării finanțării „unor obiective de investiții aflate în derulare suma de 3 miliarde de lei vechi Consiliului Județean Vrancea și 5 miliarde de lei vechi Primăriei Focșani (vezi fila 82, vol. 40).

Precizăm că nici la momentul emiterii adresei întocmite de învinuitul OPRIȘAN MARIAN Consiliul Județean Vrancea și nici la momentul adoptării Hotărârii de Guvern, Consiliul Județean Vrancea nu luase în discuție o asemenea investiție.

Arătăm că nici la momentul prezentului rechizitoriu nu există vreo hotărâre a consiliului județean care să aprobe această achiziție.

Singurul document întocmit în cauza a fost referatul din 04 octombrie 2004, semnat de către TEODORESCU VALERIA, în care se solicita aprobarea propunerii de achiziționare a complexului „Căprioara”, în vederea repunerii acestuia în circuitul de alimentație publică în vederea obținerii de venituri.

Referatul a fost aprobat de învinuitul OPRISAN MARIAN (vezi fila 177, vol. 40).

La data de 22 octombrie 2004, Consiliul Județean Vrancea înaintează o adresă către FEDERALCOOP Vrancea, semnată de către vicepreședintele Consiliului Județean, DIACONU MIRCEA, în care se arată că „Consiliul Județean Vrancea a analizat și a dispus achiziția unor clădiri” (vezi fila 177, vol. 40), lucru care în realitate nu se întâmplase.

În acest context, învinuitul OPRIȘAN MARIAN , fără a avea nici un fel de hotărâre a Consiliului Județean Vrancea, contactează conducerea FEDERALCOOP Vrancea și negociază vânzarea-cumpărarea directă a complexului turistic „Căprioara”.

Între timp, FEDERALCOOP Vrancea obținuse avizul favorabil pentru reducerea prețului de vânzare, având în vedere că nu se înregistrase nici o ofertă (vezi filele 181-182, vol. 40).

Ca urmare a acestor demersuri, la data de 09 noiembrie 2004 se încheie procesul-verbal de negociere a vânzării directe a complexului turistic „Căprioara” semnat de către învinuitul DIACONU MIRCEA, pentru OPRIȘAN MARIAN, și învinuita TEODORESCU VALERIA (vezi fila 173, vol. 40).

A doua zi, la 10 noiembrie 2004, se întocmește contractul de vânzare-cumpărare (vezi fila 170, vol. 40), semnat tot de către învinuitul DIACONU MIRCEA pentru OPRIȘAN MARIAN și de către învinuita TEODORESCU VALERIA , în care se specifică faptul că „la încheierea contractului cumpărătorul a achitat vânzătorului prima rată, adică 3 miliarde lei” și faptul că actele notariale vor fi întocmite după achitarea ultimei rate.

Precizăm că actele notariale nu au fost întocmite nici în prezent și nici situația terenului nu a fost clarificată (vezi filele 520, vol. 40 și fila 89 vol. 1).

La data de 12 noiembrie 2004, Consiliul Județean Vrancea s-a întrunit pentru adoptarea mai multor hotărâri, printre care și rectificarea bugetului, ocazie cu care, la capitolul „achiziție obiecte de inventar”, se prevede o cheltuială de 3 miliarde lei pentru „ achiziție imobile pentru deservirea serviciilor publice județene și comunitare” , dintr-un total de 4 miliarde.

Consilierii județeni, audiați în calitate de martori, au arătat că niciodată nu a știut despre ce este vorba și niciodată nu s-a discutat în consiliul județean efectuarea unei asemenea achiziții.

Astfel, martorul Oprea Ion, fost consilier județean, actualmente prefect al județului Vrancea, a arătat în declarația sa că problema achiziției complexului „Căprioara” nu a fost dezbătută cu nici o ocazie nici în plen și nici în cadrul Comisei de specialitate buget finanțe. Nu a exista nici o documentație tehnico-economică și nici vreo formă de avizare a acesteia care să fi fost pusă la dispoziția consilierilor. A arătat în continuare că pentru o achiziție de imobil era necesară o

majoritatea de doua treimi din numărul consilierilor cea ce nu a existat, iar pe de altă parte el s-a opus și la simpla rectificare, întrucât i s-a părut inacceptabilă cheltuirea unei sume totale de 4 miliarde de lei vechi pentru achiziții obiecte inventar, fără să existe o fundamentare (vezi fila 350, vol. 40).

Tot martorul Ion Oprea a arătat că achiziția nu se impunea și, în situația în care era vorba de asigurare de spațiu pentru serviciile comunitare, acest lucru se putea realiza în clădirea fostei sucursale a Bancorex.

Martorul Mircea Dragoș Valentin, fost consilier județean și actual subprefect, a arătat, de asemenea, că niciodată nu s-a discutat în Consiliul Județean Vrancea achiziția Complexului Turistic „Căprioara” și că, dată fiind amplasarea acestuia în afara municipiului Focșani, acest activ nu putea fi folosit de o manieră rezonabilă pentru serviciile comunitare (vezi fila 352, vol. 40).

Martorul Lambrino Eduard, consilier județean, a arătat de asemenea, că nu s-a discutat niciodată achiziția și că nu a existat vreo documentație tehnico-economică, după care a punctat în declarația sa faptul că, „Consiliul Județean Vrancea nu are ca specific de activitate turismul” (fila 354, vol. 40).

În același sens, s-a pronunțat și martorul Seciu Romeo, consilier județean, arătând că „achiziția este inutilă” (vezi fila 356, vol. 40).

Declarații identice au dat și martorii Sava Viorica și Nedelcu Georgeta, ultima fiind directorul Sucursalei Bancpost S.A. Vrancea. În calitate de economist cu pregătirea necesară, martorul a arătat că nici în Comisia de buget finanțe a consiliului județean nu s-a analizat niciodată problema achiziționării complexului „Căprioara” și nici în vreo alta ședință în plen. (vezi filele 359-363, vol. 40).

În același sens, a declarat și martorul Băeșu George, fostul prefect al județului Vrancea, actualmente deputat, care a arătat că nu are cunoștință de nici un fel de intenții ale Consiliului Județean Vrancea de a desfășura vreo activitate în crângul Petrești și nu poate face nici o legătură între necesitatea atribuirii unor spații și achiziția acestui imobil, tocmai datorită faptului că imobilul se află într-o pădure la aproximativ 4-5 km de oraș.

În stenograma ședinței din data de 12 noiembrie 2004 se arată că „domnul președinte face precizarea că toate proiectele de hotărâre au fost analizate și avizate în comisiile de specialitate ale consiliului județean” (vezi fila 3, vol. 43), afirmație evident nereală.

Din aceeași stenogramă, reiese faptul că atât consilierul Ion Oprea, cât și Eduard Lambrino au ridicat obiecții față de achiziția de obiecte de inventar, în sumă totală de 4 miliarde lei. Ion Oprea a arătat că obiectele de inventar înseamnă „acele obiecte în cuantum bănesc de până la 15 milioane lei și care au durată de folosință de până la 1 an”, invocând de asemenea prevederile O.U.G. nr. 45/2003. La această intervenție, replica învinutului OPRIȘAN MARIAN a fost „ora de juridică faceți-o în altă parte”, „lăsați Curții de Conturi acest atribut” (vezi filele 10-11, vol. 43).

Și consilierul județean Eduard Lambrino a arătat că „alocarea sumei nu se justifică câtă vreme mai multe comune din Vrancea au restanțe de miliarde”.

Din parcurgerea întregului conținut al stenogramei rezultă că în nici un moment în cursul desfășurării ședinței, învinutul OPRIȘAN MARIAN nu a adus la cunoștința plenului despre ce fel de achiziție este vorba.

Este important faptul că în finalul stenogramei (vezi fila 12, vol. 43) se menționează că au fost 12 voturi împotriva și 21 pentru, iar ulterior, la pct. 7-rectificarea bugetului propriu, apare din nou o corectură, menținându-se tot 21 de voturi (vezi fila 5, vol. 43), câtă vreme în minuta ședinței întocmită de către secretarul general Toader Ghețu se menționează în mod nereal că rectificarea bugetului a fost hotărâtă cu un număr de 33 de voturi pentru.

Față de prevederile legale, conform cărora investițiile făcute în achizițiile de imobile se adoptă cu votul a două treimi din numărul consilierilor, rezultă că nici această condiție legală nu a fost îndeplinită prin modul în care a fost adoptată hotărârea 100/12 noiembrie.2004.

De asemenea rectificarea a vizat numai suma de 3 miliarde lei provenita din fondul de rezerva bugetara la dispoziția Guvernului.

Nelegalitățile au fost surprinse și în raportul de control intermediar al Camerei de Conturi Vrancea (vezi fila 3, vol. 45), precum și în încheierea nr. 39 din 08.08.2005 a aceleiași instituții (vezi fila 1, vol. 48). În speță, organele de control au constatat faptul că suma de 3 miliarde lei a fost inclusă în proiectul de rectificare în cadrul unei sume totale de 4 miliarde lei, la capitolul „Achiziții obiecte de inventar”.

Nu au fost prezentate informații financiare și nefinanciare din care să rezulte valoarea totală a proiectului, creditele de angajament, creditele bugetare, graficul de finanțare pe surse și ani, analiza cost-beneficiu, costurile de funcționare și de întreținere după punerea în funcțiune, strategia în domeniul investițiilor, descrierea proiectului și stadiul fizic al obiectivelor. Dimpotrivă, învinuita TEODORESCU VALERIA, în calitate de director al Direcției Economice, a prezentat situația per ansamblu și a invocat H.G. 1793/2004 în mod eronat, ca vizând suplimentarea fondurilor din sume defalcate din impozitul pe venit pentru echilibrarea bugetelor locale din fondul de rezervă la dispoziția Guvernului.

Prin modul în care a acționat, învinuitul OPRIȘAN MARIAN a încălcat art. 15, 43, 46 raportat la art. 110, 104 lit. e și l și art. 125 din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală care stabilesc competențele decizionale, respectiv art. 4 alin. 3 și 4, art. 14 alin. 4, art. 19, art. 20, art. 37, art. 38, art. 40 alin. 2, 41 alin. 1, 42 alin. 3 și art. 44 din O.U.G. nr. 45/2003 privind finanțele publice locale care stabilesc procedurile ce trebuie urmate.

Plățile efectuate ulterior pe tot parcursul anului 2005 s-au făcut cu încălcarea art. 10, 13, 14 și 17 din O.G. nr. 119/1999 privind controlul financiar preventiv propriu, precum și a Ordinului 522/2003 al Ministerului Finanțelor Publice.

Tot din raportul Camerei de Conturi Vrancea, se desprinde faptul că nici unul dintre consilierii juridici din cadrul compartimentului de specialitate al Consiliului Județean Vrancea nu recunoaște că i-ar aparține semnătura înscrisă pe contractul de vânzare cumpărare 8090/10.11.2004.

În luna ianuarie 2005 a fost elaborat de către Institutul Național de cercetare și Dezvoltare în Turism un studiu de oportunitate privind eficiența economică a

activității Complexului Turistic și de Agreement „Căprioara” (vezi filele 178-201, vol. 40).

Studiul concluzionează faptul că imobilele au o vechime de circa 17 ani și sunt de peste 2 ani în conservare, fiind necesare lucrări de renovare și modernizare, ceea ce va însemna cheltuieli semnificative de punere în funcțiune. Tot studiul concluzionează că termenul de recuperare a investiției este de circa 6 ani. Precizăm că până la momentul prezentului rechizitoriu, Consiliul Județean Vrancea nu a întreprins nimic în legătură cu complexul.

Pe tot parcursul anului 2005 Consiliul Județean Vrancea a continuat să achite ratele prevăzute în contract, în continuare, fără nici o hotărâre emisă în acest sens. Nelegalitățile au fost sesizate inclusiv de organizații neguvernamentale, cât și de către consilieri județeni și membrii ai parlamentului.

Astfel, la 26 aprilie 2005, Centrul de Resurse Juridice București, a sesizat Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la aceste nelegalități (vezi fila 117, vol. 40), iar la 4 mai 2005 un grup de consilieri județeni au adresat o interpelare învinuitului OPRISAN MARIAN (vezi fila 253, vol. 40).

De asemenea, deputatul Corneliu Momanu a sesizat la rândul său Ministerul Administrației și Internelor cu privire la aceasta achiziție (vezi fila 68, vol. 40).

Abia la 27 octombrie 2005, după începerea urmăririi penale față de învinuitul OPRISAN MARIAN, în ședința extraordinară convocată la acea dată, acesta a recunoscut că s-a achiziționat obiectivul, spunând că „nu este un secret pentru nimeni acest lucru” și că „în curând va propune un proiect de hotărâre în acest sens”, lucru care însă nu s-a mai întâmplat nici până la data prezentului rechizitoriu (vezi fila 262, vol. 40).

Cu privire la suma de 5 miliarde lei obținută din fondul de rezervă la dispoziția Guvernului sub pretextul reabilitării sistemului de iluminat public din Municipiul Focșani s-au făcut verificări în cauză. Din acestea a rezultat faptul că Direcția de Dezvoltare Servicii Publice din cadrul Consiliului Focșani nu a avut nici

un program de reabilitare cu privire la acest aspect . De altfel, rețelele de iluminat public se afla în administrarea S.C. Electrica S.A. Focșani (vezi filele 391, 392).

Suma a fost utilizata pentru achiziția de „mobilier urban”, în speța fiind vorba de cumpărarea de la S.C. Luxten Lighting Company S.A. București de ornamente electrice de iluminat pentru înfrumusețarea orașului cu ocazia sărbătorilor de iarnă (vezi filele 377 , 388 ,395).

Cu privire la achiziția complexului „Căprioara”, pe parcursul urmăririi penale s-a dispus efectuarea unui raport de constatare tehnico-științifică financiară (vezi fila 28, vol.1 și filele 536-594, vol. 40).

Raportul de constatare a evidențiat faptul că achiziția imobilului în cauză nu face parte din categoria investițiilor în derulare, ci din categoria de investiții intitulată „poziția globală, alte cheltuieli de investiții”, ceea ce nu se încadrează n prevederile art. 30 alin. 2 și 3 din Legea nr. 500/2002.

Raportul concluzionează faptul că învinuitul OPRIȘAN MARIAN fie nu a cunoscut sau ignorat prevederile art. 42 din O.U.G. nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, fie a încercat și a reușit inducerea în eroare a Ministerului Administrației și Internelor (vezi fila 540, vol. 40). Raportul a constatat că nici la data solicitării și nici la data publicării H.G. nr. 1793/2004 achiziția complexului turistic nu putea fi inclusă în categoria „obiective de investiții aflate în derulare”, astfel că suma de 3 miliarde lei alocată Consiliului Județean Vrancea a fost inclusă nelegal în anexa nr. 1, parte integrantă a H.G. 1793/2004 (vezi fila 542, vol. 40).

De asemenea, raportul evidențiază contradicțiile între referatul întocmit de către învinuita TEDORESCU VALERIA și cuprinsul adresei înaintate de către învinuitul OPRIȘAN MARIAN către FEDERALCOOP Vrancea. În primul document se specifică că scopul este redarea în circuitul economic al complexului, iar în cel de-al doilea se arată că va fi utilizat în vederea atribuirii de sedii unor instituții comunitare de mare importanță (vezi fila 543, vol. 40).

Raportul reliefează și o chestiune destul de importantă, și anume că nici un exemplar nu conține identitatea și nici semnătura vreunei persoane din

Compartimentul juridic al Consiliului Județean Vrancea. Doar pe un singur exemplar există o ștersătură și o semnătură pe care nu și-o recunoaște nimeni (vezi fila 545, vol. 40).

Astfel, atât procesul-verbal de negociere, cât și contractul de vânzare-cumpărarea au fost semnate de către învinuitul DIACONU MIRCEA, fără a exista un mandat scris special, emise de către președintele Consiliului Județean Vrancea și fără ca aceasta din urmă să aibă vreo hotărâre a Consiliului Județean pentru un asemenea demers (vezi filele 553-555, vol. 40).

Președintele Consiliului Județean Vrancea, învinuitul OPRIȘAN MARIAN, nu a respectat nici măcar prev. art. 78 alin, 2 din propriul regulament de organizare și funcționare al Consiliului Județean Vrancea. (vezi fila 556, vol. 40)

Cu privire la natura și caracterul sumei de 3 miliarde de lei, raportul de constatare a arătat că aceasta are caracter de credit bugetar (vezi filele 559 -560, vol. 40).

Referitor la oportunitatea investiției, raportul de constatare arată că pentru utilizarea ineficientă a fondurilor este responsabil președintele Consiliului Județean Vrancea (vezi fila 563, vol. 40).

Cu ocazia audierilor, atât învinuitul OPRIȘAN MARIAN, cât și învinuita TEODORESCU VALERIA au încercat să motiveze în fața organelor de urmărire penală necesitatea atribuirii unor spații pentru ATOP (Autoritatea Teritorială de Ordine Publică), SEIP (Serviciul de Evidență Informatizată a Persoanei – Eliberare Cărți de Identitate, Pașapoarte), inclusiv stabilirea sediului Comandamentului de Jandarmerie Vrancea, despre care învinuitul OPRIȘAN MARIAN pretinde că s-ar afla în Bacău. Din vizitarea site-ului Jandarmeriei Române, rezultă faptul că structura teritorială a acestei unități își are sediul în Focșani, pe str. Republicii nr. 14 (vezi filele 610-611, vol. 40).

De asemenea, justificările inculpaților conform cărora cetățenii urmau să se deplaseze în afara orașului, în crângul Petrești, pentru eliberarea unei cărți de identitate sunt nefondate și greu de crezut. Lipsa de spații invocată de către

inculpați nu a apărut în anul 2004, ci era o problemă mai veche, astfel încât dacă acesta era motivul real, puteau cumpăra acest complex încă din anul 2002, de când a fost pus în vânzare.

Adevăratul substrat al acestei investiții nelegale se circumscrie unui cu totul alt context decât cel invocat de către inculpați.

Din probele administrate rezultă faptul că în cursul anului 2001, învinuitul OPRIȘAN MARIAN a achiziționat masiv prin interpuși atât în numele său, cât și în numele mamei sale GERARDE LUCIA, terenuri în suprafață de aproape 8 ha în proximitatea crângului Petrești. Acest lucru este demonstrat cu declarațiile martorilor audiați în cauză (vezi filele 367-376, vol. 40). În această acțiune a fost implicat activ și fostul prefect al Județului Vrancea, George Băeșu.

Martorul Barbu Dumitru, fost consilier local la Consiliul Local al Comunei Vânători, persoană cu pregătire economică, a arătat în declarația sa că persoanele trimise de cumpărători s-au manifestat insistent în achiziționarea acestor terenuri, spunând că autoritățile au afirmat față de cetățenii din zonă că în locația respectivă urmează să se dezvolte o zonă turistică, inclusiv un parc de distracții (vezi fila 375, vol. 40). Din adresa și documentele puse la dispoziție de către Primăria Comunei Vânători, rezultă faptul că în registrul agricol al satului Petrești, comuna vânători, figurează proprietari Gerarde Lucia cu 6,43 ha teren arabil, OPRIȘAN MARIAN cu 0,75 ha teren arabil și Oprișan Ofelia cu 0,75 ha teren arabil (vezi filele 115, 139, 273, 274, vol.40).

Declarațiile martorului Barbu Dumitru se coroborează cu evenimentele ce s-au succedat ulterior.

La 12 februarie 2003, învinuitul COSTEANU ION a întocmit nota de fundamentare pentru solicitarea trecerii din domeniul public al statului și administrarea Regiei Autonome a Pădurilor în domeniul public al Județului Vrancea și administrarea Consiliului Județean Vrancea a 117,74 ha pădure, situate în Crângul Petrești, sub motivația lansării unui proiect de amenajare a unui parc natural de agrement și distracții (vezi fila 238, vol. 40).

Nota de fundamentare invocă un Decret Regal și o Lege din 1895. Așa după cum reiese din nota de fundamentare, respectiv din evidențele cadastrale, terenurile deținute de către învinuitul OPRIȘAN MARIAN și membrii familiei sale urmau să se situeze în imediata vecinătate a viitorului parc de distracții.

În acest sens, Consiliul Județean Vrancea a adoptat Hotărârea nr. 10 din 27 februarie 2003, după care au fost demarate demersuri către Guvernul României, întocmindu-se adrese și note de informare, (vezi filele 235, 240, 241, 609, vol. 40).

Intenția învinuitului OPRIȘAN MARIAN de a amenaja un parc de distracții în proximitate terenurilor sale din crângul Petrești, a fost de notorietate și a comentată pe spații ample de către diverse organe de presă și posturi de radio (vezi filele 595-608).

Așa-numitul proiect „DisneyLand Focșani” (denumirea aparține presei) a stârnit numeroase controverse și interpelări la adresa învinuitului OPRIȘAN MARIAN, care la vremea respectivă afirma public că el și cu mama sa își vor vinde terenurile pentru a nu exista suspiciuni, lucru care nu s-a întâmplat nici până în prezent. Se remarcă faptul că demersurile au fost efectuate exact în perioada de după abandonarea proiectului „DraculaLand Sighișoara”, când autoritățile centrale căutau o nouă locație.

Tot din informațiile existente la cea vreme, rezultă faptul că fostul Prim Ministru al României a curmat intențiile învinuitului OPRIȘAN MARIAN (vezi filele 597, 608, vol. 40).

Conform declarațiilor martorilor care au vândut terenurile, acestea un potențial agricol scăzut, iar randamentul recoltelor era foarte slab, astfel că utilizarea lor în acest scop era nerentabilă.

Este evident că învinuitul OPRIȘAN MARIAN și membrii familiei sale nu aveau cum să-și recupereze investiția efectuată, decât tot printr-o punere în valoare a acestora pe calea promovării unor activități turistice.

În această conjunctură, în toamna anului 2004, învinuitul OPRIȘAN MARIAN ia inițiativa de a achiziționa în numele Consiliului Județean Vrancea

complexul turistic „Căprioara”, situat în crângul Petrești, în vecinătatea terenurilor pe care le deținea.

Este de la sine înțeles că învinuitul ar fi fost dispus să investească orice sumă din banii publici pentru revitalizarea complexului, până la nivelul la care ar fi și reușit să-și pună în valoare terenurile.

Dorim să subliniem faptul că aceasta nu este o simplă supoziție a organelor de urmărire penală, ci motivăm prin faptul că acest raționament a fost exprimat, așa cum am arătat mai sus, și de către alte persoane fizice și juridice independente (consilieri locali și județeni, membri ai Parlamentului, O.N.G.-uri, organe de presă).

Pe tot parcursul anchetei, învinuitul OPRIȘAN MARIAN a negat că ar avea un interes personal în achiziționarea terenurilor, precum și a complexului turistic „Căprioara”, însă nici nu a putut să justifice aceste investiții. În declarația sa a arătat că sub terenurile achiziționate se află rețele de irigații și că zona respectivă are interdicție la construire.

Aceste aspecte au fost verificate prin obținerea de relații de la Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare, Unitatea de Administrare Vrancea. Din documente reiese că parcela respectivă nu se află în interdicție de construire, fiind necesar un simplu certificat de urbanism și un aviz de scoatere din circuitul agricol, sub terenurile deținute de învinuit și membrii familiei sale existând o singură „antena” (capăt de conductă dezafectată) (filele 233-234, vol. 40).

Chiar admitând că inculpații ar fi dorit ca prin repunerea în circuitul turistic al complexului „Căprioara” să aducă o sursă de venit la bugetul consiliului județean, așa cum aceștia au afirmat și s-a desprins din documentele întocmite de către învinuita TEODORESCU VALERIA, arătăm că și în această situație achiziția era inoportună.

Inculpații aveau posibilitatea să pună în circuitul turistic complexe pe care deja le aveau și erau întreținute, respectiv complexul „Rucăr” și „Hanul dintre Vii”.

În situația în care inculpații ar fi fost de bună credință, trebuiau să utilizeze aceste locații pentru obținerea de venituri și nu să achiziționeze o nouă locație.

Ne bazăm susținerea pe prevederile art.16 lit. h și art.19 lit. c din O.U.G. nr. 45/2003 privind finanțele publice locale din, care reiese obligația autorităților administrației publice locale respectiv a ordonatorilor de credite să administreze fondurile publice în condiții de eficiență, precum și angajarea, lichidarea, ordonanțarea cheltuielilor doar în limitele aprobate.

În același sens, art. 5 din O.G. nr.119/1999 privind controlul financiar preventiv propriu prevede obligația persoanelor care administrează sau utilizează fonduri publice, să asigure o bună gestiune a acestora, în concordanță cu cerințele de legalitate, regularitate economicitate și eficiență

Învinuitul OPRIȘAN MARIAN a intrat sub incidența art. 75 din Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali, care definește noțiunea de interes personal. Articolul mai sus arătat stipulează că „aleșii locali au un interes personal într-o anumită problemă, dacă au posibilitatea să anticipeze că o decizie a autorității publice din care fac parte ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru soț, soție, rude sau afini, până la gradul al II-lea inclusiv”.

Este evident că învinuitul OPRIȘAN MARIAN, prin calitatea ce o are de președinte al Consiliului Județean Vrancea, are posibilitatea să anticipeze o decizie a autorității publice care să aducă beneficii pentru el sau membrii familiei sale.

În continuare, art. 77 din Legea nr. 393/2004 coroborat cu art. 47 rap. la art. 110 din Legea nr. 215/2001, interzice oricărui ales local care are interese personale într-o chestiune să ia parte la luarea de hotărâri care vizează chestiunea respectivă.

Mai mult decât atât, art. 81 din Legea nr. 393/2004 arată clar că hotărârile adoptate cu nerespectarea dispozițiilor mai sus arătate sunt nule de drept.

Pe cale de consecință, însăși Hotărârea nr.100 din 12 decembrie 2004 a Consiliului Județean Vrancea, prin care s-a aprobat mult disputata rectificarea de buget și de care se prevalează cu insistență învinuitul OPRIȘAN MARIAN, este lovită de nulitate absolută.

Așa cum am arătat, nici nu a fost adoptată vreo altă hotărâre de consiliu județean cu privire la această investiție. Urmând regulile Codului Civil în materie de

contracte, respectiv cele patru condiții de validitate a unui contract, capacitatea, consimțământul, obiectul și cauza, contractului semnat de către învinuitul DIACONU MIRCEA în numele învinuitului OPRIȘAN MARIAN, îi lipsește atât cauza care trebuie să fie licită, cât și elementul consimțământ, care trebuia materializat printr-o hotărâre a Consiliului Județean Vrancea contractul fiind nul de drept.

În același sens, arătăm că nici elementul consimțământ nu subzistă, întrucât învinuitul DIACONU MIRCEA nu a avut dispoziție scrisă și specială din partea învinuitului OPRIȘAN MARIAN (vezi art. 118 alin. 2 din Legea nr. 215/2001 și art.17 alin. 3 din O.U.G. nr. 45/2003), care la rândul său nu a avut o hotărâre de consiliu județean.

Nici în acest caz, plățile nu au urmat procedura controlului financiar preventiv propriu, normele încălcate fiind aceleași ca și la fapta descrisă anterior. Prin faptele lor, inculpații OPRIȘAN MARIAN, TEODORESCU VALERIA și DIACONU MIRCEA au produs o pagubă de 3 miliarde lei, respectiv 5 miliarde lei, în Fondul de rezervă la dispoziția Guvernului, respectiv 14.850.000.000 în bugetul Consiliului Județean Vrancea, lucru reliefat atât de către raportul Curții de Conturi, cât și de către raportul de constatare întocmit de specialiștii Direcției Naționale Anticorupție.

În drept faptele învinuitului OPRIȘAN MARIAN, care în calitate de președinte al Consiliului Județean Vrancea a redactat și utilizat o adresă pe care a înaintat-o Guvernului României și prin care a solicitat și obținut alocarea unor sume de bani din fondul de rezervă la dispoziția Guvernului, invocând pretexte nereale, după care a utilizat sumele de bani în alte scopuri față de destinația lor legală, obținând prin acest mod bunuri și foloase atât în favoarea FEDERALCOOP Vrancea, cât și în favoarea Consiliului Județean Vrancea cât și a sa personală, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de fals intelectual, uz de fals și utilizare a creditului în alte scopuri decât pentru cel care a fost acordat, prevăzute și pedepsite de art.:

- 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 289 și 291 C.pen.;
- 10 lit. c din Legea nr. 78/2000;
- 33 lit. a C.pen.

Fapta învinuitului OPRIȘAN MARIAN care, în calitate de președinte al Consiliului Județean Vrancea și ordonator principal de credite, a inițiat negocierile și achiziționarea complexului „Căprioara”, fără a hotărâre a Consiliului Județean Vrancea și fără a urma procedurile legale privind studierea, analizarea și verificarea oportunității și legalității investiției, după care a acceptat efectuarea de plăți de către învinuiții DIACONU MIRCEA și TEODORESCU VALERIA din bugetul Consiliului Județean Vrancea, prin aceasta reușind să obțină un avantaj patrimonial, atât în folosul FEDERALCOOP Vrancea, cât și a sa personală, prin punerea în valoare a terenurilor aflate în proximitatea complexului turistic, întrunește elementele constitutive al infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art.:

- 13² C.pen. rap. 248¹ C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.

Fapta învinuitului DIACONU MIRCEA care, în calitate de vicepreședinte al Consiliului Județean Vrancea, fără a avea o dispoziție scrisă și specială din partea ordonatorului de credite, fără a avea o hotărâre a Consiliului Județean Vrancea și fără a urma procedurile legale cu privire la achizițiile de imobile, a semnat ordinele de plată prin care a achitat integral suma de bani către FEDERALCOOP Vrancea, contribuind la obținerea de avantaje patrimoniale atât în favoarea FEDERALCOOP Vrancea, cât și a învinuitului OPRIȘAN MARIAN, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, prevăzută și pedepsită de art.:

- 26 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.

Fapta învinuitei TEODORESCU VALERIA care, în calitate de director al Direcției economice din cadrul Consiliul Județean Vrancea, fără a avea o hotărâre a

Consiliul Județean Vrancea și fără a urma procedurile legale referitoare la studierea, analizarea și verificarea legalității și oportunității investiției, nerespectând de asemenea regulile controlului financiar preventiv propriu, a semnat ordinele de plată alături de învinuitul DIACONU MIRCEA, prin care a achitat integral prețul imobilului, prin aceasta contribuind la obținerea de avantaje patrimoniale atât în favoarea FEDERALCOOP Vrancea, cât și a învinuitului OPRIȘAN MARIAN, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu prevăzută și pedepsită de art.:

- 26 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.

D. FINANȚARE HOTEL „RUCAR” ȘI COMPLEX ” HANUL DINTRE VII”

Consiliul Județean Vrancea are în patrimoniu hotelul „Rucăr” situat în localitatea Soveja.

De asemenea, prin H.G. nr. 704/1999, s-a aprobat transmiterea fără plată a complexului „Hanul dintre Vii”, situat în comuna Câmpineanca, județul Vrancea, din domeniul public al statului și din administrarea RAAPPS în domeniul public al Județului Vrancea și administrarea Consiliului Județean Vrancea (vezi fila 338, vol. 40).

Prin Hotărârea 50 din 2 iulie 2002 a Consiliul Județean Vrancea privind aprobarea impozitelor și taxelor locale și a tarifelor percepute de Consiliul Județean Vrancea, au fost aprobate o serie de impozite, taxe locale și tarife, inclusiv tarife de închiriere a spațiilor de deservire, restaurant și cazare, în apartamentele de protocol al Consiliul Județean Vrancea (vezi fila 277 și anexa 7 de la fila 290, vol. 40).

Deși din cuprinsul hotărârii de Guvern se desprinde în mod cert că „Hanul dintre Vii” este în domeniul public al județului Vrancea, nici această locație și nici hotelul „Rucăr” nu au fost introduse în circuitul turistic, cu toate că, așa cum am arătat mai sus, aveau aprobate și tarifele necesare.

Cu privire la aceste două locații, martorii audiați în cauză au arătat că utilizarea concretă a acestora nu a fost făcută niciodată publică față de consilierii județeni. Nici unul dintre aceștia nu are cunoștință despre ce fel de activități se desfășurau acolo și nimeni nu a văzut vreodată un bilanț contabil din care să reiasă modul de finanțare, profitul sau eventuale pierderi (vezi filele 354, 356, 360, vol. 40).

Raportul de control intermediar din 22 iulie 2005 al Camerei de Conturi Vrancea scoate în evidență faptul că, în perioada 2003-2005, Consiliul Județean Vrancea a efectuat plăți nelegale în sumă de 5.318.398.190 lei vechi, cheltuieli cu întreținerea și administrarea celor două case de odihnă (vezi fila 8, vol. 45). Aceleași aspecte se rețin în Încheierea nr. 39/8 august 2005 a Camerei de Conturi Vrancea (vezi fila 3, vol. 48).

Aceste cheltuieli s-au făcut cu încălcarea prevederilor art. 3 alin. 2 și 14 alin. 3 din O.U.G. nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, art. 42 alin. 1 și 2 din Legea 631/2002 a bugetului de stat, art. 48 alin. 1 și 2 din Legea 507/2003 a bugetului de stat și art. 44 alin. 1 și 2 din Legea 511/2004 a bugetului de stat. Aceste prevederi interzic angajarea de cheltuieli care nu au bază legală și sursă de finanțare, respectiv interzic ordonatorilor de credite să finanțeze din bugetul de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale orice fel de cheltuieli curente ale hotelurilor, caselor de odihnă, caselor de oaspeți, baze de odihnă și tratament și alte asemenea unități.

Prevederile legale mai sus menționate arată faptul că întreținerea acestor imobile se poate asigura doar din fondurile proprii obținute din închirierea, respectiv introducerea acestora în circuitul turistic.

Aceleași concluzii sunt evidențiate în raportul de constare întocmit de către specialiștii Direcției Naționale Anticorupție cu privire la nelegalitatea plăților și pagubele cauzate în bugetul Consiliul Județean Vrancea (vezi filele 563-571, vol. 40). Mai mult decât atât, din analiza cheltuielilor efectuate se deduce faptul că au fost alocate sume de bani pentru energie electrică, vidanjare, spălat lenjerie,

curățenie, precum și achitarea a numeroase convorbiri telefonice interne și internaționale (vezi filele 319-329) , anexele la raport filele 579 -594, vol. 40), precum și documentele financiar contabile (vol. 41 și 42).

Numai convorbirile telefonice achitate din banii publici însumează 240.999.000 lei vechi (vezi fila 722, vol. 42).

Exemplificativ, arătăm că numai în luna ianuarie 2004 au fost efectuate 405 apeluri telefonice în 30 de zile calendaristice, iar în luna iunie 2004 au fost 307 apeluri în 28 de zile calendaristice (vezi fila 569, vol. 40).

Întrebat cu privire la efectuarea acestor cheltuieli, învinuitul OPRÎȘAN MARIAN s-a justificat prin faptul că aceste cheltuieli erau necesare pentru ca imobilele să nu se degradeze. Justificarea este nefondată, întrucât întreținerea unei construcții în sensul celor invocate de către învinuit se face eventual prin repararea acoperișului, a tencuielii sau înlocuirea ferestrelor necorespunzătoare.

Consumul de energie electrică, spălatul rufelor și efectuarea de convorbiri telefonice nu duc la conservarea imobilului, ci la cheltuirea banului public.

Este evident astfel, că în respectivele locații a avut loc o intensă activitate, care a grevat bugetul public al Consiliului Județean Vrancea, lucru reținut și în raportul de constatare întocmit de către specialiștii Direcției Naționale Anticorupție care au concluzionat ca nu a existat nici sursă bugetară și nici o bază legală pentru asemenea cheltuieli (vezi fila 570, vol. 40).

Învinuita TEODORESCU VALERIA s-a justificat prin faptul că respectivele locații nu sunt „nici case de oaspeți, nici de odihnă, ci case de protocol”, insistând asupra acestui aspect, de parcă terminologia diferită nu ar avea aceeași semnificație.

Analizând textul de lege însă, se constată că în sfera interdicției finanțării unor astfel de locații, legiuitorul a utilizat inclusiv sintagma „și alte asemenea unități”, lucru din care se deduce că enumerarea din textul de lege nu este limitativă, așa cum pretinde învinuita TEODORESCU VALERIA, ci exemplificativă.

Faptul că inculpații insistă să le definească ca și „case de protocol” și nu „case de oaspeți” pentru a le scoate de sub incidența interdicției, este o apărare lipsită de orice fel de consistență.

În constatările organelor de specialitate se arată că plățile au avut viza CFPP, dar că aceasta a fost aplicată de către învinuita TEODORESCU VALERIA.

Aplicarea vizei de către învinuita în această cauză este nelegală, întrucât art. 15 din O.G. nr. 119/1999 privind controlul financiar preventiv propriu interzice aplicarea vizei CFPP de către persoana implicată în operațiune, termenul de operațiuni fiind definit de asemenea în art. 2 lit. r din același act normativ.

Interdicția este prevăzută și descrisă și în normele metodologice din OMFP nr. 522/2003.

Este evident astfel că învinuita TEODORESCU VALERIA nu putea în același timp să pun viză CFPP, să supună spre aprobare ordonatorului de credite și să semneze tot ea ordinul de plată, așa cum a făcut-o.

Practic, operațiunile de ordonanțare a plăților nu au viza legală a CFPP, fiind astfel nule și fără valoare, conform pct. 3 al Ordinului Ministerului Finanțelor Publice nr. 1792/2002.

Ca și în cazul celorlalte fapte, învinuitul DIACONU MIRCEA nu a avut nici un fel de dispoziție scrisă și specială din partea ordonatorului de credite pentru operațiunea de ordonanțare, așa cum cere art. 118 alin. 2 din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală respectiv art.17 alin 3 din O.U.G. nr. 5/2003 privind finanțele publice locale.

Ca urmare a acestei fapte, inculpații au produs pagube în bugetul Consiliului Județean Vrancea în sumă de 5.318.398.189 lei vechi din care suma de 198.276.479 lei aprobată de învinuitul OPRISAN MARIAN, iar suma de 5.147.121.710 lei aprobată de învinuitul DIACONU MIRCEA.

Suma totală a fost și imputată de către Camera de Conturi Vrancea prin Încheierea nr.40 din data de 8 august 2005 (vezi fila34, vol. 48).

În drept fapta învinuitei TEODORESCU VALERIA care, în calitate de director economic în cadrul Consiliului Județean Vrancea, încălcând prevederile legale care reglementează finanțarea hotelurilor, caselor de odihnă, de oaspeți și a altor asemenea unități, precum și cele referitoare la controlul financiar preventiv propriu, a aprobat plăți din bugetul Consiliul Județean Vrancea, producând pagube acestei instituții, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, prevăzută și pedepsită de art.:

- 26 C.pen. rap. la art. 248¹ C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.

Fapta învinuitului DIACONU MIRCEA, care în calitate de vicepreședinte al Consiliul Județean Vrancea, încălcând normele legale care reglementează finanțarea hotelurilor, caselor de odihnă, de oaspeți și a altor asemenea unități, precum și cele referitoare la controlul financiar preventiv propriu, a aprobat plăți din bugetul Consiliul Județean Vrancea, producând pagube acestei instituții, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, prevăzută și pedepsită de art.:

- 26 C.pen. rap. la art. 248¹ C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.;
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.

Fapta învinuitului OPRIȘAN MARIAN care, în calitate de președinte al Consiliul Județean Vrancea, încălcând normele legale care reglementează finanțarea hotelurilor, caselor de odihnă, de oaspeți și a altor asemenea unități, precum și cele referitoare la controlul financiar preventiv propriu, a aprobat și acceptat plăți din bugetul Consiliului Județean Vrancea, producând pagube acestei instituții, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută și pedepsită de art.:

- 248¹ C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.
- cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.

În faza de judecată s-au readministrat în parte mijloacele de probă din cursul urmăririi penale, procedându-se la audierea celor 6 inculpați - care nu au

recunoscut săvârșirea infracțiunilor și a 64 din cei 72 de martori audiați în cursul urmăririi penale.

Inculpatul DIACONU MIRCEA a decedat în cursul procesului.

Un număr de 7 martori nu au fost audiați de către instanță ca urmare a imposibilității audierii potrivit art. 327 al 3 Cpp 1969, o parte fiind decedați, o parte fiind suferinzi de boli incurabile. S-a renunțat, în condițiile art. 329 Cpp 1969, la audierea unui al optulea martor.

S-a respins ca neconcludentă efectuarea unei expertize judiciare în specialitatea construcții drumuri și poduri. S-a încuviințat și efectuat un raport de expertiză financiar - contabilă.

Față de soluțiile adoptate pe fondul cauzei, instanța, a respins cererile de schimbare a încadrărilor juridice date faptelor inculpaților. Menținerea încadrărilor juridice din actul de sesizare prezintă avantajul de a nu transfera analiza, oricum complexă a fondului cauzei asupra unor chestiuni de natură pur tehnică și lipsite de finalitate în contextul soluțiilor pronunțate.

Analizând probatoriul instanța constată că, în general, situația de fapt reținută de către procuror este corectă exceptând modul de interpretare a faptelor și semnificația juridică conferite de către acuzare.

Înainte de a trece la analiza faptelor reținute în sarcina fiecărui inculpat instanța apreciază necesară clarificarea a două chestiuni care influențează în mod fundamental soluția. Este vorba despre legalitatea procesului, mai precis despre probațiune și sarcina probei și despre un element cu repercusiuni asupra temeiniciei majorității acuzațiilor, sau cel puțin asupra celor mai grave: prejudiciul.

I. CONSIDERAȚII ASUPRA PROBAȚIUNII ȘI SARCINII PROBEI

Potrivit art. 98 al 1 lit a Cpp constituie obiect al probațiunii, în primul rând, existența infracțiunii și săvârșirea ei de către inculpat.

Sub imperiul Codului de procedură penală din 1969, în conformitate cu art. 4 și art. 287 al 1, instanța de judecată era obligată să aibă rol activ în desfășurarea

procesului penal, adică să „își exercite atribuțiile în mod activ, în vederea aflării adevărului și a realizării rolului educativ al judecătii”. De asemenea, potrivit art. 65 Cpp 1969 sarcina administrării probelor în procesul penal revenea „organului de urmărire penală și instanței de judecată”. Aplicarea concretă a viziunii vechiului Cod de procedură penală rezida în aceea că, în baza rolului său activ, instanța era obligată să administreze toate probele necesare, iar părțile și procurorul aveau posibilitatea de a reproșa instanței o eventuală pasivitate în administrarea dovezilor.

Potrivit art. 108 din Lg nr 255/2013 la data intrării în vigoare a acestei legi a fost abrogat vechiul Cod de procedură penală, iar potrivit art 103 din Lg nr 255/2013 noul Cod de procedură penală a intrat în vigoare la data de 1.02.2014.

În noul Cod de procedură penală rolul activ al instanței de judecată a dispărut. Această modificare fundamentală a concepției legiuitorului asupra sarcinii probei este exprimată de art. 99 al 1 Cpp unde se arată că „în acțiunea penală sarcina probei revine în principal procurorului” și de art. 100 al 2 Cpp conform căruia în cursul judecătii instanța administrează probe la cererea părților și a procurorului (atunci când le consideră utile) și doar „în mod subsidiar, din oficiu, atunci când consideră necesar pentru formarea convingerii sale”.

În lumina acestor dispoziții instanța urmează să analizeze în ce măsură procurorul și-a îndeplinit obligația legală de a proba acuzațiile formulate. Analiza se va opri mai întâi asupra prejudiciului despre care procurorul face vorbire la pct. A și B din rechizitoriu și apoi asupra faptelor reținute în sarcina fiecărui inculpat, cu mențiunea că prejudiciul de la pct. C și D din rechizitoriu va fi analizat odată cu infracțiunile reținute la aceleași puncte.

II. PREJUDICIUL REȚINUT LA PCT. A ȘI B DIN RECHIZITORIU

Prejudiciul reținut de procuror la pct. A (Programul de pietruire a drumurilor comunale. Atribuirea programelor de execuție) și B (Derularea contractelor) din rechizitoriu se întemeiază pe premisa aplicabilității în cadrul programului de

pietruire în speță a HG nr. 557/1997, în detrimentul HG nr. 226/2003. Premisa este greșită.

Prin HG nr. 557/1997 s-a aprobat Programul privind pietruirea drumurilor comunale, alimentarea cu apă a satelor și conectarea acestora la rețeaua de electrificare și la rețelele telefonice. Aceasta a fost modificată prin H.G. nr. 211/1999, H.G. 580/1999 (modificări fără relevanță în cauză) și prin H.G. nr. 1256/2005 (ulterioară faptelor cauzei și prin urmare tot fără relevanță în speță), iar Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului a emis Norme metodologice.

H.G. nr. 577/1997 cuprinde o anexă în care sunt prevăzute costurile pe perioada 1997-1999 și distanța totală de drumuri ce urmează a fi pietruite, precum și fiecare drum comunal în parte cu indicativul acestuia și lungimea aprobată de către Guvern, în conformitate cu prevederile art. 42 și 43 din Legea nr. 500/2002 – Legea finanțelor publice.

HG nr. 226/2003 reglementează contractarea de către Guvernul României prin Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței a unui credit extern în valoare de 50 milioane dolari SUA, garantat de Ministerul Finanțelor Publice necesar finanțării Programului de pietruire a drumurilor comunale.

În rechizitoriu se susține că ar fi “evident că modalitatea aplicării Programului de pietruire a drumurilor este și rămâne în continuare cea prevăzută în H.G. nr. 577/1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin normele metodologice emise în acest sens”. Se mai susține că “la art. 3.1 din contractul de împrumut subsidiar se precizează că sumele de bani aferente proiectului vor fi utilizate pentru finanțarea lucrărilor, conform H.G. nr. 577/1997 (vezi fila 229, vol. 4).”

În realitate nu este așa. Există mai multe argumente care se opun interpretării făcute de acuzare. Dintre acestea vor fi evidențiate următoarele:

A. SPECIALUL DEROGĂ DE LA GENERAL (SPECIALIA GENERALIBUS DEROGANT)

HG nr. 557/1997 privește pietruirea drumurilor comunale, alimentarea cu apă a satelor și conectarea acestora la rețeaua de electrificare și la rețelele telefonice, în vreme ce HG nr. 226/2003 reglementează contractarea de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței a unui credit extern în valoare de 50 milioane dolari SUA, garantat de Ministerul Finanțelor Publice necesar finanțării Programului de pietruire a drumurilor comunale. Cele două hotărâri au forță juridică egală fiind adoptate de guvern în temeiul art 107 al 2 (în prezent art. 108 al 2) din Constituția României potrivit căruia hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor. Chiar din titlul celor două acte normative este evident că domeniul de reglementare al HG nr. 226/2003 este mai restrâns decât cel al HG nr. 557/1997. Prin urmare, potrivit principiului specialia generalibus derogant, norma specială (HG nr. 226/2003) se aplică prioritar față de norma generală (HG nr. 557/1997).

B. DIFERENȚA DINTRE SURSELE DE FINANȚARE

Potrivit art. 6 din HG nr. 557/1997 finanțarea Programului de pietruirea a drumurilor comunale s-a făcut din sume de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, alocații de la bugetul local și alte surse atrase (contribuția populației, sponsorizări etc.). Potrivit art. 3 din același act normativ atragerea altor surse se afla în sarcina consiliilor județene care sa completeze sumele de la bugetul de stat. Este clar că *"consiliile județene cu sprijinul prefecturilor și cu consultarea consiliilor locale implicate"* (după exprimarea exactă și completă a art. 3 din HG nr. 557/1997) nu sunt în măsură să angajeze credite externe asemenea celui în speță.

Potrivit art. 1 din HG nr. 226/2003 finanțarea Programului de pietruirea a drumurilor comunale în speță se face prin contractarea de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței a unui credit extern în valoare de 50 milioane dolari SUA. Potrivit art.2 al 2 din Lg. nr. 81/1999 privind datoria publică guvernul este singurul autorizat sa contracteze împrumuturi de stat externe sau sa garanteze prin Ministerul Finanțelor asemenea împrumuturi.

C. REGIMUL LEGAL CARE GUVERNEAZĂ PROGRAMELE LA CARE SE REFERĂ CELE DOUĂ HOTĂRĂRI

Cele 4 programe prevăzute de HG nr. 557/1997 nu au un regim specific de finanțare, iar, pentru că fondurile necesare sunt alocate de la bugetul de stat, regimul legal care le guvernează este cel prevăzut de Lg. nr. 500/2002 privind finanțele publice.

Programul de pietruire a drumurilor comunale în speță, prevăzut de HG nr. 226/2003, are un regim specific de finanțare și anume creditul extern în valoare de 50 milioane dolari SUA contractat de către Guvernul României prin Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței. Regimul legal care guvernează acest program este prevăzut în contractul de împrumut subsidiar încheiat între Agenția de Implementare (cele 41 de consilii județene) și Coordonatorul de proiect (MTCT), modelul contractului fiind redat în anexa Ordinului Ministrului Transporturilor nr. 34/2003 (pentru stabilirea cadrului organizatoric și a condițiilor de realizare a Programului de pietruire a drumurilor comunale dintr-un credit extern în valoare de 50 milioane dolari SUA) care face parte integrantă din acesta potrivit art. 4 al ordinului.

D. SUSȚINEREA DIN RECHIZITORIU POTRIVIT CĂREIA “LA ART. 3.1 DIN CONTRACTUL DE ÎMPRUMUT SUBSIDIAR SE PRECIZEAZĂ CĂ SUMELE DE BANI AFERENTE PROIECTULUI VOR FI UTILIZATE PENTRU FINANȚAREA LUCRĂRILOR, CONFORM H.G. NR. 577/1997” NU ESTE ADEVĂRATĂ.

La art. 3.1 din contractul de împrumut subsidiar, care constituie de fapt alineatul întâi al art. 3 (intitulat Definirea Proiectului) se prevede că „proiectul are ca scop în principal finalizarea lucrărilor la drumurile comunale de pământ clasate finanțate conform HG nr. 577/1997 precum și pietruirea de noi drumuri comunale de pământ clasate cât și reabilitarea drumurilor comunale” (fila 229, vol. 4 dup). Apare deci suficient de clar că nu este vorba despre finanțarea proiectului potrivit HG nr. 577/1997 ci este definit scopul proiectului. Această concluzie se întărește

după citirea art. 4 (intitulat Modul și Condițiile de Finanțare a Proiectului) din care reiese că fondurile (împrumutul extern de la Alpha Bank A. E., Sucursala Londra) vor fi transferate de MTCT către Agenția de Implementare și vor fi folosite de către aceasta pentru realizarea Proiectului. Deci abia în cuprinsul art. 4 se face vorbire despre finanțarea proiectului, după ce art. 3 definește scopul proiectului și face trimitere la drumurile care fac obiectul proiectului, cuprinse în anexa nr. 1 a contractului.

Referitor la anexe trebuie precizat că HG 577/1997 nu prevedea tronsoane de drum ci doar lungimi totale de drumuri ce trebuiau pietruite (f. 395 și urm. vol 4 dup). În aceste condiții lungimile de drumuri rămase nepietruite au fost incluse în programul creat prin HG 226/2003, care, în plus, a prevăzut fonduri și pentru drumuri noi și pentru lucrări de reabilitare. Așa fiind, susținerea procurorului referitoare la nelegalitatea suprapunerii unor drumuri din anexele 1, 1A, 1B și 1C la contractul de împrumut subsidiar cu drumuri executate anterior (care figurează în anexele HG 577/1997) este fără temei.

E. CADRUL LEGAL GENERAL

În rechizitoriu se susține că „un alt argument pentru care Consiliul Județean era în incapacitate de a contracta este cel desprins din totalitatea dispozițiilor legale referitoare la proprietate publică, regimul juridic al acesteia, precum și atribuțiile de administrare a proprietății publice (vezi raportul de constatare filele 19-20, vol. 3)”. De remarcat că procurorul își bazează susținerea pe constatările specialistului LAURENȚIU HANGANU, care este cu desăvârșire lipsit de studii juridice, tocmai pentru a face o interpretare de sinteză asupra dispozițiilor legale referitoare la proprietate publică și regimul juridic al acesteia. Raportul de constatare tehnico-științifică financiară întocmit de specialistul Laurențiu Hanganu face obiectul unei analize ulterioare separate. Deocamdată se pun următoarele întrebări.

Cum s-ar fi putut afla consiliul județean în incapacitate de a contracta când potrivit art. 4 din HG nr. 226/2003 „*Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și*

Locuinței va încheia cu consiliile județene contracte de împrumut subsidiar pentru derularea creditului extern contractat potrivit art. 1”?

Și cum pot fi acuzați inculpații că au abuzat de funcțiile lor în condițiile în care au pus în aplicare dispoziții imperative adoptate de guvern în executarea legii?

Acuzarea invocă prevederile art. 5, 7, 8 din Lg nr 215/2001 pentru a demonstra că art. 4.3 din contractul de împrumut subsidiar care permite CJV să se comporte ca o autoritate contractantă ar fi „lovit de nulitate absolută”.

ART.5 din Lg nr 215/2001 prevede următoarele: *“Competențele și atribuțiile autorităților administrației publice locale se stabilesc numai prin lege. Aceste competențe sunt depline și exclusive, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autonomia locală conferă autorităților administrației publice locale dreptul ca, în limitele legii, să aibă inițiative în toate domeniile, cu excepția celor care sunt date în mod expres în competența altor autorități publice.”*

Textul este nerelevant pentru susținerea acuzații. Se impune observația potrivit căreia consiliile județene sunt autorități publice locale, nu centrale.

Art. 7 din Lg nr 215/2001 prevede următoarele: *„(1) Exercițarea competențelor și atribuțiilor stabilite prin lege revine autorităților administrației publice locale care se găsesc cel mai aproape de cetățean. (2) Stabilirea de competențe și atribuții pentru alte autorități decât cele prevăzute la alin. (1) trebuie să țină seama de amploarea și de natura răspunderii ce le revine, precum și de cerințele de eficiență și eficacitate. (3) Autoritățile administrației publice centrale nu pot stabili sau impune nici un fel de responsabilități autorităților administrației publice locale în procesul de descentralizare a unor servicii publice ori al creării de noi servicii publice, fără asigurarea mijloacelor financiare corespunzătoare pentru realizarea respectivelor responsabilități.”*

Textul al.3 nu este pertinent cauzei.

În schimb al. 1 și 2 sunt importante pentru a determina care este autoritatea publică locală ce ar avea competență într-o situație ca și cea din speță. Răspunsul dat de lege este unul general.

Se stabilește un principiu: că atribuțiile revin autorității administrației publice locale care se găsește cel mai aproape de cetățean. Atât consiliile județene cât și consiliile locale sunt autorități publice locale. În continuare textul legal prevede că

stabilirea de competente și atribuții pentru alte autorități decât cele care sunt cele mai apropiate de cetățean trebuie să țină seama de amploarea și de natura răspunderii ce le revine, precum și de cerințele de eficiență și eficacitate.

Este exprimat aici, în alți termeni, principiul subsidiarității enunțat și la art. 3 lit a din Lg nr 195/2006 a descentralizării publicată în Monitorul Oficial nr. 453 din 25 mai 2006 (rechizitoriul a fost emis la data de 5.06.2006).

Potrivit legii *“principiul subsidiarității, constă în exercitarea competențelor de către autoritatea administrației publice locale situată la nivelul administrativ cel mai apropiat de cetățean și care dispune de capacitate administrativă necesară”*.

De fapt ambele texte redau prev. art. 4 pct. 3 din Carta europeană a autonomiei locale, conform căruia *“exercițiul responsabilităților trebuie, de o manieră generală, să revină de preferință acelor autorități care sunt cele mai apropiate de cetățeni. Atribuirea unei responsabilități unei alte autorități trebuie să țină cont de amploarea și de natura sarcinii și de exigențele de eficacitate și de economie.”*

Deci există posibilitatea stabilirii de atribuții și competențe identice sau asemănătoare pentru alte autorități decât cele care se află cel mai aproape de cetățean, doar dacă și în măsura în care acestea din urmă nu-și pot îndeplini aceste atribuții în condiții de eficiență. Principiul subsidiarității vizează relațiile dintre autoritățile locale din comune și orașe și cele de la nivel județean, precum și relațiile dintre autoritățile locale și cele centrale.” (Conf. dr. Dacian Dragos, Asist. drd. Ana Ranta - Elemente de Drept Administrativ Suport de curs an universitar 2011/2012 –f. 9).

În speță este vorba de pietruirea unor drumuri comunale printr-un program derulat de o autoritate centrală (Guvernul României prin Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței) și mai multe autorități publice locale (consiliile județene între care și CJVrancea).

În mod evident calitatea de autoritate contractantă nu putea reveni consiliilor comunale având în vedere amploarea și natura răspunderii (program desfășurat la nivel național pentru sute de drumuri comunale) precum și cerințele

de eficiența și eficacitate (resursele umane și de infrastructură pentru coordonarea programului, dificultatea de a se încheia cu fiecare consiliu comunal un contract de împrumut subsidiar, imposibilitatea practică derulării împrumutului la nivel de comună, etc).

Tocmai de aceea potrivit art. 4 din HG nr. 226/2003 „*Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va încheia cu consiliile județene (deci nu cu consiliile locale orășenești sau comunale –nota instanței) contracte de împrumut subsidiar pentru derularea creditului extern contractat potrivit art. 1.*”

Art. 8 din Lg nr 215/2001 prevede următoarele: „*Autoritățile administrației publice centrale vor consulta, înainte de adoptarea oricărei decizii, structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, în toate problemele care le privesc în mod direct, potrivit legii.*”

De observat că textul prevede obligații în sarcina autorităților administrației publice centrale în condițiile în care niciunul dintre inculpați nu face parte din acestea. În plus, textul se referă la consultarea Asociației Comunelor din România, Asociației Orașelor din România, Asociația Municipiilor din România, Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România ori a altor forme asociative de interes general. Nu este cazul.

S-a mai făcut vorbire în rechizitoriu despre prev. art. 38 din Lg nr 215/2001 ca suport al acuzațiilor.

Potrivit art. 38 lit k din Lg nr 215/2001 consiliile locale analizează și aproba, în condițiile legii, documentațiile de amenajare a teritoriului și urbanism ale localităților, stabilind mijloacele materiale și financiare necesare în vederea realizării acestora. Textul se referă expres la mijloacele materiale și financiare stabilite de consiliile locale. Nu este cazul în speță pentru că mijloacele materiale și financiare pentru lucrările de pietruire au fost stabilite de consiliile județene și guvern, conform HG nr. 226/2003.

Potrivit art. 38 lit l din Lg nr 215/2001 consiliile locale stabilesc măsurile necesare pentru construirea, întreținerea și modernizarea drumurilor, podurilor,

precum și a întregii infrastructuri aparținând căilor de comunicații de interes local. Textul face vorbire doar despre stabilirea măsurilor iar în speță este vorba despre efectuarea concretă a lucrărilor de pietruire și reabilitare.

Restul textului art. 38 din Lg nr 215/2001 este nepertinent cauzei.

Și prevederile art 11 și 12 din Lg. nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia au fost invocate ca premise ale acuzării.

Potrivit art. 11 din Lg. nr. 213/1998 „(1) Bunurile din domeniul public sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, după cum urmează: a) nu pot fi instrainate; ele pot fi date numai în administrare, concesionate sau închiriate, în condițiile legii; b) nu pot fi supuse executării silite și asupra lor nu se pot constitui garanții reale; c) nu pot fi dobândite de către alte persoane prin uzucapiune sau prin efectul posesiei de buna-credință asupra bunurilor mobile.(2) Actele juridice încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (1) privind regimul juridic al bunurilor din domeniul public sunt lovite de nulitate absolută.” Este lesne de observat că nulitatea absolută prev de art 11 al 2 intervine în cu totul alte condiții decât cele din dosar.

Potrivit art. 12 din Lg. nr. 213/1998 „(1) Bunurile din domeniul public pot fi date, după caz, în administrarea regiilor autonome, a prefecturilor, a autorităților administrației publice centrale și locale, a altor instituții publice de interes național, județean sau local.(2) Darea în administrare se realizează, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local.(3) Titularul dreptului de administrare poate să posedă, să folosească bunul și să dispună de acesta, în condițiile actului prin care i-a fost dat bunul în administrare. Dreptul de administrare va putea fi revocat numai dacă titularul sau nu-și exercită drepturile și nu-și execută obligațiile născute din actul de transmitere.(4) În litigiile privitoare la dreptul de administrare, în instanța titularul acestui drept va sta în nume propriu. În litigiile referitoare la dreptul de proprietate asupra bunului, titularul dreptului de administrare are obligația să arate instanței cine este titularul dreptului de proprietate, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă. Titularul dreptului de administrare răspunde, în condițiile legii, pentru prejudiciile cauzate ca urmare a neindeplinirii acestei obligații. De asemenea, neindeplinirea acestei obligații poate atrage revocarea dreptului de administrare.(5) În litigiile prevăzute la alin. (4), statul este reprezentat de Ministerul Finanțelor, iar unitatile

administrativ-teritoriale, de catre consiliile judetene, de Consiliul General al Municipiului Bucuresti sau de consiliile locale, care dau mandat scris, in fiecare caz, presedintelui consiliului judetean sau primarului. Acesta poate desemna un alt functionar de stat sau un avocat care sa-l reprezinte in fata instantei.(6) Dispozitiile alin. (4) si (5) sunt aplicabile si in litigiile privitoare la dreptul de concesiune, inchiriere sau la dreptul de proprietate asupra bunurilor concesionate sau inchiriate.” Textul nu are nicio legatură cu cauza.

În consecință, față de argumentele prezentate, instanța reține că interpretarea acuzării potrivit căreia în speță era aplicabilă HG 577/1997, în detrimentul HG 226/2003 este eronată. În mod constant inculpații au susținut aplicabilitatea HG 226/2003.

De adăugat că, în cazul în care s-ar aprecia că există anumite dubii în legătură cu regimul legal aplicabil programului de pietruire ce constituie obiectul cauzei, acestea ar trebui interpretate în favoarea inculpaților, potrivit art. 4 al 2 Cpp.

Potrivit rechizitoriului inculpatul OPRISAN MARIAN - în calitate de Președinte al Consiliului Județean Vrancea nu ar fi avut posibilitatea legală de a-și delega atribuțiile în legătură cu proiectul de pietruire. Susținerea este lipsită de eficiența juridică conferită de acuzare.

În primul rând se impunea ca procurorul să identifice atribuția legală pe care a exercitat-o Președintele Consiliului Județean Vrancea în cadrul realizării programului de pietruire și apoi trebuia analizat dacă aceasta se putea delega sau nu. Substituind această omisiune instanța constată că rolul Președintelui Consiliului Județean Vrancea în cadrul realizării programului de pietruire nu poate fi subsumat niciuneia dintre atribuțiile legale prev. de art. 116 din Lg. 215/2001 a administrației publice locale (în forma de la vremea respectivă).

Sau, într-o interpretare largă, s-ar putea considera că responsabilitatea Președintelui Consiliului Județean Vrancea în cadrul realizării programului respectiv ar putea fi încadrată în prevederile art. 116 al 3 din Lg. 215/2001 potrivit cărora din Lg. 215/2001 “președintele consiliului județean îndeplinește și alte atribuții prevăzute de lege”. Or, în cazul în care chiar “legea”, adică HG 226/2003 prin trimitere la

contractul de împrumut subsidiar, prevede posibilitatea delegării nu există suport legal pentru emiterea unei acuzații. Prin urmare, în niciunua dintre ipoteze nu se poate reproșa Președintelui Consiliului Județean Vrancea delegarea responsabilităților derivând din contractul de împrumut subsidiar, câtă vreme potrivit art 6.2 din contractul respectiv „Președintele Consiliului Județean Vrancea își poate delega responsabilitățile legate de Proiect către max. alți doi salariați din Cadrul Agenției de Implementare...”.

Este adevărat că potrivit art. 116 lit h din Lg. 215/2001 a administrației publice locale (în forma de la vremea respectivă) președintele consiliului județean exercita funcția de ordonator principal de credite, însă programul de pietruire în speță, finanțat prin contractul de împrumut subsidiar, prevede la art 5.1 că MTCT avea responsabilitatea aprobării cererilor de efectuare a tragerilor. Rezultă de aici că aceste responsabilități reveneau, în cadrul specific din cauză, MTCT, iar nu inculpatului OPRISAN MARIAN.

În continuare s-a susținut de către acuzare că neexistând posibilitatea delegării „Consiliul Județean Vrancea nu avea nici un temei legal să contracteze asemenea lucrări” (f. 7 R). S-a mai arătat de către procuror că întrucât ar fi fost încălcate prev. art 5, 7, 8 din Lg. 215/2001, ”art. 4.3 din contractul de împrumut subsidiar prin care permite Consiliului Județean Vrancea să se comporte ca o autoritate contractantă este lovit de nulitate absolută, întrucât încalcă norme de ordine publică dintr-o lege organică” (f. 8 R). Au fost invocate și încălcări ale altor acte normative, care, în opinia acuzării, conduc la concluzia potrivit căreia contractele de execuție a lucrărilor din cadrul programului de pietruire în speță sunt lovite de nulitate absolută (f. 9 par.2, 6 R).

Toate aceste susțineri ale acuzării se află în vădită contradicție cu art. 126 (1) din Constituția României potrivit căruia *“Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”*. Deci, chiar dacă interpretările legale ale procurorului ar fi juste, acesta nu se poate substitui instanțelor de judecată (în speță de contencios administrativ) care sunt singurele ce

dețin atributul de *juris dictio*. Însă, așa cum am arătat în precedent, principalele premise ale acuzării constituie interpretări nefondate sau necompetente funcțional ale unor legi nepenale.

De la premise eronate acuzarea ajunge la concluzii eronate: „toate plățile făcute în baza acestor contracte sunt nelegale”. Prejudiciul este stabilit de către procuror prin această deducție viciată. Potrivit raționamentului din rechizitoriu însumând plățile pentru lucrările efectuate pe cele 41 de drumuri în cauză ar rezulta quantumul total al prejudiciului. „Din adunarea sumelor înscrise în ordinele de plată, reiese faptul că a fost plătită suma de 15.433.574.508 lei pentru lucrări de reabilitare și 41.179.838.066 lei pentru lucrări de pietruire. Suma totală plătită de către învinuiți pentru ambele categorii de lucrări reprezintă 56.613.412.574 lei și reprezintă prejudiciu datorită faptului că, așa cum am demonstrat pe parcursul prezentului rechizitoriu, a fost vorba de lucrări neefectuate, efectuate parțial, de proastă calitate, sau suprapuse cu alte lucrări”(f. 91 R).

Acuzarea nu a luat deloc în calcul prețul materialelor și al execuției nici măcar în privința lucrărilor pe care ea însăși le-a constatat ca fiind realizate (chiar parțial, de proastă calitate sau suprapuse). Modul simplist și nediferențiat în care a fost tratată chestiunea prejudiciului în cursul urmăririi se află în legătură cu

**RAPORTUL DE CONSTATARE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ
FINANCIARĂ ÎNTOCMIT DE SPECIALISTUL LAURENȚIU
HANGANU (vol. 3 dup)**

Potrivit art. 11 al 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție *“constatarea tehnico-științifică efectuată din dispoziția scrisă a procurorului de specialiștii prevăzuți din cadrul DNA constituie mijloc de probă, în condițiile legii.”*

Potrivit art. 11 al 2 din aceeași ordonanță specialiștii din cadrul DNA *“au calitatea de funcționari publici și își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control nemijlocit al procurorilor din Direcția Națională Anticorupție.”*

Deci, dacă din punct de vedere legal, corpul experților se bucură de independență, specialiștii sunt chiar prin lege subordonați ierarhic procurorilor DNA. Această subordonare creează premisele condiționării funcționarului specialist să emită concluzii în sprijinul acuzării.

Potrivit art. 11 al 1 din din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 în cadrul DNA sunt numiți „specialiști cu înaltă calificare”.

Potrivit adresei de la f. 338 vol 1 dos. inst. specialistul Laurențiu Hanganu a absolvit Academia de Studii Economice în anul 1970. Raportul în speță a fost finalizat în 7 martie 2006. În cursul anului 2009 deci la aprox 3 ani după întocmirea acestui raport specialistul Laurențiu Hanganu a urmat cursuri de specializare în domeniul achizițiilor publice organizate de o societate comercială cu răspundere limitată. În anul 2011 s-a pensionat pentru limită de vârstă.

Chiar din informațiile furnizate de către DNA rezultă că specialistul Laurențiu Hanganu nu a avut o „înaltă calificare”, așa cum obligă legea.

Prin rezoluția organului de urmărire penală specialistul a fost solicitat să răspundă la 20 de obiective (f. 2 – 7 vol 3 dup).

11 din cele 20 de obiective (și anume obiectivele nr. 3, 4,5, 6, 7, 8, 12, 14, 18, 19, 20) reprezintă obiective de natură strict juridică (de ex. să se stabilească dacă anumite activități intrau în atribuțiile de serviciu ale unor persoane, să se stabilească legalitatea contractelor, să se precizeze actele normative încălcate, etc) care intrau în sfera de competență a organelor de urmărire penală potrivit disp. art. 113 al 2 teza II Cpp 1969 aflat în vigoare la data respectivă. Examinarea în concret a răspunsurilor a condus instanța la convingerea că dl. Laurențiu Hanganu nu a ierarhizat corespunzător din punct de vedere juridic informația vehiculată și nu a înțeles aplicabilitatea în speță a HG 226/2003.

Practic toate constatările sunt legate de această eroare, iar aceasta, la rândul ei, a fost preluată în rechizitoriu. Este de prisos mențiunea că unei persoane care a absolvit (doar) studii superioare economice în anul 1970 îi lipsește nu numai competența legală pentru a răspunde la obiective juridice, dar chiar și o minimă

pregătire profesională în acest sens. Este abuzivă atribuirea calității de specialist și cu atât mai mult a aceleia de specialist cu „înaltă calificare”. De aceea, instanța, va înlătura din probațiune răspunsurile dl. Laurențiu Hanganu la cele 11 obiective menționate anterior ca fiind eronate și emise de o persoană care nu are calitatea cerută de lege (art. 11 al 1 din din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 și art. 112 al 2 Cpp 1969 în vigoare la data respectivă).

Celelalte 9 obiective (1, 2, 9, 10, 11, 13, 15, 16, 17) sunt de natură economico-juridică. Se pot clasifica în două categorii: obiective legate de achiziții publice (1, 2) și obiective economico-juridice stabilite în raport de situații de fapt (9, 10, 11, 13, 15, 16, 17).

Obiectivele referitoare la achiziții publice depășesc competența specialistul Laurențiu Hanganu, care la data respectivă nu urmas cursuri de specializare în acest domeniu. De altfel, răspunsul la aceste obiective nu a adus nimic în sprijinul acuzării. Răspunsul la obiectivul nr. 2 (Să se stabilească dacă fondurile alocate CJ Vrancea au fost utilizate conform destinației și care au fost documentele întocmite de CJ Vrancea pentru justificarea utilizării acestor fonduri) de la f. 49 vol 3 dup și de la f.52, 53 vol 3 dup derivă din aceeași premisă greșit înțeleasă a regimului juridic aplicabil programului de pietruire în cauză precum și din alte interpretări juridice eronate emise de o persoană care nu are calitatea cerută de lege (cele referitoare la așa-zisa neegalitate a plății membrilor comisiilor de licitații, pe care instanța urmează a o analiza separat).

Cât privește răspunsurile specialistului la obiective economico-juridice stabilite în raport de situații de fapt instanța constată nepertinenta și neconcludența acestora chiar și pentru acuzare. Cu atât mai mult pentru stabilirea vinovățiilor de către instanță.

Astfel, răspunsul la obiectivul nr. 10 stabilește răspunderi (trecând peste imposibilitatea legală) în sarcina altor persoane decât inculpații (f.133, 135, 136, 137 vol 3 dup). Răspunsul la obiectivul nr.11 (În funcție de concluziile desprinse de la întrebarea nr. 8 să se stabilească cantitatea totală de balast, agregat de balastieră, etc

menționată în situațiile de lucrări întocmite de SC Utilaj Construct Service S.A. Focșani, proveniența și valoarea acestora) rezultă din răspunsul la obiectivul nr. 8, obiectiv de natură juridică și din răspunsul la obiectivul nr.10, care este neconcludent (f. 140-142 vol 3 dup).

Pentru a răspunde la obiectivul nr.13 specialistul recurge din nou la analize juridice (f. 152-159,160 vol 3 dup). La răspunsul la obiectivul nr. 15 se recurge la analize asupra legalității (f. 177 vol 3 dup), de asemenea la obiectivul nr. 16 (f. 197 vol 3 dup). Anexa nr. 10 la care se face referire în răspunsul la obiectivul nr. 17 (f. 209, 210 vol 3 dup) conține la rubrica „observații” numeroase interpretări de declarații ale martorilor cauzei și face trimiteri la situații de fapt fără ca specialistul să se fi deplasat în teren și fără să fie calificat în domeniul construcțiilor de drumuri și poduri.

Este de remarcat modul inadecvat , predominant confuz, de expunere a constatărilor și concluziilor. Deși s-au stabilit 20 de obiective raportul cuprinde peste 50 de constatări, paragrafele sunt folosite deficitar, în conținutul raportului sunt dificil de distins constatările de răspunsurile propriu-zise la obiective. Raportul „se completează”, printre altele, cu raportul de control al Camerei de Conturi Vrancea (f. 283 vol. 3 dup) din care se inspiră și pe care se bazează. Acest raport a fost ulterior desființat în mod irevocabil de instanța administrativă (împrejurare esențială care va fi analizată distinct).

În concluzie raportul de constatare tehnico-științifică financiară întocmit de către specialistul Laurențiu Hanganu nu este în măsură să dovedească în mod credibil existența prejudiciului. Raportul nu este adecvat nici pentru susținerea unei acuzări temeinice și cu atât mai puțin pentru rigorile stabilirii adevărului. Întregul efort de interpretare a fost concentrat în sensul acuzării astfel că și situațiile favorabile, măcar în parte inculpaților, au fost reținute împotriva acestora (efectuarea, potrivit raportului, a unor lucrări parțiale sau necorespunzătoare calitativ).

De reiterat că potrivit acușării întreaga sumă plătită pentru efectuarea lucrărilor în speță (56.613.412.574 lei) ar constitui prejudiciu.

Așa fiind, chiar în logica acușării, raportul de constatare tehnico-științifică financiară are o importanță redusă întrucât nu este nevoie de calcule pentru a trage, în baza interpretărilor eronate analizate la pct. A- E, o concluzie atât de simplă.

În sprijinul acestei constatări este și faptul că nicio parte vătămată nu s-a constituit parte civilă în cauză. Într-adevăr, nici Consiliul Județean Vrancea, nici Ministerul Dezvoltării Regionale și al Turismului și nici Guvernul României nu s-au constituit părți civile în cauză. În mod just, în urma corespondenței purtate de procuror cu Ministerul Finanțelor Publice - f. 246 - 271 vol 52 dup, acest minister nu a fost menționat în citativul rechizitoriului.

Pentru a elucida problema prejudiciului instanța a încuviințat și administrat proba cu efectuarea unei expertize financiar contabile având următoarele obiective: sa se stabileasca daca sumele de bani provenite din finantarea prin contractul de imprumut subsidiar 33/553/12.02.2004 au fost rulate in mod legal prin conturi bancare deschise la o banca comerciala, sa se identifice pentru fiecare drum comunal din cele mentionate in anexele contractului de imprumut subsidiar 33/553/12.02.2004 documentele justificative in baza carora Consiliul Judetean Vrancea a platit contravaloarea lucrarilor executate potrivit contractelor incheiate. Se va indica existenta, cu privire la fiecare drum comunal, a unor eventuale nereguli ale documentelor justificative, sa se stabileasca daca sumele platite societatile care au executat lucrarile la drumurile comunale au fost evidentiata in contabilitatea Consiliului Judetean Vrancea in conformitate cu dispozitiilor legale, sa se stabileasca in raport de documentele financiar contabile daca s-a produs un prejudiciu Consiliului Judetean Vrancea ori bugetului statului ca urmare a lucrarilor de constructii la drumurile comunale finantate prin contractul de imprumut subsidiar 33/553/12.02.2004, in ipoteza stabilirii unui prejudiciu sa se stabileasca daca persoanele responsabile din cadrul Consiliului Judetean Vrancea au intrepris demersurile financiare pentru recuperarea prejudiciului, sa se identifice

documentele in baza carora aceste demersuri au fost facute si modul de evidentiere in contabilitatea Consiliului Judetean Vrancea a rezultatului acestor demersuri, sa se stabileasca daca sumele de bani platite membrilor comisiilor de licitatie au fost stabilite si platite potrivit normativelor corespunzatoare si daca aceste plati au fost evidentiatare in contabilitatea Consiliului Judetean Vrancea, sa se stabileasca daca platile efectuate de Consiliul Judetean Vrancea pentru achizitionarea Complexului Caprioara s-au facut in baza unor documente justificative legal intocmite si daca aceste plati au fost evidentiatare in mod corespunzator in contabilitatea Consiliului Judetean Vrancea, sa se stabileasca daca platile efectuate pentru intretinerea si functionarea Hotelului Rucar si a Complexului Hanul dintre Vii s-au efectuat pe baza de documente justificative si daca aceste sume au fost evidentiatare corect in contabilitatea Consiliului Judetean Vrancea, sa se stabileasca daca in perioada 2003-2004 Hotelul Rucar si Complexul Hanul dintre Vii puteau obtine venituri legale din activitatea de turism.

La data de 9.01.2015 s-a depus la dosar de către dna expert contabil judiciar Pinteana Ileana Roxana raportul de expertiză contabilă judiciară prin care, în esență, s-a stabilit lipsa oricărui prejudiciu.

La data de 10.01.2015 prin încheierea pronunțată în dosarul nr. 629/3/2015 al Tribunalului București s-a dispus arestarea preventivă pe 30 de zile a inculpatei Pinteana Ileana Roxana pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu prev de art. 297 al 1 Cp și a infracțiunii de fals intelectual prev de art. 321 al 1 Cp și a inculpatei Mușuroiu Elena Valentina (expert parte al inculpatului OPRIȘAN MARIAN) pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu prev de art. 48 Cp rap la art 297 al 1 Cp. În fapt s-a reținut în sarcina inculpatei Pinteana Ileana Roxana că și-a încălcat atribuțiile de serviciu care îi reveneau cu privire la întocmirea raportului de expertiză financiar-contabilă în sensul că nu a procedat personal la efectuarea expertizei ci doar și-a însușit prin semnare raportul întocmit de Mușuroiu Elena Valentina.

Potrivit art. 174 al 1 Cpp rap la art. 64 al 1 lit f Cpp dacă asupra expertului desemnat există o suspiciune rezonabilă de afectare a imparțialității, hotărârea judecătorească nu se poate întemeia pe constatările și concluziile acesteia. Analizând prin prisma textelor legale menționate situația ivită, în ședința publică din 22.01.2015, instanța a apreciat că expertiza financiar contabilă întocmită în cauză este lipsită de eficiență. Hotărârea de față nu se întemeiază pe aceasta.

În aceste condiții se pune întrebarea dacă posibilitatea stabilirii eventualului prejudiciu este actuală. Răspunsul este negativ.

Aceasta deoarece stabilirea cantităților de materii prime și materiale puse în operă se putea face doar prin compararea situației scriptice cu situația faptică.

Evident că starea drumurilor trebuia constatată la fața locului printr-o expertiză în specialitatea construcții drumuri și poduri și nu în modul precar și neprofesionist cum s-a procedat prin procese-verbale întocmite de polițiști și planșe foto adesea neconcludente.

De mare importanță era efectuarea expertizei în construcții într-un interval de timp cât mai apropiat de data executării lucrărilor (anul 2004). Din declarațiile date în cursul judecății de mai mulți martori ai cauzei (Dogaru Petrică - f 153 vol 2 dosar instanță, Roșculeț Puiu Vespasian – f 156 vol 2 dosar instanță, Butuc Ovidiu – f 210 vol 2 dosar instanță, Statache Pamfilie – f 211 vol 2 dosar instanță, Zbirciog Vasile – f 212 vol 2 dosar instanță, Ene Stoica – f 213 vol 2 dosar instanță și alții) rezulta că drumurile comunale în speță (cea mai mare parte situate în zone în care se produc alunecări de teren repetate) au fost calamitate de mai multe ori începând din anul 2005, ca unele dintre acestea au fost pietruite ulterior în cadrul altor programe sau chiar asfaltate.

Luând în considerare și raportul privind verificarea stadiului fizic al drumurilor comunale și județene afectate de calamități din perioada 2005-2007, raport aflat la filele 282-333 vol I dosar instanță, în ședința publică din 14.07.2014, instanța a respins ca neconcludentă proba cu efectuarea unei expertize în construcții. Neconcludența probei derivă din tardivitatea punerii sale în discuție.

De menționat că primul termen de judecată în dosarul de față a fost stabilit automat de sistemul Ecris la data de 12.12.2010, după mai multe strămutări și declinări. La această dată efectuarea unei expertize în construcții era deja tardivă în condițiile în care se împliniseră 4 ani și 6 luni de la data întocmirii rechizitoriului (05.06.2006) și peste 6 ani de la executarea lucrărilor (anul 2004). Altfel spus omisiunea din cursul urmăririi penale nu a mai putut fi complinită în cursul judecății.

Starea de fapt unită cu premisele juridice eronate expuse în precedent a condus acuzarea la reținerea infracțiunilor în speță. Din motive legate de spațiu instanța va analiza faptele cu pornire de la elementele constitutive ale infracțiunilor ce constituie obiectul sesizării, lăsând la o parte elementele care nu sunt strict relevante pentru existența faptelor.

III. FAPTELE INCULPATULUI OPRIȘAN MARIAN

A. La pct. A din rechizoriu (Programul de pietruire a drumurilor comunale. Atribuirea contractelor de execuție) s-a reținut în sarcina inculpatului OPRIȘAN MARIAN că în calitate de președinte al Consiliului Județean Vrancea și ordonator principal de credite, în lipsa vreunei hotărâri a autorității contractante, a semnat în mod repetat un număr de 66 de documente intitulate „decont” și a acceptat semnarea de către învinuitul DIACONU MIRCEA a altor 216 asemenea documente, întocmite în fals de către învinuita TEODORESCU VALERIA care atestau în mod nereal un mare număr de ore lucrate de membrii comisiilor de licitație, fără viza obligatorie a controlului financiar preventiv propriu, înscrieri ce nu întruneau calitatea de document justificativ, încălcând prevederile art. 4.2. și 6.4 din contractul de împrumut subsidiar, prin aceasta făcând posibile plăți nelegale din banii destinați pietruirii drumurilor, obținând atât pentru sine cât și pentru alții bani necuveniți, fapte care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunilor de utilizarea a creditului în alte scopuri și uz de fals prev. și ped de art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea

art. 41 alin 2 C.pen. 1969 și art. 17 lit c din Legea nr. 78/2000 rap la art 291 Cp cu aplic art 41 al 2 Cp 1969.

1. Rezumând susținerile acuzării referitoare la infracțiunea de **utilizarea a creditului în alte scopuri faptă prev. și ped de art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 C.pen.1969** se reține că, prin modalitățile expuse în paragraful anterior, inculpatul OPRIȘAN MARIAN ar fi obținut, pentru sine și pentru alții, bani necuveniți. Adică toate plățile făcute pentru membrii comisiilor de licitații, care, potrivit rechizitoriului, nu se impuneau a fi făcute din sumele alocate programului. Prejudiciul ar fi constituit din toate aceste plăți.

Potrivit art 10 lit. c din Legea nr. 78/2008 *„sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite: ..c) utilizarea creditelor sau a subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate.”*

a. Lipsa elementului material

Acesta rezidă în *„utilizarea creditelor sau a subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate”*. Întrebarea esențială este dacă contractul de împrumut subsidiar nr. 33/553/12.02.2004 (f. 227-278 vol 4 dup) prevedea sau nu posibilitatea plății membrilor comisiilor de licitații din fondurile alocate programului.

Potrivit art. 4.3 din contractul de împrumut subsidiar „Agenția de Implementare va contracta achiziții de produse, lucrări și/sau servicii pentru realizarea Proiectului în conformitate cu regulile de achiziții stabilite prin reglementările în vigoare și în limita fondurilor menționate la art. 4.1”. În speță agenția de implementare este CJ Vrancea.

Potrivit art. 6.3 din contractul de împrumut subsidiar „Agenția de Implementare se va asigura pe toată durata proiectului că sunt disponibile resursele necesare pentru proiectarea, licitația, contractarea, plățile, managementul și supervizarea lucrărilor necesare pentru realizarea proiectului”. Deci achizițiile trebuie să fie făcute prin licitație.

Potrivit art. 9.1 din contractul de împrumut subsidiar (adică alineatul întâi al art. 9 intitulat „Achizițiile”) „achizițiile se efectuează de către Agenția de Implementare în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind achizițiile publice pentru fiecare din drumurile comunale menționate în anexa nr. 1”.

Potrivit art 9 al 1 lit a din OUG 60/2001 privind achizițiile publice, în vigoare la data respectivă “autoritatea contractanta are obligația de a aplica una dintre procedurile de mai jos pentru atribuirea unui contract de achiziție publica: a) licitație deschisa, respectiv procedura prin care orice furnizor, executant sau prestator interesat are dreptul de a depune oferta”.

Potrivit art 54 din OUG 60/2001 „*autoritatea contractantă hotărăște dacă membrii comisiei de evaluare sau ai juriului, toți sau numai o parte a acestora, sunt remunerați pentru activitatea respectivă.*” În speță CJ Vrancea avea calitatea de autoritate contractantă, astfel cum s-a arătat la secțiunea II din considerente.

Din textele citate rezultă că, în mod cert, contractul de împrumut subsidiar prevedea posibilitatea plății membrilor comisiilor de licitații din fondurile alocate programului.

Pentru a susține că posibilitatea plății membrilor comisiilor de licitații din fondurile alocate programului nu ar fi fost prevăzută în contractul de împrumut subsidiar în rechizitoriu s-a recurs la redarea „cu titlu exemplificativ” a modului în care au procedat unele consilii județene din țară care nu au plătit membrii comisiilor și altele care i-au plătit din fonduri proprii (f. 28 R).

Însă tot în rechizitoriu sunt citate cazurile CJ Harghita și CJ Covasna care au plătit membrii comisiilor, cu diferența că în primul caz s-a „supus discuției și aprobării contractul de împrumut subsidiar, ci a și întocmit un referat de specialitate, precum și o expunere de motive pentru elaborarea unui proiect de dispoziție prin care președintele consiliului județean urma să decidă asupra modului în care urma să se facă plata membrilor comisiei de licitație”, iar, în cel de al doilea caz s-a întocmit „un proiect de angajament supus atât aprobării, cât și controlului financiar preventiv propriu” (f. 26 R).

În aceste condiții se pune întrebarea ce relevanță poate avea pentru fundamentarea unei acuzații recurgerea la exemple, care și acestea dovedesc o practică absolut neunitară cu privire la plata membrilor comisiilor de licitații ?

Lăsând la o parte argumentele expuse în precedent, chiar și o simplă lectură a art. 4.2. din contract (potrivit căruia „Fondurile vor fi transferate de MTCT către Agenția de Implementare și vor fi folosite de către aceasta exclusiv pentru finanțarea achizițiilor de produse, lucrări și servicii destinate realizării Proiectului, conform termenelor și condițiilor din contractele încheiate cu furnizorii de produse, lucrări și/sau servicii” - f. 206 vol. 4 dup) relevă posibilitatea plății membrilor comisiilor de licitații din fondurile alocate programului, întrucât prin activitatea acestor comisii erau achiziționate serviciile oferite de firmele participante la licitații. Cu alte cuvinte aceste plăți erau necesare pentru „finanțarea achizițiilor de servicii destinate realizării Proiectului”.

b. Lipsa scopului special

Acesta presupune comiterea faptei „în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite”. Anterior s-a argumentat că în mod cert contractul de împrumut subsidiar prevedea posibilitatea plății membrilor comisiilor de licitații din fondurile alocate programului. Deci, din acest punct de vedere, membrii comisiilor nu au obținut bani necuveniți. Cât privește celelalte nelegalități reținute de procuror se constă că acestea au fost preluate din raportul de control al Camerei de Conturi Vrancea (f. 283 vol. 3 dup) desființată ulterior în mod irevocabil de instanța administrativă. Într-adevăr, la pct. 2 lit e din Încheierea nr. 40/08.08.2005 a Camerei de Conturi a Județului Vrancea (f. 417 verso și f. 418 vol II dosar instanță) se face referire la indemnizațiile plătite în cursul anului 2004 pentru participarea în cadrul comisiilor de analiză și evaluare a ofertelor.

Prin Sentința Civilă nr. 72/23.12.2010 pronunțată în dos nr 4770/110/2008 al Tribunalului Bacău - Secția Comercială și de Contencios Administrativ (f.414 - 433 vol II dosar instanță) rămasă irevocabilă prin Decizia Civilă nr. 4770/110/26.06.2012 a Curții de Apel Bacău, Secția a II a Civilă și de Contencios

Administrativ și Fiscal (f. 434 vol II dos inst) a fost respinsă ca nefondată acțiunea prin care Curtea de Conturi a investit instanța cu încheierea respectivă.

Instanța administrativă a reținut că plata membrilor comisiilor a fost legală și nu constituie prejudiciu:

"În încheierea 40/2005 se susține de către Camera de Conturi Vrancea că prin achitarea sumelor de 736,625.197 lei și 2.437.139.921 lei cu titlu de indemnizații pentru membrii comisiilor de analiză și evaluare a ofertelor pentru achiziția de bunuri, lucrări și servicii, constituie prejudiciu întrucât au fost încălcate prevederile art. 94 alin. 2 din Legea 161/2003.

*Textul art. 94 alin. 2 din Legea 161/2003 prevede: „funcționarii publici nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate după cum urmează:
a) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice;”*

Legea 171/2004 prevede: "La articolul 94 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, n., 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alineatul (2 ind.1), cu următorul cuprins:

"(2¹) Nu se afla în situație de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2) lit. a) și c), funcționarul public care este desemnat printr-un act administrativ, emis în condițiile legii, să reprezinte sau să participe în calitate de reprezentant al autorității ori instituției publice în cadrul unor organisme sau organe colective de conducere constituite în temeiul actelor normative în vigoare,".

Față de reglementările legale mai sus citate, luând în considerare faptul că Dispoziția Președintelui Consiliului Județean Vrancea este un act eminent administrativ (câtă vreme este supus controlului legalității Secretarului CJVN și instituției Prefectului), susținerile controlorilor financiari sunt lipsite de temei și urmează a fi respinse.

Mai mult, referitor la cuantumul indemnizațiilor, acesta se stabilește potrivit Notei comune a M.M.P.S, nr. 10738/30.09.1993 și Min. Finanțelor nr. 7793/30.09.1993 și nu potrivit echivalării în ore la contravaloarea indemnizației

raportat la salariul de bază al membrilor comisiei de evaluare. Participarea în comisiile de licitații este reglementată de legea specială, respectiv art. 51 din OUG 60/2001 și nu de Legea 161/2003. Chiar și acest ultim temei legal nu rezistă, deoarece textul la care controlorii financiari fac referire (Lg. 161/2003) a fost modificat prin Legea 171/2004 care prevede în mod expres că sunt exceptați funcționarii care reprezintă instituția în baza unui act administrativ de reprezentare - în cazul prezent - Dispoziția de numire în comisia de evaluare a președintelui avizată pentru legalitate de secretarul general al Consiliului Județean și apreciată ca legală și de Instituția Prefectului Județului Vrancea. Așadar, aceste plăți sunt legale și prin ele bugetul nu a fost prejudiciat deoarece membrii comisiei au lucrat în afara sarcinilor de serviciu prevăzute în fisele posturilor, iar dacă nu ar fi fost ei, ar fi fost alții care trebuiau plătiți cu aceeași sumă sau mai mare. Reținerea acestor operațiuni ca nelegale scot la suprafață numai obtuzitatea și rachiuna controlorilor financiari.” (f. 423 vol II dosar instanță)

Dezlegarea dată de către instanța de contencios administrativ asupra neregulilor cu care a fost investită de Curtea de Conturi reprezintă o chestiune prealabilă în accepțiunea art 52 al 3 Cpp. Textul menționat prevede că: *„hotărârile definitive ale altor instanțe decât cele penale asupra unei chestiuni prealabile în procesul penal au autoritate de lucru judecat în fața instanței penale, cu excepția împrejurărilor care privesc existența infracțiunii.”* Soluția instanței administrative nu se referă la existența infracțiunii ci la chestiuni care țin de propria sa specializare jurisdicțională.

Pentru aceste considerente, văzând neîntrunirea elementelor constitutive, instanța, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p., va achita inculpatul OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de utilizare a creditului în alte scopuri prev de art.10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 C.pen.1969.

2. Referitor la infracțiunea de uz de fals prev. de art. 17 lit c din Legea nr. 78/2000 rap la art 291 Cp cu aplic art 41 al 2 Cp 1969 se impune mai întâi observația că întregul text al art. 17 (*“În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătura directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu*

infrațiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene:...c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infrațiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune” și al art. 18 din Legea nr. 78/2000 (prin acesta din urmă maximul special al infracțiunilor prevăzute la art 17 lit a- d ind 1 și de Codul Penal se majorează cu 2 ani) a fost abrogat prin art. 79 pct. 10 din Lg nr.187/2012. Pedepșa prevăzută de lege pentru infracțiunea prev. de art. 291 Cp 1969 este închisoarea de la 3 luni la 3 ani.

Față de împrejurarea că presupusa infracțiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanța constată că termenul de prescripție specială prev. de art. 122 al 1 lit d Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curții Constituționale, în durată de 7 ani și 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

De aceea, instanța, în baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii acestei infracțiuni.

B. La pct. B din rechizitoriu (Derularea contractelor) s-a reținut în sarcina inculpatului OPRIȘAN MARIAN că în calitate de președinte al Consiliului Județean Vrancea și ordonator principal de credite, având obligațiile stabilite prin legi organice, precum și în clauzele contractului subsidiar de împrumut referitoare la modul de ordonanțare a cheltuielilor având ca sursă fonduri publice, în mod repetat nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute în legi și alte acte normative, neverificând personalul din subordine și neasigurând o bună funcționare a compartimentelor tehnice de specialitate, nu a luat măsuri pentru aprobarea investiției și pentru derularea fondurilor prin Trezoreria Statului, a aprobat referate care nu întruneau calitatea de document justificativ și care nu aveau la bază documentele financiar-contabile prevăzute de lege, sau erau însoțite de documente întocmite necorespunzător și care nu reflectau realitatea, semnând și ordine de plată, prin aceasta creând pagube de peste un milion de euro și obținând avantaje patrimoniale în favoarea societăților comerciale, fapte care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunilor de abuz în serviciu și uz de fals, prevăzute și pedepsite de art.13² din

Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 și art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen.1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.1969 cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.1969.

1. Referitor la infracțiunea de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen.1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 se observă mai întâi că art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, în forma ordonanței de la data emiterii rechizitoriului, era inexistent. Deci, înlăturând eroarea materială, încadrarea corectă ar fi aceea prev. de 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen.1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

Apoi este de remarcat caracterul imprecis, eliptic al acuzației. Astfel, potrivit art 13² din Legea nr. 78/2000 *“infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infracțiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani”*, iar potrivit art 248¹ C.pen. 1969 *“dacă faptele prevăzute în art. 246, 247, și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi”*.

Acuzarea nu precizează la care din cele trei infracțiuni se referă: abuz în serviciu contra intereselor publice, abuz în serviciu contra intereselor persoanelor sau abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi.

Trecând peste caracterul suficient de grav al omisiunii și pentru a o substitui instanța apreciază că procurorul a dorit să se refere la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice prev. de art.248 Cp 1969.

Potrivit art.248 Cp 1969, în forma de la data emiterii rechizitoriului, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice este *„fapta funcționarului care în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știința, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în*

mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unei organizații din cele prevăzute în art. 145 sau o paguba avutului obștesc.”

a. Lipsa pagubei

Procurorul a reținut în sarcina inculpatului OPRIȘAN MARIAN crearea unei pagube de peste 1 milion de euro, adică întreaga sumă alocată programului prin contractul de împrumut subsidiar.

Astfel cum s-a argumentat în precedent paguba a fost stabilită de acuzare în mod simplist și global pornind de la premise juridice eronate („transportul rutier pe raza comunelor în cauză nu a fost îmbunătățit cu nimic, iar cele câteva drumuri care s-au executat au revenit la starea lor anterioară, motiv pentru care este evident că întreaga sumă alocată a fost cheltuită irațional, nejustificat și constituie pagubă - f. 84, 85 din R ”). S-a făcut trimitere la raportul de constatare tehnico-științifică financiară întocmit de specialistul Laurențiu Hanganu din cadrul DNA căruia i s-a alocat o secțiune specială (f. 73 - 78 din R). Raportul este nefondat și lipsit de credibilitate. Pentru toate detaliile facem trimitere la pct. II al considerentelor.

S-a făcut referire, în mod special și la raportul intermediar de control al Camerei de Conturi Vrancea și la Încheierea nr. 39/08.08.2005 a Camerei de Conturi a Județului Vrancea (f. 78, 79 din R). Se impune mențiunea că Încheierea nr. 39/08.08.2005 a Camerei de Conturi a Județului Vrancea este identică în privința conținutului cu Încheierea nr. 40/08.08.2005 a Camerei de Conturi a Județului Vrancea cu singura diferență că prin cea dintâi încheiere s-a dispus sesizarea parchetului, iar prin cea de a doua a fost sesizată instanța. Astfel cum am arătat în precedent încheierea Camerei de Conturi a Județului Vrancea a fost respinsă în mod irevocabil de instanța administrativă.

La f. 79 - 82 din R procurorul se referă la Nota de constatare a Gărzii Financiare întocmită în urma efectuării unor constatări referitoare la activitatea SC Aispa Star 95 SA, SC Utilaj Construct Service SA și SC Top Media SRL. Acestea au constituit temeiul pentru care în raport de administratorii celor trei societăți

comerciale s-a dispus disjungerea cauzei. Toate constatările sunt neconcludente în dosarul de față.

De reiterat că o statuare obiectivă a unei eventuale pagube s-ar fi putut realiza numai în condițiile în care, în cursul urmăririi penale, s-ar fi efectuat o expertiză în construcții drumuri și poduri. În lipsa acesteia, lipsește și posibilitatea stabilirii pagubei. Cu alte cuvinte, având în vedere considerațiile tehnico-juridice asupra probațiunii și sarcinii probei expuse la secțiunea I a motivării, paguba nu există.

b. Lipsa raportului de cauzalitate faptă - prejudiciu

Dacă, ipotetic, toate susținerile acuzării referitoare la neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor legale ale inc. OPRIȘAN MARIAN ar fi adevărate, acestea nu pot conduce la reținerea unei pagube patrimoniale concrete.

De pildă, neverificarea de către Președintele CJ Vrancea a personalului din subordine nu este aptă în sine să producă vreo pagubă asemenea celei în cauză. De altfel, inc. OPRIȘAN MARIAN nici nu avea această obligație legală ci doar aceea prev. de art. 115 din Lg nr. 215/2001 care este diferită ca și conținut („Președintele consiliului județean răspunde de buna funcționare a aparatului propriu de specialitate pe care îl conduce și îl controlează. Coordonarea unor compartimente din aparatul propriu de specialitate va fi delegată vicepreședinților sau secretarului general al județului, prin dispoziție”).

Nici nederularea fondurilor programului prin Trezoreria Statului nu este aptă în sine să producă vreo pagubă. Dar, nici în acest caz inc. OPRIȘAN MARIAN nu îi revenea o atare obligație întrucât potrivit art 10.10 din contractul de împrumut subsidiar „Direcția Generală Economică și de Buget va vira sumele în valută într-un cont special al Agenției de Implementare, deschis la aceeași bancă la care există și contul special al MTCT pentru proiect”.

Nici neluarea măsurilor pentru aprobarea investiției de către CJ Vrancea (dar ar fi existat posibilitatea neaprobării acesteia, adică a respingerii împrumutului ?) nu a produs vreo pagubă. Și așa mai departe.

Din nou: eventualul prejudiciu se putea calcula scăzând din prețurile materialelor și al lucrărilor plătite de CJ Vrancea prețurile materialelor puse în operă și al lucrărilor realizate efectiv și corespunzător din punct de vedere calitativ. Eventuala diferență ar fi reprezentat costul materialelor nepuse în operă însă plătite și lucrările neefectuate sau efectuate necorespunzător dar plătite integral.

Însă, așa cum am arătat la secțiunea II a considerentelor, în lipsa unei expertize în construcții drumuri și poduri efectuată la scurt timp după finalizarea programului, calculul diferenței relevante este imposibil.

Pentru aceste considerente instanța, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. va achita inculpatul OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen.1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

2. Referitor la infracțiunea de uz de fals art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen.1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.1969 se impune mai întâi observația că întregul text al art. 17 (*“În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene:...c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune”*) și al art. 18 din Legea nr. 78/2000 (prin acesta din urmă maximul special al infracțiunilor prevăzute la art 17 lit a- d ind 1 și de Codul Penal se majorează cu 2 ani) a fost abrogat prin art.79 pct. 10 din Lg nr.187/2012. Pedepsa prevăzută de lege pentru infracțiunea prev. de art. 291 Cp 1969 este închisoarea de la 3 luni la 3 ani.

Față de împrejurarea că presupusa infracțiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanța constată că termenul de prescripție specială prev. de art. 122 al 1 lit d Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curții Constituționale, în durată de 7 ani și 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

De aceea, instanța, în baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii acestei infracțiuni.

C. La pct. C din rechizitoriu (Achiziție Complex Căprioara) s-a reținut în sarcina inculpatului OPRIȘAN MARIAN că în calitate de președinte al Consiliul Județean Vrancea a redactat și utilizat o adresă pe care a înaintat-o Guvernului României și prin care a solicitat și obținut alocarea unor sume de bani din fondul de rezervă la dispoziția Guvernului, invocând pretexte nereale, după care a utilizat sumele de bani în alte scopuri față de destinația lor legală, obținând prin acest mod bunuri și foloase atât în favoarea FEDERALCOOP Vrancea, cât și în favoarea Consiliului Județean Vrancea cât și a sa personală, fapte care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunilor de fals intelectual, uz de fals și utilizare a creditului în alte scopuri decât pentru cel care a fost acordat, prevăzute și pedepsite de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 289 și 291 C.pen. 1969, art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 33 lit. a C.pen.1969.

1. Referitor la infracțiunea de fals intelectual prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen.1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.1969 se impune mai întâi observația că întregul text al art. 17 (*“În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene...c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune”*) și al art. 18 din Legea nr. 78/2000 (prin acesta din urmă maximul special al infracțiunilor prevăzute la art 17 lit a- d ind 1 și de Codul Penal se majorează cu 2 ani) a fost abrogat prin art. 79 pct. 10 din Lg nr.187/2012. Pedepșa prevăzută de lege pentru infracțiunea prev. de art. 289 Cp 1969 este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Față de împrejurarea că presupusa infracțiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanța constată că termenul de prescripție specială prev. de art. 122 al 1 lit d

Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curții Constituționale, în durată de 7 ani și 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

Potrivit art. 289 Cp 1969 constituie infracțiunea de fals intelectual „*falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar ori alt salariat aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului, ori prin omisiunea cu știința de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani*”.

Analizând fondul acuzației instanța reține că procurorul nu a indicat în mod exact care sunt împrejurările necorespunzătoare adevărului ori care sunt datele sau împrejurările omise cu știință din cuprinsul adresei depuse la f. 175 vol. 40 dup. Adresa a fost înregistrată la MAI la data de 19.10.2004 și a fost semnată de inculpatul OPRIȘAN MARIAN și de prefectul George Băeșu (față de acesta nu s-au emis acuzații).

De fapt în rechizitoriu se susține că adresa ar fi falsă pentru că în adresă se solicită alocarea sumei totale de 17 miliarde ROI (6 miliarde pentru CJ Vrancea, 4 miliarde pentru CL Răcoasa și 7 miliarde pentru CM Focșani) „în vederea asigurării finanțării unor obiective de investiții aflate în derulare”, în condițiile în care scopul pentru care s-a solicitat alocarea sumelor pentru CJ Vrancea și anume achiziționarea complexului Căprioara (denumirea obiectivului de investiții fiind în adresă aceea de „achiziția unor imobile pentru funcționarea serviciilor publice de interes județean și comunitar”) nu s-ar fi aflat în derulare. Însă chiar în rechizitoriu se arată că la data emiterii adresei pretins false fusese întocmit de către inculpata TEODORESCU VALERIA un referat datat 4.10.2004, prin care se solicita aprobarea propunerii de achiziționare a Complexului „Căprioara”, în vederea repunerii acestuia în circuitul de alimentație publică în vederea obținerii de venituri (f. 97 R), referat care a fost aprobat de inculpatul OPRISAN MARIAN (vezi fila 176, vol. 40). Deci achiziționarea Complexului Căprioara se afla în derulare întrucât din punct de vedere administrativ o astfel de investiție presupunea preexistența unui referat aprobat de președintele consiliului județean.

Oricum este irelevant dacă achiziția se afla în derulare sau nu câtă vreme în cuprinsul adresei a fost detaliat mai precis obiectivul: „achiziția unor imobile pentru funcționarea serviciilor publice de interes județean și comunitar”.

Cât privește scopul achiziționării complexului, respectiv în vederea repunerii acestuia în circuitul de alimentație publică în vederea obținerii de venituri, astfel cum a solicitat inculpata TEODORESCU VALERIA în referatul supus aprobării inc. OPRIȘAN MARIAN, sau pentru funcționarea serviciilor publice de interes județean și comunitar, astfel cum s-a solicitat în final prin adresă, acesta atestă existența unui proces decizional în care președintele consiliului județean și-a impus viziunea.

Importanța pe care acuzarea ar dori să o confere sintagmei de „investiții aflate în derulare” ar fi aceea că potrivit art 42 al 2 lit a din OUG 45/2003 privind finanțele publice locale, în vigoare la data respectivă, achizițiile de imobile ar fi trebuit cuprinse în categoria "alte cheltuieli de investiții", iar nu la categoria „investiții aflate în derulare” (potrivit textului menționat „(1) *programele de investiții se nominalizează obiectivele de investiții grupate pe: investiții în continuare, investiții noi și poziția globală "alte cheltuieli de investiții", pe categorii de investiții.* (2) *Poziția globală "alte cheltuieli de investiții" cuprinde următoarele categorii de investiții: a) achiziții de imobile...*”).

În cuprinsul Raportului de Constatare întocmit de specialistul Tătaru Dumitru se găsește și consecința încadrării investiției respective la categoria „investiții aflate în derulare”. Anume că pe acest temei nu s-ar fi putut solicita sume din fondul de rezervă bugetară aflat la dispoziția guvernului.

Se mai arată că potrivit art. 30 din Lg 500/2002 a finanțelor publice alocarea unor astfel de sume se putea face doar pentru finanțarea unor cheltuieli urgente sau neprevăzute apărute în timpul exercițiului bugetar sau pentru investiții finanțate parțial din împrumuturi externe (potrivit textului menționat “(1) *In bugetul de stat se includ Fondul de rezerva bugetară la dispoziția Guvernului și Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului.* (2) *Fondul de rezerva bugetară la dispoziția Guvernului se repartizează unor ordonatori principali de credite ai bugetului de stat și ai bugetelor locale, pe baza de hotărâri ale*

Guvernului, pentru finanțarea unor cheltuieli urgente sau neprevăzute apărute în timpul exercițiului bugetar. (3) Alocarea de sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, pentru bugetele locale, se face prin majorarea sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat sau a transferurilor de la bugetul de stat către bugetele locale pentru investiții finanțate parțial din împrumuturi externe, după caz.”). Susținerea este legală însă neconcludentă.

Achiziționarea Complexului Căprioara s-a înscris în mod corect la categoria *“cheltuieli neprevăzute apărute în timpul exercițiului bugetar”*. Aceasta deoarece din publicațiile de vânzare întocmite de Federalcoop Vrancea pe parcursul anilor 2003-2004 (f. 519 - 533 vol. 40 dup) și din declarațiile date de martorele Nichita Erselia (fostă președintă a Federalcoop Vrancea, f. 346 - 348 vol. 40 dup, f. 489 vol II dosar instanță) și Anghene Marinela (f. 349 vol. 40 dup) reiese că doar în toamna anului 2004 Centrocoop a fost de acord cu scăderea substanțială a prețului complexului. Aceasta în condițiile în care complexul era scos la vânzare încă din anul 2002 și a existat doar o singură ofertă (4 milioane ROL - f. 96 din R), oricum cu mult sub prețul evaluat de către vânzător. Cumpărarea s-a făcut ulterior de CJ Vrancea cu aprox. 18 miliarde ROL. Deci, având în vedere că achiziționarea complexului a devenit oportună abia în toamna anului 2004, adică în mod neprevăzut în cursul exercițiului bugetar, sumele alocate CJ Vrancea au fost solicitate și acordate în mod legal și temeinic.

Nu în ultimul rând trebuie menționat că adresa pretins falsă nu reprezintă altceva decât completarea unui formular tipizat. A se vedea în acest sens modelul de adresă de la f. 203 vol. 40 dup care cuprinde inclusiv exprimarea „în vederea asigurării finanțării unor obiective de investiții aflate în derulare” reproșată inc. OPRIȘAN MARIAN.

Pentru aceste considerente, văzând neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii, atât sub aspectul elementului material cât și al laturii subiective, instanța, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. va achita inculpatul

OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals intelectual prev de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 289 Cp 1969.

2. Referitor la infracțiunea de uz de fals prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen.1969 se impune mai întâi observația că întregul text al art. 17 (*“În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătura directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene:...c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune”*) și al art. 18 din Legea nr. 78/2000 (prin acesta din urmă maximul special al infracțiunilor prevăzute la art 17 lit a- d ind 1 și de Codul Penal se majorează cu 2 ani) a fost abrogat prin art.79 pct. 10 din Lg nr.187/2012. Pedepșa prevăzută de lege pentru infracțiunea prev. de art. 291 Cp 1969 este închisoarea de la 3 luni la 3 ani.

Față de împrejurarea că presupusa infracțiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanța constată că termenul de prescripție specială prev. de art. 122 al 1 lit d Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curții Constituționale, în durată de 7 ani și 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

Analizând fondul acuzației instanța reține că, în mod evident, întrucât adresa despre care s-a făcut vorbire la pct. 1 din precedent nu este falsă, infracțiunea de uz de fals art. 291 C.pen.1969 nu poate subzista.

Pentru acest motiv, văzând neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii, atât sub aspectul elementului material cât și al laturii subiective, instanța, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. va achita inculpatul OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals prev de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 291 Cp 1969.

3. Sintetizând susținerile acuzației referitoare la infracțiunea de utilizarea a creditului în alte scopuri faptă prev. și ped de art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 se reține că, prin pretinsele fapte de fals intelectual și uz de fals analizate la pct. 1 și 2 din precedent, inculpatul OPRIȘAN MARIAN ar fi obținut subvenția

acordată prin HG 1793/28.10.200, pe care, utilizând-o în alte scopuri, a achiziționat Complexul Căprioara, obținând în acest mod bunuri și foloase în favoarea Federalcoop Vrancea, a Consiliul Județean Vrancea și pentru sine însuși.

Potrivit art 10 lit. c din Legea nr. 78/2008 „sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:...c) utilizarea creditelor sau a subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate.”

a. Lipsa elementului material

Acesta rezidă în „utilizarea creditelor sau a subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate”.

Prima întrebare este: care a fost scopul creditului/subvenției acordate de Guvernul României prin HG 1793/28.10.2000? Scopul subvenției reiese clar din cuprinsul art. 1 al hotărârii. Acesta rezidă în realizarea unor obiective de investiții. („Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din impozitul pe venit pentru bugetele locale pe anul 2004, cu suma de 305.000 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2004, pentru realizarea unor obiective de investiții, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre”).

În anexa hotărârii la pozițiile 354, 355 și 356 sunt prevăzute exact sumele alocate CJ Vrancea, CL Răcoasa și CM Focșani în urma adresei semnate de inc. OPRIȘAN MARIAN și prefectul George Băeșu (3 miliarde ROL pentru CJ Vrancea, 5 miliarde ROL pentru CL Răcoasa și 2 miliarde ROL pentru CM Focșani).

A doua întrebare este dacă creditul/subvenția a fost utilizată în scopul în care a fost acordată. Răspunsul este pozitiv. Astfel, prin adresa de la f. 175 vol. 40 după solicitat alocarea sumei totale de 17 miliarde ROL (6 miliarde ROL pentru CJ Vrancea în vederea achiziționării unor imobile pentru funcționarea serviciilor publice de interes județean și comunitar, 4 miliarde ROL pentru asfaltarea DC 54 Răcoasa Verdea- comuna Răcoasa și 4 miliarde ROL pentru reabilitarea sistemului

de iluminat stradal). Se poate observa că prin hotărârea guvernului s-a obținut mai puțin decât s-a cerut.

Apoi prin Hotărârea nr 100/12.11.2004 a CJ Vrancea s-a dispus rectificarea bugetului consiliului județean, printre altele și pentru suma de 3 miliarde ROL pentru obiectivul „achiziție imobile pt. deservirea Serviciilor Publice județene și comunitare” (f. 92 și 96 verso vol. 40 dup).

Din adresa emisă de Ministerul Finanțelor Publice - DGFP Vrancea (f. 395 vol 40 dup) rezultă că creditele/subvențiile obținute din fondul de rezervă al guvernului au fost utilizate în scopul în care au fost acordate, adică pentru achiziționarea cu suma de 3 miliarde ROL de către CJ Vrancea unor imobile pentru deservirea serviciilor publice de interes județean și comunitar prin instrumentul de plată OP nr. 279/18.11.2004, beneficiar fiind Federalcoop Vrancea (o plată parțială). Conduita celorlalți beneficiari de credit/subvenție nu este relevantă pentru analiza vinovăției inc. OPRIȘAN MARIAN, însă și aceștia - CL Răcoasa și CM Focșani au respectat destinația sumelor obținute (f. 395 și urm. vol 40 dup).

b. Lipsa scopului special

Acesta presupune comiterea faptei „*în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite*”

În urma tranzacției Federalcoop a obținut prețul Complexului Căprioara (finanțat parțial prin subvenția de 3 miliarde ROL obținută de CJ Vrancea prin HG 1793/28.10.2000), iar CJ Vrancea a devenit proprietarul Complexului Căprioara. Deci este evident că nici Federalcoop și nici CJ Vrancea nu au dobândit bani, bunuri sau foloase necuvenite.

Potrivit rechizitoriului folosul obținut de inc. OPRIȘAN MARIAN, „adevăratul substrat” al investiției (f. 105 R), l-ar fi constituit punerea în valoare a terenurilor acestuia și ale membrilor familiei sale situate în proximitatea Complexului Căprioara. Pentru a argumenta această acuzație procurorul s-a bazat pe informații „de notorietate și comentate pe spații ample de către diverse organe de presă și posturi de radio”(f. 106 R) potrivit cărora, la vremea respectivă, în

Crângul Petrești, în care este situat și Complexul Căprioara, urma să se edifice așa-numitul ”Disneyland Focșani”, proiect abandonat ulterior. Speculațiile de presă de la care pornește acuzarea sunt amplificate prin aprecieri asupra oportunității achiziției, care depășesc competențele legale ale procurorului. Și constatarea nulității absolute a Hotărârii nr 100/12.11.2004 a CJ Vrancea prin care s-a dispus rectificarea bugetului consiliului județean (f. 108 R) depășește competența legală a procurorului.

Se încalcă din nou prev. art. 126 al.1 din Constituția României (în același sens a se vedea secțiunea II pct. E al considerentelor) procurorul substituindu-se (din nou) instanțelor judecătorești, care sunt singurele în măsură să anuleze sau să constate nulitatea unui act administrativ. Este cunoscut că și în cazul unei nulități care intervine *ope legis* este nevoie de o statuare judecătorească. Or, nicio instanță nu a s-a pronunțat asupra Hotărârii nr 100/12.11.2004 a CJ Vrancea, motiv pentru care aceasta se bucură de prezumția de legalitate a oricărui act administrativ.

În susținerea acuzației s-a mai făcut referire și la Hotărârea nr 100/27.02.2003 a CJ Vrancea, la adrese și note de informare emise de aceeași instituție (f. 235, 240, 241, 609 vol. 40 dup). Din toate acestea rezultă că CJ Vrancea a efectuat demersuri pentru trecerea suprafeței de 117, 76 ha pădure și construcții situate pe raza com. Vânători, jud. Vrancea din proprietatea publică a statului în domeniul public al Județului Vrancea în scopul amenajării unui parc natural de agrement și recreere.

Susținerea că achiziționarea de către CJ Vrancea a Complexului Căprioara ar avea o legătură ilicită cu inițiativa CJ Vrancea de amenajare în Crângul Petrești a unui parc natural, care la rândul său ar fi legată de așa-numitul proiect ”Disneyland Focșani” reprezintă o simplă speculație. Aceasta deoarece proiectul nu s-a realizat. Prin urmare terenurile inculpatului și ale familiei sale nu s-au apreciat.

În consecință, prin achiziționarea Complexului Căprioara inc. OPRIȘAN MARIAN sau familia acestuia nu au dobândit nicio sumă de bani, niciun bun sau folos. Cu atât mai puțin bani, bunuri sau foloase necuvenite. Achiziția complexului

s-a făcut la un preț convenabil pentru CJ Vrancea – 17, 850 miliarde lei, cu 20% mai scăzut față de prețul stabilit de către vânzător în urma evaluării – 22, 460 miliarde lei.

Pentru aceste considerente, văzând neîntrunirea elementelor constitutive, instanța, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p., va achita inculpatul OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de utilizare a subvenției în alte scopuri prev de art.10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 C.pen.1969.

C ind. 1.

Tot la pct. C din rechizitoriu (Achiziție Complex Căprioara) s-a reținut în sarcina inculpatului OPRIȘAN MARIAN că, în calitate de președinte al Consiliului Județean Vrancea și ordonator principal de credite, a inițiat negocierile și achiziționarea complexului „Căprioara”, fără o hotărâre a Consiliului Județean Vrancea și fără a urma procedurile legale privind studierea, analizarea și verificarea oportunității și legalității investiției, după care a acceptat efectuarea de plăți de către învinuții DIACONU MIRCEA și TEODORESCU VALERIA din bugetul Consiliului Județean Vrancea și prin acestea ar fi reușit să obțină un avantaj patrimonial, atât în folosul FEDERALCOOP Vrancea, cât și a sa personală, prin punerea în valoare a terenurilor aflate în proximitatea complexului turistic, faptă care ar întruni elementele constitutive al infracțiunii de **abuz în serviciu, prev. de art. 13² C.pen. rap. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.1969.**

Referitor la această infracțiune se observă mai întâi că art. 13² din Codul Penal 1969 era inexistent. Deci, înlăturând eroarea materială, încadrarea corectă ar fi aceea prev. de 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen.1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

Apoi este de remarcat caracterul imprecis, eliptic al acuzației. Astfel, potrivit art 13² din Legea nr. 78/2000 *“infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infracțiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un*

avantaj patrimonial sau nepatrimonial, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani”, iar potrivit art 248¹ C.pen. 1969 “dacă faptele prevăzute în art. 246, 247, și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi”.

Acuzarea nu precizează la care din cele trei infracțiuni se referă: abuz în serviciu contra intereselor publice, abuz în serviciu contra intereselor persoanelor sau abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi.

Trecând peste caracterul suficient de grav al omisiunii și pentru a o substitui instanța apreciază că procurorul a dorit să se refere la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice prev. de art. 248 Cp 1969.

Potrivit art. 248 Cp 1969, în forma de la data emiterii rechizitoriului, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice este *„fapta funcționarului care în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știința, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unei organizații din cele prevăzute în art. 145 sau o paguba avutului obștesc.”*

a. Lipsa pagubei

Prin rechizitoriu s-a reținut în sarcina inculpatului OPRIȘAN MARIAN că prin achiziționarea Complexului Căprioara „a reușit să obțină un avantaj patrimonial, atât în folosul FEDERALCOOP Vrancea, cât și a sa personală, prin punerea în valoare a terenurilor aflate în proximitatea complexului turistic”.

Și în acest caz (ca și la secțiunea II E) potrivit acuzării paguba o reprezintă întreaga sumă de bani plătită pentru achiziționarea Complexului Căprioara (f. 109 R). Pentru a ajunge la această concluzie procurorul, cu încălcarea art. 126 al 1 din Constituția României (*“Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”*), a constatat nulitatea absolută a Hotărârii nr 100/12.11.2004 a CJ Vrancea prin care s-a dispus rectificarea bugetului consiliului județean. A mai constatat procurorul lipsa unei cauze licite și lipsa elementului consimțământ derivată din lipsa unei hotărâri a CJ Vrancea, contractul fiind „nul de drept” (f. 109 R). În continuare s-a arătat că “nici elementul

consimțământ nu subzistă, întrucât învinuitul DIACONU MIRCEA nu a avut dispoziție scrisă și specială din partea învinuitului OPRISAN MARIAN (vezi art. 118 alin. 2 din Legea nr. 215/2001 și art.17 alin. 3 din O.U.G. nr. 45/2003), care la rândul său nu a avut o hotărâre de consiliu județean. Nici în acest caz, plățile nu au urmat procedura controlului financiar preventiv propriu, normele încălcate fiind aceleași ca și la fapta descrisă anterior.”

Deci la fel ca și în cazul prejudiciului reținut la pct. A și B din rechizitoriu și prejudiciul reținut la pct. C este stabilit global, nu printr-un calcul economic propriu-zis, ci ca urmare a unor raționamente juridice și de oportunitate eronate, emise de procuror cu depășirea competențelor sale legale. Judecata reiterează că instanțele judecătorești sunt singurele în măsură să anuleze sau să constate nulitatea contractelor. Este cunoscut că și în cazul unei nulități de drept, care intervine *ope legis*, este nevoie de o statuare judecătorească.

Or, nicio instanță nu a s-a pronunțat în sensul conferit de către acuzare. Dimpotrivă, prin Sentința Civilă nr. 72/23.12.2010 pronunțată în dos nr 4770/110/2008 al Tribunalului Bacău – Secția Comercială și de Contencios Administrativ (f. 414- 433 vol II dos inst) rămasă irevocabilă prin Decizia Civilă nr. 4770/110/26.06.2008 a Curții de Apel Bacău, Secția a II a Civilă și de Contencios Administrativ și Fiscal (f. 434 vol II dos inst) a fost respinsă ca nefondată acțiunea prin care Camera de Conturi a Județului Vrancea a investit instanța cu încheierea la care face referire acuzarea (f. 109 R). Prin urmare premisele juridice de la care a pornit procurorul au fost greșite.

La data de 05.09.2007 a fost încheiat în formă autentică contractul de vânzare-cumpărare al Complexului Căprioara, dată la care acesta a intrat în proprietatea Consiliului Județean Vrancea operând transferul de proprietate de la Federalcoop (f. 309 vol. 4 dosar instanță).

În aceste condiții cum ar putea să constituie pagubă aducerea în patrimoniul CJ Vrancea a Complexului Căprioara, având în vedere că achiziția s-a făcut la un

preț convenabil ? Adică cu 17, 850 miliarde lei, preț cu 20% mai scăzut față de cel stabilit de către vânzător – 22, 460 miliarde lei.

La această întrebare specialistul Tătaru Dumitru nu dă un răspuns economic, care ar fi fost propriu pregătirii sale (f.338 vol 1 dos inst) și conform atribuțiilor sale legale. Potrivit art. 113 al 2 Cpp 1969 „*celui însărcinat cu efectuarea constatării nu i se pot delega și nici acesta nu-și poate însuși atribuții de organ de urmărire penală sau de organ de control*”.

Or, nu a fost respectat textul legal câtă vreme specialistul Tătaru Dumitru se pronunță masiv asupra unor aspecte exclusiv juridice, care exced pregătirii sale: legalitatea solicitării de aprobare de către guvern a sumei de 3 miliarde din fondul de rezervă (f. 540 - 542 vol. 40 dup), legalitatea procesului – verbal de negociere și a contractului de vânzare – cumpărare (f. 553 - 555 vol. 40 dup), legalitatea ședințelor CJ Vrancea cu interpretări ale stenogramelor și erori asupra cvorumului necesar (f. 547 - 558 vol. 40 dup), etc.

Revenind la presupusa pagubă ce s-ar fi produs prin achiziționarea Complexului Căprioara se observă că în tot cuprinsul raportului de constatare întocmit de specialistul Tătaru Dumitru (f. 536 – 578 vol. 40 dup și anexele din continuare) nu se indică o sumă care ar fi reprezentat - să spunem, urmărind logica acuzării - o eventuală diferență între prețul plătit de CJ Vrancea și valoarea reală a complexului. Nici nu se putea indica o astfel de sumă pentru că specialistul Tătaru Dumitru nu a procedat la o evaluare propriu-zisă a complexului. Nu s-a deplasat la fața locului pentru a inventaria hotelul, restaurantul, piscina, sala multifuncțională, racordul termic, cele două centrale termice și alte numeroase componente ale complexului ori pentru a stabili gradul de uzură al acestuia. De fapt specialistul a omis să întreprindă tocmai ceea ce se referea strict la specializarea sa economică.

Analizând obiectivele fixate de procuror specialistului Tătaru Dumitru se constată că două dintre acestea se referă (deși nu în mod suficient de direct) la eventuala pagubă produsă prin achiziționarea complexului. Obiectivul B1 V nr. 1 e) – Dacă aceste fonduri (cele 3 miliarde obținute pentru achiziționarea

complexului - nota instanței), prin modul de alocare, au produs pagube în bugetul CJ și în ce anume se materializează acestea (f. 536 vol. 40 dup) și obiectivul B1 V nr. 1 f) – să se estimeze nivelul sumelor care trebuiau investite pentru reabilitarea Complexului Turistic Căprioara (f. 536 vol. 40 dup). Răspunsul la cele două obiective este același și anume „răspunsul se găsește în constatările înscrise la Obiectivele nr. 1 a), 1b), 1c), 1d)” (f. 562 vol. 40 dup). În continuare, urmărind constatările înscrise la obiectivele nr. 1 a), 1b), 1c), 1d) (f. 540 - 560 vol. 40 dup) instanța constată că acestea reprezintă în quasitotalitatea lor aspecte juridice și interpretări ale probatoriului, care exced competenței legale și pregătirii specialistului. Pe de altă parte, nu se lămurește din punct de vedere economic în ce constă paguba și nu se explică în ce se materializează aceasta.

Situația este similară cu cea a raportului de constatare tehnico-științifică financiară întocmit de specialistul Laurențiu Hanganu pe care s-a sprijinit acuzarea pentru a dovedi așa zisul prejudiciu de la pct. A și B din rechizitoriu. Așa cum specialistul Laurențiu Hanganu nu a calculat efectiv presupusul prejudiciul rezultat din lucrările de pietruire, iar în lipsa unei expertize în construcții drumuri și poduri nici nu putea face a acest calcul, nici specialistul Tătaru Dumitru nu a determinat economic presupusa pagubă, iar în lipsa unei evaluări efective a Complexului Căprioara nici nu putea face a acest calcul. Ambii specialiști „au determinat prejudiciul” în urma unor constatări juridice ce depășesc limitele competențelor lor legale.

Este greu de înțeles rațiunea pentru care, încălcând prev. art. 113 al 2 Cpp 1969, organele de urmărire penală au procedat mai întâi la delegarea către alte persoane a unor atribuții de organ de urmărire penală sau de organ de control pentru ca ulterior să le preia gata exercitate de persoane care pur și simplu nu au calitatea pretinsă de lege și anume aceea de „specialiști cu înaltă calificare” (cum obligă art. 11 al 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002) sau nici măcar aceea de „specialiști” (cum obligă art. 112 Cpp 1969), în raport cu materia în care se pronunță.

Potrivit adresei de la f. 338 – 339 vol. I dos inst specialistul Tătaru Dumitru are studii superioare economice și a urmat „cursuri de specializare (achiziții publice, relații publice, informatică, accesare fonduri europene, management) organizate de INA, SC ECDL Romania SA, etc)”.

INA este abrevierea denumirii Institutului Național de Administrație care este organizat în subordinea Ministerului Administrației și Internelor, iar SC ECDL România SA este o societate comercială abilitată să efectueze cursuri pentru „permisul european de conducere a computerului”.

Deci domnul Tătaru Dumitru are o anumită specializare în domeniul economic însă nu are niciun fel de studii juridice. Cu toate acestea, în proporție de peste 95%, raportul de constatare se referă la aspecte de natură juridică.

Constatările din raport au fost preluate de către procuror (f.103, 104 R). În mod evident dacă specialistul nu a fost în măsură să determine din punct de vedere economic presupusa pagubă, nici procurorul nu a fost în măsură să facă acest lucru.

Deci paguba, care este un element de natură materială și patrimonială, nu a fost determinată nici măcar de către acuzare. În schimb atât în raport cât și în rechizitoriu se fac considerații ample cu privire la un aspect care, în lipsa pagubei, nu interesează din punct de vedere penal: oportunitatea investiției.

Procurorul preia constatările și concluziile specialistului Tătaru Dumitru potrivit cărora achiziția ar fi fost inoportună, iar de „utilizarea inefficientă a fondurilor este responsabil președintele Consiliului Județean Vrancea (vezi fila 563, vol. 40)”. Specialistul Tătaru Dumitru și-a motivat utilizarea inefficientă a fondurilor cu următoarele: complexul costa în total 17,85 miliarde lei, era nefuncțional, necesita cheltuieli cu paza, avea grad ridicat de uzură (f. 563 vol. 40 dup). Deși s-a făcut referire la raportul de evaluare întocmit la cererea vânzătorului, aceasta s-a făcut numai pentru a motiva așa-zisa utilizare inefficientă a fondurilor.

Nu a fost tratat corespunzător un aspect esențial: prețul. Prețul de la care evaluatorul a recomandat valoarea de pornire a licitației a fost de 22.050.000 mii lei (22, 050 miliarde lei). De menționat că raportul de evaluare întocmit de SC

Coopproiect București (f. 20 – 66 vol. 40 dup) a fost elaborat de un colectiv format din 5 specialiști care, spre deosebire de specialistul DNA, s-au deplasat la fața locului. Primind concluziile evaluatorului, Centrocoop a stabilit ca prețul de vânzare să fie de 22,460 miliarde lei. În cele din urmă complexul a fost achiziționat de CJ Vrancea cu 17,85 miliarde lei, adică la un preț cu 20% mai scăzut față de prețul stabilit de vânzător.

Prin urmare prețul a fost avantajos. Cel mai probabil la stabilirea acestuia au fost avute în vedere gradul de uzură, cei 2 ani scurși de la momentul evaluării și nefuncționalitatea complexului, elemente care, alături de lipsa altor ofertanți semnificativi, au contribuit la scăderea prețului. Sigilarea și paza complexului nu au necesitat cheltuieli sau au necesitat cheltuieli minime.

În concluzie prin achiziționarea Complexului Căprioara CJ Vrancea a dobândit la un preț avantajos un activ patrimonial care după identificarea surselor de finanțare poate intra în circuitul public. În aceste condiții și susținerile referitoare la utilizarea ineficientă a fondurilor/oportunitatea investiției sunt lipsite de temei.

b. Atribuțiile de serviciu ale inc. OPRIȘAN MARIAN. Raportul de cauzalitate faptă – prejudiciu.

Procurorul a reținut, în principal, că inc. OPRIȘAN MARIAN în calitatea sa de ordonator principal de credite, a inițiat negocierile și achiziționarea complexului „Căprioara”, fără o hotărâre a Consiliului Județean Vrancea și fără a urma procedurile legale privind studierea, analizarea și verificarea oportunității și legalității investiției, după care a acceptat efectuarea de plăți ale acestei investiții.

Fără a mai analiza legalitatea acestor susțineri, instanța constată că niciuna dintre atribuțiile de serviciu ale inc. OPRIȘAN MARIAN calificate de procuror ca fiind îndeplinite în mod defectuos nu sunt apte să cauzeze o paguba avutului CJ Vrancea.

Astfel, inițierea negocierilor și achiziționarea complexului „Căprioara”, fără o hotărâre a Consiliului Județean Vrancea (mai ales în condițiile în care nu s-a identificat nici un text de lege care să oblige la emiterea unei hotărâri în acest sens),

eventuala nerespectare a procedurilor privind studierea, analizarea și verificarea oportunității și legalității investiției și acceptarea efectuării de plăți ale investiției fără control financiar preventiv nu sunt apte în sine de a produce vreo pagubă. Cu alte cuvinte, chiar în cazul în care ar exista un prejudiciu (care însă nu există), raportul de cauzalitate faptă – prejudiciu lipsește.

În exprimarea din rechizitoriu paguba ar rezida în „avantajul patrimonial” obținut de FEDERALCOOP Vrancea și de inc. OPRIȘAN MARIAN. Nu s-a observat exigența legală esențială ca paguba să se fi produs în dauna unei unități la care se referă art. 145 Cp 1969, în speță CJ Vrancea. Construcția acuzării este greșită: chiar dacă situația de fapt reținută de procuror (f. 110, 111 din R) ar fi dovedită integral aceasta nu ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, întrucât nu se face nicio referire la paguba creată CJ Vrancea, ci doar, în mod neconcludent, la noțiunea de „avantaj patrimonial”.

Oricum, am arătat în precedent că FEDERALCOOP Vrancea a obținut un „avantaj patrimonial” licit (prețul) și că inc. OPRIȘAN MARIAN nu a obținut niciun „avantaj patrimonial” nici licit și nici ilicit. De asemenea am arătat că CJ Vrancea a dobândit un activ patrimonial și că nu s-a dovedit existența materială a vreunei pagube. În același sens pledează și faptul că nu există constituiri de parte civilă.

Pentru aceste considerente instanța, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. va achita inculpatul OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² C.pen. rap. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

D. La punctul D din rechizitoriu (Finanțare Hotel Rucăr și Complex Hanul dintre Vii) s-a reținut în sarcina inc. OPRIȘAN MARIAN că, în calitate de președinte al Consiliul Județean Vrancea, încălcând normele legale care reglementează finanțarea hotelurilor, caselor de odihnă, de oaspeți și a altor asemenea unități, precum și cele referitoare la controlul financiar preventiv propriu,

a aprobat și acceptat plăți din bugetul Consiliului Județean Vrancea, producând pagube acestei instituții, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută și pedepsită de **art. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.**

Și de această dată este de remarcat caracterul imprecis, eliptic al acuzației. Astfel, art 248¹ C.pen. 1969 *“dacă faptele prevăzute în art. 246, 247, și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi”.*

Acuzarea nu precizează la care din cele trei infracțiuni se referă: abuz în serviciu contra intereselor publice, abuz în serviciu contra intereselor persoanelor sau abuz în serviciu prin îngădirea unor drepturi.

Trecând peste caracterul suficient de grav al omisiunii și pentru a o substitui instanța apreciază că procurorul a dorit să se refere la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice prev. de art.248 Cp 1969.

Potrivit art. 248 Cp 1969, în forma de la data emiterii rechizitoriului, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice este *„fapta funcționarului care în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știința, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unei organizații din cele prevăzute în art. 145 sau o paguba avutului obștesc.”*

a. Lipsa pagubei

Valoarea totală a pagubei imputate inculpatului prin rechizitoriu a fost de 5.318.398.189 ROL reprezentând așa zise plăți nelegale din bugetul Consiliului Județean Vrancea pentru finanțarea Hotelului Rucăr și a Complexului Hanul dintre Vii, plăți care s-au efectuat cu încălcarea normelor legale care reglementează finanțarea hotelurilor, caselor de odihnă, de oaspeți și a altor asemenea unități.

Acuzația se bazează pe raportul de constatare întocmit de specialistul Tătaru Dumitru și pe Încheierea nr. 40 din data de 8 august 2005 a Camerei de Conturi Vrancea, prin care a și fost imputat prejudiciul. Referitor la finanțarea Hotelului Rucăr și Complexului Hanul dintre Vii, raportul de constatare și încheierea conțin

constatări identice. Aceste constatări au fost preluate ca atare și în rechizitoriu. De precizat că Încheierea nr. 40 din data de 8 august 2005 a Camerei de Conturi Vrancea (f. 19-38 vol 48 dup) are un conținut identic cu Încheierea nr. 39 din data de 8 august 2005 a aceleiași curți (f. 1-18 vol 48 dup), cu singura diferență că prin dispozitiv s-a dispus, în cazul celei dintâi, sesizarea parchetului, iar, în cazul celei de a doua, sesizarea tribunalului.

Prin Sentința Civilă nr. 72/23.12.2010 pronunțată în dos nr 4770/110/2008 al Tribunalului Bacău - Secția Comercială și de Contencios Administrativ (f. 414-433 vol II dosar instanță) rămasă irevocabilă prin Decizia Civilă nr. 4770/110/26.06.2012 a Curții de Apel Bacău, Secția a II a Civilă și de Contencios Administrativ și Fiscal (f. 434 vol II dos inst) a fost respinsă ca nefondată acțiunea prin care Camera de Conturi Vrancea a investit instanța cu Încheierea nr. 40 din data de 8 august 2005. Cu alte cuvinte încheierea a fost desființată irevocabil.

Referitor la finanțarea Hotelului Rucăr și a Complexului Hanul dintre Vii instanța administrativă a reținut următoarele:

„Prin încheierea 40/2004 a Camerei de Conturi Vrancea se mai reține faptul că s-au făcut cheltuieli nelegale în cuantum de 5.345.398.189 lei pentru întreținerea și funcționarea caselor de odihna aflate în patrimoniul instituției, pornind de la premisa că cele două obiective - Hanul Dintre Vii și Vila Rucăr - ar fi unități de alimentație publică respectiv hotel și complex turistic - și nu case de protocol.

Sușinerile controlurilor financiare preluate de completul Camerei de Conuri Vrancea sunt false, în sensul că cele două obiective nu sunt clasificate ca unități turistice conform Legii, fiind clasificate prin acte normative emise de Guvernul României ca și case de protocol. In acest sens invocă HG 639/1999 și HG 908/2002 care în anexa 1 la poziția 234 prevede la situația juridică a VILEI RUCĂR- „Protocol 6054/13.12.1993”.

Mai mult, se va observa că din adresa nr. 1060/16.11.2005 a MTCT Autoritatea Națională pentru Turism rezultă foarte clar faptul că pentru cele două obiective nu au fost eliberate certificate de clasificare necesare pentru a intra în circuitul turistic, ceea ce conduce la o singură concluzie: câtă vreme aceste două obiective sunt clasificate ca și case de protocol în

patrimoniul Consiliului Județean Vrancea, nefiind deschise consumatorilor, este exclusă posibilitatea de a avea venituri proprii astfel încât să se poată autofinanța.

Sumele cheltuite de Consiliul Județean Vrancea pentru întreținerea și funcționarea în limitele subzistenței constituie cheltuieli cu paza, energia electrică, apă, gaz, telefonie, igienizare, reparații acoperiș și alte cheltuieli efectuate exclusiv pentru menținerea într-o, stare minima de funcționare, astfel încât, să nu se poată imputa lăsarea în degradare a bunurilor proprietate publică» întrucât ar fi existat deopotrivă riscul să se impute pasivitatea Consiliului Județean pentru deprecierea bunurilor în discuție.

In plus, se va observa că, deși controlul Camerei de Conturi viză anul fiscal 2004, suma reținută drept prejudiciu conține cheltuieli și pentru anul 2003 (aproximativ 1.600.000.000) și pentru anul 2005 până în luna aprilie inclusiv (alte 675.000.000 lei), situație de fapt în raport de care, câtă vreme pentru anul 2003 a fost acordată descărcare de gestiune, deci cheltuielile au fost considerate legale, pentru identitate de rațiune ar trebui să primească aceeași calificare legală și cheltuielile pentru anul 2004 efectuate în scopul arătat. Dacă s-ar accepta contrariul s-ar accepta ca legea se aplică în mod arbitrar ceea ce nu poate fi primit într-un stat care tinde spre respectarea valorilor democrației cu toate consecințele care decurg din aceasta.

Prin urmare, se va constata lesne că susținerile controlorilor financiari însușite de Completul Camerei de Conturi sunt netemeinice și nelegale aceștia mulțumindu-se să înșiruie o seamă de texte de lege fără să argumenteze încadrarea faptelor reținute în reglementările citate în scopul de a impresiona cititorul, fără să realizeze că atât Rapoartele de control cât și încheierea care constituie actul de sesizare al instanței au doar substanță fizică, adică maculatură.”

Din considerentele hotărârii rezultă două concluzii:

1. Că regimul legal al Hotelului Rucăr și al Complexului Hanul dintre Vii era acela de case de protocol, iar nu acela de hoteluri, case de odihnă, de oaspeți sau alte asemenea unități;

2. Că plățile pentru finanțarea Hotelului Rucăr și a Complexului Hanul dintre Vii au fost efectuate în mod legal, cu consecința lipsei pagubei în patrimoniul CJ Vrancea.

Dezlegarea dată de instanța de contencios administrativ acestor aspecte reprezintă chestiuni prealabile în accepțiunea art. 52 al 3 Cpp. Textul menționat prevede că: *„hotărârile definitive ale altor instanțe decât cele penale asupra unei chestiuni prealabile în procesul penal au autoritate de lucru judecat în fața instanței penale, cu excepția împrejurărilor care privesc existența infracțiunii.”* Soluția instanței administrative nu se referă la existența infracțiunii ci la chestiuni care țin de propria sa specializare jurisdicțională. În legătură cu excepția din teza finală a art. 52 al 3 Cpp se impune observația că, într-o interpretare extensivă a textului, se poate susține că orice împrejurare care se juxtapune infracțiunii „privește” existența infracțiunii. O astfel de interpretare nu poate fi primită întrucât ar conduce întotdeauna la înfrângerea regulii (principiul respectării autorității de lucru judecat) prin excepție (orice împrejurare juxtapusă infracțiunii „privește” existența infracțiunii). Ceea ce ar conduce la inaplicabilitatea regulii instituite de text. Iar textul trebuie interpretat în sensul în care produce efecte, iar nu în sens contrar.

b. Lipsa intenției

Independent de calificarea pe care instanța administrativă a dat-o regimului juridic al Hotelului Rucăr și Complexului Hanul dintre Vii anume acela de case de protocol, judecata a analizat dacă potrivit reprezentării inc. OPRIȘAN MARIAN aceste unități constituiau într-adevăr case de protocol (cu consecința plății cheltuielilor acestora din bugetul CJ Vrancea) sau hoteluri, case de odihnă, de oaspeți sau alte asemenea unități (cu consecința de a nu putea fi plătite din bugetul CJ Vrancea ci doar din fonduri proprii obținute din activități de turism).

Fiind audiat inculpatul a declarat că cele două unități aveau destinația de „case de protocol”. Analiza poziției inculpatului prezintă importanță din punct de vedere al laturii subiective a presupusei infracțiuni.

Prin H.G. nr. 704/1999 s-a aprobat transmiterea fără plată a complexului „Hanul dintre Vii”, situat în comuna Câmpineanca, județul Vrancea, din domeniul public al statului și din administrarea RAAPPS în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea (fila 338, vol. 40 dup). Predarea efectivă a complexului a avut loc la data de 28.09.1999 prin protocolul de la f. 333-334 vol. 40 dup.

Anterior emiterii H.G. nr. 704/1999 Direcția Urbanism, Amenajarea Teritoriului și Lucrări Publice din cadrul CJ Vrancea a întocmit referatul depus la f. 336 vol. 40 dup în cuprinsul căruia este menționată destinația complexului. „După preluare obiectivul urmează să fie utilizat de CJ Vrancea ca spațiu de cazare și protocol oficiale și ca garaj și auto-service pentru parcul auto al Prefecturii Județului Vrancea, Consiliului Județean Vrancea și al instituțiilor administrației publice locale (DGFPS, Primăria mun. Focșani, Curtea de Conturi, DPMS) instituții care nu dețin spații cu această destinație”. Referatul a fost aprobat de Președintele de la acea dată al CJ Vrancea, numitul Monel – Dumitru Paizan și - printre altele - în temeiul aceluși referat a fost emisă Hotărârea nr. 46/10.12.1998 prin care CJ Vrancea și-a exprimat acordul referitor la transmiterea Complexului Hanul dintre Vii (f. 331, 332 vol. 40 dup).

Prin urmare, fără nicio legătură cu persoana inc. OPRIȘAN MARIAN, un alt președinte al CJ Vrancea a stabilit destinația complexului de „spațiu de cazare și protocol oficiale”. În anul 2000, când inc. OPRIȘAN MARIAN a devenit Președintele CJ Vrancea, acesta a preluat destinația mai dinainte stabilită a complexului, aceea de casă de protocol. Cu alte cuvinte inc. OPRIȘAN MARIAN a preluat o situație de facto stabilită anterior mandatului său de președinte și a menținut-o ca atare. În considerentele Sentinței Civile nr. 72/23.12.2010 pronunțată în dos nr 4770/110/2008 al Tribunalului Bacău - Secția Comercială și de Contencios Administrativ se reține că inclusiv în anul 2003 Camera de Conturi Vrancea a acordat descărcare de gestiune pentru întreținerea caselor de protocol din

fondurile CJ Vrancea (f. 425, vol. II dosar instanță). Deci până în anul 2004 nu au existat sesizări prin care să fie imputate aceste plăți.

Cât privește Vila Rucăr, situația juridică a acesteia este menționată la poziția 243 din anexa 1 a HG nr. 908/06.09.2002 ca fiind aceea de „protocol 6054/13.12.1993”.

Așa fiind, întrucât anterior preluării de către inc. OPRIȘAN MARIAN a funcției de Președinte al CJ Vrancea, situația juridică și de facto a ambelor unități era aceea a unor case de protocol, instanța reține existența unui dubiu asupra vinovăției inc. OPRIȘAN MARIAN. Infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice poate fi săvârșită numai cu intenție. Or, din împrejurările menționate nu se poate stabili cu certitudine comiterea faptei „cu știință”, iar potrivit art. 4 al 2 Cpp „după administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului”.

Pentru aceste considerente instanța, văzând neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii – nici sub aspectul laturii obiective și nici sub cel al laturii subiective, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. va achita inculpatul OPRIȘAN MARIAN pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

IV. FAPTELE INCULPATULUI COSTEANU ION

B. La pct. B din rechizitoriu (Derularea contractelor) s-a reținut în sarcina inculpatului COSTEANU ION că în calitate de director al Direcției Tehnice din cadrul Consiliului Județean Vrancea, cu atribuțiile specifice trecute în fișa postului, și persoană desemnată în scris să supravegheze modul de derulare a Programului de pietruire a drumurilor, a redactat și semnat referate prin care solicita aprobarea plăților, fără ca să aibă la bază situații de lucrări susținute de documente doveditoare, fără viza ISC, iar în unele cazuri nesemnate de către dirigintele de șantier, plăți ce s-au efectuat la câteva zile după semnarea contractelor, prin aceasta determinând efectuarea de plăți pentru lucrări neexecutate sau executate de proastă calitate, și care prin modul de întocmire al anexelor a

suprapus lucrările peste drumuri pietruite sau asfaltate anterior, cauzând prin activitatea sa pagube de peste un milion de euro și obținând avantaje patrimoniale pentru societățile comerciale, fapte care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu, complicitate la fals intelectual și uz de fals, prevăzute și pedepsite de art.26 C.pen.1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 , art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 și art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, toate cu aplic. art. 33 lit a Cp 1969.

1. Referitor la infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 este lesne de observat același mod haotic și imprecis de încadrare juridică a faptei ca și în cazul infracțiunii de abuz în serviciu reținute în sarcina inc. OPRIȘAN MARIAN la pct. B din rechizitoriu. Pentru a nu reitera aceleași observații facem trimitere la secțiunea III B pct. 1 al considerentelor.

Fapta inculpatului COSTEANU ION reprezintă complicitatea la autoratul inculpatului OPRIȘAN MARIAN analizat la secțiunea III B pct. 1 al considerentelor.

Este evident că dacă infracțiunea autorului nu subzistă nici infracțiunea complicei nu poate subzista.

Pentru a nu reitera motivele pentru care nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și implicit ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu facem trimitere la secțiunea III B pct. 1 a. al considerentelor, unde am argumentat că paguba nu există.

Față de lipsa pagubei, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p., instanța va achita inculpatul COSTEANU ION sub aspectul săvârșirii infracțiunii

de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

2. Referitor la infracțiunea de complicitate la fals intelectual prev. de art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, se impune mai întâi observația că întregul text al art. 17 (*“În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene:...c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune”*) și al art. 18 din Legea nr. 78/2000 (prin acesta din urmă maximul special al infracțiunilor prevăzute la art 17 lit a- d ind 1 și de Codul Penal se majorează cu 2 ani) a fost abrogat prin art.79 pct. 10 din Lg nr.187/2012. Pedepșa prevăzută de lege pentru infracțiunea prev. de art. 289 Cp 1969 este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Față de împrejurarea că presupusa infracțiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanța constată că termenul de prescripție specială prev. de art. 122 al 1 lit d Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curții Constituționale, în durată de 7 ani și 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

3. Referitor la infracțiunea de uz de fals prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, se impune mai întâi observația că întregul text al art.17 (*“În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătura directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene:...c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune”*) și al art. 18 din Legea nr. 78/2000 (prin acesta din urmă maximul special al infracțiunilor prevăzute la art 17 lit a- d ind 1 și de Codul Penal se majorează cu 2 ani) a fost abrogat prin art.79 pct. 10 din Lg nr.187/2012.

Pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea prev. de art. 291 Cp 1969 este închisoarea de la 3 luni la 3 ani.

Față de împrejurarea că presupusa infracțiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanța constată că termenul de prescripție specială prev. de art. 122 al 1 lit d Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curții Constituționale, în durată de 7 ani și 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

V. FAPTELE INCULPATEI TEODORESCU VALERIA

A. La pct. A din rechizitoriu (Programul de pietruire a drumurilor comunale) s-a reținut în sarcina inc. TEODORESCU VALERIA că în calitate de director al Direcției economice din cadrul Consiliului Județean Vrancea, a întocmit în fals, în mod, repetat un număr de 284 de documente intitulate „deconturi „, care nu întrunesc calitatea de document justificativ și prin care a atestat în mod nereal un mare număr de ore de lucru pentru membrii comisiilor de licitație, după care le-a pus la dispoziția inculpaților OPRISAN MARIAN și DIACONU MIRCEA pentru a fi semnate, încălcând prevederile art. 4.2. din contractul subsidiar de împrumut, prin aceasta făcând posibilă utilizarea în alte scopuri a creditului destinat pietruirii drumurilor, iar prin săvârșirea faptei a obținut bani necuveniți, atât pentru sine cât și pentru alte persoane, fapte care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunilor de fals intelectual, uz de fals și complicitate la utilizarea creditului în alte scopuri, prevăzute de art 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 și 291 din C.pen.1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 și art. 26 Cod penal 1969 rap. la art 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

1. Referitor la infracțiunea de fals intelectual prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, se impune mai întâi observația că întregul text al art. 17 (*“În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene:...c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit*

printr-o asemenea infracțiune”) și al art. 18 din Legea nr. 78/2000 (prin acesta din urmă maximul special al infracțiunilor prevăzute la art 17 lit a - d ind 1 și de Codul Penal se majorează cu 2 ani) a fost abrogat prin art.79 pct. 10 din Lg nr.187/2012. Pedepșa prevăzută de lege pentru infracțiunea prev. de art. 289 Cp 1969 este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Față de împrejurarea că presupusa infracțiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanța constată că termenul de prescripție specială prev. de art. 122 al 1 lit d Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curții Constituționale, în durată de 7 ani și 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

2. Referitor la infracțiunea de uz de fals prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, se impune mai întâi observația că întregul text al art. 17 (*“În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătura directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene:...c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune”*) și al art. 18 din Legea nr. 78/2000 (prin acesta din urmă maximul special al infracțiunilor prevăzute la art 17 lit a - d ind 1 și de Codul Penal se majorează cu 2 ani) a fost abrogat prin art.79 pct. 10 din Lg nr.187/2012. Pedepșa prevăzută de lege pentru infracțiunea prev. de art. 291 Cp 1969 este închisoarea de la 3 luni la 3 ani.

Față de împrejurarea că presupusa infracțiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanța constată că termenul de prescripție specială prev. de art. 122 al 1 lit d Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curții Constituționale, în durată de 7 ani și 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

3. Referitor la infracțiunea de complicitate la utilizarea creditului în alte scopuri prev. de art. art. 26 C.pen.1969 rap. la art 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 se constată că fapta inc. TEODORESCU VALERIA reprezintă complicitatea la autoratul inculpatului

OPRIȘAN MARIAN care a fost analizat în precedent în secțiunea III A pct. 1 din considerente, unde s-a concluzionat în sensul neîntrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii de utilizare a creditului în alte scopuri din cauza lipsei elementului material (secțiunea III A pct. 1 lit. a) și a lipsei scopului special (secțiunea III A pct. 1 lit. b). Pentru a nu reitera aceleași observații facem trimitere la această secțiune.

Este evident că dacă infracțiunea autorului nu subzistă, nici infracțiunea complicelui nu poate subzista.

Pentru aceste considerente, văzând neîntrunirea elementelor constitutive, instanța, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p., va achita inculpata TEODORESCU VALERIA sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la utilizarea creditului în alte scopuri prev. de art. 26 Cp 1969 rap art.10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 C.pen.1969.

A ind. 1. Tot la pct. A din rechizitoriu (Programul de pietruire a drumurilor comunale) s-a reținut în sarcina inc. TEODORESCU VALERIA că, în calitate de director al Direcției economice din cadrul Consiliului Județean Vrancea și membru al comisiei de licitație pentru atribuirea contractelor de execuție, a încălcat art. 53 lit. a din O.U.G. nr. 60/2001, participând la licitația în care ofertant era S.C. TOP MEDIA S.R.L., administrată de fratele ei Graur Vasile, contribuind la selecționarea acestei firme neeligibile și implicit la semnarea contractului de execuție în urma căroră s-au produs pagube în valoare de 1.937.319.259 lei vechi, faptă care ar întruni elementele constitutive ale **infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 248 Cod penal 1969.**

Pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea prev. de art. . 248 Cod penal 1969 este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Față de împrejurarea că presupusa infracțiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanța constată că termenul de prescripție specială prev. de art. 122 al 1 lit d Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curții Constituționale, în durată de 7 ani și 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

C. La pct. C din rechizitoriu (Achiziție complex Căprioara) s-a reținut în sarcina inculpatei TEODORESCU VALERIA că, în calitate de director al Direcției economice din cadrul Consiliul Județean Vrancea, fără a avea o hotărâre a Consiliul Județean Vrancea și fără a urma procedurile legale referitoare la studierea, analizarea și verificarea legalității și oportunității investiției, nerespectând de asemenea regulile controlului financiar preventiv propriu, a semnat ordinele de plată alături de învinuitul DIACONU MIRCEA, prin care a achitat integral prețul imobilului, prin aceasta contribuind la obținerea de avantaje patrimoniale atât în favoarea FEDERALCOOP Vrancea, cât și a învinuitului OPRIȘAN MARIAN, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de **complicitate la abuz în serviciu prevăzută și pedepsită de art. 26 C.pen. 1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.**

Referitor la această infracțiune se constată că fapta inc. TEODORESCU VALERIA reprezintă complicitatea la autoratul inculpatului OPRIȘAN MARIAN care a fost analizat în precedent în secțiunea III C ind. 1 din considerente, unde s-a concluzionat în sensul neîntrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu din cauza lipsei pagubei (secțiunea III C ind. 1 lit. a) și a lipsei raportului de cauzalitate faptă - prejudiciu (secțiunea III C ind. 1 lit. b). Pentru a nu reitera aceleași observații facem trimitere la această secțiune.

Este evident că dacă infracțiunea autorului nu subzistă, nici infracțiunea complicei nu poate subzista.

Pentru aceste considerente, văzând neîntrunirea elementelor constitutive, instanța, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p., va achita inculpata TEODORESCU VALERIA sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu prevăzută și pedepsită de art. 26 C.pen. 1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

D. La pct. D din rechizitoriu (Finanțare Hotel „Rucar” și Complex ”Hanul dintre Vii”) s-a reținut în sarcina inculpatei TEODORESCU VALERIA

că, în calitate de director economic în cadrul Consiliului Județean Vrancea, încălcând prevederile legale care reglementează finanțarea hotelurilor, caselor de odihnă, de oaspeți și a altor asemenea unități, precum și cele referitoare la controlul financiar preventiv propriu, a aprobat plăți din bugetul Consiliul Județean Vrancea, producând pagube acestei instituții, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de **complicitate la abuz în serviciu, prevăzută și pedepsită de art. 26 C.pen. 1969 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.**

Referitor la această infracțiune se constată că fapta inc. TEODORESCU VALERIA reprezintă complicitatea la autoratul inculpatului OPRIȘAN MARIAN care a fost analizat în precedent în secțiunea III D din considerente, unde s-a concluzionat în sensul neîntrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu din cauza lipsei pagubei (secțiunea III D lit. a) și a lipsei intenției (secțiunea III D lit. b). Pentru a nu reitera aceleași observații facem trimitere la această secțiune.

Este evident că dacă infracțiunea autorului nu subzistă, nici infracțiunea complicei nu poate subzista.

Pentru aceste considerente, văzând neîntrunirea elementelor constitutive, instanța, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p., va achita inculpata TEODORESCU VALERIA sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu prevăzută și pedepsită de art. 26 C.pen. 1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

VI. FAPTELE INCULPATULUI RUSU LIVIU

B. La pct. B din rechizitoriu (Derularea contractelor) s-a reținut în sarcina inc. RUSU LIVIU că, în calitate de șef Serviciu drumuri și poduri din cadrul Direcției tehnice a Consiliului Județean Vrancea, cu atribuțiile specifice din fișa postului și în calitate de persoana însărcinată în scris să supravegheze modul de derulare a programului de pietruire a drumurilor, nu și-a îndeplinit în mod corespunzător atribuțiile, acceptând situații de lucrări nereale, nesuținute de documente doveditoare, a procedat la redactarea și semnarea de referate prin care

solicita efectuarea de plăți pentru lucrări neexecutate, iar în unele cazuri a făcut acest lucru chiar în lipsa semnăturilor dirigintelui de șantier pe situațiile de lucrări, precum și în lipsa vizei ISC, contribuind în acest fel la aprobarea de plăți pentru lucrări neefectuate sau de proastă calitate, ceea ce adus la crearea unui prejudiciu de peste un milion de euro și obținând avantaje patrimoniale pentru societățile comerciale, fapte care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu, complicitate la fals intelectual și uz de fals, prevăzute și pedepsite de art.26 C.pen. 1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cpen. 1969, art. 26 C.pen. 1969 rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 și art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, toate cu aplic art. 33 lit. a C.pen.1969.

1. Referitor la infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 este lesne de observat același mod haotic și imprecis de încadrare juridică a faptei ca și în cazul infracțiunii de abuz în serviciu reținute în sarcina inc. OPRIȘAN MARIAN la pct. B din rechizitoriu. Pentru a nu reitera aceleași observații facem trimitere la secțiunea III B pct. 1 din considerente.

Fapta inculpatului RUSU LIVIU reprezintă complicitatea la autoratul inculpatului OPRIȘAN MARIAN analizat la secțiunea III B pct. 1 al considerentelor. Este evident că dacă infracțiunea autorului nu subzistă nici infracțiunea complicelui nu poate subzista. Pentru a nu reitera motivele pentru care nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și implicit ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu facem trimitere la secțiunea III B pct. 1 a. din considerente, unde am argumentat că paguba nu există.

Față de lipsa pagubei, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p., instanța va achita inculpatul RUSU LIVIU sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

2. Referitor la infracțiunea de complicitate la fals intelectual prev. de art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, se impune mai întâi observația că întregul text al art. 17 (*“În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene:...c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune”*) și al art. 18 din Legea nr. 78/2000 (prin acesta din urmă maximul special al infracțiunilor prevăzute la art 17 lit a- d ind 1 și de Codul Penal se majorează cu 2 ani) a fost abrogat prin art.79 pct. 10 din Lg nr.187/2012. Pedepșa prevăzută de lege pentru infracțiunea prev. de art. 289 Cp 1969 este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Față de împrejurarea că presupusa infracțiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanța constată că termenul de prescripție specială prev. de art. 122 al 1 lit d Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curții Constituționale, în durată de 7 ani și 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

3. Referitor la infracțiunea de uz de fals prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, se impune mai întâi observația că întregul text al art. 17 (*“În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătura directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene:...c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune”*) și al art. 18 din Legea nr. 78/2000 (prin acesta din urmă

maximul special al infracțiunilor prevăzute la art 17 lit a- d ind 1 și de Codul Penal se majorează cu 2 ani) a fost abrogat prin art.79 pct. 10 din Lg nr.187/2012. Pedepșa prevăzută de lege pentru infracțiunea prev. de art. 291 Cp 1969 este închisoarea de la 3 luni la 3 ani.

Față de împrejurarea că presupusa infracțiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanța constată că termenul de prescripție specială prev. de art. 122 al 1 lit d Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curții Constituționale, în durată de 7 ani și 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

VII. FAPTELE INCULPATULUI IACOB VALERIU

B. La pct. B din rechizitoriu (Derularea contractelor) s-a reținut în sarcina inc. IACOB VALERIU că, în calitate de diriginte de șantier a supravegheat lucrările în mod necorespunzător, nu a solicitat proiectele tehnice, nu le-a comparat cu situațiile de lucrări și nu a măsurat cantitățile de materiale puse în opera, iar în alte situații nu s-a deplasat deloc în teren pentru a face verificări, dar a semnat unele situații de lucrări sau centralizatoare de plată, pe care le-a pus la dispoziția beneficiarului, confirmând în mod nereal că lucrările s-ar fi executat, contribuind astfel la efectuarea de plăți nelegale și la producerea de pagube de peste un milion de euro și obținând avantaje patrimoniale pentru societățile comerciale, fapte care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu, fals intelectual și complicitate la uz de fals, prevăzute și pedepsite de art 26 C. pen. 1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C. pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C. pen. 1969, art 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 289 Cod penal 1969 cu aplic. art. 41 alin 2 Cod penal 1969 și art 26 C.pen. 1969 rap. la art. 291 Cod penal 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, toate cu aplicarea art. 33 lit. a C. pen. 1969.

1. Referitor la infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 este lesne de observat și

aici același mod haotic și imprecis de încadrare juridică a faptei ca și în cazul infracțiunii de abuz în serviciu reținute în sarcina inc. OPRIȘAN MARIAN la pct. B din rechizitoriu. Pentru a nu reitera aceleași observații facem trimitere la secțiunea III B pct. 1 din considerente.

Fapta inculpatului IACOB VALERIU reprezintă complicitatea la autoratul inculpatului OPRIȘAN MARIAN analizat la secțiunea III B pct. 1 din considerente.

Este evident că dacă infracțiunea autorului nu subzistă nici infracțiunea complicei nu poate subzista.

Pentru a nu reitera motivele pentru care nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu și implicit ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu facem trimitere la secțiunea III B pct. 1 a. din considerente, unde am argumentat că paguba nu există.

Față de lipsa pagubei, în baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p., instanța va achita inculpatul IACOB VALERIU sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

2. Referitor la infracțiunea de fals intelectual prev. de art. art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, se impune mai întâi observația că întregul text al art.17 (*“În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție, cu infracțiunile asimilate acestora sau cu infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene:...c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune”*) și al art. 18 din Legea nr. 78/2000 (prin acesta din urmă maximul special al infracțiunilor prevăzute la art 17 lit a- d ind 1 și de Codul Penal se majorează cu 2 ani) a fost abrogat prin art.79 pct. 10 din Lg

nr.187/2012. Pedepşa prevăzută de lege pentru infracţiunea prev. de art. 289 Cp 1969 este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Faţă de împrejurarea că presupusa infracţiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanţa constată că termenul de prescripţie specială prev. de art. 122 al 1 lit d Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curţii Constituţionale, în durată de 7 ani şi 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

3. Referitor la infracţiunea de complicitate la uz de fals prev. de art. 26 Cp 1969 rap la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, faţă de împrejurarea că presupusa infracţiune a fost comisă în cursul anului 2004, instanţa constată că termenul de prescripţie specială prev. de art. 122 al 1 lit d Cp 1969 rap la art 124 Cp 1969 cu referire la Decizia nr. 1092/2012 a Curţii Constituţionale, în durată de 7 ani şi 6 luni s-a împlinit în cursul anului 2012.

VIII. FAPTELE INCULPATULUI DIACONU MIRCEA

Având în vedere că potrivit extrasului din registrul de decese al SCLEP Focşani inc. DIACONU MIRCEA a decedat la data de 17.03.2012 (f. 361 vol II dosar instanţă), instanţa, în baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp, va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului DIACONU MIRCEA sub aspectul săvârşirii infracţiunilor prev. de art 26 C.pen. 1969 rap. la art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, art 26 C.pen. 1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, art. 26 C.pen. 1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

IX. MARTORII

Declaraţiile date în cursul urmăririi penale şi al judecăţii de martorii cauzei nu sunt în măsură să fundamenteze acuzaţiile aduse inculpaţilor. În general, în cursul judecăţii aceştia şi-au menţinut depoziţiile din cursul urmăririi penale.

Este cazul angajaților societăților care au participat la programul de pietruire, a primarilor din localitățile în raza cărora sunt situate drumurile, a angajaților din cadrul CJ Vrancea.

Astfel, martorii Cîrnoiu Maricica (f. 53 vol II dosar instanță), Oprea Zamfired (f. 55, 56 vol II dosar instanță), Gîrneată Elena (f. 323 vol II dosar instanță), Parîng Dumitru (f. 499 vol II dosar instanță), Cristian Iulian (f. 389, 390 vol II dosar instanță), Necula Costel (f. 259, 260 vol II dosar instanță) și alții au atestat calitatea corespunzătoare a lucrărilor de pietruire a drumurilor.

În cursul judecății martorul Dogaru Petrică (f. 152, 153 vol II dosar instanță) și-a modificat parțial declarația dată în cursul urmăririi penale arătând că de fapt lungimea drumului pietruit (DC 183 Bicești - Lupoiaia) a fost de 1 km și jumătate, iar nu de ½ km, că s-au executat șanțuri la toate drumurile și că între utilajele folosite la pietruirea DC 183 Bicești - Lupoiaia s-a aflat și un cilindru compactor – nementionat în declarația de la urmărirea penală. Față de aceste diferențe instanța a sesizat parchetul competent cu privire la eventuala săvârșire de către martorul Dogaru Petrică a infracțiunii de măturie mincinoasă prev. de art 260 Cp 1969. Evaluând cauza în urma epuizării întregului probatoriu, instanța apreciază că există posibilitatea ca diferențele relevate de martor să reflecte adevărul.

Martorul Pârlătescu Cezar Virgil (f. 364, 365 vol. II dosar instanță) a declarat, în contra susținerilor acuzații, că, din cauza sincopelor în finanțare (care conduceau la întreruperea temporară a lucrului) SC Aispa Stars a avut capacitatea gestionării tuturor lucrărilor angajate.

Martorul Roșculeț Puiu Vespasian (f. 156, 157 vol. II dosar instanță) a declarat că lucrările efectuate au fost necorespunzătoare. Martorul Noaptes Neculai (f. 321, 322 vol. II dosar instanță) a arătat că SC Top Media SRL a efectuat lucrări necorespunzătoare și incomplete de pietruire a DC 179. Același martor a declarat că după audiența sa la inc. OPRIȘAN MARIAN s-a constituit o comisie care a constatat calitatea necorespunzătoare a prestației SC Top Media SRL, iar ulterior lucrările au fost finalizate complet și corespunzător.

Martora Munteanu Marieta (f. 138-141 vol. IV dosar instanță) a declarat, în legătură cu programul de pietruire a drumurilor comunale, că între specialiștii Direcției Tehnice din cadrul CJ Vrancea au realizat încă de la început că fondurile sunt insuficiente pentru pietruirea corespunzătoare a tuturor drumurilor stabilite. Prin urmare a existat următoarea dilemă: să se pietruiască toate drumurile (cu riscul efectuării unor lucrări necorespunzătoare) sau să se pietruiască doar o parte dintre acestea (pentru care se putea asigura o calitate corespunzătoare). Opțiunea pentru cea dintâi variantă a aparținut, după cunoștința martorei, inculpatului COSTEANU ION.

Martorul Bitere Ionuț (f. 491 vol. II dosar instanță) a atestat existența unor lucrări necorespunzătoare calitativ efectuate de SC Top Media SRL și refacerea acestora de societatea sa – SC Bitonfor SRL. Același martor a declarat că a fost plătit pentru refacerea lucrărilor din fondul de garanție reținut de la SC Top Media SRL.

Martorul Grozavu Petrică (f. 33 vol. IV dosar instanță) a atestat existența unui proces de recuperare a pagubelor cauzate prin efectuarea necorespunzătoare a unor lucrări, iar martorul Lola Valerica (f. 35, 36 vol. IV dosar instanță) a declarat că inițiativa verificării lucrărilor ulterior încheierii programului de pietruire a aparținut inc. OPRIȘAN MARIAN.

O parte din martorii cu funcții politice mai importante și-au nuanțat declarațiile date la urmărirea penală.

Astfel, dacă în cursul urmăririi penale martorul Mircea Dragoș Valentin a socotit că achiziționarea de către CJ Vrancea a Complexului Căprioara a fost inoportună, până în cursul judecății acesta și-a schimbat punctul de vedere apreciind că achiziția ar putea deveni profitabilă în condițiile reabilitării complexului. A mai nuanțat martorul că aprecierea valorică a imobilelor familiei Oprișan ca urmare a achiziționării Complexului Căprioara – la care s-a referit în declarația de la urmărirea penală, a constituit un „zvon de presă”. A mai arătat că nu a cunoscut, în mod direct, nimic în legătură cu aceasta (f. 59 vol. III dosar

instanță). În cursul urmăririi penale martorul era prefectul Jud. Vrancea, iar la data audierii avea funcția de inspector guvernamental.

Nuanțări similare ale declarației mai acuzatoare date în cursul urmăririi penale a făcut și martorul Oprea Ion (f. 60 vol III dosar instanță). În cursul urmăririi penale martorul era consilier județean din partea Partidului Democrat, iar la data audierii avea funcția de inspector guvernamental.

Martorul Seciu Romeo, fost consilier județean din partea PNL a declarat că achiziționarea Complexului Căprioara a fost pusă în discuție implicit în cadrul consiliului, cu ocazia votului pentru rectificarea bugetului județului. A mai declarat martorul că informațiile referitoare la starea necorespunzătoare a drumurilor pietruite în cadrul programului la care a făcut referire în cursul urmăririi penale i-au parvenit din presă (f. 93 vol III dosar instanță).

În legătură cu plățile comisiilor de licitații martora Munteanu Marieta a declarat că, întrucât s-a constatat că suma convenită unui membru al comisiei pentru o oră de muncă (70.000 ROL/oră) era insuficientă la nivelul salariilor din 2004, inc. TEODORESCU VALERIA a recurs la indexarea acesteia. Astfel, inc. TEODORESCU VALERIA a luat ca bază de calcul o medie a salariilor din cadrul Direcției Tehnice, apoi a calculat suma convenită pentru o oră de lucru și ulterior a înmulțit această sumă cu numărul de ore lucrate efectiv. Totalul a fost împărțit apoi la 70.000 ROL, rezultând numărul de ore trecut ca activități pentru fiecare membru al comisiei (f. 138-141 vol IV dosar instanță). Completată cu Nota Comună a Ministerului Muncii și Protecției Sociale și a Ministerului Finanțelor la care se referă concluziile scrise depuse de inc. TEODORESCU VALERIA prin apărător, depoziția oferă o justificare a numărului mare de ore care figurează ca fiind lucrate de membrii comisiilor.

Însă justificarea este lipsită de relevanță, câtă vreme instanța este ținută de autoritatea de lucru judecat a Sentinței Civile nr. 72/23.12.2010 pronunțate în dos. nr. 4770/110/2008 al Tribunalului Bacău - Secția Comercială și de Contencios Administrativ (f.414 - 433 vol II dosar instanță) rămasă irevocabilă prin Decizia

Civilă nr. 4770/110/26.06.2042 a Curții de Apel Bacău, Secția a II a Civilă și de Contencios Administrativ și Fiscal (f. 434 vol II dosar instanță) prin care instanța administrativă a reținut că plata membrilor comisiilor a fost legală și nu constituie prejudiciu.

Numeric ponderea mărturiilor este net în favoarea apărării.

X. LATURA CIVILĂ

In baza art 25 Cpp, art 397 Cpp, instanța, va lua act ca persoanele vătămate Consiliul Județean Vrancea, Ministerul Dezvoltării Regionale și al Turismului și Guvernul României nu s-au constituit părți civile în cauză.

XI. CONCLUZII

Acuzarea s-a bazat pe cele două rapoarte de constatare tehnico-științifică, pe raportul de control al Camerei de Conturi Vrancea, pe interpretări juridice eronate și pe declarațiile unor martori.

Rapoartele specialiștilor Laurențiu Hanganu și Tătaru Dumitru vehiculează o mare cantitate de informație incorect ierarhizată din punct de vedere juridic (în funcție de elementele constitutive ale infracțiunilor imputate celor șase inculpați) sau pur și simplu eronată. Constatările specialiștilor au depășit masiv competențele legale ale acestora și sunt lipsite de semnificația juridică atribuită de procuror.

Interpretările juridice eronate din rechizitoriu sunt preluate din aceste rapoarte, care au fost întocmite de persoane lipsite cu desăvârșire de studii juridice.

Raportul de control al Camerei de Conturi Vrancea a fost desființat în mod irevocabil de instanța administrativă.

Omisiunile din cursul urmăririi penale constând în neefectuarea unei expertize în specialitatea drumuri și poduri și în neevaluarea efectivă a Complexului Căprioara au condus la imposibilitatea economică a evaluării eventualului prejudiciu.

În aceste condiții, față de principiul enunțat de art. 4 al 2 Cpp potrivit căruia „*orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului*”, instanța a constatat lipsa pagubei. Aceasta nu poate fi prezumată ori

dedusă ci doar constatată obiectiv printr-o expertiză întocmită de experți independenți. De la întocmirea rechizitoriului (05.06.2006) și până la pronunțarea hotărârii nu s-a formulat nicio constituire legală de parte civilă.

Niciunul din cei șase inculpați nu a recunoscut săvârșirea faptelor.

Declarațiile martorilor cauzei nu sunt în măsură să fundamenteze acuzațiile, iar numeric ponderea mărturiilor este net în favoarea apărării.

Inculpatul OPRIȘAN MARIAN a declarat că dosarul de față constituie o răfuială politică începând chiar de la sesizarea Curții de Conturi, care a fost făcută de adversarii săi politici. A mai arătat inculpatul că fostul președinte Traian Băsescu și-a manifestat interesul politic pentru dosarul de față exprimându-se, în cursul unei declarații de presă din iulie 2005, că „singura stare de urgență a lui Marian Oprișan este la DNA” (f. 73 - 76 vol I dosar instanță). Din înregistrarea existentă pe suportul optic depus de inculpat în vol. VI al dosarului instanței (care poate fi urmărită și la adresa <https://www.youtube.com/watch?v=PtDWtvlaTT8>) rezultă că afirmația fostului Președinte al României este reală, cu diferența că acesta s-a exprimat „la PNA” și nu „la DNA”. Instanța nu este în măsură să confirme susținerile inculpatului, însă este cert că afirmația menționată nu a fost făcută în exercitarea vreuneia din atribuțiile constituționale ale Președintelui României, mai ales în condițiile în care urmărirea penală împotriva inculpatului OPRIȘAN MARIAN a fost începută abia ulterior, la data de 5 octombrie 2005.

Față de cele considerentele expuse în secțiunile I - IX, instanța va pronunța achitarea inculpaților respectiv încetarea procesului penal, potrivit distincțiilor din precedent.

Văzând că inculpații nu au dobândit bani sau bunuri din săvârșirea unor fapte penale, va respinge ca nefondata cererea RMP de confiscare de la inculpați, în temeiul art 112 lit e Cp, a sumei de 15.433.574.508 ROL și a sumei de 41.179.838.066 ROL.

În baza art. 404 al 4 lit c Cpp va ridica măsura sechestrului asigurator dispusă asupra bunurilor deținute de inculpații OPRIȘAN MARIAN, DIACONU

MIRCEA, COSTEANU ION, TEODORESCU VALERIA, IACOB VALERIU,
RUSU LIVIU

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTARASTE:

In baza art. 386 C.p.p. respinge ca nefondate cererile de schimbare a încadrărilor juridice date faptelor prin rechizitoriu.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpatul OPRIȘAN MARIAN, fiul lui Ion și Lucia, născut la data de 14 septembrie 1965 în Focșani, cetățean român, studii superioare, CNP 1650914390683, domiciliat în Focșani, str. Emil Racoviță, nr. 3, ap. 33, fără antecedente penale, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de utilizare a creditului în alte scopuri prev de art.10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals prev de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpatul OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen.1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

In baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals prev de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpatul OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals intelectual prev de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 289 Cp 1969.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpatul OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals intelectual prev de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. și 291 C.pen. 1969.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpatul OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen.1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpatul OPRIȘAN MARIAN sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu prev. art. 248¹ C.pen.1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpatul COSTEANU ION, fiul lui Ioan și Teodora, născut la 20 mai 1948 în Buzău, studii superioare, CNP 148052390677, domiciliat în Focșani, b-dul Brăilei, nr. 31/6, fără antecedente penale, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. 26 Cp 1969 rap la art.13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen.1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

In baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului COSTEANU ION sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la fals intelectual prev de art 26 Cp 1969 rap la de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului COSTEANU ION sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals prev de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpata TEODORESCU VALERIA, fiica lui Dumitru și Gherghina, născută la 30 iulie 1945 în Focșani, jud. Vrancea, studii superioare, CNP 2450730290693, domiciliată în Focșani, str. Bucegi, bloc 8/90, fără antecedente penale, sub aspectul săvârșirii

infracțiunii de complicitate la utilizarea creditului în alte scopuri prev de art. 26 Cp.1969 rap la art.10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatei TEODORESCU VALERIA sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals intelectual prev de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatei TEODORESCU VALERIA sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals prev de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpata TEODORESCU VALERIA sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 248 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpata TEODORESCU VALERIA sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu prev. art. 26 Cp 1969 rap la art 13 ind 2 din Lg.78/2000 rap la art. 248¹ C.pen.1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpata TEODORESCU VALERIA sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu prev. art. 26 Cp 1969 rap la art 248¹ C.pen.1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpatul RUSU LIVIU sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. 26 Cp 1969 rap la art 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen.1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

In baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului RUSU LIVIU, fiul lui Dumitru și Mărioara, născut la 4 iulie 1962, Comănești, jud. Bacău, cetățean român, studii superioare, CNP

162074374072, domiciliat în Focșani, str. Brăilei, nr. 41/6, fără antecedente penale, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la fals intelectual prev de art. 26 Cp 1969 rap la art 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului RUSU LIVIU sub aspectul săvârșirii infracțiunii de uz de fals prev de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. achita inculpatul IACOB VALERIU, fiul lui Vasile și Elena, născut la data de 28 iulie 1942 în com. Tomești, jud. Iași, cetățean român, studii superioare, CNP 1420728390685, domiciliat în Focșani, str. Ghinea Dorinel, nr. 13, ap. 14, fără antecedente penale, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. 26 Cp 1969 rap la art 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen.1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

In baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului IACOB VALERIU sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals intelectual prev de art 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului IACOB VALERIU sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la uz de fals prev de art. 26 Cp 1969 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

In baza art. 396 al 6 C.p.p. rap. la art. 16 lit. f Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului DIACONU MIRCEA, fiul lui Theodor și Ecaterina, născut la data de 28 septembrie 1933, în oraș Odobești, jud. Vrancea, cetățean român, studii superioare, domiciliat în Focșani, str. Republicii, nr. 79/7, fără antecedente penale, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev de art 26 C.pen. 1969 rap. la art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplic . art. 41 alin . 2 C.pen. 1969, art.

17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, art 26 C.pen. 1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969, art. 26 C.pen. 1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

Respinge ca nefondata cererea RMP de confiscare de la inculpați, in temeiul art 112 lit e Cp, a sumei de 15.433.574.508 ROL si a sumei de 41.179.838.066 ROL.

In baza art. 404 al 4 lit c Cpp ridică măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanțele DNA din 21 noiembrie 2005 și 15 martie 2006 asupra bunurilor deținute de inculpații OPRIȘAN MARIAN, DIACONU MIRCEA, COSTEANU ION, TEODORESCU VALERIA, IACOB VALERIU, RUSU LIVIU (f. 1-120, vol.2 dup). In baza art 25 Cpp, art 397 Cpp ia act ca persoanele vătămate Consiliul Județean Vrancea, cu sediul în loc. Focșani, B-dul Dimitrie Cantemir, nr. 1, jud. Vrancea, Ministerul Dezvoltării Regionale și al Turismului cu sediul în București, B-dul Dinicu Golescu, nr. 38, sector 1, și Guvernul României, cu sediul în București, Piața Victoriei, nr. 1, setor 1, nu s-au constituit părți civile in cauza.

In baza art. 275 al. 3 C.pr.pen cheltuielile judiciare rămân in sarcina statului.

Cu drept de apel in termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 06.02.2015.

PRESEDINTE
LUCIAN BUTA

GREFIER
LIANA JAGAMOS

red. LB/LB/4 ex.

6.02.2015

CUPRINS MOTIVARE

Prin Rechizitoriul nr. 19/P/2005

În faza de judecată

Analizând probatoriul

I. CONSIDERAȚII ASUPRA PROBAȚIUNII ȘI SARCINII PROBEI

II. PREJUDICIUL REȚINUT LA PCT. A ȘI B DIN RECHIZITORIU

A. SPECIALUL DEROGĂ DE LA GENERAL (SPECIALIA GENERALIBUS DEROGANT)

B. DIFERENȚA DINTRE SURSELE DE FINANȚARE

C. REGIMUL LEGAL CARE GUVERNEAZĂ PROGRAMELE LA CARE SE REFERĂ CELE DOUĂ HOTĂRĂRI

D. SUSȚINEREA DIN RECHIZITORIU POTRIVIT CĂREIA “LA ART. 3.1 DIN CONTRACTUL DE ÎMPRUMUT SUBSIDIAR SE PRECIZEAZĂ CĂ SUMELE DE BANI AFERENTE PROIECTULUI VOR FI UTILIZATE PENTRU FINANȚAREA LUCRĂRILOR, CONFORM H.G. NR. 577/1997” NU ESTE ADEVĂRATĂ.

E. CADRUL LEGAL GENERAL

RAPORTUL DE CONSTATARE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ FINANCIARĂ ÎNTOCMIT DE SPECIALISTUL LAURENȚIU HANGANU (vol. 3 dup)

III. FAPTELE INCULPATULUI OPRIȘAN MARIAN

A. La pct. A din rechizitoriu (Programul de pietruire a drumurilor comunale. Atribuirea contractelor de execuție)

1. Rezumând susținerile acuzării referitoare la infracțiunea de utilizarea a creditului în alte scopuri faptă prev. și ped de art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 C.pen.1969

a. Lipsa elementului material

b. Lipsa scopului special

2. Referitor la infracțiunea de uz de fals prev. de art. 17 lit c din Legea nr. 78/2000 rap la art 291 Cp cu aplic art 41 al 2 Cp 1969

B. La pct. B din rechizitoriu (Derularea contractelor)

1. Referitor la infracțiunea de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen.1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969

a. Lipsa pagubei

b. Lipsa raportului de cauzalitate faptă – prejudiciu

2. Referitor la infracțiunea de uz de fals art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen.1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.1969

C. La pct. C din rechizitoriu (Achiziție Complex Căprioara)

1. Referitor la infracțiunea de fals intelectual prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen.1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.1969

2. Referitor la infracțiunea de uz de fals prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen.1969

3. Sintetizând susținerile acuzării referitoare la infracțiunea de utilizarea a creditului în alte scopuri faptă prev. și ped de art. 10 lit. c din Legea nr. 78/2000

a. Lipsa elementului material

b. Lipsa scopului special

C ind. 1. - abuz în serviciu, prev. de art. 13² C.pen. rap. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.1969.

a. Lipsa pagubei

b. Atribuțiile de serviciu ale inc. OPRIȘAN MARIAN. Raportul de cauzalitate faptă – prejudiciu.

D. La punctul D din rechizitoriu (Finanțare Hotel Rucăr și Complex Hanul dintre Vii) - art. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

a. Lipsa pagubei

b. Lipsa intenției

IV. FAPTELE INCULPATULUI COSTEANU ION

B. La pct. B din rechizitoriu (Derularea contractelor)

1. Referitor la infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

2. Referitor la infracțiunea de complicitate la fals intelectual prev. de art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969,

3. Referitor la infracțiunea de uz de fals prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969,

V. FAPTELE INCULPATEI TEODORESCU VALERIA

A. La pct. A din rechizitoriu (Programul de pietruire a drumurilor comunale)

1. Referitor la infracțiunea de fals intelectual prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969,

2. Referitor la infracțiunea de uz de fals prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969,

3. Referitor la infracțiunea de complicitate la utilizarea creditului în alte scopuri prev. de art. art. 26 C.pen.1969 rap. la art 10 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen. 1969

A ind. 1.

Tot la pct. A din rechizitoriu (Programul de pietruire a drumurilor comunale) - infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 248 Cod penal 1969.

C. La pct. C din rechizitoriu (Achiziție complex Căprioara) -complicitate la abuz în serviciu prevăzută și pedepsită de art. 26 C.pen. 1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

D. La pct. D din rechizitoriu (Finanțare Hotel „Rucar” și Complex ”Hanul dintre Vii”) - complicitate la abuz în serviciu, prevăzută și pedepsită de art. 26 C.pen. 1969 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969.

VI. FAPTELE INCULPATULUI RUSU LIVIU

B. La pct. B din rechizitoriu (Derularea contractelor)

1. Referitor la infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969

2. Referitor la infracțiunea de complicitate la fals intelectual prev. de art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969,

3. Referitor la infracțiunea de uz de fals prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969,

VII. FAPTELE INCULPATULUI IACOB VALERIU

B. La pct. B din rechizitoriu (Derularea contractelor)

1. Referitor la infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. art. 26 C.pen.1969 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 rap. la art. 248¹ C.pen. 1969 cu referire la art. 13² din O.U.G. nr. 43/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969

2. Referitor la infracțiunea de fals intelectual prev. de art. art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969,

3. Referitor la infracțiunea de complicitate la uz de fals prev. de art. 26 Cp 1969 rap la art. 291 C.pen. 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969,

VIII. FAPTELE INCULPATULUI DIACONU MIRCEA

IX. MARTORII

X. LATURA CIVILĂ

XI. CONCLUZII